

هونەری گوڤیپینەدان

بو ژیانیکی جیاواز له وهی
خوومان پیوه گرتووه

مارک مانسون

بەرۆشترینی نیویۆرک تایمز

The New York Times

G
GOLDEN
BOOK

وهرگێرانی:
ئارام عوسمان

238

posts

19.2k

followers

7

following

Promote

Edit Profile

پەرەك فەرەمى كىتابى PDF

Public Figure

لېرە

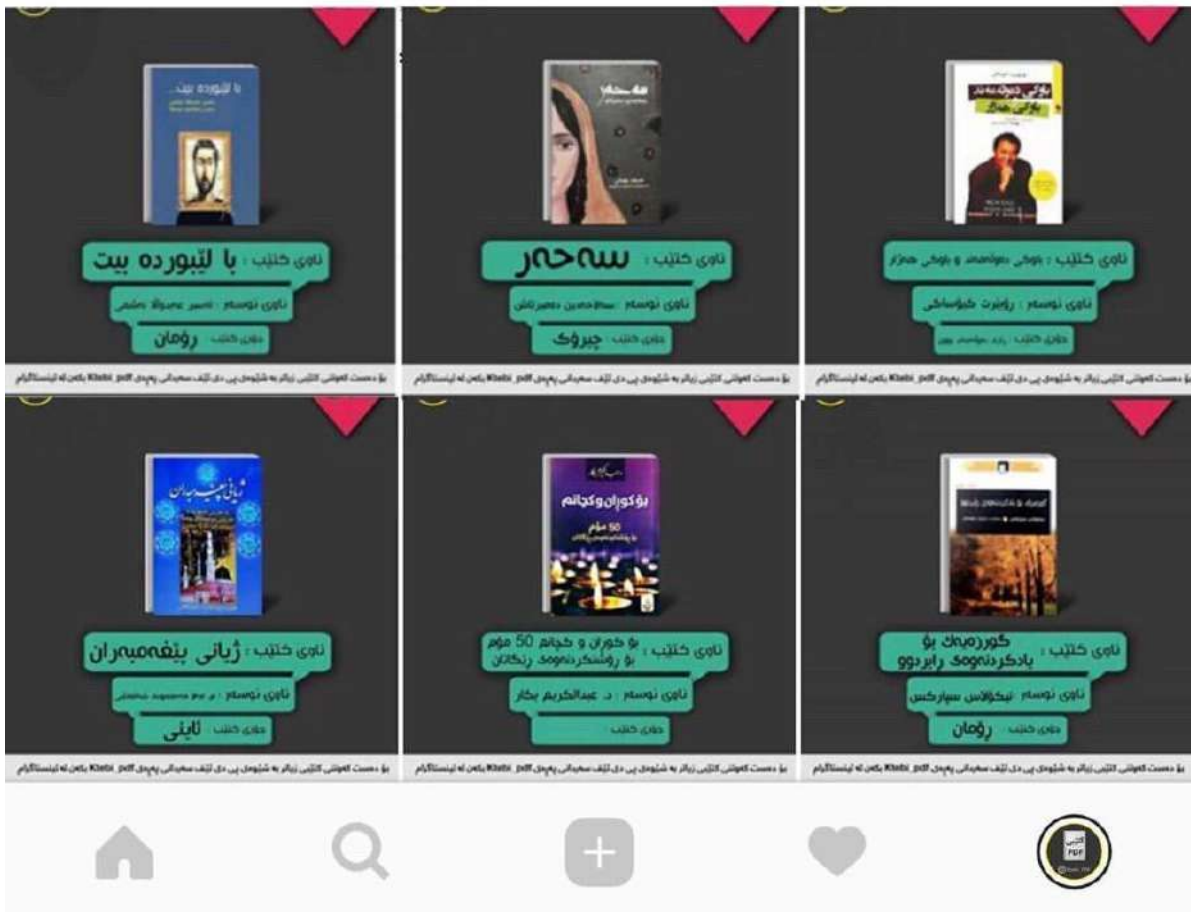
باشترین و بەسودترین و پر خوینەرتترین كىتابەكان

بە خوڤرایى و بە شیوهك PDF داگره

Ganjyna

لینكى كىتابەكان 📁 ئەم لینكە بکەرەوو بۆ داگرتنى كىتابەكان

drive.google.com/folderview?id=1gk8e3nSJGJLu36xeLUjwdbjgTSVsIbo_

كتیبخانهی گۆلدن بووك

بۆ چاپ و بلاوكردنهوه

فهرعی یهكهم: سلیمانی . سابونكهران . مهیدانی پاسهکانی تووی مهلیك

تهلاری هوشیار قهفتان . نهۆمی زهینی . بازاری كتیب

فهرعی دووهم: سلیمانی بهردهرکی سهرا كتیبفرۆشی وهرزیر

ژمارهی تهلهفۆن: ۰۷۷۰۱۵۹۸۷۶۳

<http://www.facebook.com/Goldenbook>

هونہری گوئیپنہدان

بۆ ژیانیکی جیاواز له وهی خوومان پیوه گرتوووه

نووسهر: مارک مانسون
وهرگیترانی: ئارام عوسمان

له باره ی ئه م کتیبه وه و تراوه:

«نرمینواندن و بهخته وه ری و نازادی له وه وه سه رچاوه یان گرتوه که بزانتیت پیوسته گرنگی به چی بدهیت و له وه ش گرنگتر نه وه یه بزانتیت نابیی گرنگی به چی بدهیت، نه مه کتیبیکی زانستی فله سه فی تیروته سه له که نه و داناییه به خوینهر ده به خشیت بتوانیت نه و کارانه بکات.»

- رایان هولیدای، خاوه نی دوو کتیب له کتیبه پرفروشه کان له لیستی رۆژنامه ی نیۆرک تایمز: (ناسته نگه کان خودی ریگان) و (خود خوی دوژمنه).

«توانای مارک بق مه له کردن قول بووه له ناسته نگه کانی ژیاندا و هاتنه دهره وه به بیروکه ی سه رنجراکیش، به لام پیچه وانه ی دوخی ده فگرتوو نه مه یه ده یکاته یه کیک له کتیبه دلخوازه کانم، نه م کتیبه باشتترین کتیبیه تی به ره های.»

- مات کیبنز، خاوه نی کتیبی (رۆژانه به په نجا دۆلار گه شتی جیهان ده که م: گه شتی دریزتر و زیره کیی زیاتر به تیچووی که متر) له لیستی نیویۆرک تایمز، یه کیک بووه له کتیبه پرفروشه کان.

«ئەم كىتپە تووشى شۆكت دەكات، ھەر ھەك لىدانى
مىشتە كۆلەيك لە لايەن باشتىن ھارپىتە ۋە. بەتە ۋاوى پەيوەستت
دەكات. كىتپىكى ۋووبازارپىيە، بەلام بە شىۋەيكى ئىجگار زۆر
بىر كۆرۈنە ۋەت دەجوولنىت. ئەم كىتپە مەخوئىنە ۋە تائە ۋ كاتەي
ئامادەيىت تىدا دەيىت ۋۇ خىستە لاۋەي ھەموو بىيانوۋەكان، ھەر ۋەھا
ھەستان بە ۋۆلى كارىگەر لە ژيان كۆرۈنكى زۆر باشتىر.»

- ستىف كامب، خاۋەنى كىتپى (ژيانت پىش بخە) لە لىستى
نيۇيۆرك تايمزدا، يەككىك بوۋە لە كىتپە پرفروۋشەكان، دامەزرىنەرى
سايىتى (nerdfitness.com).

«ئەم كىتپە جىاۋازە لە ھەر كىتپىكى تر. ھەول مەدە، ھەلە بە،
پىۋەرەكانت دابەزىنە، ۋاز لە باۋەرپوون بە خۆت بەينە، بەدۋاى
ئازاردا بگەرئى، ھەموو خالەكانى راست كۆرۈتە ۋە بە شىۋەيكى
قوول، بەسوۋدە، بەھىزترە لە ھەزە ئىرتىپە خوۋپىۋەگىراۋەكان.
كورتە، بەلام قوولپىيەكى سەرنجراكىشى ھەيە. بە شەۋىك
خوئىندە ۋە.»

- دىرىك سايفرن، دامەزرىنەرى (CD baby)، نووسەرى
(ئەۋەي پىۋىستە: چل ۋانە لە پىناۋ جۆرىكى نوى لە خاۋەن
كارەكان).

«چاوساغيكي بيموجامه له يه بڼو ژيان به دامه زراوى و
دوزينه وهى به خته وهى، بابه تى نازار دهره هه نديك جار... كتيبيكه
همووى بيروكوى پيچه وانهى خووپتوه گيراوه، به لام يه كجار
لوژيكن له زوربهى كاته كاندا. كتيبيكه كه خویندنه وهى دلخوشت
دهكات و شياوى دووباره خویندنه وهى، ناميريكى پتوانه كړدى
باشه و پتويسته كتيبه كاني ترى له بواري گه شه پيدانى خود پي
بپنوريت.»

- كيركوس ريفيوز

بەندى يەكەم ھەول مەدە!

چارلز بۇكۇفسكى ئالوودەدى كحول بوو، قومارچى بوو،
وەزىرى ئافرەتان، رژد بوو، گىل بوو، خۇي لە دانەوھى قەرزەكانى
دەدزىيەو، لە خراپترىن رۆژەكانىشيدا شاعىر بوو! لەوانەيە
كۇتا كەس بىت لەسەر زەوى كە بچىتە لاي و داواى لى بىت
ئامۇژگار بىيەكت بىت بو باشكردنى ژىانت، يان دوايىن كەس بىت
كە لەوانەيە رۆژىك لە رۆژان بىيىنىت لەناو كىيىكى يارمەتيدانى
كەسى، گەشەپيدانى خود يان يارمەتيدانى خود. ئەمەيە دەيكاتە
خالى سەرەتا بۇ ئەم كىيىە.

بۇكۇفسكى ويىتى بىت بە نووسەر، بەلام بە درىژايى
دەيان سال كارەكانى لەلەين گۇقار و رۆژنامە و بلاوكرائو
نىودەولەتتەكان و ھەر چاپخانەيەكەو كە كىيىەكە بخرايە بەر
دەستى؛ رەت دەكرائەو، دەيانوت ئەم نووسىنە لەوپەرى خراپىدايە،
كارىكى ھىچە، قىزەونە، ھەژاريشە. لەگەل كەلەكە بوونى نامەكانى
رەتكردنەو لەسەرى، وا ديار بوو قورسايى شىكستەينانى زور
زىاتر پالى پىوھ دەنا بۇ قولبوونەوھى زىاتر لە دولى خەمۇكىدا

که کحول خوراکی بوو، خه مۆکییه ک که زوربه ی کاته کانی ژیان
لینی جیا نه ده بوو ده وه.

بوکوؤسکی کاریکی رۆژانه ی هه بوو له یه کیک له نووسینگه کانی
پوسته له بهرامبه ر حه قده ستنیکی زور که م، زورینه ی نه و پاره یه شی
ته رخان ده کرد بو کرینی شه راب، پاشماوه که شی به قومار
ده دوراند. به شه واندا به ته نهایی ده یخواردوه وه، هه ندیک شیعریشی
ده نووسی به نامیزی نووسینه کونه که ی. زوربه ی کات خه به ری
ده بوو ده وه، ده یبینی له سه ر زه وی خه وتوو وه و له شه وی پینشتره وه
له هوش خوی چوو وه.

سی سال تینه ری به سه ر نه و بارودوخه دا، سی سال که به شه
هه ره زوره که ی بریتی بوو له ته میکی بیمانایی له کحول و قومار و
له سفروشه کان. دوا ی نه وه کاتی بو کوؤسکی گه یشته په نجا سال،
واته دوا ی ته مه نیکی ته واو له شکست و خۆبه که مزانین، خاوه نی
یه کیک له چاپخانه بچوو که سه ربه خۆکان گرنگیه کی سه یری دا به
کتیبه که ی، نه و خاوه ن چاپخانه یه نه یده توانی پاره یه کی زور بدات به
بوکوؤسکی یان به لینی فروشینکی زوری پی بدات، به لام سۆزیکی
سه یری به رامبه ر نه و سه رخۆشه شکستخواردوو ه نیشان دا و
بریاری دا نه و گره وه ی له سه ر بکات. بوکوؤسکی بوی ده رکه وت
که نه مه یه که مین گریبه سستی راسته قینه یه که به ده سستی ده مینیت،
نه وه شی بو ده رکه وت که له وانیه نه مه دوا ه مین گریبه ستیش بیت.
له وه لامی نه و خاوه ن چاپخانه یه دا بوی نووسی: «ده بی یه کیک
له م دووانه هه لبریزم: مانه وه له نووسینگه ی پوسته تا به ته واوی
شیت ده بم... یان مانه وه له ده ره وه تا رۆلی نووسه ریک بگیری
و به ده ست برسیتییه وه بنالینم. منیش بریارم داوه که به ده ست
برسیتییه وه بنالینم.»

پاش ئىمزا كىردى گىرىپىستەكە، بۇكۇشكى لە ماوھى سى ھەفتەدا يەكەمىن رۇمانى خۇي تەواو كىردى، ناويكى تا ئەوپەرى سادەى بۇ دانا: نووسىنگەى پۇستە. لەو شۇيىنەى كە تىيدا پىشكەشى دەكەن بە كەسەكان، بۇكۇشكى نووسىبووى: «پىشكەشە بە ھىچ كەسىك».

وا ھاتە پىش بۇكۇشكى بىتتە رۇماننووس و شاعىرىكى سەركەوتوو، شەش رۇمان و سەدان قەسىدەى بلاو كىردەو، ھەروھەا زىاتر لە دوو مىيۇن نوسخەى لە كىتتەكانى فرۇشت. ئەو جەماوھىرىتىيەى بۇى دروست بوو؛ پىچەوانەى ھەموو پىشپىنىيەكان بوو، تەنانەت پىچەوانەى پىشپىنىيەكانى خۇيشى بوو.

چىرۇكەكانى خەلكانى ھاوشىوھى بۇكۇشكى بوونەتە قووتىكى رۇزانەى گىرانەوھە رۇشنىرىيەكانمان. ژيانى بۇكۇشكى ئەو خەونەى ئەمەرىكىيەكانى بەرجەستە كىرد كە برىتىيە لەوھى: پىاويك دەجەنگىت لە پىناو ئەوھى دەيەوئىت و ھەرگىز خۇى بەدەستەوھە نادات، پاشان شىتانهترىن خەونەكانى بەدى دىنىت. ئەمە لە فىلمىك دەچىت كە چاوەرىيە كەسىك بىتتە دەرھىنەرى. ھەموومان تەماشائى ئەو چىرۇكانەى ھاوشىوھى چىرۇكەكەى بۇكۇشكى دەكەين و ھەرىكەمان بەوى تر دەلىت: «بىنىت؟ ئەو ھەرگىز خۇى بەدەستەوھە نادات، ھەرگىز لە ھەولدان ناكەوئىت، ئەو ھەمىشە باوھرى بە خۇى ھەيە، بەردەوام بوو لە وەستانەوھە بە رووى ھەموو بەربەستەكاندا و توانىيى خۇى بكاتە كەسىكى گىرنگ».

لەم كاتەدا شتىكى سەيرە كاتى بىنىن لەسەر گۆرەكەى بۇكۇشكى ئەم نووسىنە ھەلكۇلرايىت: «ھەول مەدە!»
بىنىتان؟ سەرەراى فرۇشى كىتتەكانى، سەرەراى

ناوبانگه که شی، بۆکۆښکی که سیکی شکستخواردوو بوو،
 ئەمەشی دەزانی، سەرکه وتنه که ی له بریاردانی بۆ سەرکه وتنه وه
 سەرچاوه ی نه گرتبوو، به لکوو له وه وه بوو که تیگه یشتبوو که سیکی
 شکستخواردوو، به قبولکردنی ئەو راستییە، پاشان به نووسینی
 له باره یه وه به وپه ری راستگوییە وه. بۆکۆښکی هەرگیز هه ولی
 نه داوه شتیک بیت که خوی له بنه رتدا وا نه بوو بیت. بلیمه تی
 کاره کانی بۆکۆښکی له زالبوون به سەر ئەو بهر به ستانه ی عه قل
 باوه ریان پین ناکات و گه شه پیدانی خویدا خویان حه شار نه دا بوو
 تا ئەوه ی بیته پیشه نگیکی ئەده بیی هه لکه وتوو، کاره که به ته واوی
 پینچه وانە ی ئەوه بوو، ئەوه لئوه شاوه ییه ساده که ی بوو که توانی
 به ته واوی له گه ل خویدا راستگو بیت، بی ئەوه ی یه ک توزیش لینی لا
 بدات (به لکوو راستگو بوو، به تایبه ت له گه ل خراپترین بارودوخدا)،
 هه روه ها باسی له که وتنه کانی کردوو به بی هیچ گومان و
 دوو دلییه ک.

ئەمانه چیرۆکی راسته قینه ی سەرکه وتنی بۆکۆښکی بوون:
 هه سترکردنی به هیوری به رامبه ر هه م خوی و هه م به رامبه ر
 شکسته کانی. بۆکۆښکی زۆر گوئی به سەرکه وتن نه ده دا،
 ته نانه ت کاتی که ناوبانگیشی په یدا کرد؛ له چاوپیکه وتن و کۆره
 شیعریه کانیدا به رده وام پیشوازیی له که سانیک ده کرد که ژیانیان
 به راستی ناخۆش بوو، به رده وام له به ر چاوی خه لکیدا عه یبه کانی
 خوی ده خسته روو و هه ولی ده دا له گه ل هه موو ئافره تیک بخه ویت
 که دهستی پینی ده گات. سەرکه وتن و ناوبانگ نه یکرده که سیکی
 باشتر له وه ی پیشوو، هه روه ها نه بووه که سیکی سەرکه وتوو و
 به ناوبانگ له ریگه ی گۆرانی بۆ که سیکی باشتر.
 زۆر به ی کات سەرکه وتن و گه شه پیدانی خود به یه که وه دین،

بهلام ئەمه ماناي ئەوه نيبه ئەم دووانه يهك شتن.
رۆشنيرى ئەمرۆمان جهختىكى زۆر له راده به دەرى كردۆته وه
له سەر پيشبيني و ئوميدە ئەرينيبه كان تا ئاستىكى ناواقيعى، زياتر
به خته وه به، خاوهن تهنروستى زياتر به، باشترين به، له وانى تر
باشتر به، زيره كتر به، خيراتر به، دهوله مهنتر به، سه رنجرا كيشتر
به، خاوهن ناوبانگى زياتر به، به رهه مت زياتر بكه، زياتر ببه
جىگاي هه سوودى خهلكى، زياتر جىگاي سه رسورمانيان به،
تيروته سەل و سه رنجرا كيش به، رۆژانه پيش ناخواردنى ئىواره؛
قالىك ئالتونى عه ياره ٢٤ به دهست بهينه تا كاتىك ماچى به يانيان
ده به خشيته هاوسه ره جوانه كهت و منداله كانت، پاشان به فرۆكه
هيليكوپته ره تايبه ته كهت بچۆ بۆ سه ر كاره زۆر باشه كهت كه له
جىي ويستى خۆتدايه و له وى رۆژه كانت به راپه راندنى كارى گرنگ
به سه ر به ره، به جۆرىك كه جىي باوه ر نيبه، كارىكى وا كه رهنگه
رۆژىك له رۆژان ئەم هه ساره يه رزگار بكات!

بهلام ئەگەر بوهستىت و به قولى بير بكه يته وه، ده بىنى
كه ئامۆزگارىيه ده قگرتوو ه كان بۆ ژيان (هه موو شته ئەرينيبه
دلخوشكه ره كان كه رىك خراون بۆ يارمه تيدانى خود، كه به
درى ژايى كات گويمان لىي ده بىت)، خۆى له راستيدا ئامۆزگارين
كه جهخت له سه ر ئەو شتانه ده كه نه وه كه تو لىيان بيبه شىت، ئەوه
وهك تيشكى له يزهر به وردى ئاراسته كراوه بۆ ئەو شوينانه ي
كه ده يانينىت له كه مو كورپى كه سىتى و شوينى شكسته كانت؛
زۆر جهختى لى ده كاته وه تا ئەو كاته ي به باشى بيبىنىت. تو
فىرى شتانىك ده بىت له باشترين رىگاكانى به ده سته ينانى پاره،
له بهر ئەوه ي تو هه ست ده كه يت ئەو پاره يه ي به ده ستى ده هىنىت؛
به ئەندازه ي پىويست نيبه. هه روه ها تو له به رده م ئاوينه يه كدا

دههستیت و چند دهسته واژدهیهک دووباره دهکه یته وه که به هویه وه جهخت دهکه یته وه له وهی که تو که سیکي جوانیت، چونکه تو وا هست دهکه یت که له راستیدا جوان نییت. ههروه ها تو شوین نامورگارییه کانی تاییهت به په یوه ندییه کان و ژووانه کان دهکه ویت، له بهر ئه وهی تو وا هست دهکه یت که سیکیت که خه لکی خوشیان ناویت به شیوهی سروشتی. تو راهینانی بیعه قلا نه و گیلانه دهکه یت، پیت وایه له و ریگایه وه ده بیته که سیکي سه رکه وتوو تر، چونکه خوت وا نابینیت که به ئه ندازهی پیویست سه رکه وتوو بیت. ئه و جیاوازییه پیکه نیناوییهی له هه موو ئه مانه دا هه یه که جه ختکردنه وهی توند له سه ر ئه ری نییه کان (له سه ر ئه وهی باشرینه، له سه ر ئه وهش که سه رکه وتوو ترینه)؛ هیچ ناکات جگه له بیرخستنه وهی جار له دوای جارمان بو ئه و شتانهی که نیمانه، یان ئه وهی که پیویستمان پنییه تی، یان ئه وهی که نه گه ر شکستمان نه هینایه؛ پیویست بوو به و شیوه یه بین. له کوتا ییشدا هه موومان تیده گه ین هیچ ئافره تیکي به خته وهر نییه به راستی که پیویستی به وه هه بیته به رده وام له به رده م ئاوینه دا بوه ستیت و بلیت که به خته وهره، ئه و به کرداری به خته وهره، بی ئه وهی پیویستی به وه بیته.

ته کساسییه کان په ندیکیان هه یه ده لیت: «ئه و سه گانه ی بچوو کترن، زیاتر ده وهرن»، پیاویک که باوه ری به خوی هه بیته، هیچ پیویستی به وه نییه به لگه به نیته وه بو ئه وهی که باوه ری به خوی هه یه. ههروه ها هیچ ئافره تیکي ده وله مهنده پیویستی به وه نییه باوه ر به خوی به نیت که ده وله مهنده به هر جوریک بیته. به لام تو شتیک بیت یان شتیک نه بیته، یان نه گه ر خه ون به شتیکي دیاریکراوه وه ببینیت به دریزایی کات، تو جار له دوای جار هر

ئەو واقعەى كە ھەيە؛ دووبارەى دەكەيتەوہ: تۆ بەو شىوہىە نىيت.
ھەموو كەسىك ھەول دەدات، ھەموو رىكلامىكى تەلەڧزىونىش،
بۆ ئەوہى كە وا بكات باوہر بەينىت كلىلى تۆ بۆ ژيانىكى باش؛
برىتيىە لە كارىكى باشتر لە كارەكەت يان ئوتومبىلىكى لەوہى
خوت پىشكەوتووتر يان ژنىكى جواتر لە ژنەكەى خوت يان
ھەوزىكى خوشوردنى گەرم كە فووى تى بكرىت بۆ مندالەكان.
ھەروەھا ھەموو جىھان بەبەردەوامى پىت دەلین كە رىگای بەرەو
ژيانىكى باشتر، برىتيىە لە زياتر و زياتر و زياتر... زياتر بگرە،
زياتر بەدەست بەينە، زياتریش دروست بكە، تەمەلتر بە، لە ھەموو
شتىكدا زياتر بە، بەردەوام خوت لەژىر تاوہبارانى ئەو پەيامانەدا
دەبينىتەوہ كە بانگت دەكەن بۆ ئەوہى زياتر و زياتر گوى بدەيت
بە ھەموو شتەكان، بە درىژايى كاتىش پىويستە زياتر گرنگى
بدەيت بە بەدەستەينانى ئامىرىكى تەلەڧزىونى نوئى، پىويستە
گرنگى زياتر بدەيت بەوہى پشوويەك بە جۆرىك بەسەر بەرىت
كە لە ھىى ھاورىكانت باشتر پىت، ھەروەھا پىويستە گرنگى زياتر
بدەيت بە كرىنى ئەو جوانكارىيە نوئى و رازاوانەى لەناو باخچەى
مالەكەتدا داياندەنىيت، ھەروەھا پىويستە لەسەرت گرنگى بدەيت
بەوہى دارى سىلفىي ئەسلىت دەست بكەوئىت!

بۆچى؟ پىم وا بى وەلامەكەى سادەيە، ئەوہىە: لەبەر ئەوہى
گرنگيدانى زياتر بە شتەكان، كارىكى تەواو گونجاوہ لەگەل
بەرژەوہندى كۆمپانیاكان.

راستە بەدەستەينانى كارىكى نوئى ھىچ ھەلەيەكى تىدا نىيە،
بەلام گرنگيدانى لەرادەبەدەر بەوہ؛ كارىكى خراپە بۆ تەندروستىي
عەقلىت. ئەوہ وا دەكات زياتر پەيوەست پىت بە رووكەشىكى
ساختەوہ، ھەروەھا وا دەكات ژيانت تەرخان بكەيت بۆ گەيشتن

به تراويلكهى بهختهوهرى يان ههستکردن به رازيبوون. زياتر
گرنگيدانت به بهدهستهينانى «زياتر»؛ كليلى ژيانىكى باش نيه،
بهلكوو كليلهكه برىتييه له «گرنگيپيدانى كه متر»، گرنگيدانى
كورتكراوه بو ئه و شتهى راستهقينهيه، هىي ئىستايه، گرنگه.

ئه و ئهلقه جههننهميهى خوى دووباره دهكاتهوه

ئارهزوويهكى شيتانهى پيس هيه كه لهوانهيه تووشى ميشكت
بييت، بهلكوو دهتوانيت؛ ئهگه رىگات پى دا كه بهتهواوى نهفامت
بكات. ئهگه ئهههه ئىستا دهيليم بو تو ئاشنا بوو، پيم بلى:
دلهراوكى رووت تى دهكات له بارهه ئهوهه پيهوهنديه هيه
به رووبهرووبوونهوهه شتىك له ژيانندا، پاشان ئه و دلهراوكيهه
دهستهوسانت دهكات له ئاست هر كارىكدا، دهست دهكهيت به
پرسيارکردن له بارهه هوكارى ئه و دلهراوكيههه. تو ئىستا تووشى
دلهراوكى بوويت له بارهه ئهوهه پيههسته به دلهراوكيكهه. ئوو،
نا! ئهوه دلهراوكى دووانيهه، دووبارهبوويه! تو ئىستا له بارهه
دلهراوكيكهتهوه دوودليت، ئههههش دوودلى زياترت بو دينيته
ئاراوه.

يان با بلين تو كيشهه توورهبوونت هيهه، به شتى زور
بيعهقلانه تووره دهبيت، به هوى شتى يهكجار بينرخهوه، هيج
نازانيت له بارهه ئهوهه چى بهو شيوهه توورهه دهكات،
پاشان تيگهيشتنىكت بو دروست دهبيت كه بهراستى تو بهئاسانى
تووره دهبيت تا ئه و رادهه ئههههش بيزارت دهكات و زياتر له
جاران توورهه دهكات، پاشان لهوپهههه بيهوشى توورهبووندا

تیده گیت که ئەم توورەبوونە بەردەوامەت دەتکاتە کەسینکی لاواز
و داخراو، تۆش ئەمەت زۆر پین ناخۆشە! پیت ناخۆشە تا ئاستیک
لە خۆیشت توورەت دەبیت. ئیستا سەیری خۆت بکە، تۆ توورەیت
لە خۆت، لەبەر ئەوەی لە توورەبوونە کەت توورەیت. نەفرەتت لی
بیت دیوار... بیگرە ئەم مشتەکۆلەیه! ئاخ... دەستم!

یان بە دریزایی کات زۆر دوودل دەبیت لە بارەیی ئەوەی
کارینکی راست ئەنجام بەدەیت تا ئاستیک کە ئەمەش خۆی دەبیتە
سەرچاوەیەکی نوێ بۆ دوودلی، یان هەست بە تاوانکردنیک
بەهیزت تیدایە لەبەرەمبەر هەر هەلەیک کە دەیکەیت تا ئەو
ئاستەیی دەست دەکەیت بە هەستکردن بە تاوان لەو بارەییەو،
بەمەش هەموو ژیان دەبیت بە هەستکردن بە تاوان. یان زۆر کات
وا خۆت دەبینیت کە تۆ کەسینکی خەمبار و تەنهایت، بە جۆریک
وا دەکات هەست بە خەمیک گەرەتر و تەنهاییەکی زیاتر بکەیت
تەنھا بە بیرکردنەو لەو بابەتە.

بەخیر بیت بۆ ئەو ئەلقە جەهەننەمییهی خۆی دوو بارە دەکاتەو!

زۆر رێی تیده چیت کە پیشتر چەندین جار خۆت وا بینووەتەو
کە تۆ زیندانی ئەو ئەلقەیهیت، بەلکوو لەوانەیه ئیستا تیایدا بیت، لەم
ساتەدا: «ئای خودایە! من دەکەومە ناو ئەلقەیی جەهەننەمییهو کە
خۆی دوو بارە دەکاتەو بە بەردەوامی... من چەند شکستخواردووم،
لەبەر ئەوەی بەردەوام من ئەمەم بەسەردا دیت! پیویستە لەسەرم
بوەستم! ئای، ئای خودایە، هەست دەکەم من کەسینکی تەواو
شکستخواردووم، لەبەر ئەوەی خۆم بە شکستخواردوو ناو

دهينم. پڻويسته واز له وتني ئهه سيفهته بهينم بهرامبهه به خوم.
 ئوو، نهفدهت له هه موو شتيك، من ديسان دووبارهه دهكه مه وه!
 ئايا نابيين من كه سيني شكستخوار دووم! ئهه هاوار به مالم!»
 له سه رخو هاوړيم، گوي بگره، پاشان تو باوهه بكهيت يان نا:
 ئهه به شنيكه له و جوانييهه كه تو مروفت. پيش هه موو شتيك پيت
 دهليم: ئهه گيانله بهرانه زور كه من كه تواناي ئه وه يان هه يه بير له و
 شتانه بكه نه وه كه خوياني پي رازي بكن و برواي پي بهين، به لام
 نيمهه مروفت خوشگوزهرانين كه تواناي ئه وه مان هه يه بيروكه مان
 هه بيت له سهه بيروكه كاني خومان. بهه شيويهه، من ده توانم بير
 له وه بكه مه وه كه له يوتوب ته ماشاي هه نديك گرتهه قيديوپي
 بكهه، پاشان راسته وخو دهست بكهه به بيركردنه وه له بارهه
 ئه وهه كه من له رووي عه قليبوه ته واو نيم، چونكه من ده مه وي
 له يوتوب ئهه گر تانه ببينم. ئوو، ئهه مه يه سه رسورهينه ري عه قلي
 مروفت!

ئا ئهه كيشه كه مانه: كومه لگاي ئه مرومان، له ري ئهه شته
 سه يرانهه ئه نجاميان ده دات: رو شنبيري به كاربردي بنيات ناوه و
 په يامه كاني هاوشيوهه «سه ير كه... ژيانم له ژياني تو جوانتره»،
 كه به هويه وه توره كومه لايه تيبه كان به سه رماندا ده بارينيت،
 نه وه يه كي ته واوي له خه لك به رهه م هيناوه كه هه بووني ئهه
 ده برينه نه رينبيانه - دوودلي، ترس، هه ستردن به تاوان، هتد...؛
 به ره هايي كاريني باش نييه. مه به ستي من ئه وه يه كاتي ئه وهه
 له فه يسبوكه وه بوت ديت: ده ببينيت، تو وا ده زانيت كه هه موو
 تاكيك له جيهاندا كاتيني ناياب له ژياني به سهه ده بات! سه ير
 كه... ئهه هه فته يه هه شت كه س هاوسه رگيريان كردووه! له سهه
 شاشهه ته له فزيونه وه كيژوله يه كي شانزه سالان ده ركه وتووه

كە بە ھۆى ئاھەنگى يادى لەدايكبوونىەو ھە ئۆتۆمبىلىكى فىرارىي بەدىارى ۋەرگرتوۋە، ھەرۋەھا مندالىكى تر ھەيە كە دوو مليون دولارى دەست كەوتوۋە لەبەر ئەو ھى پرۇگرامىكى داھىناو ھە كە بە شىۋەى خۇكار كلينكىسى تەۋاليتت بۇ زياد دەكات ئەگەر تەۋاو بوو. بەلام تۇ لە مالەو ھە دانىشتوۋىت و ددانى پشىلەكەت پاك دەكەيتەو، لەو كاتەدا تۇ ھىچ بىرۋەكەيەكت بە مىشكدا نايت جگە لەو ھى كە ژيانى تۇ زۆر ناخۇشە، بەلكوۋ وای دەبىنىت كە زۆر لەو ھى ناخۇشترە كە گومان ت بردوۋە.

«ئەلەقى جەھەننەمى كە خۇى دووبارە دەكاتەو» ھەموو جىگايەكى گرتوۋەتەو، زۆر بەمان دەخاتە ژىر فشارىكى دەروونىي زۆرەو، دەمانكاتە كەسىكى دەروون شىۋاو، كە تا ئاستىكى زۆر رىقان لە خۇمان بىيتەو.

لە سەردەمى باپىرانماندا، باپىرە كە بارودۇخىكى خراپى ھەبوۋايە؛ لە دلى خۇيدا دەيوت: «نەفرەت لە ھەموو ئەوانە! بىنگومان ئەمروۋا ھەست دەكەم كە من شىاكەى مانگايەكم، نەك زىاتر. بەلام بۇچى؟ ۋا بزىانم ژيان ھەر وايە، با بگەرئىمەو ھە بۇ شكاندى تويكلەكە.»

بەلام ئىمە ئىستا چىمان بەدەستەو ھەيە؟ ئىستا... ئەگەر ھەستىكى خراپ دايگرتىت بەرامبەر بە خۇت، ئەگەر بۇ تەنھا پىنج خولەكيش بىت؛ ئەۋا يەكسەر خۇت لەبەرامبەر سەدان وىنەى كەسانى تردا دەبىنىتەو كە ھەموۋيان تەۋاو بەختەو ھەرن و ئەۋپەرى ژيانىكى خۇش بەسەر دەبەن. دوورخستتەو ھەى ئەۋ ھەستە لە خۇت، دەبىتە شتىكى ئەستەم كە ھەندىك ھەلەت تىدايە وای كردوۋە تۇ لەوان كەمتر بىت.

ئەم بەشەى كۇتايىبە ۋامان لى دەكات بنالئىن. ھەست بە خراپى

دهكەين، له بهر ئه وهی ههست به خراپی دهكەين. ههروهها ههست به تاوان دهكەين، له بهر ئه وهی ههست به تاوان دهكەين. توورهش دهبين، له بهر ئه وهی ههست دهكەين توورهين. تووشی دلهراوکی دهبين، له بهر ئه وهی ههست به دلهراوکی دهكەين. ئوف... كيشه كه م چيه؟

ئه مه وا دهكات «گوپينه دان» كاریکی باش بیت، ئه مه وا دهكات رونه چوون له گرنگیدان؛ جیهان رزگار بکات. هه ر تو رزگاری دهكەیت؛ له میانهی داننانت به وهی جیهان شوینیکی خراپه، ئه وه شتیكه جی گرنگیپندان نییه؛ له بهر ئه وهی جیهان بهردهوام به وشیه بووه، له بهر ئه وهی له داها تووشدا به بهردهوامی هه ر وا ده بیت.

له ریگای گرنگینه دانت به وهی ههستیکی خراپت هه بیت، ئه وه تو کاریگه ری «ئه لقهی جهه ننه می که خوی دووباره دهکاته وه»؛ به تال دهکەیته وه. تو به خوت ده لیت: «ههستیکی خراپم هه یه! باشه، گرنگی ئه مه چیه؟» پاشان که سیک هاراهوی گوپينه دانی ئه فسووناویت پیدا ده پرژینیت، ده بینیت که وازت هیناوه له رقبوونه وه له خوت، چونکه تو ههست به هه موو ئه و خراپییانه دهکەیت.

جورج ئورویل و توویه تی توانای بینینی ته واوه تی مروف بو ئه وهی له بهردهمیدایه، پیوستی به خه باتیکی بهردهوام هه یه. زور باشه، چاره سه ری دلهراوکی و دوودلی ئیمه به ته واوی له بهردهمی خوماندايه، به لام ئیمه لینان بیناگاین به هوی ته ماشا کردنی فیلمه به دره وشتییه کان و ریکلامی ئامیره کانی له شجوانی که هه یج سوودیکیان نییه که وامان لی دهکان نه توانین ئه و چاره سه ره بینین، چونکه ئیمه کاته کانمان به سه ر ده بین به گه ران به دواي

ئەو ھۆکارانەی ورگمان پینی بچووک دەبیتەو و بتوانین سەرئنجی کچیکی قژ زەرد رابکیشین.

لەنیوان خۆماندا نوکتە لە بارەدی «کیشەکانی جیهانی یەکەم» ھەوہ ئالوگۆر پینی دەکەین، بەلام لە راستیدا ئیمە بووینەتە قوربانینی سەرکەوتنەکانمان. کیشە تەندروستیەکان کە لە گرژبوونی دەروونییەو سەرچاوەیان گرتووە، دلەراوکیکان، ھەرخوا ھالەتەکانی خەموکی کە لە سی سالی رابردوودا زۆربوونیکە موشەکیانەیان بەخۆوە بینیوە، سەرەرای ئەوھدی ھەریەک لە ئیمە خواوھنی شاشەییەکی تەختی تەلەفزیۆنە، ھەرخوا دەتوانیت شتەکانی رۆژانەیی بکریت و بیاتەوہ بۆ مالەوہ. قەرمانەکانمان چیتەر ماددی نییە، بەلکوو قەرمانیکە و جودییە، قەرمانیکە رۆحییە. زیادەییەکی زۆرمان ھەییە کە وای کردووە نەزانین کامیان بەکەینە جینی گرنگیپیدانمان.

لەگەل ئەوھدی بریکی بیکوتاییمان ھەییە لە شتەکان کە دەتوانین بیانبینین یان بیانزانین، ھەرخوا ژمارەییەکی بیکوتایی شیوازمان ھەییە کە رینگامان پینی دەدات ئەوہ بزانی کە ئیمە شیایوی ئەوانە نین، ھەرخوا ئیمە بە ئاستی پیویست باش نین، شتەکانیش ھیندە گەورە و نایاب نین وەک ئەوھدی پیویستە ھەبن، ھەموو ئەمانە لە ناخوہ بریندارمان دەکەن.

ئیمە لە ناخوہ بریندار دەبین، چونکە ئەو شتە ھەلەییە ھەییە لە گەردەلوولی بیمانایی کە لەژیر ناوینیسانی «چۆن دەتوانی بەختەوہر بیت» بۆمان دیت، ھەرخوا ئەو شتەکانی ھەشت ملیۆن جار لە فەیسبوک بلوو کراونەتەوہ لەم چەند سالە کەمەیی رابردوودا... سەیری کە، ئەم شتە بەتالانەیی کەس نییە تینی بگات:

ھەزکردن بۆ ئەزموونکردنی ئەرینی؛ زیاتر خوی لە خۆیدا

ئەزموونیکي نەریڼییه، جیاواز له وه مروڤ گەر دان بنیت به
ئەزموونکردنیکي نەریڼیدا؛ خوی له خویدا ئەزموونکردنیکي
ئەریڼییه!

ئەم شته به راستی عهقل ماندوو دهکات! کیشه نییه... ئیستا
خوله کیکتان پی ددهم بۆ هواندنه وهی عهقلتان، یان له وانه یه
دووباره خویندنه وهی ئەوه بیت: هه زکردن له ئەزموونکردنه
ئەریڼییه کان؛ ئەزموونیکي نەریڼییه، داننان به ئەزموونکردنه
نەریڼییه کانیش؛ ئەزموونیکي ئەریڼییه. ئەمه یه که فهیله سووف ئالان
وات ئاماژه ی پی دهکات به ناوی «یاسای گه رانه وه»... یان بیروکه ی
ئوه ی که تو هه تا هه ول بدهیت ههسته کانت به دریزایی کات باشتر
بیت؛ رده زامه ندبوونت که متر ده بیته وه، چونکه راکردن به دوا ی
شتیکدا؛ هیچ نییه جگه له وهی که تو له بنه رته دا که موکورتیت هه یه
له وشته دا. هه تا هه زت بۆ ده وله مندبوون زیاتر بیت، زیاتر هه ست
به وه ده کهیت که تو هه ژاریکی بیبه هایت، به چاوپوشین له وهی تو
له راستیدا چهنده پاره ت ده ست ده که ویت. هه تا هه زت زیاتر بیت
بۆ ئوه ی ئافره تیکي سه رنجراکیش و ورووژینه ر و خواسترا و بیت،
زیاتر خوت به ناشیرین دیته به رچا و، ئەمه ش بی له به رچا وگرتنی
رووکه شی راسته قینه ی جهسته ت. هه روه ها تا هه زه کانت زیاتر
بن بۆ ئوه ی بیته ئافره تیکي به خته وه ر و خوشه ویست، زیاتر
هه ست به ته نهایی و ترس ده کهیت، بی له به رچا وگرتنی ئەوانه ی
له ده ورو به رتن. هه تا زیاتریش هه ول بدهیت بۆ ئوه ی له رووی
رؤحیه وه نوورانی بیت، زیاتر ده بیته که سینکی رووکه شی و
چه قبه ستوو به ده وری خوتدا به فه راموشکردنی ئەو هه ولانه ی
دهیدهیت بۆ به دهسته ینانی به رچا وروونی رؤحی قوول.

هاوشیوه ی ئەوه یه که به سه ر من هات؛ کاتی پیم نا له په له یه ک

ترشى سووتىنەر، وام لى ھات ھەتا زياتر بەرەو مالەو ھە دەپویشتم؛
ھەستم دەکرد مالەكەم لىم دوور دەكە ویتەو. بەلى، من ئەم
خەيالپوونە لە ترشى سووتىنەر بەكار دىنم تا خالىكى فەلسەفى پى
پوون بکەمەو ھە پەيوەستە بە بەختەو ھەريیەو. ئەو ھە پىعەقلىیە؟...
گوى بەو نادەم!

فەیلەسووفى و جوودى؛ ئەلبىر کامۇ دەلىت (منیش دلنیا)
لەو ھى ئەو لەو کاتەدا شروپى خەيالپوونى نەخوار دووھ): «ئەگەر
بەردەوام لە گەراندە بیت بەدوای ئەو ھى بەختەو ھەريی لى پىک دىت؛
ئەو ھەرگىز بەختەو ھەر نابىت، ھەرگىز ناتوانىت بژىت ئەگەر تو
لەوانە بیت کە بەدوای واتای ژياندا دەگەرین.»
يان دەتوانىن ئەمە بە شىو ھەيەكى زور سادە ھەربىرین: ھەول
مەدە!

دەزانم ئىستا چىم پى دەلىن: «مارک! ئەو ھى دەلىت؛ تەواو
وروژىنەر، ئەى چى دەلىت لە بارەى ئوتومبىلىكى شوڤرلىتى
كامارو کە دەمەو یت پارە پاشەكەوت بکەم بۆ ئەو ھى بىکرم؟ ئەى
چى دەلىت لە بارەى ئەو ھى جەستەيەكى شىاومان ھەبىت تا
پىو ھى لەكەنار ئاوەکان ھەربکەوین و خومان برسى دەكەین بۆ
ئەو ھى پىنى بگەین؟ پارەيەكى زوریشم داو ھى بۆ ئەو ھى ئەو ئامىرە
و ھەرشىيە بکرم! چى دەلىنى لە بارەى ئەو مالە گەورەيەى لەكەنار
دەريايەكە و ھەمىشە خەونى پىو ھەبىنن؟ ئەگەر واز لە گرنگىدان
بەو شتانە بەننم، ئەو بەرەھايى ھىچ بەدەست ناھىنم. من نامەو ى
ئەمەم بەسەر بىت.»

پىم خۆشە ئەم جۆرە پرسىارانە دەكەن.

ئایا تىبىنىت کردو ھە كە رۆژىك لە رۆژان دەستكەوتىكت لە
يەكىك لە كاروبارەكاندا زياتر دەبىت، كاتى گرنگىپىدان و دوودلىت

به رامبههري كهه دهكات؟ تيبيني ئهوه كهسه بکه كه زور كات
كه مترین وه به رهينانی كردوو به سهر كه وتن له كار كيدا، به لام له
كو تايدا پي دهگات! ههروهها تيبيني ئهوه بکه كه هه موو شتيك
وا دياره كه خوي شويني شياوي خوي ده دوزيته وه، كاتي تو
زياده رهوي ناكه يت له گرنگي پيدانی.

ئهه واتاي ئه مه چيه؟

ئهوهي له ياساي گه رانه وهدا سه رنجم راده كيشيت، ئه وهيه كه
پي دهوتريت گه رانه وه له بهر هويه كي گرنگ: گرنگينه دانی زور،
ئه نجامي پيچه وانهي ده بيت. ئه گه ر را كردن به شوين ئه رينيه كان
كاركي نه ريني بيت، كه واته را كردن به شوين نه رينيه كاندا؛
ئه رينيه. ئه و ئازار و نار هه تيبانه ي مرو ف له هولي راهيتانه
وه رزشيه كاندا ده چيژيت، سه ر ده كيشن بو ته ندرو ستييه كي
باشتر و وزه يه كي زياتر. حاله ته كاني شكسته ينانيش له كار كردندا،
سه ر ده كيشيت بو تيگه يشتن باشتر بو ئه و شتانه ي پيوستن بو
به ده سته يناني سه ر كه وتن. سه يره كه له وه دايه كه تو ئه گه ر كراوه
بيت به سه ر سه رچا وه كاني نه بووني ئاسايش، تو زياتر با وه رت
به خۆت به هيز ده بيت و خه لكاني تر زياتر پيت سه رسام ده بن.
ئازاري روو به روو بوونه وه ي راسته قينه؛ به ره مه ينه ري متمانه ي
زياتره به خۆت، به ره مه ينه ري ريز ده بيت بو ت لاي ناسرا وه كانت،
هه روهك چون نار هه تيبه كاني بريني به ربه ستي تر سه كانت و
هه موو ئه وانهي تو وشي ده را وكيت ده كه ن؛ ريگات پي ده دات
ئازايه تي و بو يريت بنيات بنيت.

ده توانم به رده وام بم له خسته نه رووي نموونه، به لام بيرو كه كه
گه يشت! نه گه يشت؟ هه رچي له ژياندا به هاي هيه، به زال بوون
به سه ر ئه و ئه زموونه نه رينيه كاندا به ده ست دين كه له گه ليدايه. هه ر

ھەولدا نىكىش بۇ دەربازبۇون لە نەرىنىيەكان، يان خۇلىبواردىنى، يان بىدەنگىردىنى، يان سەركوتكىردىنى، تەنھا كارىگەرىيەكى پىچەۋانەى دەبىت. خۇدوورخستىنەۋە لە نارەحەتتەيەكان، ھىچ نىيە جگە لە شىۋەيەك لە شىۋەكانى خودى نارەحەتى. ھەروەھا خۇپاراستن لە مملانى، خۇى لە خۇيدا مملانىيە. نكولىكىردن لە شكستىش، خۇى شكستە. شارىدەۋەى ئەۋەى شەرمى لى دەكەين، خۇى شەرمىكە كە دەرىدەخەين.

ئازار خۇى تالىكە لە تالەكانى چىراۋى ژيان، دەركىشانى لەۋ چىراۋە نەك ھەر كارىكى مەحالى، بەلكوۋ خودى چىراۋەكە وئىران دەكات. ھەولدان بۇ دەركىشانى، دەبىتە ھۇى ھەلۋەشانەۋەى ھەموۋ ئەۋ تالانەى تر كە پىۋەى بەستراون. ھەولدان بۇ خۇبەدوورگرتن لە ئازارىش، ھىچ نىيە جگە لە گىرنگىدانىكى زياد لە پىۋىست بە ئازارەكە. بەپىچەۋانەى ئەمەشەۋە، ئەگەر توانىت كەمىك گۆپىنچەدان بەرامبەر ئازارەكە دەربىت؛ دەبىت بە كەسىك كە ھىچ زال نايىت بەسەرىدا.

لە ژيانمدا گىرنگى زياد لە پىۋىستم بە شتى زۇر داۋە، گۆپىنچەدانى زۇرىشم بەرامبەر ھەندى شت ھەبوۋە لە ژيانمدا، ھەروەكۋ ئىستا لەگەل ئەۋ رىگايانەى پىايدا نەرۋىشتوۋىن، گۆپىنچەدانەكانم گۆرانكارىيان دروست كىردوۋە.

ئەگەرى ئەۋە ھەيە كە تۇ لە ژيانمدا كەسىكت ناسىبىت، روى داۋە كە لە كاتىك لە كاتەكاندا گۆبى بە شتىك نەداۋە، بەلام ھىندەى پىنەچۋە سەركەۋتنى سەرسورھىنەرى بەدەست ھىناۋە. لەۋانەيە لە ژيانمدا كاتىك ھەبىت زۇر گۆبىت بە شتىك لە شتەكان نەدابىت، بەلام بەتايىبەت لەۋ شتەدا گەشىتتە لوتكەيەكى ناياب. بەلام سەبارەت بە ئەزمونى خۇم، كارە رۇژانەكەم لە كەرتى دارايدا

واز لي هينا و دواي شهش ههفته كارنيكي ترم له بواري ئينته رنيت دهست پي كرد و بهراستي سهركه وتني باشم تيدا بهدي هينا، له كاتيكدا له چوارچيوه ي نهو كارانه دا بوو كه «زور گويم پي نه دابوون». نه م بابه ته به سهر نهو برياره شمدا جيبه جي دهبيت كه گرتمه بهر بو فروشتني زورينه ي كه لوپه له كانم و گه شتكردم بو نه ميريكي باشوور بو نه وه ي له وي ژيان بهر مه سهر. گرنگيم به چي بدايه؟ هيچ شتيك! ته نها رويشتم و نهو كارهم كرد.

نه م ساتانه له «گرنگيپيدان»، هه مان نهو ساتانه ن كه رهوتي ژيانمان دياري دهكهن زياتر له ههر شتيكي تر. گوړانكاريه گه و ره كان له ژياني پيشه يي كه سه كاندا، ههروه ها هه لېژاردي كوړانه ي برياري وازه ينان له قوتابخانه و په يوه نديكردن به تيبنيكي گوړانيبيژيه وه، ههروه ها برياردان له خوړزگار كردن له هاوړيه كي بيزار كه ر كه چه ندين جار به جلي ژيره وه ريكت كر دوته وه.

رونه چوون له گوڼپيدان به كارنيك، نه وه يه كه مروف ههنگاو بنيت به ره و رووبه رووبوونه وه ي قورسترين و ترسینه رترين ئاستهنگه كانی ژيان له گهل نه وه ي دهتوانيت نهو كاره بكات.

راسته نه م گوڼپينه دانه له رووكه شدا به شتيكي ساده ديته پيش چاو، به لام له ناوه وه سه به ته يه كي نويي پره له سوپرايزي شراوه. هيچ مانايه ك نازانم بو نه م رسته يه ي كوتايي، به لام گوڼي پي نادهم! وا دياره سه به ته ي سوپرايزه كان زور سه رنجراكي شه، با بزاني چي تيدا يه!

هه نديكمان ژيانمان به وپه ري خه باتكر دنه وه به ري دهكهن له ريگه ي زياده رو يي كردن له گرنگيپيدان به زور به ي شته كان له زور كاتدا كه شياوي نهو گرنگيپيدانه مان نين. گرنگي دهدين و زور بيزار دهبين له كريكارنيكي ناقولاي ويستگه ي به نزين كه باقي

پارەگەمان بە وردەهێ کائزایی بچووک دەداتەو. گرنگی دەدەین و زۆر بیزار دەبین کاتی پرۆگرامیکی تەلەفزیونی نامینیت کە ئیمە بێمان خوش بوو. گرنگی زیاد لە پنیوست دەدەین بەوێ هاورینەگەمان لەسەر کار گرنگی نادات بە پرسیارکردن لەوێ لە پشووهگەماندا چیمان کردوو.

لەو کاتانەدا قەرزەگەمانمان لە رینی کارتێ متمانەییەو دەگاتە ئەوپەری، تەنانەت سەگەگەگەمانمان رقیان لیمان دەبیت، برا بچووکەگەمان دەبینین کە لە گەرماودا ماددەهێ هوشبەر بەکار دین، بەلام ئیمە هینشتا هەر بیزارین لەو باقییەهێ کە بە وردەهێ کائزایی وەریدەگرینەو و لابردنی ئەو پرۆگرامە تەلەفزیونییەهێ دلخوازمان بوو.

باش سەیر کە! کارەگە بەم شینوێ دەروات. بێگومان رۆژیک لە رۆژان دەمریت، دەزانم ئەمە شتیکی روونە، بەلام تەنها ویستم بێرێت بێخەوێ نەوێ بێرێت چووبیت. تۆ و هەموو ئەوێ دەیزانیت، پاش ماوێهێ کە دوور نییە؛ دەمرن. لەو ماوێ کورتەهێ کە بۆت ماوێتەو لەنیوان ئیرە و ئەوێ، بێرێکی سنووردار نەبیت؛ توانای گرنگیپیدانی زیاتر نەماوێ تا بەخەرجی بەدەیت. لە راستیدا بێرێکی زۆر سنووردارە. ئەگەر تۆ بێ بێرکردنەوێهێکی هوشیارانە و بە شینوێهێکی گشتگیر لیرە و لەوێ گرنگی زیاد لە پنیوست بە هەموو شتیکی دا... ئیتر چیت پێ بلیم؟ باشە، ئەمە واتای ئەوێهێ کە تۆ لە هەموو ناراستەگەنەوێ شکست دەهینیت.

شتیک هەیه پێی دەوتریت هونەری گونپینەدانی زیرەگەنە. راستە لەوانەهێ بێرێکە کە زۆر بێمانا بیت، لەوانەشە من وەک کەسێکی گیل دەربخات، بەلام ئەوێ من ئیستا دەمەوێت باسی بکەم ئەوێهێ لە بناغەوێ فیری چوونیتی جەختکردن لە بێرێکەکان و

ريځخستنيان به پيڻي له پيشينه بوونيان ببه به شيويهه كي چالاكانه...
چونيتي جياكردنه وه يان هه لېژارډني ئه وه ي به راستي گرنه بوت
و ئه وه ي بوت گرنه نيه، جياي بكه ره وه به پيڻي به ها كه سييه كان
كه به وردى دانراون، ئه مه ش كارىكي هينده قورسه كه جبي باوهر
نيه، له وانه يه مروڤ پيوستى به ته مه نيكي دريژ ه بيت تا بتوانيت
راهناني له سر بكات و پي بگات و به پيڻي ئه و بنه مايه ري بكات.
له مه شدا چه ندين جار تووشى شكست ده بيت، به لام له وانه يه ئه مه
گرنه ترين مملاني بيت كه شياوى ئه وه بيت مروڤ ئه نجامى بدات
له ته واوى ژيانيدا، بگره له وانه يه تاكه مملاني بيت له ژيانى مروڤدا.
ئه مه ش له بهر ئه وه ي تو؛ كاتى زياد له ژماره ي پيوست گرنه
به شته كان ده ده يت، كاتيكش گرنه ي به هه موو شتيك و هه موو
كه سيك ده ده يت، وا هه ست ده كه يت ئيتر تو مافى خوته به ئاسووده ي
و به خته وه ري بژيت، هه موو شتيكش پيوسته به و شيويهه بيت
كه تو ده ته ويت، به لام ئه مه حاله تيكي نه خوشييه، له داهاتووشدا
به زيندوويى ده تخوات. له هه موو كيشمه كيشنكدا؛ سته مينك ده بينيت
به سر شانتته وه، له هه موو ئالنگاريه كيشدا؛ شكستىك بو خوت
ده بينيت، له هه موو بيزار كردنكدا؛ سووكايه تيكرډني كه سى ده بينيت،
له هه ر جياوازيه كدا ناپاكي، به لكوو به ند ده بيت له چوارچيوه ي
ديواري لاواندنه وه ي خوتدا، له ناو دوزه خيكدا به ئه ندازه ي سهرت
كه سووته مه نييه كه ي هيج نيه جگه له رقليبوونه وه ت له خوت
و بيت وا نيه شياوى ئه وه بيت، دوزه خيك كه به رده وام ئه و
ئه لقه دوزه خيه دووباره و چه نډباره ده كاته وه كه له جووله يه كي
به رده وامداهه و به هيج شوينيك ناگه يه نيت.

هونهری گونپینه دانی زیره گانه

کاتی خه لکی حاله تی گونپینه دان و گرنگینه دانی زیاده به شتیک دههینه پیش چاوی خویان، هر چون بیت، نه وان حاله تیکی جیهیلراوی وه ستاو له گرنگینه دان به هه موو شتیک لای خویان وینا ده کهن... وینای حاله تیکی هیوری ده کهن که ده کریت هه موو سوزده کان خاموش بکاته وه، خه یالی نه وه ده کهن و حه زی نه و دشیان هه یه بینه که سانیک که هیچ شتیک نه یان به زینیت، که سانیک بن که سر بو هیچ که سیک دانه نه وینن.

که سیک که له هیچ شتیکدا هیچ هه ستیک یان واتایه ک نابینیت، ناویکی هه یه که پنی ده لین: مرؤفیکی ناته واو له رووی عه قلییه وه. که واته بو ده ته ویت بیته که سیک ناته واو له رووی عه قلییه وه؟ وه لامیکم پی نییه بو نه م پرسیاره!

که واته گرنگیپیدانی زور، واتای چیه؟ نه و گرنگیپینه دانه چیه که من ده مه وی بوتان باس بکه م؟ با ته ماشای سی «بابه تی ورد» بکه ین که له وانیه له روونکردنه وه ی نه م باسه دا یارمه تیمان بدات. بابته وردی یه که م: گرنگیپینه دانی زور؛ هر گیز به واتای پشتگوئخستن نایه ت، به لکوو نه وه یه که به و شیوه یه گرنگی پی بدهیت که خوت پی ناسووده ده بیت.

با روون بین، له پشتگوئخستندا شتیک نییه سر بکیشیت بو متمان یان سه رسورمان، پاشان نه و که سانه ی شته کان پشتگوی ده خن؛ لاوازن و له بوچوونی که سانی تر له سر خویان ده ترسن، نه وانه بو هیچ به که لک نایه ن جگه له خواردنی چپسی په تاته و که ران به ناو ئینته رنیت. له راستیدا نه وانیه ی شته کان پشتگوی ده خن؛ خویان هه ول ده دن که به و شیوه یه بن، له بهر نه وه ی گرنگییه کی زور ده دن، زیاد له نه ندازه ی پیویست، به لام

گرنگيه که يان بو نه وهيه که هموو خه لکی چی ده لين له باره ی
قزبان وه، به لام پشتگوينخستنيان؛ وایان لی دهکات گوی نه دن به
شوردنی یان داهینانی. نه وان گرنگی ده دن به رای هر که سیک
له باره ی بوچوونه کانیا نه وه، به م شیوه یه نه وان له پشت په رده یه ک
له گالته جاری و بوله و تانه وته شهری بریندار که ره وه خویان
شاردوته وه که لیوانلیوه له بیمتانه یی به خویان. نه و که سانه
ترسیان هیه له وهی ریگا به هر که سیک بدن لینیان نزیک بیته وه،
وهک نه وهی خویان وهک تنوکی به فر بیته پیش چاو که تایبته و
دهگمنن و که س نه توانیت له کیشه تایبه ته کانیا تینگات.

پشتگوینخه ره کان ترسیان له جیهان هیه و له لیکه وته ی
بریاره کانیا نه ترسن، نه مهش وایان لی دهکات بیبهش بن له
هر بزارده یه کی واتادار، نه وان له چالیکی لمینی بیبهستان که
خویان بو خویان دروست کردووه، نه وان له ناو خویاندا و له
به زده بیهاتنه وه به خویاندا نغرو بوون، بویه ده یانینین هه میسه
خویان به و شتانه وه سه رقال دهکن که کات و وزه یه کی زوریان
لی ده بات: نه و شته ی ناوی ژبان.

له بهر نه وهی ژبان له م دوخه دا راستییه کی خه له تینهر و
شاراوه یه، هرگیز شتیک نییه به ناوی گرنگینه دان به شته کان،
پنویسته له سه رت گرنگی به شتیک بدهیت، نه مه به شیکه له
پیکهاته ی نه ندامیمان که وامان لی دهکات گرنگی به شتیک بدهین،
دوای نه وهش وامان لی دهکات هه میسه گرنگی پیندهر بین.

که واته پرسیا ری راسته قینه نه وه یه: گرنگی به چی بدهین؟
خومان به چیه وه سه رقال بکه ین؟ چی هه لبریزین بو نه وهی
گرنگی پی بدهین؟ له کوتا ییشدا چون بتوانین واز له گرنگیدان
به وانه بهینین که بایه خیان نییه؟

ماوہیہک له مه و بهر یه کیک له هاوریکانم؛ دایکمی خه له تاند و بریکی زور پاره ی لئ سهند، ئه گهر ئه مه م فه راموش بکردایه، من شانم بهرز ده کرده وه و بهرده وام ده بووم له سهر خوار دنه وه ی قاوده که م و ته ماشای زنجیره ی درامای دلخوازی خوم ده کرد له ئینته رنیت، پینشم دهوت: به داخه وه م بق ئه وه ی که رووی دا، دایکه! به لکوو بهر پر سیار یتیه که شیم ده خسته ئه ستوی خوی!

به لام تووره بووم به وه ی رووی دا، به لکوو به وه ی رووی دا؛ زور تووره بووم، وتم: «نا! دایکه، ئیمه ئه مه قبول ناکه ین، ده چین بق لای پاریزهر و شوینپی ئه و ناله باره هه لده گرین. بوچی؟ له بهر ئه وه ی من زیاد له ئه ندازه ی خوی گرنگی به و بابه ته نادم. ژیانئو ئه و ته له که بازه له ناو ده به م، ئه گهر خوم ناچار ببینم بق ئه و کاره.» ئه م نمونه یه ی بق بابه تی وردی یه که م ده هینریته وه له گرنگینه دانی زیاد له پیویست، کاتی ده لنین: «نه فرهت له وه بیت، ئاگادار بن... ئه و که سه هیچ شتیکی به لاوه گرنگ نییه»، ئه وه ئیمه نامانه ویت بلین که ئه و فه راموشکار نییه به هیچ شتیک، ته واو به پیچه وانه وه، مه به ستمان ئه وه یه ئه و که سه ی باسی ده که ین؛ گوئ به و نار ه حه تی و روو به روو بوونه وانه نادات که دینه سهر ریگای گه یشتن به نامانجه کانی، ههروه ها گوئ نادات به بیزار بوونی هه ندیک که س ئه گهر هه ست بکات ئه وه ی ئه نجامی ده دات؛ له سهر حه قه و گرنگه یان کاریکی چاکه. مه به ستمان ئه وه یه ئه م که سه یه کیکه له و که سانه ی که ده توانن به دار شتی که سی ئاماده نه بوو (غائب) باس له خویان بکه ن و خویان بپاریزن له وه ی ههر چاکه یه ک بده نه پال خویان، کاتی گومان ده به ن که ئه وه ریگا راسته که یه. ئه وه که سینکه گوئ به هیچ نادات، به دیار یکراوی به و واتایه دیت. ئه م کاره سهر ده کینشیت بق سهر سورمانی زور. نا، مه به ستم

| کچن خوت به |

وهرگيراني: نارام عوسمان

ئەو كەسە نىيە كە پىشتەر باسەم كرد، بەلكوو مەبەستم زالبوونە بەسەر گرافتەكاندا، ھەروەھا مەبەستم ئامادەيى مرقوڤە بۆ ئەوھى جياواز بىت، بەوھى نەخوازراو و دەرکراو بىت لە پىناو بەھاكانى خۆيدا. ئەوھى ئامادەيى بۆ وەستانەوھى ڕووبەروو بە ڕووى شكستدا، ھەروەھا ئامادەيى بۆ ڕووبەروو بوونەوھى ئەو شكستە. من لىرەدا باسى ئەو كەسانە دەكەم كە گوئى بە نارەحەتى و شكست يان بە شەرمەزاربوونى خويان نادەن يان تەنانەت بە تەركردنى جىگاي نووستنەكانيان بۆ چەندىن جار. ئەو كەسانەى پىنكەننىكيان بەسە و پاشان ئەوھى خويان برۆيان پىتەتى، دەيكەن. ئەو كارە دەكەن، چونكە دەزانن ئەو ڕاستە، دەزانن كە ئەو بۆ ئەوان گرنگى زياترە، ئەوان خودى خويانن، ئەوان دەلەين: «ئەو بەجەھەننەم»، بەلام ئەمە بۆ ھەموو شتىك نالەين لە ژياندا، بەلكوو بۆ ھەموو ئەو شتانەى كە بىزاريان دەكات، يان بايەخى نىيە لە ژياندا. ئەوان گرنگىپىدانەكانيان دەپارىزن بۆ ئەو شتانەى بەراستى گرنگيان ھەيە، بۆ ھاوڕىكان، بۆ خىزان، بۆ ئامانج، بۆ ھەر شتىك كە خوشيان دەوئەت، ھەروەھا بۆ داوايەكى ياسايى رىگر، جارىك يان دوو جار. لەبەر ئەو ھۆكارەش، بە ھۆكارى ئەوھى گرنگىدانەكانيان تەنھا بۆ شتە گەورەكانە، بۆ ئەو شتانەى خويان بەياخدارن، لە بەرامبەردا خەلكىش گرنگى بەمان دەدەن.

ئەمە ڕاستەقىنەيەكى خەلەتەنەرى ترە لە ڕاستەقىنەكانى ژيان. ناتوانىت ببىتە كەسىكى گرنگ، كەسىك كە بوون دەگۆرپىت بەلای ھەندى كەسەو، بەبى ئەوھى ببىتە «نوكتە» و سەرچاوەى شەرمەزارکردنى ھەندى كەسى تر. ناتوانىت ئەو بەكەيت! ئەمە لەبەر ئەوھى شتىك نىيە بە ناوى «كەمبووى نارەحەتەيەكان».

نارەحەتى، ھەمىشە بوونى ھەيە. وتەيەكى كۆن ھەيە ماناكەى

ئەمەیه که تۆ ناتوانیت له خۆت رابکهیت، بۆ هەر کوئی بچیت؛ خۆت هەیت، که واتە کیشە نییه: ئەم کارە بۆ نارەحەتییهکان و بۆ شکستیش هەر راستە. دەبینیت بۆ هەر کوئی برۆیت، پینج سەد کیلوگرام له خۆلوخاشاک چاوەرپتە، ئەمە شتیکی گرنگ نییه هەرگیز، بیرۆکه که ئەو نییه که دوور بکهوێتەو لهو خۆلوخاشاکە، بیرۆکه که ئەو نییه چارەسەریک بدۆزیتەو که شیاوی تۆ بیت، کارە که رایی بکهیت و چارەسەریکی بۆ بدۆزیتەو.

کاری وردی دووهم: بۆ ئەو هی نارەحەتییهکانت بەلاوێ گرنگ نهییت، سەرەتا پێویستە گرنگی بە شتیکی بدەیت که لهو گرنگی زیاتر بیت.

بیهینه پیش چاوی خۆت که له یهکیک له فرۆشگاگان بیت، لهو کاتەدا خانمیکی بەتەمەن ببینیت که هاوار دەکات بەسەر ژمیریاریه کهدا و سەرزنهشتی دەکات لهبەر ئەو هی کۆبۆنیکی کرینی لی وەر نهگرتووێ که نرخه کهی سی سەنتە. ئەو خانمە بۆ گرنگی بەو دەدات؟ ئەو تەنها سی سەنتە!

هۆکاره کهیتان پێ دەلیم: لهوانه یه ئەو خانمە شتیکی نهییت باشتەر بیت لهو هی له مالهو دانیشیت تا کاتهکانی پێ بهسەر بهریت و ئەو کۆبۆنانه ی تیدا بریوه. ئەو تەنهایه، تەمەنی تیپه ریوه، مندالهکانی بیعهقلن و هەرگیز سەردانی ناکەن. هەر وهک ماوهی سی ساله کاری سیکیسی ئەنجام نه داوه، لهوانه شه نهتوانیت بجوولیت بهی ئەو هی ئازاریکی توندی بۆ دروست بیت لهخوارووی پشتیدا. مووچهی خانه نشینییه کهی زۆر کهمه. لهوانه شه کاتی دهمریت، خلهفا بیت و جیگا کهی تەر بکات. لهبەر ئەو هی له هەر شوینیکی ئەو کۆبۆنانه ببینیت، دهیانبریت. ئەو هه موو ئەو هی که هیهتی، ئەو تەنهایه له گهل ئەو کۆبۆنانه، ئەو هه موو ئەو شتانه یه که

کچن خوت به

وه رنگپيدانی: نارام عوسمان

دهتوانيت گرنگي پي بدات، چونکه شتيكي تر نيه گرنگيپيدانی
ئو داگير بکات. بهو شيويه، کاتي کارمندی ژميریاری تهمن
حهقه سال رهتی دهکاتهوه به رووخساره خالالاوييه کهيهوه
کوبونه کهی لی وه ربگريت، ههروهها کاتي دهيهويت پاريزگاری له
خاوينی دهغيلهی پاره کهی بکات ههروهک چون سوارچاکهکان
پاريزگاری له ناموسی کچان دهکن؛ ئهوه بينگومان ئهو خانمه
پيره به روويدا دهتهقتهوه. ئهوهی له لای کو بوتوه له بينهويی
ماوهی فهراموشکرانی، دهيبارينيت به سهريدا و گوزارشتی
ئاگرینی هاوشيوهی «له تافی لاويدا» و «خه لکی ريزی زياتريان
دهردهبری» وهک گه رده لول هه لدهکات به سهريدا.

کيشه لای ئهو که سانهيه که گوی به شتی زور دهن زياد له
ئهنه دازه، ئهوهيه هيچ شتيکیان له لای نيه که زورترين بهها و گرنگي
ههبيت تا گرنگي پي بدن.

ئهگه ر خوت بينيهوه که له سه ر شيوازيک زور دووباره
دهبيتوه؛ گرنگي زياتر له پيوست ده به خشيته شته لاوه کيهکان
و ئه مهش هه راسانت دهکات (وينه يه کی هاوری تازه کهت له ناو
فهيسبوک، که موزه یی پيلي کونترولی ته له قزيونه که تان، له دهستدانی
ههلی کرینی دوو قوتوو پاککه رهوهی دهست به پاره یی که دانه)؛
ئهوا ئه گه ری زوره که له وانه يه تو ژيانیکی هه ژارانه به ريته سه ر که
شتیکی ئه وتوی تيدا نيه بيکه يته جینگای گرنگيپيدانی راسته قينهت.
ئهمه يه کيشه راسته قينه که ی تو. کيشه راسته قينه کهت له وينه که دا
نيه، له پاککه رهوهی دهسته که شدا نيه، له پيله کانی کونتروله که شدا
نيه.

گويم لی بوو يه کينک له هونه رمه ندان جاريک دهیوت ئه گه ر
که سينک کيشه ی نه بيت، ئهوا عه قلی راسته وخو دهست دهکات به

گەران بۇ ئەۋەى دروستى بىكات، پىم واىە كە زۆرىنەى خەلك
(خویندەۋارەكان بەتایبەت... ئەۋانەى نازدارن لە مندالى چىنى
ناۋەرەستى سىپىپىست) پىيان واىە «كىشەكانى ژيان» لە راستىدا
هېچ نىن جگە لە كارىگەرىى لاۋەكىى نەبوونى شتانىك كە زىاتر
جىگای گرنىپىدان بن و ئەگەرى هەبىت مرؤف دلەراۋكىى هەبىت
بەرامبەرىان.

لەمەۋە ئەۋەمان بۇ دەردەكەۋىت لەۋانەى بەدەستەپىنانت بۇ
شتىكى گرنىك كە ماناىەكى راستەقىنەى هەبىت لە ژىانتدا؛ باشتىن
رىگا بىت بۇ بەكارهتەننى كات و وزەت، ئەمەش لەبەر ئەۋەى
ئەگەر تۆ ئەۋ شتەت نەدۆزىبەۋە كە بەراستى ماناى هەىە؛ ئەۋا
گرنىپىدانىت دەروات بۇ شتانىك كە پىمانان و مەسەلەى بىنرخن.
كارى وردى سىپەم: ئەگەر بىزانىت يان نەيزانىت، تۆ هەمىشە
ئەۋە هەلدەبژىرىت كە گرنىپىدانى خۆتى پى دەبەخشىت.

مرؤفەكان لەداىك نابن بەۋ شىۋەىەى گرنىك بە شتىك نەدەن،
لە راستىدا ئىمە بە جۆرىك دروست كراۋىن كە وامان لى دەكات
گرنىكى زىاد لە پىۋىست بە شتىك بەدەىن. ئاىا رۆژىك لە رۆژان
نەتدىۋە كە مندالىك زۆر بەكۆل دەگرى، لەبەر ئەۋەى رەنگى
شىنى كلاۋەكەى رىك ئەۋ جۆرە شىنە نىبە كە ئەۋ دەىەۋىت؟ ئاىا
بەراستى لەۋە بىنەقلانەتر هەىە؟

كاتى تەمەنمان بچۈۋەكە، هەموۋ شتىكى تازە؛ وروۋژىنەرە
و شتە گەرەكانىش تا ئەۋپەرى سنوۋر گرنىكى زىاترىان پى
دەدرىت. لىرەۋە ئىمە گرنىكى زۆر بە شتى يەكجار زۆر دەدەىن،
گرنىكى بە هەموۋ شتىك دەدەىن، بە هەموۋ كەسىنك... گرنىكى
بەۋە دەدەىن كە خەلكى چىمان لە بارەۋە دەلین، بەۋەش كە ئەۋ
كۆرە سەرنجراكىشە يان ئەۋ كچە سەرنجراكىشە پەىۋەندىى

ته له فونډي پيمانه وه كړدووه يان نه يكردووه، هه روهك به ووش كه
 ئايا گوره وييه كانمان له گه ل جلوبه رگه كانمان گونجاوه يان گونجاو
 نښه، گرنگي زور ددهين به رهنكي ميزه لانه كان له رورژي ساليادي
 له دايكبوونه كانماندا.

له گه ل زيادبووني ته مه نمان و سوودوهرگرتن له كه له كه بووني
 نه زموونه كانمان (تيروانينمان بو نه وه ي كاتيكي زورمان له دست
 دهرچووه)، دست ده كه ين به تيبينيكردني نه وه ي به شه گوره كه ي
 نه و بابته تانه؛ كاريگه رييه كي راسته قينه ي به رده واميان له سر
 ژيانمان نښه. ئيستا ئيتر نه و كه سانه ي پيشتر گرنگي زورمان
 ددها به بوچوونه كانيان، له ژيانماندا نه مان. هه روهك بو مان
 روون ده بيته وه كه نه و حاله تانه ي رته كرده وه كه رووبه روومان
 بوونه ته وه و كاتي خوي زور ئازاريان پي گه ياندووين، سهريان
 كيشاوه بو نه جامي باش. بزثمان دهرده كه ويت كه وريايي خلك
 چهند كه مه به رامبه ر ورده كارييه كاني روو كه شي دهره وه مان
 و به ره و نه وه ده چين كه خومان سه رقال نه كه ين به خويان و
 بوچوونه كانيان.

له بنه رته وه كه مترين شت هه لده بژيرين تا گرنگي خوماني
 پي ببه خشين، نه مه يه كه ئيمه ناوي ده به ين به «پينگه يشتوويي»،
 كه مروف فير ده كات گرنگي نه دات به شتيك، مه گه ر شياوي نه و
 گرنگي پيدانه بيت و وهك بانك مورلاند له زنجيره دراماي (the
 wire) به هاوبه شه لينكوله ره كه ي ده لئيت (هيشتاش به رده وام له
 ئينته رنيت ته ماشاي نه و درامايه ده كه م): «نه مه ت به سه ر ديت كاتي
 كه گرنگي به شتيك ده ده يت كه كاري تو نښه گرنگي پي بده يت.»
 پاشان شتيكي تر له گه ل زياتر چوونه ته مه نمانه وه و گه يشتن
 به ناوه ندي ته مه ن دست ده كات به گوران: ئاستي وزه مان

داده به زیت، که سایه تیمان داده مه زریت، ده زانین ئیمه کین، خومان قبول ده کهین، له ناویشیاندا ئه و بهش و ره گه زانه ی له راستیدا پینان دلخوش نین.

به شیوازیکی نامۆ، ئه مه بۆ ئیمه جوړیکه له سه ره به ستبوون، پیو یستمان به وه نییه سه ره له نو ی گرنگی به هه موو شته کان بدهین. ژیان ژیا نه، ته نها ئه وه نده، ئیمه ش به شیرینی و تالیه کانیه وه قبولمانه. هه ندیک له ئیمه پنی وایه چاره سه ری شیر په نه جه ی بۆ نادو زریته وه، یان ناتوانیت گه شت بکات بۆ سه ر مانگ؛ ئه مه ش کاریکی باشه. ژیان ده روات، ئیمه ش ده رۆین به ره و ئه وه ی زیاتر قبولی توانا دژیه که کانمان بکهین له سه ر گرنگیدان به شته کان و به ده سه ته ی تانیا ن له پینا و ئه و لایه نانه ی ژیا نمان که به راستی شیوا ی گرنگی پیدانن: خیزانه کانمان، هاو پنی نزیکه کانمان، هاو به شه کانمان له چالاکیه خو شه کانماندا. ئه وه ی سه رنجرا کیشه لی ره دا، ئه وه یه که ئه وه نده به سه! ئه م ساده کردنه وه یه ی کارو باره کان به راستی به خته وه رمان ده کات، به خته وه ر ده بین به شیوه یه کی به رده وام. کاتی بیر ده که ی نه وه له وه ی بۆ کو ژسکی، ئه و شیته ئالووده به کحوله، تا راده یه ک له سه ر حه ق بووه که وتوو یه تی: هه ول مه ده!

کهواته له بنه ره تا مه به ست له م کتیه چیه؟

ئه م کتیه ئامانجی ئه وه یه وات لی بکات که مینک بیر له پروونی له و شتانه بکه یته وه که هه لیانده بژیریت به وه ی گرنگن له ژیا ندا و ئه و شتانه ی هه لیانده بژیریت به وه ی جینگای بایه خ نین.

گومانم وایه له مرۆدا ئیمه رووبه پرووی په تایه کی دهروونی بووینه ته وه که کورته که ی ئه وه یه خه لکی چیتر له وه تینا گن که

هه ندى جار كاروباره كان خراپ بين؛ نابيته كيشه، ده زانم له وانه به
ئهمه دارووخان بيت له رووى زيهنبيه وه، به لام ئهمه تنها له
رووكه شدايه، من بوتان دووپات ده كه مه وه كه ئهمه مه سه له
ژيان و مردنه.

ئهمه ش له بهر ئه وهى كاتيك ئيمه ده بينين قبولكراو نيه
كاروباريكمان هه ندىك جار خراپ بيت؛ ئه وا ئيمه به شينويه كى
بيتاگايانه ده ست ده كه ين به سه رزه نشتكردنى خو مان، هه ست
ده كه ين كه هه له يه ك له خو ماندا هه به به شينويه كى قول، ئهمه ش
پالمان پيوه ده نيت بو جو ره ها زياده ره وى له قه ره بوو كردنه وهى
ئو هه له يه وينا مان كردو وه بو خو مان...

قه ره بوو كردنه وه يه ك له وينه ي كرپنى چل جووت پيلاو،
يان زياده ره ويكردن له خو اردنى ده رمانى پاراستنى مه عيده له و
كاتانه ي شه وانى سيشه ممه مه ي ده خو ينه وه، يان ته قه كردن به ناو
پاسينكى قوتا بخانه دا به هه موو مندا له كانى ناويه وه.

ئو باوه ره ي كه نابى هه رگيز مرو ف ناته وا وى هه بيت؛ هه ندى
جار سه رچاويه بو گه شه كردنى «ئه لقه ي جه هه ننه مى كه خوى
دووباره ده كاته وه»، ئو ئه لقه يه ي كه زال بو وه به سه ر كلتوورماندا.
بيروكه ي زياده ره وينه كردن له گرنگيدان به زوربه ي شته كان،
هيج نيه جگه له ريگايه كى ساده بو دووباره كردنه وه ي هيو و
پيشبينيه كانمان له ژياندا و دياريكردنى ئو شتانه ي گرنگ و
ئه وانه ش كه گرنگ نين.

گه شه پيدانى ئو توانايه له خو ماندا، پيشره ويمان ده كات بو
شتيك كه هه ز ده كه م واى دابنيم كه جو ريكه له «دره وشانه وه»
يان با ناوى بنين «رووناك كردنه وه ي كردارى».

نا! ئه وه هه وانه وه ي ئه فسو و ناوى هه تاهه تاي نيه، كو تاييه اتنى

هه موو جۆره كانى نارەحه تى نىيه، له و جۆره خه يالاوييه پر و پو و چانه نىيه له «درهوشانه وه»، به لكوو ته واو به پيچه وانه وه: من پر و ناككردنه وهى كردارى به جۆرىك له ههستكردن به حه وانه وه دانه تيم به رووى ئه و بىروكه يهى كه هه ميشه به شىك له نارەحه تى هه يه كه ناتوانين خۆمانى لى لا بدهين، ژيانيش پىك هاتوو ه (به چاوپۆشين له وهى كه دهتوانين چى بكهين) له شكست و دۆران و په شىمانى، ههروه ها له مردن. كاتى واز دىنيت له بىزاربوون له و نارەحه تى يانهى ژيان فرىت ده داته ناوى (به رده وام فرىت ده داته ناوى، باوه رم پى بكه)، ئه وا تو ده بىته كه سىكى رىگر له به رده مي دا بى ئه وهى كووشىنىكى زورىش بكه يت. له كو تا ييشدا تاكه رىگه ي زالبوون به سه ر ئازاره كاندا ئه وه يه كه پيش هه موو شتىك فىر بىيت چون به رگه ي ئه و ئازاره بگريت.

گرنگى ئه م كتيبه هه رگيز بو ئه وه نىيه له ئازار يان كيشه كانت رىزگارت بكات، ئه وه يه وا ده كات تىيگه يت كه له گه لتدا راستگويه. ئه م كتيبه رىنمونىيه ك نىيه بو ئه وهى هه نگاوه كانت به ره و مه زنبوون به رىت، ناشكرىت به و شىوه يه بىت، ئه مه ش له به ر ئه وهى مه زنى هىچ نىيه جگه له خه يالىك له ميشكماندا، هىچ نىيه جگه له ئاراسته يه كى دروستكراو كه خۆمان هان ده دهين به ئاراسته ي ئه و برۆين... ئه مه به هه شتى ده روونى ئه فسووناوى... درۆزنه!

له به رامبه ردا ئه م كتيبه ده يه وىت ئازاره كه ت بكات به ئامىرىك به ده سته وه، نارەحه تىيه كانت بگورىت بو وزه، كه مىك كيشه كانت چاره سه ر بكات، ئه مه پيشكه و تنىكى راسته قينه يه. واى دا بنى ئه م كتيبه به رچاوپروونىيه كه بو ئه و شتانه ي په يوه ستن به نارەحه تىيه كان و چۆنىيتى مامه له كردن له گه لىان به شىوه يه كى باشترو واتادارتر له رابردوو، له گه ل كه مىك ههستكردن به ئه وانى

کچن خوت به

وهرگيرانی: نارام عوسمان

تر و که میک له خوبه که مزانین. ئەمه کتینیکه له باره ی «چون سهره رای قورسیی باره کهت، جوولهت هینواش بیت» و «چون به ساناییه کی گه وره تره وه مامه له له گهل گه وره ترین ترسه کانت ده کهیت» و «چون له کاتی رشتنیدا، به فرمیسه که کانت پیده که نیت». ئەم کتییبه فیرت ناکات که چون پاره پهیدا ده کهیت یان چون شتیک له شته کان به دهست ده هینیت، به لکوو فیرت ده کات که چون شتیک له دهست بدهیت به بی ئەوهی ئەو له دهستدانه بوت بیته سهرچاوه یه کی گه وره ی دله راوکی، ههروه ها فیرت ده کات که سهیری ئەوهی له ژیانندایه بکهیت و سووکی و بینرخی و تووره ییه کانی لی هه لیکیشیت و ته نها پاریزگاری له شته گرنگه کانی بکهیت، فیرت ده کات که چون چاوه کانت بنوقینیت و متمانهت هه بیت به وهی له وانیه بکهویت به پشتدا و له گهل ئەوه شدا هیچت به سه ر نه یهت، فیرت ده کات چون بکه یته ئەوهی گرنگی به شتی که متر بدهیت، ههروه ها فیرت ده کات که «هه ول نه دهیت».

بهندی دووهم بهختهوهری کیشیه

له نزیکه‌ی دوو هزار و پینج سهد سال بهر له ئیستا، له بناره‌کانی شاخی هیمالایا له و ناوچه‌یه‌ی که ئیستا پینی ده‌لین نیپال، پاشایه‌ک که خاوه‌نی کۆشکیک بوو، له سه‌روبه‌ندی بوونی به خاوه‌نی مندالدا، بیروکه‌یه‌کی مه‌زنی بۆ دیت له باره‌ی منداله‌که‌وه: هه‌ول ده‌دات ژیا‌نی تیر و ته‌واو و بن که‌موکوری بکات، ئه‌و منداله بۆ ساتیک نه‌زانیت نار‌ه‌حه‌تی چیه، بریاریشی دا هه‌موو پینداویستی و داواکارییه‌کانی جیبه‌جی بکات له هه‌ر کاتیکدا بیت. ئه‌و پاشایه به‌ده‌وری کۆشکه‌که‌یدا به‌به‌ستی زۆر به‌رزی جیگیر کرد، بۆ ئه‌وه‌ی رینگا له ئالوگۆری هه‌ر زانیارییه‌ک له‌نیوان شازاده‌ی نوئ و جیهانی ده‌ره‌وه‌ی کۆشکه‌که‌دا بگریت. زیاده‌ره‌ویی زۆری کرد له نازکیشانی منداله‌که‌یدا و دیاری و خوشت‌ترین خواردنه‌کانی به‌سه‌ریدا ده‌باراند و چوارده‌وری به‌خزمه‌تکار گرت که ئاماده بوون بۆ جیبه‌جیکردنی هه‌ر داواکارییه‌ک له داواکارییه‌کانی. منداله‌که‌ گه‌وره بوو به‌بێ ئاگایی له هه‌ر توندی و زه‌برییه‌ک که له ژیا‌نی راسته‌قینه‌ی مرۆفدا هه‌یه، ریک به‌و شیوه‌یه‌ی که باوکه

پادشاکه ی نه خشه ی بؤ کینشاپوو.

ژیانی مندالیی شازاده هه مووی به و شیوازه تپه پری، به لام
سهره رای هه موو ئه و خو شگوزهرانی و دهوله مهنديیه بیسنووره ی
گوزهراندی؛ گهنجیکی بیزار و ره شیبینی لی دهرچوو، وای لی هات
ههست بکات هه ر ئه زموونیک که پیایدا تپه ر ده بیت؛ به تاله له هه ر
به هایه ک. کیشه ئه وه بوو که هه ر شتیک باوکی پیشکەشی بکردایه،
له تیزوانینی ئه ودا به ته واری بیمانا بوو و به شی پنیوست نه بوو.
شه ویک له شه وه کان شازاده به دیواری په رژینه که دا هه لگه را
و چوو ده ره وه ی کوشک، تا بزانیته له دهره وه ی به ربه سته که
چ باسه. یه کیک له خزمه تکاره کان بردی بؤ گوندیک، به لام له و
دیمه نانه ی له و گونده که بینیی؛ توقی.

شازاده بؤ یه که مین جار له ژیانیدا ئه و ناره حه تیانه ی مروقی
بینی؛ که سانیک ی بینی نه خوش بوون، که سانیک ی بینی په که که وته
بوون، که سانیک ی بینی دهر به دهر بوون، که سانیک ی که له شوینی
خویان دهر ده کران، به لکوو که سانیک ی که ده بینی که دهمردن.

شازاده گه رایه وه بؤ کوشکه که ی و خوی له کیشه یه کی بونیادیدا
بینییه وه، نه یده زانی چون مامه له بکات له گه ل ئه وه ی بینیبوی و
هه ستوسۆزی به رامبه ر هه موو شته کان هه لژا و که وته سکالا و
دهر برینی تووره یی. هه روه ک له لای گه نجه کان باوه، کاره که به وه
گه یشت که شازاده که وته سه رزه نشتکردنی باوکی له به رامبه ر
هه موو ئه و کارانه ی له پیناویدا کربووی، شازاده گه یشته ئه و
بروایه ی که ده وله مهندی بووته هوی ئه وه ی هینده به دحال بیت و
تا ئه و ئاسته ی وا دهر ده که ویت ژیانی هیچ مانایه کی نییه. شازاده
برپاری دا له کوشکه که هه لیته.

به لام شازاده ی گهنج زیاتر له وه ی پیشیبینی ده کرد؛ له باوکی

دهچو، ٺهويش خاوهني بيروڪهي مهزن بوو. بهوه وازي نههينا
که له کوشکه که رابڪات، بهلکوو ويستی دستبهرداري بارودؤخی
پاشايهتي و خيزانهکهي و هموو مولکهکاني بيت و لهسهر
شهقامهکان ژيان بهريته سهر و ههروهک ٺاڙهلهکان لهسهر زهويي
خؤلاوي بخهويت، ليرهه دا خؤی برسي دهکات، سزاي خؤی دهدات،
داواي پاشماوهي خواردن له نهناسراوان دهکات تا ماوه له ژياندا.
شهوي دواتر شازاده بهنهيني له کوشکه که چووه دهرهوه،
بو جاري دووهم چووه دهرهوهي کوشک و برياري دا ههرگيز
نهگهريتهوه. سالانتي دوورودريڙ بهدهربهدهري ژيا، بووه
پاشماوهيهکي لهبيرکراوي نهخواراو لهناو کومهلگا هاوشيوهي
پيسايي سهگ له پلهکاني خوارهوهي کومهلگا. نارههتيهکاني
شازاده گهره بوون، رينک وهک ٺهوهي نهخشهي بو کيشرابوو،
بهدهست برسيتي و نهخؤشي و تهنيابي و لاوازيهوه نالاندي، بگره
رووبهرووي خودي مردنيس بووهوه، زور جار خواردني روڙيکي؛
تهنها بريتي بووه له خواردني گوڙيک.

چهند سالينک نهخؤش کهوت، پاشان چهند سالينک دیکهش،
هيچ شتيک رووي نهدا، شازاده تينيني ٺهوهي کرد که ٺه
ژيانه پر دهردهسهرهيه؛ هموو ژيان نيهه. نارههتيهکاني؛ ٺه
بهرچاوروبونيهي پي نهدا که ٺارهزووي کردبوو، هيچ نهينيهک له
نهينيهکاني جيهاني قوليشي بو نهخسته روو لهگهل هيچ يهکينک
له ٺامانجه کوتاييهکاني.

راستي مهسهلهکه ٺهويه که ٺيستا شازاده هموو ٺهوه
دهزانيت که ٺيمه دهيزانين، تا ٺاستيک: ٺيستا دهزانيت که نارههتي
شتيکي زور خراپه، بهلام مهرج نيهه يابهتيکي ناوهروکدار بيت.
کاتي مروڙ دهولهمهند بيت، هيچ نارههتيهکي دارايي بي

مه به ست تووش نابيت به ره هايي. هينده ي نه برد شازاده گه يشته
 ئه و بروايه ي كه بيرۆكه مه زنه كه ي، هاوشيوه ي بيرۆكه كه ي باوكي
 له پيشتردا، بيرۆكه يه ك بووه كه له راستيدا له وپهري خراپيدا بووه،
 تيگه يشته كه پيوسته له سهري بروات و كارنكي ديكه بكات به دهر
 له و كارهي تا ئه و كاته كردووويه تي.

شازاده به ته واوي ميتشكي جه نجال بوو بوو، دهرووني خوي پاك
 كرده وه، پاشان كه وته ري تا درهختيكي گه وره ي بيني له كه ناري
 برووباريك، برياري دا له بن ئه و درهخته دا دابنيسيت و هه لئه ستيت
 تا بيرۆكه يه كي مه زني ديكه ي بو ديت.

چيرۆكه ئه فسانه ييه كه ده لئيت شازاده بو ماوه ي چل و هه شت
 روژ له بن درهخته كه دا دانيسته. ئيسا گفتوگوي ئه وه ناكه ين كه
 مروف چون ده توانيت بو ماوه ي چل و هه شت روژ له يه ك شويندا
 دابنيسيت، به لام به وه كو تايي بين ده هينين كه شازاده له دواي ئه و
 ماوه يه گه يشته زور سه ره نجامي قوول.

له نيوياندا چه ند شتيك هه بوون، له وانه: ژيان هه ر خوي جو ريكه
 له جو ره كاني نار هه تي. ده و له مه نده كان به هوي سامانه كه يانه وه
 ده نالين، هه ژاره كانيش به ده ست هه ژار ييه كه يانه وه، ئه وانه ي
 خيزان يان نييه؛ به هوي نه بووني خيزانه وه ده نالين، ئه وانه ش كه
 خيزان يان هه يه؛ به هوي بووني خيزانه وه ده نالين، ئه وانه ي به دواي
 چيژ و خوشييه كانه وه ن؛ ده نالين به هوي ئه وه ي به دواي چيژ و
 خوشييه كانه وه ن، ئه وانه ش كه وازيان له چيژ و خوشييه كان ي دنيا
 هيناوه؛ ده نالين به هوي ئه وه ي وازيان له چيژ و خوشييه كان
 هيناوه.

ئه مه واتاي ئه وه نييه كه هه موو جو ره كاني نار هه تي وه كو
 به كن، به دنيا ييه وه نار هه تي هه يه كه نازاري زور زياتره له واني

تر، بەلام سەرەراي ئەوەش ھەموومان بەشى خۇمان نارەحەتيمان بەردەكەويت.

سالان تىپەرىن و شازادە فەلسەفەيەكى تايبەت بە خۆي بنیات نا و پىشكەشى جىھانى کرد، بىرۆكەي سەرەكى لەو فەلسەفەيەدا ئەوہیە ئازار و دۆران دوو شتن کہ ھەرگىز ناتوانين لەبەريان ھەلبىن، ئىمە پىويستە واز بەينين لە بەرەنگار بوونەوہيان. ئەم شازادەيە دواتر بە بووزا دەناسریت، ئەگەر پىشتريش ناوي بووزات نەبيستوہ؛ ئەوا بزانه کہ ئەو کہسايەتییەكى زۆر گرنگە.

گریمانەيەكى شاردراوہ ھەيە لەپشت زۆر لەوانەي گومان دەبەين و باوہرمان پىيەتى، گریمانەي يەكەم ئەوہیە کہ بەختەوہرى جۆرىكە لە «پرۆسەيەكى لۆژىكى» و دەكریت مروف كار بكات لە پىناويدا و بەدەستى بەينيت، وەك چۆن دەتوانيت وەرگىران لە كۆليژى ياسا بەدەست دىنيت يان كارگەيەكى ئالۆز دروست دەكات. ئەگەر سەرکەوتوو بووم لە گەيشتن بە (س)، ئەوا دەتوانم بەختەوہر بيم. ئەگەر شىوہم وەكوو شىوہى (ع) ي لى ھات، ئەوہ دەتوانم بيمە كەسىكى بەختەوہر. ھەر وەھا ئەگەر توانيم لەگەل كەسىكى وەكوو (ج) بم، ئەوا لە داھاتوودا بەختەوہر دەبم.

بەلام ئەم گومانە رىك ناوہرۆكى كىشەكەيە، بەختەوہرى ھاوكىشەيەكى بىركارى نىيە تا شىكارى بكەين. دوودلى و رازىبوون؛ دوو بەشى بنەرەتین لە سروشتى مروفایەتى، ئەو دووانە دوو پىكھاتەي پىويستن بۆ بەدەينانى بەختەوہرىيەكى سەقامگىر، ئەمەيە كە لە داھاتوودا دەبيينين. بووزا بەلگەكەي لە روانگەي ئايينى و فەلسەفییەوہ لەسەر ئەم بابەتە بنیات نا، منيش لەم بەندەدا بەلگەكەم لەسەر ھەمان شت بنیات دەنيم، بەلام من لە روانگەيەكى بايۆلۆژىيەوہ بنیاتی دەنيم بە پشتبەستن بە ورچى پاندا.

به دهبختی (پاندای بيهيوایي)

ئهگهر بمتوانيايه پالەوانیکی زۆر بههيز دروست بکه، ئهوا پالەوانیکم دروست دهکرد و ناوم دهنا (پاندای بيهيوایي)، کاریکم دهکرد که ئهم پالەوانه بههيزه دهمامکیکی سهیر لهچاو بکات و کراسیکی لهبهردا بیت که بهگهورهی پیتی (خ) ی لئ نووسراپیت، به جۆریک که ئهو کراسه لهو ورگه گهورهیهیدا زۆر تهسک بیت، خالی بههیزی شاراوهی لهوهدا بیت که توانای وتنی راستیه وهحشهتناکه بیزارکه رهکانی هه بیت به خه لک له بارهی خۆیانوه، ئهو راستیانهی که پتویسته بیهستن، بهلام نایانه ویت قبولی بکه. پالەوانه کهم لهم دهراگایه وه دهچیت بۆ ئهو دهراگا؛ هاوشیوهی فرۆشیاره گه رۆکهکان، له دهراگان دهوات و شتانیک به خه لکی ده لیت هاوشیوهی: «به لئ، کۆکردنه وهی پارهی زۆر وا دهکات دلت به خۆت خۆش بیت، بهلام وا ناکات که مندا له کانت خۆشیان بویت»، یان «ئهگهر به پتویستت زانی پرسیار له خۆت بکهیت ئایا متمانهت به هاوسه ره کهت ههیه، ئهوا ئهگه ری زۆره که متمانهت پتی نه بیت»، یان «ئه وهی ناوت لئ ناوه هاورپیه تی، له راستیدا ههوله بهردهوامه کانتته بۆ کارکردنه سه ر خه لکی». له پاش ئه وهش ئاواتی رۆژنیکی خۆش بۆ هه موو خاوهن ماله کان دهخوازیت، دواتر دهچیت بۆ ماله کهی ته نیشتی.

ئه وه شتیکی سه رنجراکیش ده بیت، ههروه ها بیزارکه ره ده بیت، خه مباریش ده بیت، تیروانیی مرۆقه کان ئاوه لا دهکات، ههروه ها ده بیهته پتویستی، به گشتی راستیه زۆر گه وره کان له ژياندا زیاتر بیزارمان دهکات کاتیک ده یان بیهستین.

ئه و پاندایه ده بئته پاله وانیک که کهس له ئیمه نایه ویت، به لام
هه موومان پئویستمان پئیه تی، ههروه ها ده بئته سه وزه واتی
نموونه یی بو خوار دنه عه قلییه کانمان که له سه وزه واتیان که مه،
ژیانمان باشتر ده کات، سه ره رای ئه وه ی و امان لی ده کات هه ست
به خرابی بکه ی، له ریگه ی «دارووخانمان» هوه به هیزترمان
ده کات، داهاتوومان رۆشن ده کاته وه له ریگه ی به خشینی بینایی
پیمان له تاریکیدا. گۆرپه یه لی بۆی، له ته ماشا کردنی فیلمیک ده چیت
که له کۆتاییدا پاله وانه که ی ده مریت: ئه مه وا ده کات زیاتر خوشت
بویت، سه ره رای ئه وه ی زۆریش خه فته ت پئ ده دات، ئه مه ش به
هۆی ئه وه یه که تو وا هه ست ده که یه ت ئه و راسته قینه یه.

به و شیوه یه ی گه یشتینه ئیره، ریگام بدن با ده مامکیکی پاندا
له چاو بکه م و راستیه کی بیزار که ری تر تان پئ بلیم.

من نار هه تم، ته نها له بهر هۆکار یکی ساده، ئه ویش ئه وه یه له
رووی بایۆلۆژییه وه نار هه ته ی؛ شتیکی به سووده، ناوه ندیکی باشی
سروشتییه له پیناو هاندانی گۆرانکاری. ره گه زمان وا پهروه رده
بووه که هه میشه له گه ل به شیک له نارازی بوون و نه بوونی
سه قامگیریدا بژین، له بهر ئه وه ی بوونه وه ری نائارامی نارازی
ده بیت بریکی زیاتر له کار و هه ولدان به خه رج بدات له پیناو
نویبوونه وه و مانه وه دا. ئیمه به و شیوه یه تیکه ل کراوین، تیکه ل
کراوین به شیوه یه ک که هه ر چی به ده ست پئین؛ هه ر نارازی بین،
ههروه ها به شیوه یه ک نه توانیمان له دواتردا بو به ده سته یانی
ئهم شت و ئه و شت رازیمان ناکات. ئهم نا ئاماده گییه به رده وامه ی
رازیبوونه که وای کردووه ره گه زه که مان به ره نگاری بکات و
سه رکه وتوو بیت له مانه وه و بنیاتنان و ده سته سه ردا گرتنی
هه موو زه وی. ئه مه واته ئازار و نار هه ته یه کانمان ناته واوی و

عهي به نين له چوارچيويه گه شه سه ندني بنياده مه كان، به لكوو يه كيكن له تاي به تمه ندي به بنه ره تاي به كاني.

ئازار به هه موو شيوه كانيه وه، كاريگه رترين ئامرازه به ده ست جه سه مانه وه بو هانداني به ره و كردار. با شتيكي زور ساده به نموونه وه ربگرين، بيهينه پيش چاوي خۆت كه شتيك چووه به پهنجهي قاچتدا، توش وشهي هه له و خراپ ديت به ده متدا. زور به ي كات به هوي ئه و ئازاره ي كه هه مانه؛ ده كه وينه سه رزه نشتر دني شتاني بچووك و بينرخ كه تواناي جووله يان نيه، ده لين: «ئو ميزه بيعه قله!»، به لكوو له وان هه كار بگاته ئه وه ي ره خه له ديكوراسيوني ماله كه هه مووي بگريت؛ ته نها به هوي ئه و ئازاره هه راسانكه ره ي به قاچت گه يشتووه: «ئهرى چ بيعه قل و نه زاننيك ميز له شوي ني وادا داده نيت!»

به لام من كه ميك كاره كه ده به مه پيش، ئه و ئازاره تونده له پهنجهي قاچتدا، ئه و ئازاره ي كه رقت ليه تي و رقم ليه تي و هه موو خه لكي رقيان ليه تي... ئه و به هو كاريك بووني هه يه كه له و په ري گرنگيدايه، ئه و ئازاره جه سه تاي به ره نه جامي سيستمى ده ماري مانه، ئه ويش ئامراز يكه له پيناو به خشيني هه ست به دوور ييه كاني جه سه مان. ده توانين بو كوئ بچين و بو كوئ نه چين، ده توانين به ركه و تنمان له گه ل چي هه بيت و له گه ل چي نه مانيت. كاتي ئه و سنوورانه مان تيده په رنين، سيستمه ده ماري به كه مان سزامان ده دات به و شيوه يه ي كه شياومان بيت و هانمان ده دات له سه ر ئه وه ي به ئاگا بين و جاريكي تر ئه و كاره دووباره نه كه ينه وه.

ئو ئازاره هينده ي ئه وه ي رقمان ليه تي، سوودي بو مان هه يه. ئازار ئه و شتانه مان فيز ده كات كه پيوسته ليه يان به ئاگا بين، كاتي كه مندالين يان كاتي بيئاگايين. ئه و يارمه تيمان ده دات له بينيني

ئەوہی باشە بۆمان و ئەوہی خراپە، ئەو یارمەتیمان دەدات لە تیگەیشتن لە سنوورەکانمان و تینەپەراندنی، ئەو فیرمان دەکات کە لەنزیک زۆپای گەرمەوہ سەرقال نەبین و تەنی کانزایی نەکەین بەناو پلاکی کارەبادا. ئەمە واتای ئەوہی دەستەلگرتن لە ئازار و ھەولدان بۆ خۆشبەختی؛ ھەمیشە کاریکی باش نییە، لەبەر ئەوہی ئازار ھەندیک جار گرنگی یەکلاییکەرەوہی ھەبە کە پەیوەستە بە تەندروستی و مانەوہمان.

بەلام ئازار تەنھا جەستەیی نییە. ھەر کەس ناچار بیت دەتوانیت تەماشای پێشەکیی بەشی یەکەمی فیلمی (شەری ئەستێرەکان - Star Wars) بکات کە پیش رووداوہکانی فیلمە کە دەکەویت و ئەمەت پێ دەلێت: دەکریت بنیادەمەکان ئازاری دەروونی توندیشیان ھەبیت. لە راستیشدا توێژەرەوان گەیشتونەتە ئەوہی کە دەماغمان زۆر جیاوازی لەنیوان ئازاری جەستەیی و ئازاری دەروونیدا ناکات. کە پیت دەلیم کاتی ھاوڕێ کچەکە یەکەم جارم ناپاکی لەگەڵ کردووم و جیی ھیشتووم؛ ھەستەکانم وەک پارچەبەک سەھۆل وایە کە بەھیواشی لە دلم دەچەقیت، ئەمە واتای ئەوہیە کە ئازارم پێ گەیشتووە، ھاوشیوہی ئەوہی کە دەماغم وای گومان دەبات ھەر بەراستی ئەو پارچە سەھۆلە لە دلم چەقیوہ. ھاوشیوہی ئازاری جەستەیی، ئازاری دەروونیش ئامازەبە بۆ ئەوہی کە شتیک ھاوسەنگی تیک چووہ، یان بۆ ئەوہی کە سنووریک تێپەرینراوہ. ھاوشیوہی ئازارە جەستەییەکانمان، مەرج نییە ئازارە دەروونییەکانیش کاریکی خراپ بن، مەرج نییە کاریکی نەخواراوبن. لە ھەندیک حالەتدا لەوانەبە ژیان بە ئازاری دەروونی یان ھەلچوونی دەروونییەوہ؛ کاریکی راست و بەسوود بیت، یان کاریکی پنیوست بیت. ھەر وەک چۆن لە ئازاری پەنجەوہ

| كچن خوت به |

وهرگيراني: نارام عوسمان

فيري ئهوه بووين كه به ريگادا برؤين بهبي ئهوهي قاچمان بهر
ميزهكان بكهويت، نازاري هه لچووني دهروونييش كه له شكست
يان بهر هه لستيه وه سه رچاوه دهگرن؛ فيرمان دهكهن كه چون
خومان له كهوتنه هه مان هه له وه له داها توودا بپاريزين.

ئه مه يه سه رچاوه ي مه ترسي له كومه لگايه كدا كه هه ولي زياتر
و زياتر ده دات بو ئه وه ي خوي دوور بخاته وه له نار هه تي كه
له تالييه كاني ژيانه وه سه رچاوه دهگرن و ناتوانين خومانيان لي
لا بدهين. ئيمه ئه و سوودانه له ده ست ده ده ين كه له وه رگرتني
پيگوتيني ته ندروستي به نازاره وه ده ستمان ده كه ويت، ئه وه زيانيكه
كه دامانده برپيت له و جيهانه ي كه له ده ورو بهرمانه.

له وانه يه ده متان ئاو بكات بو ژيانيك كه دوور بيت له هه موو
نازاريك، ژيانيك له به خته وه ربي هه ميشه يي و خو شه ويستي
هه تاهه تاي له نتيوان مرؤقه كان، به لام كيشه كاني ئيمه له سه ر زه وي
هه رگيز له ناو ناچن. به مه زور به راستي ده ليم: كيشه كان كو تاييان
نايه ت. كه ميك بهر له ئيستا (پانداي بيهيوايي) كه ده يناسن؛ سه رداني
كردم، به يه كه وه پيترامان خوارد، هه موو راستيه كاني له باره ي ئه و
بابه ته وه پي وتم: وتي كيشه كان هه رگيز ئاوا نابن... ته نها له وانه يه
باشتر ببن! وارن بوفيت (يه كيك له گه و ره ترين سه رمايه داره كاني
ويلايه ته يه كگرتوه كان) به ده ست كيشه ي داراييه وه ده نالينيت،
سه رخوشيني ده ربه ده ريش له به رده م فرؤشگايه كي گه و ره دا
ده نالينيت به ده ست كيشه ي داراييه وه، به لام كيشه كاني بوفيت له
كيشه كاني ده ربه ده ره كه باشترن. هه موو ئه وه ي ئه م ژيانه دايه، به م
شيوه يه يه.

پانداكه پني وتم: «مارك، ژيان له ناوه رو كدا زنجيره يه كي
ناكو تايه له كيشه.» له په ردا خه كه مدا كه ميكي خوارد وه و چه تره

دهکه يت به ديار يکردني شهوي چوار شه ممه بو شه وهی بيته
 «ژووانیکی جيگير له نيوانتاندا»، شه وا تو کيشه ی تازه تر دينيه
 نار او ه اوشيوه ی شه وهی پيوسته بير بکه يته وه له شتيک به يه که وه
 شه نجامي بدن له روژي چوار شه ممه دا به جوړيک که هه روولا
 به يه که وه قبولتان بيت له گهل دلنيا بوون له وهی پاره ی پيوسته
 پيه بو خوار دني ئيواره خوانیکی شياو، هه روه ها سه رله نوي
 ناشکرا کردني شه و «کيميا» يه له نيوانتاندا و هه لايسانی پريشکنيک که
 وا هه ست ده که ن له دهستان داوه، سه رله نوي دوزينه وهی شيوازی
 نوي شه نجامدانی سينکس له هه وزه بچو و که که ی که رماوه که دا که
 پره له بلقی که ف.

کيشه کان هه رگيز ناوه ستن، به لکوو ئيمه ده يانگورين به کيشه ی
 تر، يان لني ده گه رينين که له که بين.

به خته وه ری له چاره سه رکردني کيشه وه ديت. وشه ی «کليل»
 چاره سه ره. شه گه ر تو کيشه کان له خوت دوور ده خه يته وه يان
 هه ست ده که يت که هيج کيشه يه کت نييه، شه وه تو به ريگاوه يت بو
 شه وهی خوت بکه يته مروښيکی به دبخت. شه گه ر بينيشت کيشه ت
 هه يه و ناتوانيت چاره سه ری بکه يت، شه وه تو ديسان به ريگاوه يت
 بو شه وهی خوت بکه يته مروښيکی به دبخت. تیکه له ی شه فسووناوی
 له چاره سه رکردني شه و کيشانه دا هه شار دراوه، نه ک له نه بووني
 کيشه له ژيانندا.

پيوسته شتيکمان هه بيت چاره سه ری بکه ين بو شه وهی
 به خته وه ر بين. که واته به خته وه ری شيوه يه که له شيوه کانی کردار،
 شه و چالاکيه که نه ک شتيک بيت که بيت بو لامان و ئيمه ش له
 حاله تيکی نه رينيدا بين و ته نها وه رگر بين. شتيک نييه که به ريگايه کی
 جادووی بيدوزينه وه له ميانه ی وتاری روژنامه يه کی به ناوبانگدا

که رینماییت پیشکش بکات یان له ریگای ئەم یان ئەو ماموستا و راهینهری رۆحییەوه. بەختەوهری به شیوهیهکی جادوویی دەرناکهویت دواي ئەوهی پارە کو دهکهیتهوه و خانوویهکی پی دهکریت که ژوورهکانی گهورهترن لهوهی ئیستات. تو نایبیت له شوینیک دانیشتییت و چاوهریت بکات یان له بیروکهیهک یان کاریکدا... یان تهنانهت لهناو کتیبدا!

بەختەوهری کرداریکه که بهبهردهوامی پیش دهکهویت، لهبهر ئەوهی چارهسهرکردنی کیشه بهبهردهوامی بوونی هیه: چارهسهرکردنی کیشهی ئەمرو دهبیته بناغهیهک بو کیشهی سبهینی، بهو شیوهیه بهردهوام دهبیته. توش بهختەوهری راستی بهدهست ناهینیت، مهگەر کاتیک کیشهت ههیت و چیژ له ههبوونیشی وهربگریت، واته ئەو کیشانهی که چیژ له چارهسهرکردنیان وهردهگریت.

ههندی جار ئەو کیشانه سادەن، خواردنی خوراکیکی باش، رۆیشتن بو شوینیکی نوێ، بردنهوه لهو یارییه قیدیویی کهمیک لهمهوبەر کرپوته، بهلام کاتی تریش هیه که تیایدا کیشهکان رووتن، یان ئالوزن: راستکردنهوهی پهيوهندیت لهگهلا دایکت، بهدهستخستنی کاریک که پنی رازی بیت، بهدیهینان و پهروهپیدانی هاورپیهتی نوێ.

کیشهکانت ههر چونیک بن، بیروکه که هه هه مان بیروکهیه: چارهسهرکردنی کیشهکانت و بهختەوهر به! بهلام بهداخهوه، ژیان بهو ساکارپیهش نییه لای زور کهس، ئەمەش لهبهر ئەوهی ههموو کارهکه خراب دهکهن به یهکیک لهم دوو ریگایه، یان به ههردووکیان:

۱. نکولیکردن: ههندیک کهس نکولی له بوونی کیشه دهکهن له

بهره ته وه. نهوانه له بهر نه وهی نکولی له واقع دهکن، پيوسته له سريان بهر دهوام نهو واقيعه له بهر چاويان بشارنه وه يان خوځيانی لئ گيل بکن. لهوانه يه نه مه بؤ ماوه يه کی کورتخايه ن که ميک ناسووده يان بکات، به لام سهر ده کيشيت بؤ حاله تيکی ده ماری و نه مانی نارامی و بوونی خه موی.

۲. عه قليه تی قوربانی: هه نديک پنيان باشه وا بير بکه نه وه که هيچ ناکريت بؤ چاره سهرکردنی کيشه کانيان، ته نانه ت هگر توانای چاره سهرکردنیشيانی هه بيت. «قوربانيه کان» هه ول دهن سهرزه نشتی که سانی تر بکن له سهر کيشه کانيان يان سهرزه نشتکردنی بارودوخیکی دهره کی، نه مه بؤ ماوه يه کی کورت ههوانه وهی زياتريان پي ده به خشيت، به لام سهر ده کيشيت بؤ ژيانیکی پر له بيده سه لاتی و ره شيبینی و تووره یی بهر دهوام.

خه لکی نکولی له بوونی کيشه دهکن و تاوانه که شی دهخه نه نه ستوی نهوانی تر له بهر هوکاریکی ساده، نه ویش نه وه يه که نه م ريگايه ناسانه و ناسووده يان دهکات، له کاتیکدا چاره سهرکردنی کيشه کاریکی قورسه و زوربه ی کات بيزاريان دهکات. شيوه کانی نکولیکردن و سهرزه نشتکردنی که سانی تر، دهرچه يه کی ناسان و خيرامان پي ده به خشيت، نهوانه شيوازيکن له راکردنی کاتی له کيشه کانمان. لهوانه يه نه م راکردنه پالنانيکی کاتيما ن بداتی به ره و پيشه وه که وامان لئ بکات هه ست بکه ين دوخمان باشتر بووه، به لام کيشه کان کوتاييان نه هاتوه.

دهرچه خيراکان به شيوازی زور و جوراوجور دين، هه ندي جار ماددييه، بؤ نمونه وهک کحول، لهوانه شه هه ستکردن بيت به سهرکه وتنیکی نه خلای که له سهرزه نشتکردنی نهوانی تره وه سهرچاوه دهگريت، يان لهوانه يه به هو ی نهو حالگرته وه بيت که

دەچینە پێشەوێ بۆ سەرکێشییەکی نوێی مەترسیدار، جۆرەکی
هەر چۆنیک بێت. ئەم دەرچە خیرایانە هیچ نین جگە لە ڕینگای نزم
و بێسوود کە مەرووف ناتوانیت بە درێژایی ژیان بەکاریان بهینیت.
بەشی هەرە زۆری جیهانی «یارمەتیدانی خود»، پشت دەبەستیت
بە خستنه‌رووی دەرچە خیراکان لەبری چارەسەرکردنی
کێشەکانیان. زۆرینە ی ڕاهینه‌رانی «یارمەتیدانی خود» شیوازی
نوێ لە نکولیکردنت فێر دەکەن و گویت بە جۆرەها ڕاهینان
دەناخن کە بۆ ماوێهێکی کورت ئاسوودەت دەکات، بەلام هۆکارە
قوولەکان پشتگۆی دەخەن. لەبیرت بێت، هیچ کەسێکی بەختەوهر
نییە بەراستی کە ناچار بێت بچیتە بەر ئاوینە و بە خۆی بلێت کە
بەختەوهرە.

هەرۆک دەرچە خیراکان تووشی ئالوودەبوونمان دەکەن. تا
زیاتر پشتی پێ ببەستیت بۆ ئەوێ هەستەکانت باش بین بەرامبەر
کێشە قوولەکانت، زیاتر پێویستت پێی دەبێت. بەو واتایە؛ لەوانە
بەنزیکی یی هەموو شتەکان بێنە ماددەیه‌ک بۆ ئالوودەبوونت، ئەمەش
بەپێی ئەو پالنه‌ره‌ی وات لێ دەکات بەکاری بهینیت. هەرێه‌ک لە
ئێمە ڕینگایه‌کی هەلبژێردراوی هەیه‌ بۆ سەرکردنی کێشەکانی، ئەو
کێشەیه‌کی تێدا نییە ئەگەر بە بری کەم بەکاریان بهین. بەلام هەتا
خۆدوورخستنه‌وه‌مان لە کێشەکان درێژه‌ بکیشیت، هەرۆه‌ها تاکوو
ماوێ سەرکردنمان بۆ کێشەکان درێژه‌ بکیشیت؛ زیاتر کە لەکە
دەبن کاتیک ناچار دەبین لە کاتیک تێدا ڕووبەروویان ببینەو.

خهلكى ههستوسوز و ههلچوونهكان زور گهروه دهكهن

سوز و ههلچوونهكانمان بو يهك مهبهستى سنووردار
گهشه دهكهن: بو ئهوهى يارمهتيمان بدات له ژياندا و دووباره
بهرمه مهينانهوهى خومان به شيويهكى كه ميگ باشت. ئهوه
هه موو بابته كه يه. ئهوانه ئامرازيكن تا پيمان بلين شتيكمان هه يه
كه ئه گهرى زوره راست بيت يان ئه گهرى زورى هه يه هه له بيت...
له مه زياتر نيه، له مه ش كه متر نيه!

ههروهك ئازارى بهر كه وتن به زوپايهكى گهرم فيرت دهكات
جاريكى تر دهستى بو نه به يته وه، ههستكردنت به خهفه تيكيش كه
به هوى ته نيائيه وه تووشت بووه؛ فيرت دهكات جاريكى تر خوت
به دوور بگريت له دووباره كردنه وهى ئه و شتانهى دهبيته هوى
ههستكردنت به ته نيائي. ههلچوونهكان هيج نين، جگه له ئاماژهى
بايولوژى كه تهرخان كراوه بو پياكيشانت به شيويهك به ره و
گورانكاريى به سوود ئاراستهت بكات.

وريا به! من نامه و يت له نار هه تى قهيرانه كاني نيوهى ژيان
كه م بكه مه وه كه ئيستا پيادا تيه ر دهبيت، ههروهها له و راستيه ش
كه باوكه سه رخوشه كهت پاسكي له كه تى دزيوه كاتى ته مه نت نو
سالان بووه و تا ئيستا ش نه تتوانيوه ئه وهى رووى دا؛ تيه پرينيت،
به لام كاتى بارودوخه كه به و شيويه دهبيت، كاتيك خوت وا
دهبينيت كه هينستا ههست به بيزارى دهكه يت؛ ئه مه له بهر ئه وه يه
كه ميشكت پيت راده گه يه نيت كيشه يهك هه يه كه مامه له ي له گه ل
نه كراوه يان چاره سه ر نه كراوه. به ده رب رينيكى تر: ههسته كان و
هه لچوونه نه رينيه كان هيج نين جگه له هاواريك بو كار كردن.

كاتىكېش ئەو ھەلچوونانەت بۇ دىن، ماناى ئەو ھەيە كە پىئويستە لەسەرت كارىك بىكەيت، بەلام لە لايەكى ترەو ھەستەكان و ھەلچوونە ئەرىنىيەكان وەك جۆرىك لە پاداشت دىن بۇ لات، چۈنكە ئەو كارەى شىاو بوو؛ كر دووتە. كاتى لەم ھەستەدا دەژىت، ژىانت بۇ سادە دەبىتەو ە بەو شىو ھەيە دەبىت بۇ تۇ كە ھىچت لى داوا نەكراو ە جگە لە چىژو ەرگرتن لى. دواى ئەو ەش، ھاوشىو ھى ھەموو شتىك لە ژىاندا، ئەو ھەستە ئەرىنىيەكان دەپۇن لەبەر ئەو ھى سەرلەنوى كىشەى تازە دىتە ئاراو ە شوىنى كۇنەكە دەگرنەو ە، ئەمەش تواناى لىدەربازبوونى نىيە.

ھەستەكان و ھەلچوونەكان بەشىكن لە ھاوكىشەى ژىانمان، بەلام ھەموو ھاوكىشەكە نىيە، واتاى ئەو ە نىيە كاتى من ھەستم كر شتىك باشە؛ ئەو ە لە راستىيىشدا ھەر باش بىت. ھەستەكان و ھەلچوونەكان ھىچ نىن جگە لە ئامازەكانى سەر رىگا، يان پىنشىيارە كە كۇئەندامى دەمارمان پىشكەشمانى دەكات، راستى نىيە و فەرمانىش نىيە. لىرەو ە گونجاو نىيە بە درىژاى ھىلەكە ئىمە متمانە بە ھەستەكانمان بىكەين، بەلكوو لە راستىدا من واى دەبىنم پىئويستە لەسەرمان گومان لەسەرى زىاتر بىكەين.

زۆربەى خەلكى فىر دەبن كە ھەستەكانىان بنووسنەو ە، ئەو ىش لەبەر ھۆكارى جىاوازى كەسى يان كۇمەلايەتى و رۇشنىبىرى، ئەمەش بەتايىبەت بەسەر ھەست و ھەلچوونە نەرىنىيەكاندا جىبەجى دەبىت. ئەو ھى خەمەننەرە لە بابەتەكەدا ئەو ھى نكولىكردى مروۇف بۇ ھەست و ھەلچوونە نەرىنىيەكانى، ھىچ نىيە جگە لە رەتكردنەو ھى زۆرىنەى ئەو ئامرازانەى زانىارى پى دەدەن بە مەبەستى چارەسەركردى كىشەكانى. لە ئەنجامى ئەو ەشدا كەسانىك كە لەو جۆرە سەركوتكردنەيان ھەيە، بە درىژاى رەوتى

ژيانان قورسييهك دهبينن له مامه له كردن له گهل كيشه كانيان. نه گهر نه و كه سانه تواناي چاره سه ركردني كيشه كانيان نه بيت، نه وه ماناي نه وه يه تواناي ژيانتيكي به خته وه ريان نييه. هه ميشه نه وهت له بير بيت كه نازار نامانچيكي تيدايه! كه سانتيكيش دهبينن كه زياده رو يي دهكهن له گوپرايه ليكردني هه ست و هه لچوونه كانياندا، هه موو شتيك به لايانه وه بيانووي هه يه ته نها له بهر يهك هوكار، نه و يش نه وه يه كه «وا هه ست دهكهن». هه نديكيان ده لين: «نو، جامي نو تو ميبيله كه تم شكاند، به لام له حاله تيكي شيتانه ي راسته قينه دا بووم، نه مده تواني پيش به و كار هم بگرم»، يان «وازم له قوتابخانه هينا و چووم بو نالاسكا، چونكه وا هه ستم كرد نه وه كاره دروسته كه يه كه ده بيت بيكه م». برياردان به پشتبه ستن به هه ستی هه لچوون به بي په نابردن بو بير كردنه وه بو رينكخستني نه وه هه سته، هه ميشه به ره و شكستت ده بات. ده زانيت كي هه موو ژيانی له سهر هه ست و هه لچوونه كاني بنيات ده نيت؟ منداليكي سي سالان. سه گه كانيش وا دهكهن! توش ده زانيت كه سه گ و مندالی سي سالان چي دهكهن، وا نييه؟ كاري ته واليت له سهر فهرشه كه نه نجام ده بات!

پشتبه ستني روچوو به هه سته كان و هه لچوونه كان و كردنيان به پيوهر بو خو مان، به ره و شكستمان ده بات له بهر هو كاريكي ساده كه نه و يش بر يتييه له وه ي نه وه ست و هه لچوونانه هه رگيز به و شيويه نامينه وه؛ نه مرو هر چونيك بيته هو ي به خته وه ربوونمان، سبه يني به خته وه رمان ناكات، له بهر نه وه ي پيكه اته ي بايولوژيمان هه ميشه داواي زياتر ده كات. بيگومان جه ختكردنه وه ي به رده وام له سهر به خته وه ري، ده گاته داواكاري بيكو تا (به شتيكي تر)... خانويه كي تازه، په يوه ندييه كي نو ي،

مىندالىكى تر، زىادبوونىكى تر له حەقدەست. سەرەراي ھەموو ئارەقە رشتن و ماندووبوونەكانمان، كارەكەمان بە جۆرە ھەستىكى ترسناك كۆتايى دىت، بەوھى گەراوينەتەوہ بۇ ئەو شوينەھى لىتوھى دەستمان پىن كرد: ھىشتا بەسمان نىيە!

زانايانى دەروونناسى زور كات ئامازە بەم بىرۆكەيە دەكەن بە ناوى «ئەلقەھى چىژى بەتال»: بىرۆكەكەھى ئەوھىە كە ئىمە بەجدى بەردەوام كار دەكەين لە پىناو گۆرىنى دۆخى ژيانماندا، بەلام ھەست بە جياوازىيەكى گەورە ناكەين لە راستىدا.

ئەمەيە ھۆكارى ئەوھى كە كىشەكانمان بەردەوام دەردەكەونەوہ و دەيكاتە شتىك كە ناتوانىن خۇمانيان لى لا بدەين. ئەو كەسەھى خۇشت دەويت و ھاوسەرگىرىيە لەگەل دەكەيت، ھەمان ئەو كەسەيە كە دەمەدەمىنى لەگەلدا دەكەيت. ئەو مالەش كە كرىوتە و زور پىنت جوان بوو، ھەر ئەو مالەيە كە خۇت بە ناچار دەبىنىت چاكسازىي تىدا بەكەيت و باشتىرى بەكەيت. «پىشەھى خەونەكان» ت كە بەدەست ھىناوہ، ھەر ئەوھىە وای لى كردوويت لەژىر داخوازىيەكانى ئەو كارەدا بژىت كە كۆتاييان نايەت، ھەمىشە بۇ ھەموو شتىك پىويستت بە برىك قوربانىدان ھەيە... ھەموو ئەو شتانەھى ھەستىكى باشمان پىن دەبەخشن، بەدلىيايىەوہ وامان لى دەكات لە ھەمان كاتدا ھەستىكى ناخۇشمان ھەبىت. ئەوھى دەيىيەنەوہ، ھەر ئەوھىە كە دەيدۆرىنىن. ئەوھى ئەزموونە ئەرىنىيەكانمان دروستى دەكەن، ئەزموونە نەرىنىيەكانىشمان ديارى دەكات.

ئەمە ھەبىكى دەرمانە كە قووتدانى سەختە. بىرۆكەھى بوونى جۆرىك لە بەختەوھرىيە زور و بەردەوام كە رەنگە بتوانىن پىن بەگەين، سەرساممان دەكات. بىرۆكەھى ئەوھى رەنگە بەيەكجارى لە نارەھەتتەيەكانمان رزگارمان بىتت، سەرساممان دەكات. ھەرۈھە

بیروکہی ٹوہی کہ دہتوانین ہست به تیربوون و رہزامہندی
بہردہوام بکہین له ژیانماندا، سہرساممان دہکات.
بہلام ناتوانین ٹوہ بکہین!

شتیک ہلبژیرہ کہ له پیناویدا بجهنگیت

ٹہگر لیت بپرسم: «چیت له ژیانٹ دہویت؟» توش وہلامینکم
بدہیتہوہ وہکوو: «دہمہویت بہختہوہر بم و خیزانینکی نایابم
ہہبیت و کارینکیش کہ بہدلیم بیت»، ٹوہ وہلامہکات؛ وہلامینکی
چاوہروانکراوہ تا ٹاستیک کہ وای لی دہکات له راستیدا ہیچ
واتایہک نہبہخشیت.

ہہموو کہسینک چیژ لہوہ دہبیینت کہ ہہستیک باشی ہہبیت،
ہہمووانیش ژیانینکی بہختہوہریان دہویت کہ ٹاسان بیت و دور
بیت له ہہر خہمینک، ہہمووان ژیانینکی پر له خوشہویستی
ٹہفسووناوییان دہویت، دروستکردنی پہیوہندی نایاب، ہہریہک له
ٹیمہ حہز دہکات شیوہی جوان بیت، پارہی زوری دہست بکہویت،
ہہروہا جہماوہر و ریز و ہہواداران خوی ہہبیت، ہہروہا
لینہاتوو بیت له یاریکردن بہ توپ تا ٹاستیک کاتی کہ خہلکی دہچنہ
شوینیک و ٹوہ دہبینن ٹاہی بو ہہلبکیشن.

ہہمووان ٹوہدیان دہویت، ٹاسانہ مروٹ ٹوہی بویت.
بہلام ٹوہ پرسیارہی زیاتر سہرنج رادہکیشیت و وا دہکات
بیر بکہیتہوہ، ٹوہ پرسیارہی زورینہی خہلک لینی بیناگان، ٹوہیہ:
«کام ٹازارت دہوی له ژیانندا؟ ٹوہش چیبہ کہ بیت وایہ ٹامادہیت
له پیناویدا بجهنگیت.»

پرسیارہکہ گرنگہ، لہبہر ٹوہی ٹم پرسیارہ دیاریکہری

یەكەمە بۆ ئەو رەوتەى لە ژياندا دەيگريته بەر.

بائموونه بهينينهوه: زۆرينهى خەلكى حەز دەكەن نووسينگه يەكى
باشترين هەبیت و كارى باشترين هەبیت، بەلام ئەو كەسانهى
ئامادهن بۆ نارەحەتییەكانى شەست كاتژمير كار كردن لە هەفته يەكدا،
برينى رينگای زۆر دوور لە پیناو گەيشتن بە شوینی كار، پاشان
رۆچوون لە كار و لاپەرە و زنجیرهى وهزیفیی هەرەمەكى لە
كۆمپانیا بۆ رزگار بوون لەو كۆتوبەندانەى سنوورين نیه و
پيوست دەكات لە ژوورينكى بچووكى نووسينگه يەكدا دابنیشیت.

زۆرينهى خەلكى حەزيان لە ژيان و پەيوه ندى نایاب و
ئەنجامدانى سينكى زۆره، بەلام نابينیت هەموو كەسێك ئاماده بیت
بۆ ئەو حالەته قورسانهى باسما كورد و بیدهنگی نامۆ و بيزار كەر
و بريندار بوونی هەستەكان و حالەته دەروونیه هەلچوونهكان بۆ
ئەوهى لە كۆتاييدا بگاتە ئەو ئەنجامه. بەم شتوويه ئەوان لە شوینی
خۆيان دانیشتون، لە شوینی خۆيان دانیشتون و سال لەدواى
سال تیندەپەرين و ئەوان هەر دەپرسن: «چی دەبوو ئەگەر؟»
تاکوو ئەو پرسياره لەخۆيه وه لە «چی دەبوو ئەگەر» هوه دەگۆریت
بۆ «جياوازيان چيه؟» كاتيكيش پاريزه رەكان دین بۆ لایان و
چەكى خەرجی هاوسەريان بە پۆسته بۆ دیت، دەيانبينین دەلین:
«بۆچی؟»، «بەراست؟»، «بۆچی؟»... هیچ هۆكارێك نیه، جگه
لەوهى ئەنجامینكى سروشتی پتوهره نزمهكان و ئومیده كەمهكانه
كە پیش بیست سال هەيانبووه!

ئەمە لەبەر ئەوهى بەختەوهرى پيوسته لە پیناويدا بجهنگیت.
ئەو بەروبوومی زۆرانبازييه لەگەل كيشهكان. خوشییهكان وهكوو
گولهكان لەسەر زهويدا ناروین. پيوسته پر به پری ژيان و ماناكهى،
هەستی راسته قینه بەدەست بینین لە رينگای هەلبژاردنهكانمان و

له رینگای چوئیتی به ریوه بردنی ئەو زورانبازیانەى ئەنجامیان دەدەین. ئەگەر تۆ بە دەست دوودلی یان تەنیا ییەوه یان دلەراوکی ناچاری یان به ریوه به ریکی بیزارکەر له کارهکەت بنالینیت که هەمیشە رۆژەکەت لی تال دەکات، چاره سەرەکەى هەر له وه دایە که ئەو ئەزموونە نەرینییە قبول بکەیت و به شیوه یەکی ئەرینی و چالاکانە مامەلەى له گەلدا بکەیت، نەک هەولدان بۆ خۆدزینەوه لینی یان پشتگو یخستنی... باسمان له رزگار بوونیکى جادوویى نییە لینی. خەلکى حەزیان به له شولاریکی نایاب و سەرنجراکیشە، بەلام له شولارت به و شیوه یەى لی نایەت هەتا رازی نەبیت به و ئازار و ماندووکردنە جەستەییەى کاتژمیر لەدوای کاتژمیر له هۆلەکانی راهیناندا هاورییەتیت دەکەن، مەگەر ئەوهى تۆ ژماردن و ریکخستنی بر و جۆرى ئەو خواردنەى دەیخویت؛ پیت باشتەر پیت و هەموو ژیانت به و جۆره به رى بکەیت که ژەمى کەم بخویت. خەلکى حەز دەکەن پرۆژە یەکی تاییەت به خویان هەبیت، بەلام تۆ ناییتە خاوەن کاریکی سەرکەوتوو؛ مەگەر رینگایەک بدوزیتەوه که تیایدا مەترسى و حالەتى شکستەینانی دووبارە و کاتژمیری کارکردنی تولانی و شیتانە قبول بکەیت بۆ شتیک که له وانە یە هیچ ئەنجامیکیشی نەبیت.

هەموو کەسێک حەز به هاوبەشینی ژیان دەکات، له ژن یان له میرد، بەلام کارهکە سەر ناکیشیت بۆ ئەوهى کەسێکی نایاب که مەندکیش بکەیت، مەگەر ئەوهى ئەو دلەراوکی و هەلچوونانە قبول بکەیت هاوشانی حالەتەکانی رەتدانەوهى به ئازار، هەروەها که له کەبوونی شلەژانی سیکسى که هیچ دەرچە یەکی بۆ نییە، هەروەها چاوبرینە موبایلەکەت بۆ ماوه یەکی دوورودریژ که هەرگیز زەنگەکەى لینادات. ئەمە به شیکە له گەمەى خوشەویستی،

ئەگەر بەباشی یاری نەکەیت؛ ناتوانیت ببەیتەوه.

ئەو هی بریار لە سەرکەوتنت دەدات؛ بریتی نییه لە «دەتەوئ چیت هەبیت؟»، بەلکوو پرسیارى راستەقینەوه ئەو هیە: «ئەو ئازارە کامەیه که حەز دەکەیت بەرگەى بگريت یان دەتوانیت بەرگەى بگريت؟» رینگای بەختەوهرى بە درک و بیهیوایى داپۆشراوه. پتویستە لەسەرت شتیک هەلبژیریت! ناتوانیت ژیانیکت هەبیت که دوور بیت لە هەموو ئازاریک، ناکریت ژیان هەمووی بەبەردەوامی بە گول داپۆشراویت، بەختەوهرى پرسیارە ئاسانەکەیه، بەنزیکەیی وەلامدانەوهی هەمووشمان بۆ ئەم پرسیارە وەکوو یەکە.

ئەو پرسیارەى زۆر جیبى بایهخپیدانە، بریتییه لە پرسیارى ئازار. ئەو ئازارە کامەیه که دەتەوئیت لەگەلى بژیت؟ ئەمە ئەو پرسیارەیه که گرنگی خۆی هەیه، ئەو پرسیارەى لە راستیدا دەتگەیهنیتە شوینیک، ئەمە ئەو پرسیارەیه که لەوانەیه تیروانینت بگۆریت، ژیانت بگۆریت، ئەو پرسیارەیه که منى گەیاندۆتە ئیره و تۆشى گەیاندۆتە ئەوئ، ئەو که دیاریمان دەکات و جیاوازییهکان لە نێوانماندا دیاری دەکات و لە کوتایى رینگەکەشدا بەیهکەوه کۆمان دەکاتەوه.

لە زۆر بەی ماوهى هەرزەکارى و گەنجیمدا، خەونم بەوهوه دەبینى که بېم بە موسیقاژەن، بەتایبەت بېمە یەکیک لە ئەستیرهکانى رۆک. هەر کاتیک گویم لە گۆرانیهکی نوئ دەبوو بە گیتارهوه؛ چاوهکانم دەنوقاند و خۆم دەهینایه پیش چاو لەسەر شانۆیهک گیتار دەژەنم لەبەردەم جەماوه ریکدا که شیتانە هەلدهبەزنەوه، لەبەردەم که سانیکدا که بەتەواوى عەقلیان لە دەست داوه و گوینان شل کردوووه بۆ ئەو مەزنییهى پەنجەکانم لەو ژنیانە دروستى دەکن. دەکرا ئەم خەونه وام لى بکات چەندین کاتر میرى بیکوتایى

راہینان لہسہر ژہنینی گیتار بکہم... به تیروانینی خوم، ہہرگیز
 ئہو پرسیارہ لہئارادا نہبوو کہ ئہگہر رُوژیک لہسہر شانؤ وہستام
 و لہبہردہم جہماوہریکی حالگرتوودا، بہلکوو کہی ئہوہ روو
 دہدات. نہخشہم بؤ ہہموو شتیک کیشابوو، چاوہرینی ئہو کاتہ
 گونجاوہ بووم بؤ وہبہرہینانی بری راستہقینہی وزہ و ہہولہکانم
 بؤ ئہوہی دہمہویت، تاکوو شوینپہنجہم لہ جیہانی موسیقادا
 جی بہیلیم. پیویست بوو لہسہرم سہرہتا قوتابخانہ تہواو بکہم،
 پاشان دہبوو ہہندیک پارہی زیاتر بہدہست بہینم بؤ کرینی
 کہلوپہلہ پیویستہکان، پاشان پیویستم بہ کاتیکی کراوہ دہبوو بؤ
 ئہنجامدانی راہینان تیایدا. پاش ئہوہش، دہبوو لہگہل خہلکانیکی
 زور پہیوہندی دروست بکہم و پلان دابنیم بؤ یہکہمین پرُوژہی
 موسیقیم. دواى ئہوہش... دواى ئہوہ، ہیچ.

سہرہرای ہہموو خہونہکانم کہ نزیکہی نیوہی تہمہنمی
 خایاند؛ لہ واقعیدا ہیچی لی سہوز نہبوو، پاشان کاتیکی زور
 و ململانیتہکی زورم دہویست تا دہگہیشتمہ ہؤکارہکہی: من لہ
 راستیدا ئہمہم ناویت!

لہ حالہتیکی خوشہویستیدا دہژیام لہگہل ئہوہی بیرم لی
 دہکردہوہ (وینہی خوم لہسہر تہختہی شانؤ، خہلکیش ہوتافم بؤ
 دہکیشن، منیش موسیقا دہژہنم و دلم رُوڈہکہمہ ئہوہی دہیژہنم)،
 بہلام ہہمان حالہتی خوشہویستیم نہبوو لہگہل ئہو پرُوژہی
 دہیگہیاندم بہو ئہنجامہ، لہبہر ئہو ہؤکارہش شکستم ہینا. جار
 لہدواى جار شکستم دہہینا، بہلکوو من لہو ہہولانہمدا کوششی
 پیویستم نہدہکرد تا ئہوہی بؤم ہاتہ پیش بہ شکستی دابنیم.
 راستی بابہتہکہ ئہوہیہ کہ من ہہر لہ بنہرہتا ہہولیکی جدیم
 نہدا، راہیتانہ قورسہکانی رُوژانہ، کاری پیویست بؤ دوزینہوہی

كۆمەلىك كەس و راھىنانا كىرگەن، نارەھەتتى بە دەستەپىنانى
ھەموو پىداۋىستىيەكان، پاشان وا لە خەلك بەكەت بەراستى
بىن و گىرنگى بەو بەدەن كە كىرگەن، ئەو ژىيانەى دەپچىرىن،
ئەو ئامىرانەى لەكار دەكەون، ھەلگىرتى بىست كىلو كەلوپەل و
رۇيشتن بۇ راھىنانا و گەرانەو بەبى بوونى ئۆتۈمبىل. ئەو
خەونىكى گەورەيە وەك كىونىكى بەرز، كە پىويستى بە كۆششىكى
راستەقىنەيە بۇ ئەوئەى بەگەتە سەر لوتكەكەى. كاتىكى زۇرم
بەفېرۇ دا بەر لەوئەى بۇم دەركەوئىت كە من ھەزم لە سەر كەوتن
بەسەر شاخدا نىيە! من تەنھا ھەزم دەكرد كە بىھىنمە پىش چاۋى
خۇم كە لەسەر لوتكەى ئەو شاخە وەستاوم.

ئەدەبىياتى رۇشنىبىرىى بەربلاو پىم دەلئىت كە بە جۇرىك من
خۇم ھەلخەلەتاندوۋە، يان من كەسىكى شىكستخواردووم، بەوئەى
من «ئەوئەى پىويستە نىمە» بۇ كارەكە، بەوئەى كە وازم لە
خەونەكەم ھىناۋە، رەنگە لەبەر ئەوئەى كە خۇم لەبەردەم فشارى
كۆمەلگە دا ملكەچ كىرد.

بەلام راستىيەكە زىاتر لە ھەموو ئەو شىكردنەوانە سەرنجراكىش
و جىنى بايەختىر بوو، راستىيەكە ئەوئەى: گومانم برد كە شتىكم
دەوئىت، بەلام بۇم بوون بووئەو كە نامەوئىت، چىرۇكەكەش
كۆتايى ھات.

ئەنجامەكەم وىست، بەلام ملاملانم لە پىناۋىدا نەوئەىست،
ئەنجامەكەم وىست، بەلام ئەو پىرۇسەيەى سەرى بۇ دەكىشىت;
نەموئەىست، نەچوومە خۇشەوئەىستى جەنگان لە پىناۋ ئەو مەبەستە،
تەنھا ھەزم لە سەر كەوتن بوو.

ژيان به و شيوه يه ناروات.

وه لامدانه وهی پرسپاری «تو کینیت؟» دیاری دهکات که ئایا تو نامادهیت بو مملانی له پیناویدا. ئه و که سانه ی چیژ ده بین له مملانی له گهل راهیتانه کان له یانه وهرزشییه کاندایا، ئه وانه ن که ده توان به شداری بکه ن له پینشپرکی سیانییه کاندایا: راکردن و مه له کردن و پاسکیلسواری. ئه وانه ی خاوه نی له شینکی جوانن، ده توان قورسای زور هه لگرن. هه روه ها ئه وانه ی چیژ له کاترمیری زوری کارکردن و سیاسه تی پله به ندیی وه زیفی وهرده گرن له داموده زگا کاندایا، هه ر ئه وانه ن که ده فرن به ره و به رزترین پله ی ئه و په یژه یه. ئه و که سانه ش که چیژ ده بین له ناره حه تییه کانی ژیان هونه ری و حاله ته کانی برسیتی و دلنیه نه بوون تیایدا، ئه وانه ن که به راستی له گه لی ده ژین و له کو تاییشدا ده گه نه سه رکه وتن.

ئه م قسه یه په یوه ندیی به هیزی ویست (اراده) وه نییه، هه روه ها به رده وامی و خو راکری. ئه مه ی لیره دا ده یلیم، ئاموژگارییه ک نییه وه ک ئه وه ی «هیچ سه رکه وتنیک به بی ناره حه تی نابیت». ئه مه ساده ترین شته له ژیاندا و له هه موویان بنه ره تیره: مملانییمان، سه رکه وتنمان دیاری دهکات. کیشه کانمان به خته وه ریمان بو دینیت، له پالیشیدا کیشه ی که میک با شتر دینیت.

ئیتسا بینیتان؟ ئه مه ریره وینکی پینچاوپینچی هه لکشاره که کو تایی نایه ت. ئه گه ر پیت وا بوو توانات هه یه له هه ر خالینکی ئه و رینگه یه دا بوه ستیت له سه رکه وتن پیایدا، بترسه له وه ی تو له هیچ تینه گه یشتوویت. ئه مه ده لیم، له به ر ئه وه ی چیژی راسته قینه له خودی سه رکه وتنه که دا هه شار دراوه.

بهندی سینههه تو کهسیکی تاییهتی جیاواز نیت

کهسیکم دهناسی، با بلین ناوی جیمی بوو.
جیمی سه رکیشی بهردهوامی هه بوو له دنیای کارکردندا،
ئهگه ر رۆژنیک لیت بپرسیایه که چی دهکات؛ به ناوی یه کیک له
کۆمپانیاکانه وه وهلامی ده دایته وه که ئه و راوینژیان پیشکەش
دهکات، یان باسی پرۆگرامیکی پزیشکی بۆ دهکردیت که
به دواي وه به رهینیکدا دهگه رین پاره داری بکات و داها توویه کی
گه شی ده بیت، یان باسی بۆنه یه کی خیرخوازی بۆ دهکردیت که
پنده چیت ئه و ببیته قسه که ری سه ره کی تیایدا، یان باسی بیروکه ی
دروستکردنی جوړیکی چالاک له پالپوه نه ری سووته مه نیی بۆ
دهکردیت که به هۆیه وه ملیۆنان دۆلاری ده ست ده که ویت.
کهسیک بوو هه ردهم ده جوولا، هه میشه سه رقال بوو، ئه گه ر
بتویستایه که میک قسه ی له گه ل بکه ی؛ به قسه کردن له باره ی
سه رکه و تنه کانیه وه ده بهاریت، له باره ی ئه و کارانه ی کردوویه تی
و له باره ی بلیمه تی کۆتا بیروکه یه وه، لیستیک له ناوی به سه ردا
ده باراندیت به جوړیک وا هه ستت ده کرد که له گه ل په یامنیری

رؤژنامه زور به ناوبانگه کان قسه ده کهیت.

جیمی که سیکي ئه رینی چالاک بوو به به رده وامي، هه میشه
خوی ماندوو ده کرد، هه ر کات بتیینیايه؛ تا ئه و په ری خوی سه رقال
کرد بوو به شتیکه وه، وا دیار بوو که سیکه که به راستی بو ئامانجیک
هه ول دهدات.

به لام له راستیدا جیمی که سیکي شکستخواردوو بوو
به ته وای مانا، قسه ی بی کردار بوو. زور به ی کاته کان له بار و
چیشته خانه ناوداره کان داده نیشته و پاره ی زوری خه رج ده کرد،
هینده ی ئه وه ی له «بیرۆکه ی کاره کان» دا که هه یبوو؛ خه رچی
ده کرد، به لکوو که سیکي مشه خور بوو له سه ر ئه و پاره یه ی
خیزانه که ی به نار هه تیه که ی زور کویان کرد بوو وه، ئه ویش له
ریکه ی خه له تاندنیا ن وه ک چون هه ر که سیکي دیکه ی شاره که ی
ده خه له تاند به بیرۆکه ساخته کانی له باره ی شکومه ندیه کانی له
بواری ته کتۆلۆژیای ئاینده. راسته هه ندیک جار هه ولی بچووکی
ده دا، یان ته له فؤنه که ی ده گرت به ده ستیه وه و له گه ل که سیکي
ناوداردا قسه ی ده کرد و ده چوو ه لیستی ئه و ناوه بینکۆتاییانه ی
له لای بوون، پاش ئه وه ش ه یچ رووی نه ده دا، ه یچ به کینک له و
«سه رکیشی کار» انه ی ده یکرد؛ ئه نجامیا ن نه بوو.

به لام ئه م هاوړییه مان سالانیکي دوورودریژ له سه ر ئه و کارانه ی
به رده وام بوو که تیایدا له سه ر حسابی خیزانه که ی و هاوړیکان
و هه ندیکي تر له ناسیاوه دووره کانی ده ژیا، تا ئه و کاته ی له
ته مه نی سی سالی نزیک بووه وه. له هه مووی خراپتر له ته وای
ئه و چیرۆکه دا ئه وه بوو که جیمی ئه مه ی به کاریکی باش ده زانی،
متمانه به خۆبوونیکي به رز و خه یالیی هه بوو. به بوچوونی خوی،
ئه و که سانه ی گالته یان پی ده کرد یان په یوه ندیه ته له فؤنییه که یان

به سهریدا داده خسته وه؛ «گه وره ترین ههلی ژیانیان له دهست داوه»،
به لام نهو که سانهی ناموژگارییان دهکرد به وهی واز له بیرۆکه
ساخته کانی بهینیت؛ نهوانه «نه زانتر و بیئه زموونترن» له وهی له
بلیمه تیه کهی تیگه، نهو که سانهش که ناماژهیان دهکرد به وهی
ژیانیکی مشه خورانهی ههیه؛ نهوانه که سانیکی «حه سود» بوون،
نهوان «رقیان لیه تی» و چاویان به سهرکه وتنه کانی هه لایهت.

جیمی هه ندیک پارهی دهست ده که وت، له گهل نه وهی زور کات
ئه مه له ریگای ته و او گوماناوییه وه بوو به فروشتنی بیرۆکهی کار
که له خه لکی تره وه دزیبووی یان قهرزیکه له که سیک وهرده گرت
به فیل و خه له تاندن، له مهش خراپتر نه وه بوو باوه ری به هه ندیک
کهس ده هینا که پارهی پین بدن له به رامبه ر پیدانی پشک پینان
له پرۆژه چاوه پروانکراوه کانیدا، به رده وام زوری له خه لک ده کرد
له کاتیک بۆ کاتیک تر هه تا ریگایان دها بۆ پیشکه شکردنی
وته یه که له به رده م جه ماوه ری کدا (وته یه که له باره ی چیه وه؟ ناتوانم
وه لامه کهی بهینمه به رچاوم).

به لام له هه مووی خراپتر له و کاره دا نه وه بوو که جیمی
باوه ری به م ورینانه هه بوو، خه یاله کانی زور چه سپاو بوون، زور
قورس بوو خه لک لینی تووره ببیت، له بهر نه وهی هه موو شته کان
سهیر و سه رنجراکیش بوون.

له ماوه ی سالانی شهسته کاندا، گه شه پیدانی «نرخاندنی بهرز
بۆ خود»، واته مروّف بیرۆکه و ههستی ئه رینی به رامبه ر هوی
هه بیت، ئاراسته یه کی فراوان و به ربلاوی گرت ه بهر له زانستی
دهروونناسیدا. تووژینه وه کان گه یشتنه نه وهی نهو که سانه ی
نرخاندنیک بهرز بۆ خویان داده نین، به گشتی خاوه ن چالاکی
بهرزترن و کیشه ی که متر دروست ده که ن. پاشان بروایه ک لای

تويژه رهوان و دروستكه راني سياست له و كاته دا سهري هه لدا كه ناوهر و كه كه ي نه وه بوو نرخاندي جه ماوهر بو خويان، له وان هيه سه ر بكتيشيت بو سوودي كومه لايه تبي به رجه سته: ريژه ي تاواني كه متر، نه نجامي نه كاديمي باشتر، ريژه يه كي بيكراري كه متر، كورته ينياني كه متر له بودجه ي گشتي. له نه نجامي نه مه دا نرخاندي خود دهستي پي كرد، له سه ره تاي ده يه ي دواتره وه، واته له ده يه ي حه فتاكاندا ده بيته باب ته تيك كه خه لكي بواره كه فيري ده بن و چاره سازه دهروونييه كان و سياسي و ماموستايان جه ختي لي ده كه نه وه، به لكوو بووه به شينك له سياسته ي فير كردن يش. بو نمونه؛ جي به جيكردي «گه وره كردني بروانامه ي فيركاري» بو نه وه ي نه و مندالانه ي خاوه ن جووله يه كي فيركاري نزم ن، بينه خاوه ن هه ستيكي باشتر به رام به ر كه مي ده سته كه وته كانيان. دواتر «خه لاتي به شداريكردي» و «كاسي ساخته» داهينران، له پيناو هه ر جوړيك له چالاكيه ئاساييه كان. واي لي هات نه ركي سووكي ماله وه يان بو مندالان داده نا له شيوه ي نووسيني هوكاره كان نه وه ي واي كردووه خويان به جياوازتر بزانه ن، يان نووسيني پينج شت له و شتانه ي له خوياندا پي سه رسام ن. به ريوه به راني كليساكان يش به خه لكاني ناو كليسا يان ده وت هه ريه ك له وان له چاوي خودادا گرنگييه كي تاي به ت به خوي هه يه كه ده گمه نه و بو ي هه يه بيته كه ستيكي هه لاويرده و ناياب نه ك ته نها كه ستيكي ئاسايي. كوړ و كو بوونه وه و نه لقه كان ي فيركاري هانداني تاي به ت به كومپانيا و دامه زراوه كان، هه مان نه و سروده نامويه يان ده وته وه: بو ي هه يه هه ريه ك له ئيمه بيته كه ستيكي هه لاويرده و تا ئاستيكي يه كجار زور سه ركه وتوو بيت.

له پاش نه وه يه ك، زانياريه يه كان ده ريانخست كه ئيمه هه موومان

هه لايورده نين! روون بووده وه که تهنه هه سترکردنی باش بهرامبه ر
خوت له راستيدا هيچ واتايه کی نييه، مه گهر ئه وه دی هوکارینکی
دروستت هه بیت که وا بکات ئه وه هسته ت بو دروست بیت.
هه روده ها روون بووده وه که نارده حه تی و شکست دوو شتی
به سوودن له راستيدا، به لکوو پنیوستیشن، بو ئه وه دی مندال
گوره بیت و بیته که سینی پینگه یشتووی سه رکه و تووی خاوه ن
عه قلیکی به هیز. روون بووده وه که فیرکردنی خه لکی به وه دی نه وان
که سانیکی هه لايورده ن و به وه دی که هه ستیکی باشیان بهرامبه ر
خویان هه بیت، به چاوپوشیکردن له هه ر شتیکی تر ناکریت هه رگیز
کومه لگه یه ک به ره ه م به نیت که پر بیت له نمونه کانی وه کوو بیل
گیتس و مارتن لوسه ر کینگ، نه وه کومه لگه یه ک به ره ه م ده ه نیت
له نمونه کانی جیمی هاوریمن، نه ک زیاترا!

جیمی، دامه زرینه ری کومپانیا نوییه خه یالییه کان. جیمی که
هه موو روژنیک مادمه دی هوشبه ر به کار دینیت و ئه وه دی هیچ
به ه رده یه کی راسته قینه ی نییه که بفروشریت جگه له باسکردنی
خوی و رازیکردنی نه وه دی قسه ی بو ده کات. جیمی نه وه جوړه له
مروقه کانه که له کاره که یدا هاوار ده کات به سه ر هاوبه شه که یدا و
تومه تباری ده کات به وه دی «پینگه یشتووی نییه»، پاشان قه رزه کانی
کومپانیا دوو هینده ده کات و ده یگه یه نیته به رزترین ناست وه ک
هه ولنیک بو سه رسامکردنی کچه نمایشکاریکی جلو به رگی رووسی.
جیمی که هه رچی مام و پووری هه بوو به خیرایی به سه ری
کردنه وه، له وانه ی بتوانن پارهی به قه رز پی بدن.

به لی، نه وه جیمی خاوه ن متمانه یه به خوی، جیمی خاوه ن
ناستیکی نرخانندی به رز بو خوی. نه وه یه جیمی که کاتی زور
و زوری تپه راند به باسکردنی سه رکه و تنه کانی له هه موو نه وه

کارانهی دهیکرد، تا ئاستیک (ئیتستا ئه وه دهزانن) وای کرد بیری چووه وه که هیچ بکات.

کیشهی «بزووتنه وهی نرخاندنی خود» ئه وه یه پیوانه ی نرخاندنی خود دهکات له رینی ئاستی ئه رینیوونی ههستی خه لکی بهرامبه ر به خویان، به لام پیوه ری راست و ورد بو نرخاندنی مرو ف بو خوی ده بیت پشت به ههستی خه لکی به سستیت بهرامبه ر لایه نه نه رینییه کانی خویان. خو ئه گه ر که سیک و هکوو جیمی وا بزانتیت که زور نایابه له سه ددا ۹۹،۹، سه ره رای هه موو لیکه وته کانی ژیان، ئه وه چون ده کریت پیوه ریکی دروست بیت بو ئاستی به خته وه ری و سه رکه وتن له ژیان مرو فدا.

جیمی که سیک بوو که شیایو ئه وه بوو! مه به ستم ئه وه یه ئه وه ههستی ده کرد وه کوو ئه وه ی شیایو هه موو شته نوییه کان بیت، به بی ئه وه ی هیچ کاریک بکات تا به دهستی به نیت. جیمی گومانی وایه پیویسته توانای هه بیت بیته که سیک خوشه ویستی خاوه ن په یوه ندیی فراوان، بی ئه وه ی له راستیدا یارمه تی پیشکش به هیچ که سیک بکات. هه روه ها گومانی وایه ئه وه شیایو ئه وه یه ژیانیکی سه رنجراکیش و نایابی هه بیت، بی ئه وه ی قوربانی به هیچ شتیک بدات.

ئه وه که سانه ی هاوشیوه ی (جیمی)ن؛ ئالوده بوون به وه ی هه ستیکی باشیان هه بیت بهرامبه ر به خویان تا ئاستیک که ریگا بدن خویان بخه له تینن و وای لی بکه ن باوه ر بکات که ئه وان شتی زور مه زن داده هینن، ته نانه ت کاتیکیش که هیچ شتیک دانهینن خویان ده که نه جیگای پیکه نینی خه لکی و پیشیان وایه ئه وان کرده وه ی لیه اتوانه ده که ن. گومانیان وایه دامه زرینه ری کومپانیای نوی سه رکه وتوون، به لام هه رگیز هیچ کومپانیایه کی

سهرکه وتوو دانامه زرینن. خویان وا ناو دهبه ن که «رینیشاندهرن له ژیاندا»، پاره ودرده گرن بو یارمه تیدانی خهلکانی تر، له کاتیکدا بیست و پینج سالی ته مه نیان تپهر نه کردوو و هیچ دهستکه وتیکی بهرجهسته شیان نییه له ژیاناندا.

ئهوانه که سانیکی خاوه ن متمانه یه کی له راده به دهرن به خویان، رنگه ئه م متمانه به خوبوونه بیته هوی خه له تاندنی خهلکانی تر، لانی که م بو ماو دیه کی کورت. له هه ندیک حاله تیشدا لهوانه یه ناستی خه یالیی متمانه به خوبوون لای ئه و که سانه کاریکی یارمه تیدهر بیت به شیو دیه ک یارمه تیی که سانی دهورو به ریان بدات که ئه وانیش ههست به متمانه به خوبوونیکی زیاتر بکه ن، به لام سه ره رای هه موو ئه و خه له تاندنانه له لای جیمی، ده بی دان به ودا بنیم که زور کات؛ به سه ربردنی کات له گه لیدا خوش بوو، کاتی له گه لی ده بوویت؛ هه ستت ده کرد توانات هه یه هه موو شتیک ئه نجام بدهیت!

به لام کیشه ی راسته قینه له و هه سترکردنه له راده به دهره ئه وه یه که وا له خه لکی ده کات به پیویستی بزانیته که به دریزایی کات هه ستنیکی باشی هه بیت به رامبه ر به خوی، ته نانه ت ئه گه ر ئه مه له سه ر حسابی خهلکانی دهورو به ریشیان بیت. له به ر ئه وهش که ئه مانه پیویستییه کی به رده وامیان هه یه به و هه سته، کاره که به ره و ئه وه یان ده بات که زور به ی کاته کانیان بیر له خویان بکه نه وه. له کوتایی رینگه شدا پیویسته بریکی زور هه ول و کوشش و وزه ت هه بیت تا بروا به خوت بهینیت که پیساییه که ت بونی نییه، به تاییه ت ئه گه ر هه موو ته مه نت له ته والیتدا به سه ر به ریت.

کاتی ئه م ته رزه بیرکردنه وه یه لای خهلکانیک گه شه ده کات، وایان لئ ده کات به به رده وامی ئه وه ی له چوارده وریان ده گوزه ریت؛ به مه زنیی خویانی لیک بده نه وه. زور قورسه بتوانیت له و حاله ته

دهريانبهينيت. زور بهسادهيي: هر ههوليك بو گفتوگوكردن لهگهليان لهو رووهوه «مهترسيدار» دهبيت و ههرهشه دهبيت لهسر سهركهوتنهكانيان لهلايهن كهسيكي نوپوه كه «تواناي تيگهيشتن» ي نيبه لهوهي چند زيرهك و قوز و سهركهوتوو و بههرهمنده.

سووري ئهه ههسته بهرزه به شايستهبووني خويان بهرهو داخران دهچيت و دهبيت جوريك له بلقيني خوپهريستي كه ههموو شتيك دهشيوينيت به جوريك كه بهبهردهوامي خوي پي بهرز بكاتهوه. ئهه كهسانهه ههستيكي لهو شيوهيان ههيه، واي دهبين ههموو شتيك بهركهوتهه ئهوانه له هر رووداويك له رووداوهكاني ژياناندا وهك جهختكردنهوهيهك له مهزنيان يان مهترسيهك كه ههرهشهيان لي دهكات. ئهگه شتيكي باشيان بو هاته پيش، ئهوه به هوي دهستكهوتيني سهرنجراكيشهوه بووه كه خويان بهدهستيان هيناوه. ئهگه شتيكي خراپيشيان بهسهرهات، لهبهر ئهوهيه كه كهسيك ههيه چاوي لهسهريانه و له پيگهيان كهه دهكاتهوه. زور قورسه هر شتيك بتوانيت كاريگهري ههبيت لهسر ئهه ههستكردنه بالايه به بهركهوتهيان. ئهمانه ئهه كهسانه خويان بهلاريدا دهبن به بهكارهيناني هر شتيك كه تامي ههستكردن به سهركهوتنيان پي بيهخشيت. ههول دهنه ئهه رووكاره جوانهه خويان بهيلنهوه كه له ميشكي خوياندا دروستيان كردوه، جا نرخهكهه ههچيهك بيت، تهناهت ئهگه پيوستيش بكات خراپهكاري جهستههه و مهعههوي بهرامبهر خهلكاني دهوروبهري خويان بكن.

بهلام ئهه ههستكردنه بهرزه به بهركهوتهيان؛ ستراتيژيكي شكستخواردوه، ئهوهش دهچهيهكي سادهه تره و بهختهوهري

ئىيە.

پىئوهرى راستەقىنە بۇ نرخاندىنى خود ئوۋە ئىيە كە مرۇف
تىروانىنى چۆنە بۇ ئەزموونە ئەرئىنييەكانى، بەلكوۋ ئوۋەيە كە
تىروانىنى چۆنە بەرامبەر ئەزموونە نەرئىنييەكانى. ھاوشىۋەكانى
جىمى، لە رىنگاى خولقاندنى سەر كەوتتە خەيالئىيەكانەۋە لە ھەر
ساتىكدا؛ خۇيان لە كىشەكانىيان دەشارنەۋە، لەبەر ئوۋەش كە
تواناى رووبەروو بوونەۋەي كىشەكانىيان ئىيە ھەرچەند تىروانىنىيان
بۇ خۇيان ئەرئىنى بىت، كەۋاتە كەسىكى لاۋازن.

ئوۋ كەسەي بەراستى واى دەبىنىت كە بەھايەكى گەۋرەي ھەيە،
كەسىكى بەتوانايە لە بىنىنى بەشە نەرئىنييەكانى كەسىتىي خۇي بە
بىنىنىكى ئەرئىنى... «بەلى، ھەندى جار كەسىكى نابەرپرس دەبم لە
بارەي خەر جکردنى پارەۋە»، يان «بەلى، من پىشتم بە يارمەتئى
كەسانى تر بەستوۋە لەرادەبەدەر، پىئويستە زياتر پىشت بە خۇم
بەستم». لەدواى ئوۋە، ئەم كەسە بە شىۋەيەك رەفتار دەكات
كە يارمەتئىدەرى بىت لە باشكردن و گەشەپىدانى خۇيدا، بەلام
كەسانىك كە ھەستى بالاي بەر كەوتەيان ھەيە، لەبەر ئوۋەي ناتوانن
بە شىۋەيەكى راست و راشكاۋانە دان بە بوونى كىشەكانىياندا بىنن،
لەبەر ئوۋە ناتوانن گەشە بە خۇيان بەدن بە شىۋەيەكى بەردەۋام
و واتادار. ئەۋانە ھەمىشە لە دەرچەيەكى خىراى ئاسانەۋە دەرۋون
بۇ دەرچەيەكى خىراى ئاسانى تر و نكولىي زور لەسەريەك كەلەكە
دەكەن، بۇ ئوۋەي مەزنىي خۇيانى زياتر پى دەر بىخەن.

بەلام دەبىت دواچار واقع تۆلەي خۇي بىكاتەۋە، دواى ئوۋە
كىشە ھەشاردراۋەكان بە شىۋەيەكى روون خۇيان دەر دەخەن،
تاكە پىرسىار كاتى روودانى ئوۋ بابەتەيە، چەندىش بەئازارە كاتى
روو دەدات.

ساتى دارووخان

من دانىشتووم، كاتژمير نۆى به يانييه، وانهى بايؤلۆژييه، سهرم خستووته سهر قۆلم له سهر تهخته كه، چاوم برپوهته جوولهى چركه ژميرى كاتژميره كه م، چركه چركى كاتژميره كه له گهل دهنگى مامؤستا تيكهل بووبوو كه باسى كرؤمؤسؤمه كان و دابه شبوونى خانه كانى ده كرد. بيتاقهت بووم، وهك هر گهنجيك كه ته مهنى له سيانزه سالاندايه و خۆى وهك زيندانى كراونىك ديتته پيش چاو له ناو ژوورى پۆله قهره بالغ و بوونا كه كه يدا.

ليدانىكى ده رگا، به ريز برابى بوو؛ ياريدده رى به رپوه به رى قوتابخانه، له ده رگا كه وه سهرى ديتتته ژووره وه و ده لىت: «ببووره پيت ده بريم. مارك، وه ره له گه لم. ئوو، كه لوپه له كانىشت بيتته.»

«شتىكى سه يره!» له دلى خؤمدا وام وت. شتى وا روو ده دات كه هه ندىك جار مامؤستا قوتابىيه ك بنىريت بو لاي به رپوه به ر، به لام ئه وه ده گمه نه كه كه سىك به رپوه به ر بنىريت بو لاي قوتابى. شته كانم كز كرده وه و له ژووره كه چوومه ده ره وه. پاربه وه كه چۆل بوو و سه دان تاقى خۆله مى شى هه لواسراو به ديواره كه وه دريژ بووبوونه وه. «تاقه كهى خؤتم نيشان ده ده يت، مارك؟»

منيش ده لىم: «به دلنيايييه وه.» پاشان به كابؤ شينه چرچه كه م و قزه فشه كه م و كراسه گه وره كه مه وه، هه موو شتىكى تر.

ده گه ينه لاي تاقه كهى خؤم و به ريز برابى پىم ده لىت: «تكايه بيكه ره وه.»

تاقه كه ده كه مه وه. ديتته پيش بو لاي تاقه كه م، كوته كه م و جاننا وه رزشييه كه م و جانتا كهى شانم ده ردى نىت... ته واوى

که لوپه لی ناو تاقه که م دهر دینیت، جگه له هه ندیک دهفته ر و قه له م،
هه مووی هه لده گریت و پاشان دهست به رویشتن دهکات و دوور
دهکه ویته وه، بی نه وهی ناو ر بو دواوه بداته وه پیم ده لیت: «وهره
له گه لم.» هه ستیکی ناواسووده دامده گریت.

شوینی دهکه وم بو نووسینگه که ی، له وی داوام لی دهکات
دابنیشم. دهرگا که له پاش خومان داده خاته وه، پاشان قفلی ده دات،
دهروات بو لای په نجه رده که و په رده که داده داته وه به شیوه یه که
که س نه توانیت له دهر دوه بمانینیت، بهری دهسته کانم ئاره قه
دهکه نه وه، نه مه سهردانیکی ئاسایی نییه بو نووسینگه ی به ریوه بهر.
به ریز برایش داده نیشیت، به له سه رخوی دهست دهکات به
پشکنینی شته کانم و کردنه وهی گیرفانی جله کانم و سه برکردنیان،
پاشان جله ودرزشییه کانم دهر دینیت و هه لیانده ته کینیت و ده یانخاته
سه ر زه وی.

به ریز برایش به بی نه وهی سه یرم بکات، لیم ده پرسیت: «نایا
ده زانیت به دوا ی چیدا ده گه ریم، مارک؟»
وه لامی ده ده مه وه: «نازانم.»
«مادده ی هوش بهر.»
نه و وشه یه تووشی شوکم دهکات، هوشیارم دهکاته وه و
دوودلم دهکات.

به سه رسامییه وه ده پرسم: «مادده ی هوش بهر! چ جوریک؟»
به ره قی سه یریکم دهکات، پاشان ده لیت: «نازانم! تو چ جوریک
به کار دینیت؟» چینیکی جانتا که م دهکاته وه و پاشان ته ماشای نه و
گیرفانه بچووکانه دهکات که تهرخان کراون بو قه له م.
ئاره قه به گیاندا دینه خواره وه. دوا ی نه وهی دهسته کانم
ئاره قه یان کرده وه، پاشان قولم ئاره قه دهکاته وه، پاشان ملم ئاره قه

دهکاته وه، له لاجانگمدا ههست به ليدان دهکهم و خوین هورورژم دهبات بو ميشکم و رووخسارم. ههست به راکردن و خوشاردنه وه له شوينیکی دوور دهکهم، وهک له ههر کورینکی بچکوله روو دهبات له تهمهني سيانزه سالیدا که دهبينیت يه کهم جاره تومه تبار دهکريت به هه لگرتنی ماددهی هوشبهر و هينانی بو قوتابخانه.

به نارهبزاييه وه ده ليم: «نازانم بو چی دهگه ریت!» وشه کانم زور نهرمتر ده رکه وتن وهک له وهی ده مویست، هه ستم ده کرد پنیوسته له سهرم به متمانه به خوبوونیکی زیاتره وه ده ربکه وم به تاییهت له م کاته دا. یان... له وانه یه، پنیوست نه بیت له سهرم وا بکه م. رهنگه پنیوست بیت بشله ژیم. ئایا دروزنه کان به ترسیکی زیاتره وه ده رده که ون، یان به متمانه به خوبوونیکی زیاتره وه؟

من ده مه ویت ته واو به پیچه وانه ی ئه وانه وه بم، به لام ئه وه نده هه یه که میی متمانه به خوبوونم به ره و زیادبوون ده چیت، به رده وام که میی متمانه بوونم به خوم که له وه هه سته وه سه رچاوه ی گرتو وه من متمانه م به خوم نه بیت، وای کردو وه هه ست به نه بوونی متمانه به خوم بکه م، ئه وه خودی ئه و «ئه لقه جه هه ننه مییه یه که خوی دووباره ده کاته وه».

پیم ده لیت: «ده بینین... ده بینین!» پاشان سه رنجی ده چیته سه ر جانتای پشته که م که له و کاته دا به لای منه وه وهک ئه وه وا بوو سه د گیرفانی هه بیت، هه ر گیرفانیک له گیرفانه کانی پر کرابوون له که لوپه لی تاییه تی خوی له پیداو یستیه بینرخه کانی هه رزه کاران: قه له می رهنگا ورهنگ، مقهستی کونه که له ناو پوله که دا ده ستاوده ستمان پین ده کرد، سی دیی سه ره تایی نه وه ده کان که به رگه کانیا ن درابوو، قه له مجافی وشک که ده بووایه له میژه وه فریم بدایه، هه روه ها ده فته ریکی وینه کیشانی کون که نیوه ی په ره کانی

لی کرابوونه‌وه، خۆل و ده‌زوو و شتی تر که هیچ به‌هایه‌کیان نه‌بوو له‌میانه‌ی وه‌رزێ خۆیندندا هه‌موویان که‌له‌که‌ بووبوون. وا بزانه‌م به‌خیرایی پووناکی؛ ئاره‌قه‌م ده‌کرده‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کات هه‌ر درێژ ده‌بووه‌وه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی چه‌ند چرکه‌یه‌ک زیاتر نه‌بوو له‌به‌یانی ئه‌و رۆژه. هه‌ستم کرد وانه‌ی دواتر زۆر دوور که‌وتووته‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی سه‌رده‌مینی جیۆلوجیی تر بیت و منیش له‌هه‌ر خوله‌کیندا که‌ تینده‌په‌ریت؛ گه‌وره‌ ده‌بم و ده‌مرم. ئینمه‌ به‌ته‌نها بووین، من و به‌رێز برایس و جانتاکه‌م که‌ ئارامی نه‌مابوو. له‌ ساتیک له‌ ساته‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ جیۆلوجییه‌ درێژه، به‌رێز برایس کۆتایی هینا به‌ گه‌ران و پشکنینی جانتای پشته‌که‌م. که‌میک له‌ ده‌راوکی له‌سه‌ر ئه‌و پیاوه‌ به‌ده‌رکه‌وت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هیچ شتیکی نه‌دۆزییه‌وه. جانتاکه‌ی سه‌ره‌وخوار کرده‌وه و هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی له‌ ناویدا بوون، که‌وتنه‌ سه‌ر زه‌ویی نووسینگه‌که‌ی. ئه‌ویش ئینستا ئاره‌قه‌ ده‌کاته‌وه وه‌ک ئه‌وه‌ی من ئاره‌قه‌م ده‌کرده‌وه، به‌یه‌ک جیاوازییه‌وه: من ده‌ترسام، به‌لام ئه‌و تووربه‌ بوو. به‌ ده‌نگیک که‌ ویستی ئاسایی بیت، وتی: «که‌واته‌ ئه‌مڕۆ هیچ ماده‌ی هۆشبه‌رت پی نییه، وایه‌؟»

به‌ ده‌نگیکی ئاسایی وه‌لامم دایه‌وه: «نه‌خیز.»

ده‌ستی کرد به‌ پشکنینی ئه‌و جلوه‌رگانه‌ی له‌ناو تاقه‌که‌مدا بوون، پاشان هه‌موویانی له‌لای جانتای وه‌رزشییه‌که‌مه‌وه کۆمه‌ل ده‌کرد که‌ پنداویستی وه‌رزشیی تیدا بوو. ئینستا کۆته‌که‌م و جانتاکه‌م به‌بی گیان له‌ناو باوه‌شیدا ئارامیان گرتبوو. بینیم هه‌ناسه‌ی هه‌له‌کیشا و ته‌ماشای دیواره‌که‌ی ده‌کرد. هه‌ستم کرد خه‌ریکه‌ گریانم دیت، وه‌ک هه‌ر مندالیکێ ته‌مه‌نی سیانزه‌ سالان که‌ به‌ته‌نها خۆی ده‌بینیته‌وه له‌گه‌ل پیاویکی تووربه‌ که‌ شته‌کانی به‌ملا

و ئه ولادا فرى ديدات.

چاوه كانى به ريز برايس ته ماشاي شته كه له كه بووه كانى سهر زه وييان ده كرد، شتيكى قه دهغه كراو يان رينگاپينه دراويان تيدا نه بوو... نه ماددهى هوشبهر، نه ته نانه ت ههر شتيك كه پينچه وانهى سيستى قوتابخانه بيت. پياوه كه هه ناسه يهك ديدات وه، پاشان كۆت و جانتاكهش فرى ديدات سهر زه وييه كه. دهنوشتيته وه و ئه نيشكه كانى ده خاته سهر ميژه كه و رووخسارى به رامبه ر رووخسارى من راده وه ستيت.

«گونبگره مارک، مۆله تى كۆتاييت پين ددهم بو ئه وهى راستگو بيت له گه لم، ئه گه ر تو راستگو بيت له گه لم؛ ئه وا ئه نجامه كهى بو خۆت زۆر باشتەر ده بيت، به لام ئه گه ر دواتر بۆم ده ركه ويت كه درۆت كردووه؛ ئه وا كاره كه زۆر خراپتر ده بيت.»

تفيك قووت ددهمه وه وهك ئه وهى له شتيكدا تاوانبار بم. به ريز برايس پرسيارم لى دكات: «ئىستا راستييه كه م پين بلى، ئه مپو ماددهى هوشبهرت له گه ل خۆت هيناوه بو قوتابخانه؟» به رهنگارى فرميسكه كانم ده كه م و هاواريك له گه روومدا ده هيلم وه، چاو ده برمه ئه و كه سهى خه ريكه ئه شكه نجه م ديدات، پاشان به دهنگيكي پارانه وه و بيده سه لاتانه بو رزگار بوون له م هه موو ترسه ده ليم: «نا، هيچ مادده يه كي هوشبهرم پين نييه، ناشزانم باسى چى ده كه يت.»

خۆبه دهسته وه دانى خۆى راده گه يه نيت و ده لیت: «كيشه نييه، وا بزائم تو ده توانيت كه لويه له كانت هه لگريت و برۆيت.»

به هيواشى دوايين ته ماشاي جانتاكه م ده كاته وه كه له سهر زه ويى نووسينگه كهى كه وتوو، وهك خه ونيكى تيكشكاو. قاچى ده خاته سهر ئه و جانتايه و كه ميك فشار دكات، وهك ئه وهى

دوا ههول بیت و شتیکی بو دهرکه ویت، بهلام من به دوودلییه وه
چاوه ریم تا ههستیت و لینی دوور بکه ویته وه بو ئه وهی بکه ریمه وه
بو ژیانم و ئه و مۆته که یه له بیر بکه م.

بهلام قاچی ههست به شتیکی دهکات له ناو جانتاکه دا، له ناکاو لیم
ده پرسیت: «ئمه چیه؟»

ده لیم: «له باره ی چیه وه لیم ده پرسیت؟»

«هیشتا جانتاکه شتیکی تیندایه.»

جانتاکه هه لده گریت و دهست دهکات به پشکنینی به قوولی،
بهلام من له چاومدا ژووره که هه مووی بووبوو به ته م، هه موو
شتیکم ته ماوی ده بینی.

کاتی بچووک بووم، زیره ک بووم، هه روه ها خوشه ویست بووم،
بهلام له هه مان کاتدا که سیکی بینرخیش بووم، من ئه م وشه یه م
به وپه ری واتا ناسکه که ی دهربری. هه میشه هه زم له هه لگه رانه وه
و درۆکردن بوو، ریزیکی که م بو دهوروبه رم هه بوو. کاتیک
ته مه نم دوانزه سالان بوو، ئامیزی راداری ماله که مان له کار که وت
به هوی موگناتیسیکه وه که من هینا بووم، تا کوو بتوانم به هوی وه
خۆم بکه یه نمه دهره وهی مال له نیوهی شه ودا و به بی ئه وهی که س
پیم بزانیته. له گه ل هاوری که مدا رۆیشتم و ئۆتۆمبیله که ی دایکی مان
به پال برد تا گه یاندمانه سه ر شه قامه که بو ئه وهی بتوانین که مینک
له کۆلانه که دا پنی بسوورپینه وه، به بی ئه وهی خاوه نه که ی خه به ری
ببیته وه. منیش هه ندیک شتم دهنووسی له باره ی له باربردنی
کۆرپه له، چونکه ده مزانی مامۆستای وانه ی ئینگلیزی مه سیحیه و
پاریزکاریکی توندپه وه. له گه ل هاوری که ی دیکه مدا جگه ره مان له
دایکی دزدی و له پشت قوتابخانه وه به مندالانمان دهرۆشته وه.
له سه روو هه موو ئه وانه شه وه، گیرفانیکی نه نیی بچووکم

له ژیر جانتاکه مه وه دروست کردبوو بۆ ئه وهی ماریجوانای تیندا
بشارمه وه.

ئه و گیرفانه نهینیه بوو که به ریز برایش بۆی دهگه را، دواى
ئه وهی قاچى نا به ماده هوشبهره کانی ناویدا که له جانتاکه دا
شاردبوو مه وه. من درۆزن بووم. وهک به لینی پی دابووم،
هرگیز به ریز برایش هیچ نهرمیه کی له گه لم نهواند. دواى چه ند
کاترمیزیک، وهک چون له هر مندالیک له ته مه نی سیانزه سالیدا
روو ده دات کاتی خوی ده بینته وه به ده سته سترای له کوشنی
دوا وهی ئۆتومبیلی پۆلیسدا، گومانم وا بوو ئیتر ژیانم کوتایی هات.
که مینک له سه ر حه ق بووم له و گومانبردنه دا. به شیوه یه ک
له شیوه کان دایک و باو کم بریاریان دا له ماله وه زیندانیم بکه ن.
په یوه ندیکردنم له گه ل هاو ریکانم بۆ ماوه یه کی دیارینه کراو قه دهغه
کرا. به هوی ئه وهی له قوتابخانه ش ده رکرام، پنیوست بوو
له سه رم ئه و ماوه یه ی که ماوه له ماله وه وانه کانم بخوینم. دایکم
ناچاری کردم قژم بپریم و کراسه که م فری بدهم که وینه ی مارلین
مانسون و تیپی میتالیکا (ئه مه بۆ هه رزه کاریک له سالی ۱۹۹۸ دا
هیچی که متر نه بوو له بریاری له سیداره دان). هه موو به یانییه ک
باو کم رایده کیشام به ره و نووسینگه که ی، بۆ چه ندین کاترمیزی
کوتایینه هاتوو کاری پۆلینکردنی لاپه ره کانی پی ده کردم. دواى
ئه وهی ماوه ی فیروونم له ماله وه کوتایی هات، له قوتابخانه یه کی
ثایینی بچوو کدا ناویان تۆمار کردم، له وئ هه ستم به ئاسووده یی
نه ده کرد (له وانه یه ئه مه سه رسامتان نه کات).

له دواى ئه وه، به ته واوی دواى ئه وهی وازم له بیرکردنه وه
هینا له وهی ئه نجامم دابوو و ئه رکه کانی قوتابخانه م به ریکوپینکی
ده نووسییه وه و فیتری هه ستی به رپرسیاریتی راسته قینه بووم.

دايڪم و باوڪم بڙياري جيا بوونه و هيان دا.

ٽه مهه پي و تن تا بزانن سه رده مي هه رزه كاريم زور خراب
بوو. هه موو هاوڙيڪانم له دهست دا، ٽه وهي له دهو روبه رم بوو؛
له دهستم دا، هه روه ها مافه ياساييه كانيشم له دهست دا، پاشان
خيزانه كه م له دهست دا، هه موو ٽه وانه له ماوهيه كدا روويان دا
كه له ٽو مانگ زياتر نه بوو. رهنگه چاره سازيڪي دهرووني كه
سه ردانم كرد، ٽه و ماوهيهي ته مهني بيسته كانم به «ماوهي شوكي
راسته قينه» ناو بيت. له دواي ٽه وه، زياتر له ده سال ده به مه سه
بو هه لوه شانده وهي ٽه و بارودوخه و هه ولدان بو كه مكرده وهي
هه ستي گوشه گيريم.

ڪيشه ي ژياني خيزانيم (واته جيا بوونه وهي دايڪم و باوڪم)
له و کاته دا په يوهندي نه بوو به و شته ٽا برووبه رانه ي ده ڪرين
يان دهوترين، به لڪوو به هوي ٽه و شته ٽا برووبه رانه وه بوو
كه پٽويست بوو بوترين يان بڪرين، به لام نه ڪران و نه وتران.
خيزانه كه م هه موو شتيڪيان به په رڙيني به هيز دهوره ده دا، به
ليزانيهڪ هاوشيوه ي ليزاني واري بوفيت له ڪو ڪرده وهي پاره
يان به ليزاني جينا جاميسون (ٽه ڪته ريڪي فيلمه به درهوشتيه ڪانه)
له ٽه نجامداني سينڪس: ٽيمه پاله وانين له و بواره دا! له وانه يه ماله كه
له دهو روبه رمان ناگر بگريت، به لام ٽيمه رووبه رووي ده بينه وه
به وتني: «ٽوو! نا، شتيڪي وا رووي نه داوه، له وانه يه شتيڪي گرم
له ويدا بيت، به لام له راستيدا شتيڪي ٽه و تو رووي نه داوه.»

پاش جيا بوونه وهي دايڪم و باوڪم، ٽيتر هيچ قاپنڪ نه دهشڪا
و هيچ ده رگايهڪ به توندي لي نه ده درا و هاوار و ده مه بوله و
تومه ته خشينه وه نه ما. دواي ٽه وهي بو يان دووپات ڪردينه وه
كه تاواني ٽه وهي رووي داوه: هي من و براڪم نه بووه،

كوبوننهويههكي پرسيار و وهلام ناميز له نيوانماندا هاته ناراه. بهلي، پرسيار و وهلام ناميز بوو، كه پهيوهست بوو به وردهكاريه كرداريهكان بو ريكوپيكردهويه ژياني تازهمان. كهسمان فرميسكي نه رشت، كهسمان دهنگي بهرز نهكردهوه، قوولترين شت كه من و براكهه تنيگه يشتين له بارهه ژياني سوزداريه باوك و دايكمانهوه؛ هاوشيوهه نه مه بوو: «كهسمان فيلي له نهويه تر نه كردهوه، ناپاكييشي بهرامبهه نه كردهوه». نوو، بهراستي نهويه باشه! شتيكي گهرم له ماله كه دا ههيه، بهلام له راستيدا هه موو شتيك له جيني خويدياه!

باوكم و دايكم دوو كهسي باشن، هيج سه رزه نشتيكيان ناكهه له سهه هيج (لاني كهه، بهلنيم نه داوه سه رزه نشتيان بكهه)، من زوريش خوشم دهوين، به سه رهات و ريگا و كيشهه خويان هه بوو، ريك وهكوو هه موو دايك و باوكه كاني تر. هه موو؛ باوك و دايكيان بهو شيوهه بوون، هه ميشههش دوخه كه بهو شيوهه ده روات. هاوشيوهه هه موو باوك و دايكه كانيش، باوكم و دايكم به شنيك له كيشه كانيان بوم جي هيشت (بيگومان له نييه تپاكييه وه)، نه گهري زوري ههيه منيش به شنيك له كيشه كانم بو منداله كانم جي بهيلم.

كاتي شتانيكي خراپي لهه شيوهه له ژيانماندا روو دههه، هه ستيكمان بو دروست ده بيت به شيوهههكي بيئاگايانه كه وا ده زانين نهو كيشانه مان هه رگيز بين چاره سهه ناكريت، نهه بيه سه لاتييه گريمانه بيههش له چاره سهه ركردن؛ وامان لي دهكات ههست به به ده ختي و بيه سه لاتي بكهين.

بهلام له گهل نه وه شدا ده بيته هوي رووداني شتيكي تر. نه گهه كيشه گه لينكمان هه بوو كه چاره سهه ريان نه بوو، نهوا نه ستمان

وينايه کمان بۇ ده کيشيت که ئيمه يان که سيکی تاييهت و ده گمه نين؛
بويه ئه م کيشه «تاييهت و ده گمه ن» انه مان بۇ دروست ده بيت، يان
ئوهويه که سيکين تووشى ناته و اوويه که بووين. ئه و بيرکردنه و هويه مان
بۇ دروست ده بيت که به شيويه که ئيمه له که سى تر ناچين جگه له
خومان و پيوسته سيستمه که ش بۇ ئيمه جياواز بيت.

به لام بابته که ساده يه: ئيمه ده بينه که سيک که خاوه نى ئه و
هسته ده بين پيشتر باسما ن کرد، که بریتيه له وهى خومان به
شياوى بهرکه و تهى زياتر ده زانين.

ئه و ئازاره ي پيادا تپه ريم له سه رده مى هه رزه کاريدا،
گه ياندميه ئه و ريگايه ي هه مان هه ستى له راده به ده رى بهرکه و ته ييم
هه بيت، ريگايه که بوو که تيايدا به شه زوره کهى ته مه نى گه نجيتيم
به سه ر برد، له کاتيکا که هه ستى له راده به ده رى بهرکه و ته يى
جيمى له بوارى کاردا به ده ر کهوت، وه که وای نيشان دها که
خاوه نى سه رکه و تنى زوره، هه سته کهى من به بهرکه و ته يى زورتر؛
به تاييهت له په يوه ندييه کانم له گهل ئافره تاندا ده رده کهوت. ئه و
شۆکه ي تووشم بوو؛ زياتر خوى له دوستايه تى و رازيبووندا
ده بينييه وه، به جوریک وام لى هات هه ستم ده کرد هه ميشه
پيوستم به قه ره بوو کردنه و هويه کهى زياتر هه يه بۇ ئه وهى بۇ
خومى بسه لمينم که به دريژايى کات که سيکی خوشه ويستم و
له لايه نى به رامبه ره وه که سيکی خوازراوم. له ئه نجامى ئه مه شدا،
به خيژايى رويشتم به ره و ئه وهى شوين ئافره تان بکه وم وه که
چون که سيکی ئالوده به کوکايين به ره و په يکه ريکی گه وره ي
دروستکراو له و مادده يه ده چيت: گه يشتمه خوشه ويستيه کهى
له راده به ده ر له گهل ئه و حاله ته دا، هينده ي نه برد هه ستم کرد
که خه ريکم به هويه وه ده خنکيم. بوومه هاوشيوه ي ياريزانينک،

ياريزانينكي خوڤه رستي پينه گه يشتوو، سه ره راي نه وهى هه نديک جار چيژ له نه فسووناو ويوونى وهرده گریت، پاشان نزیکه ي ده سال خه رجيم دا له پيناو زنجيره يه کي دوورودريژ له په يوه ندييه رووکه شه ناراسته کاندا.

نه وهى من زور هه ولم بؤ دها؛ سينکس نه بوو، له گه له نه وهى چيژ به خش بوو، من له هه ولى جه ختکردنه وه له خودى خوڤم بووم، به لاي خوڤمه وه که سينکي ويستراو و خوڤشه ويست بووم. بؤ يه کهم جار له و ماوه يه ي ده توانم باسى بکه م، به هايه کم هه بوو! هينده ي نه برد چه زم بؤ جه ختکردنه وه له خودى خوڤم گوږدرا بؤ ره فتاريکي عه قلى که خو ي له قه به کردنى خود و نازکيشانى و تيرکردنى ئاره زووه کانيدا ده بينييه وه، وا هه ستم ده کرد مافى خوڤمه که هه ر کار و قسه يه ک به مويت؛ بيکه م و بيليم، هه روه ها مافى خوڤمه له جينى متمانه ي خه لکيدا نه بم و هه سته کاني خه لکي فه راموش بکه م، پاشان بيانووى لاواز و هيچى بؤ بهينمه وه.

راسته نه و ماوه يه ساتى چيژ به خش و ورووژينه رى تيدا بوو، راسته هه نديک ئافره تى جوان و سه رنجراکيشم بينى، به لام ژيانم به دريژايى نه و ماوه يه له که دار بوو، تا نه م ئاست يان نه و ئاست. زوربه ي کات من کارم نه ده کرد، له سه ر قه نه فه ي مالى هاورپيکانم يان له لاي دايکم ده خه وتم، زياد له وهى پتويست بوو بيخوڤمه وه؛ ده مخوارده وه، په يوه ندييه کانم له گه له هه نديک له هاورپيکانم له ده ست دها، کاتينک ئافره تينکم ده بينى که به راستى سه رسامى ده کردم؛ رۆچوونى نه فسم به س بوو بؤ نه وهى به خيژايى هه موو شتيک بشيونييت.

هه تا ئازاره که قوولتر بيت، هه سترکردنمان به بيده سه لاتى؛ زياتر ده بيت و هه ستي بهرکه وته ييمان زياتر ده بيت بؤ نه وهى

ئو كيشانهى پى قهره بوو بكهينه وه. ئەم ههستى زياده رويى له
بهركه وتهيه، به يه كيك له م دوو شيويه دهرده كه ويت:

۱. من كه سىكى نايابم، ئيوهش بيده سه لاتن و هيچ به هايه كتان
نيه. بهو شيويه، من شياوى مامه له كردنيكى تايبه تم.

۲. من بيده سه لاتم و هيچ به هايه كم نيه، ئيوهش هه مووتان
نايابن. له ئەنجامدا: من شياوى مامه له كردنيكى تايبه تم.

ئەم دوو جوړه عه قليه ته كه له روو كه شدا جياوازن، به لام هه مان
ناوه روكى خو پهرستيان تيدايه. له راستيدا زورينهى كات ده بينيت
ئو كه سانهى خاوهنى ههستى له راده به دهرى بهركه وتهيين؛ له نيوان
ئەم دوو حاله ته دا ده سوورينه وه، يان ئەوه تا له لوتكهى جيهاندايت،
يان ئەوه تا هه موو جيهان له سه روو تووهن، ئەوهش به پى هه موو
روژيك له روژه كاني ههفته، يان به پى هه ساتيك له ساته كان كه
سهركه وتنيكت بو ديه ته پيش.

خهلكى له سه ر هه قن كاتى كه سانىكى هاوشيوهى جيمى به
مروفيكى تا ئەوپه رى بينرخ و خو پهرست ده بينن، ئەمهش له بهر
ئوهى له تيروانينى خه يالبيانى بو خويدا؛ كه سىكى زور به توانا و
ليوه شاويه. به لام ئەوهى زور بهى خهلكى له هه لسه نگانديدا هه له
دهكەن و به ههستى له راده به دهرى بهركه وتهيبى ده بينن، دوخى ئەو
كه سانهيه كه هه ميشه ههست دهكەن له خهلكى كه مترن و مافى
ئوهيان نيه له م جيهانه دا بژين.

ئەمه ده ليم، چونكه شيكر دهنه وهى هه موو شتيك له ژياندا بهو
شيوهيهى هه ميشه لهو شتانهى له دهو روبه رتدا روو دهن تو
قوربانى بيت پيوستى به بريك له خو پهرستى ههيه كه كه متر نيه
له حاله ته پيچه وانه كهى. ههروه ها پيوستى به هه مان بر له وزه و
فووتيكردنى خه يالبيانى بو خود ههيه، بو ئەوهى مروف به جيگيرى

له سره ټو باوهره بمینیته وه که ټو کیشانه ی به ده ستیان وه
ده نالینیت چاره سهریان نییه، ټه مهش وزه یه کی که متر نییه له و
وزه یه ی پیویسته تا مروّف وا هه ست بکات له بنه رته دا هیچ
کیشه یه کی نییه.

له راستیدا هیچ شتیک نییه پنی بلین کیشه ی تایبه تی که ته نها
له لای تو هه بیت و لای که سی تر نه بیت، ټه گهر کیشه یه کت هه یه؛
ټه وه ری تی تیده چیت ملیونان که سی تر هه مان کیشه ی تو یان
هه بو بیت له رابردوودا، یان ئیستا هه یانه، یان له داهاتوودا
ده یان بیت، له وانه شه له ناو ټه وانه دا که سانیک هه بن که بیاناسیت.
ټه مه به واتای به که مزانینی کیشه که نایه ت، مانای ټه وه ش نییه
که نابیت به نازار بیت بو تو، هه روه ها مانای ټه وه ش نییه ټه گهری
ټه وه نه بیت که تو له هه ندیک بارو دوخدا قوربانیه کی راسته قینه
نه بیت.

ټه مه هیچ واتایه ک هه لئاگریت، جگه له وه ی که تو که سینکی
تایبه تی ده گمهن نییت که جیاواز بیت له که سانی تر.
زور کات ټه م تینگه یشته (تینگه یشتنی ټه وه ی که تو، تو و
کیشه کانت، جیاواز نین له باره ی توندی یان نازار به خشیی
کیشه کانه وه)، یه که مین و گرنگترین هه نگاهه به ناراسته ی
چاره سه رکردنی ټه و کیشانه.

به لام وا دیاره به هوکاریک ټه وانه ی ټه مه له بیر ده که ن؛
ژماره یان له زیاد بووندا یه، به تایبه ت له ناو گه نجاندا. ژماره یه کی
زور له په روه رده کاران و ماموستایان، تیبینی که موکور تیبیان
له نه رمینواندنی سوژداریدا و زیاد بوونیک له داواکاریه
خوپه رستییه کاندا کردووه له ناو گه نجانی ټه مرودا. له سه رده می
ټیمه دا شتیک زور سه یر نییه که کتیبیک له کتیبه کانی پرؤسه ی

خویندن لا بېرىت لەبەر ھۆكاریكى دیاریکراو نا، بەلكوو تەنھا لەبەر ئەو ھى كەسىك حەزى لىنى نییە. ھەر وھەھا ھاوار دەكریت بەسەر قسەكەر و مامۇستایاندا بۇ ئەو ھى لەسەر دوانگەكان بیئە خوارەو، پاشان رینگایان پى نادریت بچنە ناو حەرەمى زانكۆكانەو، بە ھۆكاری سنووربەزاندىن یان ھەلەى زۆر بچووك و سادەى ھاوشیو ھى ئاماژەدان بەو ھى پىویست ناكات ھەندىك لە پۆشاكەكانى ھالوون تا ئەو ئاستە شەرەنگیزانە بن. راپوژكارە دەروونییەكان لە قوتابخانەكاندا تىببىنى زیادبوونى ئەو قوتابییانە دەكەن كە زیاتر لە ھەر كاتىك؛ نیشانەى قورسىی گرزىی دەروونى و ھەلچوونیان لى دەردەكەویت، بە ھۆى رپوداوى ئاسایى لە سەردەمى خویندنیاندا؛ ھاوشیو ھى مقومقو لەگەل ھاورپىكە یان ھىئانى نمرەھەكى كەم لە تاقىكردنەو ھى یەكىك لە وانەكاندا.

جى سەرسورمانە لەم سەردەمەى پەيوەندىیەكانمان لە ھەموو كات زیاترن، كەچى ئەو ھەستى لەرادەبەدەرى بەركەوتەییە ئاستى لە رابردوو بەرزترە. لە رپوكەشدا لە تەكنەلۇژیای نویدا كە رىگا دەدات ھەستكردنمان بە ئائارامى یان كەمىی ئارامى بە شیو ھەكى بەرچاوى زیاد بكات كە پىشتر نەمانزانىو. ھەتا ئازادىیەكى زیاترمان ھەبىت بۇ دەربىن لە بارەى خۇمانەو، زیاتر حەزمان لە رزگاربوون دەبىت لەو ھى ناچار بىن مامەلە لەگەل ھەر مرقىكدا بكەین كە لەوانە یە جىاواز بىت لەگەلمان یاخود بە جۆرىك ببىتە ھۆى ھەراسانبوونمان. ھەتا زیاتر بزانین لە بارەى بۆچوونە دژىەكەكانەو، زیاتر ھەراسانى دەردەبىن بە رپوى ئەو بۆچوونانەى دژ بە بۆچوونى ئىمەن. ھەتا ژیانىشمان ئاسانتر و بىكىشەتر بىت، زیاتر بە مافى خۇمانى دەزانىن كە ئەو كىشانە كەمتر و كەمتر ببىنەو.

ههرگيز گومان نيه له و هه موو شته نايابانه ي ئينته رنيت و
هوكاره كاني په يوهندي كومه لايه تي پيمان ده به خشيت. له زور
رووه وه، ده توانين بلين ژيان له م سهرده مه ي ئيمه دا؛ له هه موو
سهرده مه كاني تري ميژوو باشته، به لام له وانه يه ئه م ته كنه لوژيايه
ههندي زياني لاوه كيبى كومه لايه تي بي مه به ستيشى هه بيت، له وانه يه
هه ر خودى ئه و ته كنه لوژيايه ش بيت كه ئازادى كردو وين و له هه مان
كاتدا زور فيرى كردو وين هه ستي له راده به ده رى بهر كه وته پيمان له
هه موو كاتيك زياتر بره و پى بده ين!

زياده ر هويى هه لاو يرده يى

زورينه ي خه لكى به ئاستيكى مامناوه ند چيژ له زور به ي
شته كان وهرده گرن كه ئه نجاميان ده دن، ته نانه ت ئه گه ر تو
كه سيكى هه لاو يرده ش بيت له هه نديك كاروباردا؛ ئه گه رى زورى
هه يه تو كه سيكى ئاسايى بيت يان ته نانه ت له هه نديك حاله تي تردا
له خوار ئاساييه وه بيت، ئه مه سروشتى ژيانه. بو ئه وه ي مه زن بيت
له يه كيك له كاروباره كاندا، پيوسته وزه و كاتيكى زور و زورتر
ته رخان بكه يت له پيناو ئه و كاروباره. له بهر ئه وه ي هه ريه ك له
ئيمه ش وزه و كاتيكى سنووردارمان هه يه، بويه ژماره يه كى كه ممان
به راستى ده توانين بيينه هه لاو يرده له زياتر له كاروباريكدا، ئه مه ش
ئه گه ر هه ر له بنه رته دا بتوانين بيينه كه سيكى هه لاو يرده.

له م حاله ته دا ده توانين بلين له رووى ئامارييه وه هه رگيز ربي
تينچيت كه سيك هه بيت كه له هه موو بواره كاني ژياندا له وپه رى
توانادا بيت، يان ته نانه ت له ژماره يه كى زور له بواره كاني ژيانيش.
زور كات پياوانى كارى سهر كه وتوو، له ژيانى تايبه تياندا ته واو

شکستخواردوون. زۆربەى کات وەرزشەوانە نایابەکان بێتوانا و نەزانن لە بێرکردنەویدا، هەندیکیان وەک بەردىکی گەورەى بێعەقل وان. زۆریک لە کەسانی ناودار بوونیان هەیه کە ئەگەرى زۆر هەیه هیچ شارەزاییەکیان نەبێت لە ژياندا، هاوشیوەى ئەو کەسانەى چاویان تی بریون و لاسایى هەموو جوولە و هەنگاویکیان دەکەنەو.

ئیمە هەموومان یان زۆرینەى هەرە زۆرمان مروڤى مامناوەندى ئاسایین، بەلام حالەتى سنووردار هەیه کە ناوبانگى تەواوى بۆ پەیدا دەبێت. ئیمە بە جۆریک ئەو دەزانین، بەلام بیری لى ناکەینەو و بەدەگمەن نەبێت؛ باسیشى ناکەین، هەر وەک گفتوگوى ئەو لایەنانە ناکەین کە لەوانەیه کیشەى لى دروست بێت.

بوونى ئیتتەرنیت و گوگل و فەیسبۆک و تویتهەر، لەگەل دەستگەشتن بە زیاتر لە پینچ سەد کەنالى تەلەڤزیۆنى؛ شتىکی نایابە بەراستى. بەلام ئاگاییەکانمان سنووردارن، هیچ رینگایەکمان لەبەر دەستدانىیە کە ریمان بدات چارەسەرى ئەم هەموو زانیاریانە بکەین کە بە شیوەیهکی بەردەوام داماندەگریت. لێرەو «یهکەکانى زانیارى» کە سەرکەوتوو دەبن لە راکیشانى ئاگاییمان؛ بەراستى یەکەى هەلاوێردەن، ئەمەش لە رێژەى یەک لە سەد هەزار تىپەر ناکات.

بە درىژایى رۆژ، هەموو رۆژیک، برى زەبەلاح لەو شتە هەلاوێردانەمان بۆ دیت، باشتىرینى باشتىرینەکانمان بۆ دیت، خراپتىرینى خراپتىرینەکانیشمان بۆ دیت، گەورەترین دەستگەوتە وەرزشیەکانمان بۆ دیت، لەگەل بەهێزترین نوکتەکان؛ زۆرتىرین هەوالى بىزارکەرىش، شلەژینەرتىرین مەترسییەکانیش... هەموو ئەمانەمان بۆ دیت بەبى هیچ وەستانیک.

ژياني رۇژانمان پر دهبيت له زانياري هاتوو لهوپهري ههردوو
 ئاستهكاني بواري ئەزمووني مروفي فراوان، چونكه له بواري
 راگه ياندندا ئەمه سهرنج راده كيشيت، له بهر ئەوهي ههر شتيك
 سهرنج رابكيشيت؛ پاره راده كيشيت. ئەمهيه راستي بابته كه،
 بهلام ريژهي زورينه له ژياني رۇژانماندا له ناوچهي ناوهنديدايه.
 ريژهي گوره له ژياني راسته قينه دا ههلاويژده نين به هيچ واتايه ك
 له واتاكان، بهلكه به تهواوي ئاساييه.

ئەم لافاوي زانيارييه سنوره كييه توندره وه به جورنيك نيمه ي
 دارشتوو ته وه، كه وا گومان به رين ههلاويژده بوون ريخهري
 نوييه بۇ هه موو شتيك.

له بهر ئەوهي ئيمهش زوربه ي كات مروفيكي ئاسايين؛ ئەوا
 لافاوي زانيارييه ههلاويژده كان پالمان پينه ده نيت به ره و
 ههستكردن به بينه شبوون و كه مبوونه وه ي ئاسايش، له بهر
 ئەوهي روونه كه ئيمه (به جورنيك له جوره كان) وهكوو ئەو
 جوره كه سانه نين، وهكوو پئويست باش نين، له بهر ئەوه ئيمه
 زياتر و زياتر ههست به پئويستيمان بۇ قهره بوو كردنه وه دهكهين،
 ئەويش له ريگاي ههستكردن به بهر كه وتهيي له راده به ده ر. له ربي
 ئالوده بوونيشه وه له گه ل ئەو دۇخه دا دهگونجيين له ربي ئەو
 تاكه شيوازه ي هه موومان ده زانين به كاري به نين: يان له ريگاي
 گوره كردني خومان، يان له ريگاي گوره كردني ئەواني تره وه.

هه نديك كهس ئەمه ده كه ن له ريگاي «كولاندني» پلاني
 سه يروسه مه ره بۇ خيرا دهوله مه ندبوون، كه سانيني تر ده يكن
 له ريگاي گه شتكردن به جيهاندا بۇ رزگار كردني ئەو مندالانه ي
 له ئەفه ريقا به هوي برسيتييه وه ده مرن، ئەواني تريش له ريگه ي
 سه ركه وتن له قوتابخانه و بردنه وه ي هه موو خه لاته كانه وه،

ڪه سانيڪي تريش له ريڱاي ته ڦه ڪردن به ناو قوتا بخانه به ڪدا،
ڪه سانيڪي تريش له ريڱاي سينڪس ڪردن له گهل هر شتيڪ ڪه
هه ناسه بدات و قسه بڪات!

ٺهه هه موو دهر برينه روونه ڪانه له بارهه ڳه شه ڪردني
روشنييري هه ستي بهر ڪه و ته يي له راده به دهره ڪه ئيستا باسي
ليوه ده ڪه ين. زور ڪات تاواني ٺهه گورانه روشنييري ده خريته
ٺهه ستي ٺهه نه وهه يه ڳه يشتو وهه ته مهني پيڳه يشتن له سه ره تاي
هه زارهه سنيه مڊا، به لام هو ڪاره ڪه ي له وانه يه ٺهه وهه بيت ڪه ٺهه
نه وهه زور ترين په يوهندي و زور ترين بهر چاو ڪه و تنيان هه بووه.
له راستيدا ٺاره زو و ڪردن به ٺا راستهه هه ستي بهر ڪه و ته يي
له راده به دهر؛ له هه موو ڪه رته ڪاني ڪومه لڳه دا بهرووني دياره،
پيشم وايه په يوهندي ڪي پته وي له گهل هه لپه ڪردن بو هه موو
هه لاويرده ڪاندا هه يه، ٺهه هه لپه يه ڪه هو ڪاره ڪاني راڳه ياندني
جه ماوهه ري په لڪيشمان ده ڪن بو لاي.

ڪيشه ڪه ٺهه وهه ڪه بلاو بوونه وهه فراواني ته ڪنه لوڙي اي
په يوهندي ڪان و په لڪيش ڪردني جه ماوهه ري؛ تيرو انيني زورينه ي
خه لڪي بو خويان ده گورن، ٺهه روچوونه به هه موو شتيڪ ڪه
هه لاويرده يه؛ وا له خه لڪ ده ڪات به رام بهر خويان هه ست به خرابي
بڪن و و ايان لي ده ڪات هه ست بڪن پيو ستيه ڪي زور يان هه يه
به وهه جياواز تر بن، راديڪاليتر بن، زياتر جهخت له بووني خويان
بڪه نه وهه بو ٺهه وهه بيبنه ڪه ساني ديار، يان بيبنه ڪه سانيڪ ڪه
گرنگيان هه بيت يان جياوازيه ڪي ديار يڪرا و يان هه بيت، جا ٺهه
گرنگيه هه چوٽيڪ بيت و ٺهه جياوازيه هه چييه ڪ بيت.

ڪاتي گنج بووم له سه ره تاڪاني ته مه نمڊا، هه ستر ڪردنم به نه ماني
ٺاسايش له بارهه ڪاروباره تايهه تييه ڪانه وهه؛ به رهه زياد بوون

دھچوو، بہلکوو کہلکہ دہوو، ئەمیش لە ئەنجامی ئەو چیرۆکہ
بیمانیانہی باسی پیاوہتییان دہکرد، کہ لە رۆشنیری (بۆب) دا
بہ بلاوی دەستاودەستیان پی دہکرا. تا ئیستاش ئەو چیرۆکانہ
بہ ریلاون: بۆ ئەوہی ببیتہ گەنجیکی سەرنجراکیش، پیویستہ
وہکوو ئەستیرہکانی رۆک ئاھەنگ بگیریٹ. بۆ ئەوہی بہ ریز بیت،
پیویستہ جینگای سەرنجراکیشانی ئافرہتان بیت. ئەمەش سەرہرای
ئەو چیرۆکہی کہ سینکس بہ بہاترین شتہ کہ پیاویک بتوانیت
بە دەستی بہینیت، کہ شیاوی ئەوہی ہموو شتیکی بۆ بکەیتہ
قوربانی تا بە دەستی بہینیت (لە ناویشیاندا شکومہندی خوت).

ئەم رەوتہ بەردەوامہی راگەیانندی ناواقیعی، ہەستکردنمان بہ
ناارامی زیاتر دہکات لە رینگای بەرکەوتنمان لە گەل ئەو پیوہرہ
ناواقیعیانہی کہ ناتوانین شانہشانیان ہەنگاو بنین. ئیمہ ہەست
بەوہ ناکەین کہ تەنہا روبہرووی کۆمەلک کیشہی بی چارەسەر
نەبووینہ تەوہ، بہلکوو خویشمان وەک شکستخواردوو دہبینین،
لەبەر ئەوہی لە ئەنجامی گەرانیکی سادہ لە گوگلا؛ ہەزاران کہس
دہبینین کہ کیشہی ہاوشیوہی کیشہکانی ئیمہیان نییہ.

تەکنەلۆژیا جینگای کیشہ ئابووریہ کۆنەکان دہگریتہوہ، لە
رینگای ہینانی کیشہی دەرروونی نۆی بۆمان. ئینتەرنیت تەنہا ئەو
زانبارییانہمان پیشکەش ناکات کہ سەرچاوەکانیان کراوہن، بہلکوو
ہەستکردن بہ کہمی نارامی و گومانلەخۆکردن و ہەستکردن
(سەرچاوەی کراوہ) بہ شەرممان پیشکەش دہکات.

بەلام ئەگەر تاییہت و ہەلاویردہ نەبم، ئەی ئامانجم چییہ؟

ئەمرۆ ئەوہ بووہ بہ بەشینک لە کلتووورمان کہ باوہرمان ہەبیت
بەوہی لەوانہیہ ہەریہک لە ئیمہ لە داہاتوودا بہ راستی کاریکی
ہەلاویردہ بکات، ئەمہ کہسە ناودارہکان وا دہلین، ہەروہا

گەورەپیاوانی کەرتی کاریش وا دەلێن، سیاسییەکانیش وا دەلێن، بەلکوو (ئوپرا وینفری)ش ھەر وا دەلێت (واتە ئەمە بەدنیایییەوہ راستە!). دەکریت ھەریەک لە ئێمە بییتە کەسیکی سەرکەوتووی ھەلاوێردە، ئێمە شیاوی مەزنیین، ھەموومان.

بەلام لە راستیدا ئەم بیروکە یە دژبەکییەکی خودیی ئاشکرای تێدایە کە بەسە بۆ ھەلوەشانەوہی (لە کوتایی رینگادا ئەگەر ھەموو کەسیک ھەلاوێردە بییت، کەواتە بە پیناسە ھیچ کەسیک ھەلاوێردە نییە)، ھەموو کەسیک ناتوانیت لینی بەئاگا بییت، لەبری پرسیارکردن لە بارەیی ئەوہی بەراستی بەرکەوتەیی خویمانە، یان ئەوہی بەرکەوتەمان نییە، بەلام ئێمە ئەو پەيامە قووت دەدەین، پاشان داوای زیاتر دەکەین. ئیستا بوونی کەسیک بەئاسایی یان مامناوہندی بووہتە پێوہریکی نوێ بۆ شکست. خراپترین شت کە بتوانیت بەدەستی بەینیت ئەوہیە کە لە ناوہندی رانەکەدا بییت، لە ناوہندی بوارە ئامارییەکەدا! کاتیکیش پێوہری کلتووری سەرکەوتن دەبییت ئەوہی «ھەلاوێردە بییت»، ئەوا باشترین شت ئەوہ دەبییت لە کوتایی خوارەوہی چەماوہ بەیانییەکەدا بییت تەک لە ناوہراستیدا، چونکە لەو حالەتەدا تۆ دەبییت کەسیکی تاییەت، سەرنجەکان بۆ خۆت رادەکیشیت. زۆرینەیی خەلک ئەو ستراتییە ھەلدەبژێرن، ئەمەش لەبەر ئەوہی لەبەردەم ھەموو خەلکیدا بیسەلمینن کە لە ھەمووان بەدبەختترن، یان لە ھەمووان چەوساوہترن، یان لە ھەمووان زیاتر ئازاریان چەشتووہ، یان تەناتەت لە ھەموویان خراپترن.

زۆرینەیی خەلکی ترسیان ھەییە لە قبولکردنی نزمیی حالەتەکەیان، چونکە پێیان وایە قبولکردنەکەیی سەر دەکیشیت بۆ بەدەستنەھێنانی ھیچ دەستکەوتیک، ھەروہا بەدینەھێنانی ھەر

پېشکه و تنیک، ترسیان ههیه هه موو ژيانيان له تیروانینی هه موو
خه لکیدا هیچ مانایه کی نه مینیت.

ئهمه جوړه بیرکردنه وه یه کی ترسناکه، کاتی گریمانهی ئه وه
قبول ده که بیت که ژیان به های نابیت ئه گهر جیاواز و مه زن نه بیت،
تا ئه و کاته ی مانای ئه وه به جوړیک ده بیت له بنه رته وه ئه و
راستییه قبول بیت که زوړینه ی بنیاده مه کان شکستخوار دوون
و هیچ به هایه کیان نییه (له ناویشیاندا تو)، له وانه شه ئه م عه قلیه ته
به خیرایی بگوریت بو شتیکی مه ترسیدار له سهر خۆت و خه لکانی
تریش.

به لام که سه ده گمه نه کان که له شتیکدا هه لایویرده ن، ئه وان
له بهر ئه وه وا ناکه ن که خویمان به هه لایویرده ده بینن، ته و او
به پیچه وانه وه: ئه وان ده بنه که سانی سهرنجراکیش، له بهر ئه وه ی
له ههستی گه شه پیدان و باشکردنی خویمانان. ئه م ههسته له
باوهریکی دامه زراوی خویمان وه سهرچاوه ی گرتووه، به وه ی له
راستیدا ئه وان که سانی مه زن نین، ئه م ههستی له راده به ده ری
بهرکه و ته یی له ناو ده بات. ئه و که سانه ی له شتیکی دیاریکراودا
ده گه نه پله ی مه زنی، مه زن ده بن له بهر ئه وه ی تیده گه ن له وه ی
ئه گهر له بنه رته تا به و شیوه یه بوونایه... ئه وان که سانی ئاسایین،
دوخیان ئاساییه، ناوه ندین...، به لام وای ده بینن که توانایان هه یه
له وه باشتر بن.

هه موو ئه و قسانه له باره ی ئه وه ی «هه موو مروفتیک ده توانیت
هه لایویرده بیت و شتی گه وره به ده ست بهینیت»، هیچ نین جگه
له که مه کردنیک له لای خۆت. ئه وه په یامیکی به تاموچیژه له کاتی
خواردنیدا، به لام له راستیدا خواردنیک به تاله له هر گهرمؤکه یه ک
که وات لی ده کات لاواز و فوتیکراو بیت له رووی سۆزداری و

هەلچوونەو... ئەو «لەفەیهکی ماک دۆنالدزی گەورە»ی گوتارییە
بۆ خۆراکپێدانی دل و عەقلت.

کلیلی تەندروستی عەقلیت (هاوشیووی کلیلی تەندروستی
جەستەیی)، بریتییه لە خواردنی بری پێویست لە سەوزە... واتە
قبولکردنی راستییە ئاساییەکانی ژیان: راستییەکانی لە شیووی
«کارەکانت لە راستیدا گرنگیەکی گەورەیان نییه لەسەر شتە
گشتییەکان» و «بەشی هەرە گەورەیی ژیانمان بێزارکەر دەبێت و
شتیکی وای تێدا نابێت کە سەرنج رابکێشێت، بەلام ئەمە کێشە
تێدا نییه». دەبینیت تامی ژەمیکی سەوزەواتی لەو شیوویە لە
سەرەتادا خۆش نابێت، زۆر بەبێنرخێ دەبینیت، هەول دەدەیت
قبولی نەکەیت.

بەلام هەرکە ژەمەکە هەرس دەکەیت، لە بەیانیی دواتردا لەشت
بەخەبەر دیت، هەست بە وزە و جوولەیهکی زیاتر دەکات و لانی
کەم ئەو فشارە بەردەوامی کە هەمیشە پالت پێو دەنیت کە
بیبێت کەسێکی سەرنجراکێش یان ببیتە شتیکی گەورە؛ لەپشتت
داگیراوه، پاشان ئەو فشارە دەروونی و دلەراوکتییە لە ئەنجامی
هەستکردنی بەردەوامت بە نەبوونی لێوہشاوہیی و پێویستی
خۆسەلماندنت، پاشان زانیاریت بە بوونە دنیاویە کەت و قبولکردنت
بۆ ئەو بوونە؛ رزگارت دەکات تا ئەوێ شتانیک بە دەست بەنیت
کە بەراستی پێت خۆشە بە دەستیان بەنیت بەبی کاریگەر بوون بە
بریارەکانی خەلکانی تر و پیشبینیکردنی گەورەیی بێنەما.

پاشتر نرخاندنیکی گەشەکردووت لا دروست دەبێت بۆ
ئەزموونە بنەرەتیەکانی ژیان: دلخۆشیی هاوڕییەتی سادە،
هەرۆهە دلخۆشیی داھینانی شتیک یان یارمەتیدانی کەسێک لە
نارەحەتیدا یان خۆیندەووی کتیبیکی نوێ یان پیکەنین لەگەل

كه سبك كه به لاي تووه گرنگه.
ئايا نه م شتانه نار هه تت ده كه ن؟ له بهر نه وهى شتاني ناسايين.
به لام له وان هه ناسايي بيت له بهر خاليكي گرنگ: ناسايي، له بهر
نه وهى هموو نهو شتانه هه كه به راستي گرنگيان هه هه.

بەندى چوارەم بەھى نارەھەتتەبەكان

لە ۲۶ى كانوونى يەكەمى سالى ۱۹۴۴، ملازم ھىرۇ ئۇنۇدا ئەفسەر لە سوپاى ئىمپراتورىيەتى يابانى، نىردرا بۇ دوورگەى لوبانگى بچووك لە فلىپپىن. ئەو فەرمانانەى بۇى ھاتبوو، داوايان دەکرد بەرەوپىشچوونەكانى سوپاى ويلايەتە يەكگرتوۋەكانى ئەمەرىكا تا ئەوپەرى تۈانا ھىۋاش بىكاتەۋە، دامەزراۋى و شەركردن بوو جا باجەكەى ھەرچىيەك بىتت، ھەرگىز خۇيان بەدەستەۋە نەدەن. ئەو ملازمە و فەرماندەكەى تەۋاۋ ئەۋەيان دەزانى كە ئەۋە لە راستىدا كردهۋەيەكى خۇكوژىيە.

لە مانگى شوباتى ۱۹۴۵، سوپاى ئەمەرىكا گەيشتنە دوورگەى لوبانگ و بە ھىزىكى لەبننەھاتوۋەۋە دەستيان بەسەردا گرت. بە ماۋەى چەند رۇژىكى دىارىكراۋ، زۇرىنەى سەربازانى سوپاكەى يابان كوژران يان خۇيان بەدەستەۋە دا، بەلام ئۇنۇدا و سىيان لە پىاۋەكانى سەركەوتوو بوون لەۋەى لەناۋ دارستانەكەدا خۇيان ھەشار بەدەن، لەۋىۋە ھىرشى پارتىزانىيان دەکرد لە دژى ھىزەكانى ئەمەرىكا و ھىرشىيان دەكرده سەر ھىلەكانى گەياندىنى يارمەتى

و ته قهي تاكيان له سهربازه كان ده كرد و به هر شينويه يه
بيانتوانيايه؛ هيرشيان ده كرده سهر هيزه كانى ئەمه ريكا.

له مانگى ئابى ئەو ساله دا، واته له پاش شهش مانگ، ويلايه ته
يه كگرتووه كانى ئەمه ريكا دوو بۆمبى ئەتومبى به سهر هيزوشىما و
ناكازاكيدا خسته خواره وه.

يابان خوى دا به دهسته وه، به مهش قورسترين شهر له ميژوودا
گه يشته كوتاييه كى كاره ساتبار.

به لام هزاران سهربازى يابانى هيشتا پهرشوبلاو بوون له
زور له دوورگه كانى زهرياي هيمن، زورينه يان له ناو دارستانه كاندا
خويان حه شار دابوو هاوشيوه ي ملازم ئونودا، ئەوانه نه يانزانبيوو
كه جهنگ كوتايى هاتووه، ههروهكوو پيشوو له شهركردنى
خويان بهردهوام بوون، له راستيدا ئەمه كيشه يه كى گوره بوو
له بهردهم دووباره بنياتنه وه ي خوره لاتي ئاسيا له دواى جهنگ،
حكومه ته كان له سهر پيوستى ئەنجامدانى كارىك رىك كه وتن.

حكومه تى ئەمه ريكا به هاوبه شى له گهل حكومه تى يابان،
هزاران بلاوكر او ه يان له ناوچه ي زهرياي هيمن خسته خواره وه
كه تيايدا رايانگه يان دبوو جهنگ كوتايى هاتووه و كاتى ئەوه يه
هر كهس برواته وه بۆ مالى خوى. ههروهك زور كهسى تر،
ئونودا و پياوه كانى دهستيان به هه ندىك له و بلاوكر او انه گه يشت،
به لام (به پينجه وانه ي هه مووانه وه) ئەو به دروى خسته وه و پنى
وا بوو ئەمه ته له يه كى هيزه كانى ئەمه ريكا يه بۆ ئەوه ي سهربازه
خوچه شارده ره كان خويان ئاشكرا بكهن. ئونودا ئەو بلاوكر او انه ي
سووتاند و به حه شاردر او ي مايه وه و بهردهوام بوو له سهر
شهركردن.

پينج سال تپه رى، خسته نه خواره وه ي بلاوكر او ه كان راوه ستا،

بەشى ھەرە زۆرى ھىزەكانى ئەمەرىكا گەرەنەۋە بۇ نىشتمان. خەلكى دورگەي لۇبانگ ويستيان بگەرېنەۋە سەر ژيانى ئاسايى خۇيان؛ ژيانى كشتوكال و راۋەماسى، بەلام ھىرو ئۇنۇدا و پياۋەكانى بەردەوام بوون لە تەقەكردن لىيان و سووتاندنى بەروبوومەكانيان و زەوتكردنى ئازەلەكانيان و كوشتنى ئەو كەسانەي ھەلدەگەرەنەۋە و دەھاتنە ناو دارستانەكەۋە. لەو كاتەدا حكومەتى فليپپىن بىريارى دا بە دەرکردنى بلاوكرارۋەي نوئى و دابەشكردنى بەناو دارستانەكاندا، ئەو بلاوكرارۋانە دەيانوت: بچنە دەرەۋە! شەر كۆتايى ھاتوۋە، ئىۋە شەرەكەتان دۆراند.

بەلام ملازم ئەم بلاوكرارۋانەشى پشتگويى خست.

لە سالى ۱۹۵۲، حكومەتى يابان ھەۋلى كۆتايى دا بۇ كشانەنەۋەي دوايىن سەربازە خۇجەشاردەرەكان لە شوينەكانى خۇجەشاردانىيان لە دوورگەكانى زەرياي ھىمن، ئەم جارەيان وىنە و نامەي كەسوكارى ئەو سەربازانەيان لە رىنگاي فېرۇكەۋە خستە خوارەۋە، سەرەراي نامەيەكى تايىبەتى ئىمپراتورى يابان خۆي، دووبارە ئۇنۇدا رەتى كردهۋە باۋەر بە راستى و دروستىي ئەو ھەۋالانە بكات، ئەم جارە بەتەۋاۋى باۋەرى جىگىر بوو كە خستە خوارەۋەي ئەو نامانە ھىچ نىن، جگە لە فىلى ئەمەرىكىيەكان. سەرلەنوئى ئۇنۇدا لەگەل سەربازەكانى درىژەي دا بە شەرپكردن. چەند سالىكى تىرش تىپەرى، خەلكى ئەو ناۋچەيەي فليپپىن بىزار بوون لە ترسانى بەردەواميان لەو دۇخە و چەكيان ھەلگرت و كەوتنە شەرپكردن لەگەل ئەو سەربازانە. لە سالى ۱۹۵۹ يەكىك لە ھاۋەلانى ملازم ئۇنۇدا خۆي دا بەدەستەۋە، يەكىكى تىرش كوزرا. لەدۋاي دە سال لەو رووداۋەش، دوايىن ھاۋەلى ئۇنۇدا (كە ناۋى كوزۇكا بوو) لە ميانەي شەرەتەقە لەگەل پولىسدا كوزرا، لە كاتىكدا

سهرقالي سووتاندنى كپلگه كانى برنج بوو... پاش چاره كه سه دهيه ك
له كوئايهاتنى جهنگى جيهانى دووهم، تا ئىستاش خهلكى ناوچه كه
بهرده وامن له شهركردن.

بهلام ئونودا كه زياتر له نيوهى تهمهنى له دارستانه كاندا برده
سهر، له دوورگهى لوبانگ خوى به تهنه مائه وه.

له سالى ۱۹۷۲، يابان هه والى كوژرانى كوزوكاى پى گيشت و
ئهمهش ئاژاوهيهكى دروست كرد. گهلى يابانى واين دهزانى پيش
چهند سالىك دوايين سهربازى سهردهمى جهنگ گهراوه ته وه بو
ولاته كهى. دهزگانى راگه ياندنى يابان ئهم پرسياره يان دهو روژاند:
ئه گهر كوزوكا هه تا سالى ۱۹۷۲ له دوورگهى لوبانگ مابيتته وه،
كه واته دهبيت خودى ملازم ئونودا، واته دوايين سهربازى يابانى
سهردهمى جهنگى جيهانى دووهم هيتشتا به زيندوويى مابيتته وه.
ههر له و ساله دا حكومه ته كانى يابان و فليپين چهند تيمنيكيان نارد
بو گهران بو ئه و ملازمه، ئه و مه ته لهى بوو بووه ئه فسانه و پاله وان
و تارمايه ك.

بهلام كهسيان نه دوزيبه وه.

پاش تپه رپى چهند مانگيك، ملازم ئونودا له ياباندا گورا بو
شتيك هاوشيوهى ئه فسانه: پاله وانى جهنگ كه تا ئه و ئاسته شيت
بيت، جيگاي باوه ر نه بيت كه ئه و كه سه بوونى هه يه به راستى.
هه نديك ره خنه يان لى گرت، هه نديكى تريش وينه يه كى رومانسيان
به به ردا كرد، له كاتيكدا كه سانىكى تر پييان وا بوو ئه و به شيكه له
چيروكيكى خه يالى و ئه و كه سانه ي تا ئىستا ده ستيان گرتووه به
باوه ر بوون به يابانى كون كه ماوه يه كى زوره بوونى نه ماوه.

به نزيكه يى له و كاته دا گهنجيك به ناوى نوريو سوزوكى
بو يه كه م جار ناوى ئونوداى بيست، سوزوكى گهنج كه سىكى

سەرگىش بوو، پشكەنەر بوو، (ھىبى) بوو، لەدوای كۆتايىھاتنى جەنگ لەدايك بووبوو، پاشان وازى لە قوتابخانە ھىنا و چوار سالى بە گەران بەناو ئاسيا و رۆژھەلاتى ناوھراست و ئەفەرىقادا بەسەر برد كە تيايدا لەسەر كورسى باخچەكان و ئۆتومبىلى كەسانى نەناسراودا، ھەروەھا لە ژوورەكانى زىندان، يان لە ژىر ئەستىرەكان دەخەوت. لەبەرامبەر خواردنەكەيدا، لە كىلگەكاندا كارى دەكرد و خوينى دەبەخشى تا بتوانىت پارەى ھەندىك شوين بەدات كە تيايدا دەمايەو. خاوەنى رۇحىكى ئازاد بوو، ھەندىكىش سەرشىت بوو. سالى ۱۹۷۲ بە پىويستى زانى سەركىشىيەكى نوي تۆمار بەكات. پىشتەر كە گەرابووو ھە بۇ يابان دوای ھەموو گەشتەكانى؛ پىوھرە كۆمەلايەتییە توندەكان و پلەبەندىي كۆمەلايەتییە بە شتىكى خنكىنەر دەزانى، رقى لە قوتابخانە بوو، نەيتوانى لەسەر كارىك بمىنىتەو، وىستى بەگەرىتەو ھە بۇ گەشتەكانى و ھەك پىشوو تەنھا بىتەو. ئەفسانەى ھىرو ئۆنۆدا بوو ھەلامگۆيەك بۇ كىشەكانى سۆزۆكى، ئەمە سەركىشىيەكى نوي بوو كە شياوى بەپىرەو ھەچوون بوو! سۆزۆكى باوھرى وا بوو ئەو ئەو كەسەيە كە دەتوانىت ئۆنۆدا بدۆزىتەو. راستە ئەو تىمى پشكىنانەى ھۆمەتەكانى فلىپپىن و يابان و وىلايەتە يەكگرتووھەكانى ئەمريكا نەيتوانى ئۆنۆدا بدۆزىتەو، ھەروەك بەخت ياوھرى ھىزەكانى پۆلىس نەبوو كە ماوھى سى سال بوو دارستانەكانىان دەپشكىنى، ھىچ ھەلامدانەو ھەيەكىش نەبوو بۇ ھەزاران بلاوكراوھ كە لەو ناوچەيەدا بلاوكرانەو، بەلام ھەر چۆن بوو؛ با بىت... ئەم كەسە شكستخواردووھ كە وازى لە قوتابخانە ھىناو، دەيدۆزىتەو.

سۆزۆكى بى چەك، لە كاتىكدا ھىچ جۆرە راھىنانىكى لە بارەى كرىدەوھەكانى گەران و كۆكرىدەوھى زانىارى و تاكتىكى

شەرىكەتتە ۋە ۋەرنەگرتىۋو؛ گەشتى كىرد بۇ دوورگەى لۇبانگ و بەتەنھا لەناو دارستانەكاندا دەستى بە گەپان كىرد. نەخشەكەى زۇر سادە بوو: بە دەنگىكى بەرز بانگى ئۇنۇدا دەكات و پىنى دەلىت كە ئىمپىراتورى يابان دلى لەلايەتى.

سەير لەۋەدا بوو لە ماۋەى چوار رۇژدا ئۇنۇداى دۇزىيەۋە! سۇزۇكى ماۋەيەك لەگەل ئۇنۇدا لەناو دارستانەكەدا ماۋە، لەو كاتەدا نىزىكەى سالىك تىپەرىپوو بەسەر مانەۋەى ئۇنۇدا بەتەنھاى لەو شۆيئەدا. ھەركە سۇزۇكىى بىنى، خۇشحال بوو بە ھاۋرىيەتى و تامەزرۇيىەكى زۇرى نىشان دا بۇ زانىنى ئەۋەى لە جىھاندا چى روو دەدات لە سەرچاۋەيەكى يابانىيەۋە كە دەتوانىت متمانەى پى بىكات. ئەو دوو پىاۋە بە جۇرىك بوون بە ھاۋرى.

سۇزۇكى پىرسىارى كىرد لە بارەى ئەو ھۇكارەى واى لە ملازم ئۇنۇدا كىردۋە كە لەۋى بىمىنىتەۋە و درىژە بە شەر بەدات، ۋەلامەكەى ئۇنۇدا سادە بوو: فەرمانى بۇ ھاتوۋە كە «ھەرگىز خۇى بەدەستەۋە نەدات»، بەو شىۋەيەش لەۋى ماۋە، بە درىژاى نىزىكەى سى سال پابەند بوو بەو فەرمانانەۋە! ئۇنۇدا پىرسىارى لە سۇزۇكى كىرد لە بارەى ئەو ھۇكارەى وا لە گەنجىكى ۋەكوۋ ئەو دەكات بىت و بەشۆيئىدا بگەرپىت، سۇزۇكى ۋەلامى داۋەۋە كە لەبەر گەپان بۇ سى شت؛ يابانى جى ھىشتوۋە: «ملازم ئۇنۇدا، ۋرچى پاندا، پىاۋى بەفرىنى ترسناك»، بەو شىۋەيە ھەرسى ئامانجەكەى خستە روو.

ئەو دوو پىاۋە لە بارودۇخىكى يەكجار نامۇدا يەكتىرىان بىنى، دوو سەركىش كە بەلىنىان بەستوۋە بۇ كەۋتتەدۋاى ۋىنەيەكى ساختەى شكۇمەندى ۋەك ئەۋەى نوسخەيەكى يابانى راستەقىنە بن لە دۇنكىشۆت و سانشۆ بانزا، دوو پىاۋى گىرخۋاردوۋ لە

ناوەندی دارستانە شیدار و دوورە دەستەکانی فلیپین، کە سەرەرای ئەوەی تەنها و دوورن لە خەلک، بەلام خۆیان بە دوو پالەوان دەزانن، لەگەڵ ئەوەشدا کە لەویدا هیچ کاریک ناکەن! ئۆنۆدا بەشی ھەرە زۆری ژیانی خۆی بۆ جەنگیک تەرخان کردبوو کە بوونی نەبوو، ھەر و ھا سۆزۆکی ئامادە بوو ژیانی خۆی پیشکەش بکات. دوای ئەوەی ملازم ھیرو ئۆنۆدا و ورچی پاندای دۆزییەو، ئیتر ئامادە بوو پاش چەند سالیکی تر لە چیاکانی ھیمالایا بمریت لە پینا و دۆزینەو ھە پیاوی بەفرینی ترسناک.

زۆر جار مەرقف ئامادەییە بەشی ھەرە زۆری ژیانی تەرخان بکات بۆ بابەتیک کە زیانی ھەییە یان ھیچ سوودینکی نییە، لە رووکەشدا ئەو بابەتە ھیچ واتایەک ھەلناگریت! زۆر قورسە بیھینینە پیش چاومان کە چۆن دەکریت ملازم ئۆنۆدا بە درێژایی سی سال دلخۆش بیت لەو دوورگە یەدا لە کاتیکدا ژیانی لەسەر خواردنی میروو و قرتینەرەکان بوو و لەسەر زەویی خۆلین بخەویت و کەسانی سقیل بکوژیت. سال لە دوای سال، یان چی وای کردوو سۆزۆکی شانبەشانی بڕوات بەبێ پارە و ھاوڕێ و ئامانجیک جگە لە دۆزینەو ھە پیاوی بەفرینی ئەفسانەیی!

بەلام ئۆنۆدا لە ماوہیەکی دواتری ژیاندا وتی ئەو لە ھیچ شتیک پەشیمان نییە، وتی ئەو بەراستی شانازی دەکات بە ھەلبژاردنەکانی و ئەو کاتە لە دوورگە ی لۆبانگ بەسەری برد، وتی ئەوەی خۆشحالە پێی ئەوہیە کە بەشی ھەرە زۆری ژیانی تەرخان کردوو بۆ خزمەتکردنی ئیمپراتۆریک کە بوونی نەماو. بینگومان سۆزۆکی ئەگەر لە ژیاندا بمینیت، شتیکی ھاوشیوہ دەلیت: ئەو لە ھیچ شتیک پەشیمان نییە، لەبەر ئەوەی ژیانی لە شتیکدا بەرێ کردوو کە بۆی خولقاوہ.

ههريهك له م دوو پياوه ئه و نارهحه تپيانه يان ههلبژارد كه ده يانويست؛ ملازم هير و ئونودا نارهحه تپى وه فاداريى بو ئيمپراتوريكى كۆچكردووى ههلبژارد، سۆزوكيش نارهحه تپى له پيناو سهركيشيدا ههلبژارد به چاوپوشين له شيتانه بوونى سهركيشيه كانى. به لاي ههريهك له و دوو پياوه شه وه، ئه و نارهحه تپيانه واتايه كى راسته قينه يان هه بووه، له بهر ئه وهى له پيناو «قه زيه كى گه و ره» دا پيشكesh كراون، له بهر ئه وهى واتايه كى هه بووه هه ردووكيان تواناي بهرگه گرتنيان هه بووه، بهلكوو له وان هيه زور چيژيشيان لى وهرگرتيبت.

ئه گه ر ده ربازبوون له نارهحه تپيه كان نه بيت، ئه گه ر نه توانيت له ژياندا خۆت له كيشه كانت لابه ديت؛ ئه و ئه و پرسياره ي پيوسته بيخه ينه روو ئه وه نيه «چون نارهحه تپيه كان بوه ستينم؟»، بهلكوو «بوچى نارهحه تيم هه يه؟ بوچى ئامانجيكيش؟»، توانات بو قبولكردنى نارهحه تپيه كانت يان دوزينه وهى ئه و چاره سه ره ي ئاسووده ت ده كات، له سه ر ئه و وه لامه وه ستاوه.

هير و ئونودا له سالى 1974 دا گه رايه وه بو يابان، شيوه يهك له ناوبانگى بو پهيدا بوو بوو له ولاته كه يدا، له م كه نال بو ئه و كه نالى ته له قزيونى و راديو، سياسييه كان به په روش بوون بو بينين و ده ست خسته ناو ده ستى، پاشان كتيبيكى له باره ي ژيانيه وه بلاو كره وه، حكومه تيش بره پارهيه كى زورى پى به خشى.

به لام ئه وهى له ولاته كه يدا بينى، كاتى گه رايه وه بو يابان تووشى سه رسورمانى كرد: كلتوريكى به كاربه رى سه رمايه داريى رووكesh، ئادابه كانى شه ره ف و قوربانيدان كه نه وه كه ي ئه و له سه رى په روه رده كرابوون؛ له ناو چوون.

ئۇنۋادا ويىستى ناوبانگە لەناكاوۋەكەي بەكار بەيىنىت لە پىناو بەھا كۆنەكانى ياباندا، بەلام كۆمەلگا نويىيەكەي گويىيان لە ئاستى قسەكانىدا كەر كرد، خەلكى ۋەك «كاتبەسەربردن» تەماشايان دەگرد نەك ۋەك كەسىكى جددىي خاۋەن فيكر: پياويكى يابانى لەناكاو لە ئامىزى كاتەۋە ھاتوۋەتە دەرەۋە بۇ ئەۋەي كاتى پى بەسەر بەرىن ۋەك يەككىك لە شتە سەرسورھىنەرەكان، يان ۋەك شوئىنەۋارىكى كۆن لە يەككىك لە مۇزەخانەكاندا.

لەۋانەيە گەرەتەرىن جياۋازى ئەۋە بيت كە ملازم ئۇنۋادا زياتر لەۋ سى سالەي لەناۋ دارستانەكان بردىە سەر؛ توۋشى خەمۇكى بوۋ، چونكە ژيانى لەۋى لە پىناۋ شتىكدا بوۋ، لانى كەم ۋاتايەكى ھەبوۋ، ئەۋ ۋاتايەش ۋاى كرد نارەھەتتەيەكانى مايەي بەرگەگرتن بن، بەلكوۋ كوردبوۋيە شتىكى خوازراۋىش، بەلام دۋاى گەرانەۋەي بۇ يابان؛ كۆمەلە كەسىكى ھىبى ۋ بەتال ۋ ئافردەتانى ئەتكراۋى دەپىنى بە جلو بەرگە سەيروسەمەرەكانىانەۋە. ئەۋ راستىيە پوۋبەرۋوى بوۋيەۋە كە دەرپازبوون لىنى ئەستەم بوۋ: شەرکردنەكەي ھىچ ۋاتايەكى نەبوۋ! ئەۋ يابانەي ئەۋ لە پىناۋيدا ژيا ۋ شەرى كرد، بوۋنى نەماۋە. زانىنى ئەۋ راستىيە زياتر لەۋەي گوللە پىنى كوردبوۋ، برىندارى كرد. لەبەر ئەۋەي ھەموۋ نارەھەتتەيەكانى بەبى مانا مابوۋنەۋە، بە شىۋەيەكى چاۋەرۋاننەكراۋ راستىيە ترسناكەكەي بۇ دەرگەۋت... سى سال لە تەمەنى بە ھەۋادا چوۋ.

بەم شىۋەيەش ئۇنۋادا لە سالى ۱۹۸۰ جانتاكەي پىچايەۋە ۋ چوۋ بۇ بەرازىل ۋ ھەتاكوۋ مرد، لەۋى مايەۋە.

پيازي تيگه‌يشتن له خود

تيگه‌يشتن له خود؛ هاوشيوه‌ی پيازه، چيني زوری هه‌یه، هرکه
ئو چينانه لا ده‌به‌یت؛ يه‌ک له‌دوای يه‌ک، زياتر ئه‌گه‌ری هه‌یه
فرميسک به‌چاوه‌کانتدا بيته‌خواره‌وه له‌کاتی نه‌گونجاودا.
با بلين چيني يه‌که‌م له‌پيازي تيگه‌يشتن له‌خود، بریتيه له
تيگه‌يشتنی سه‌ره‌تا و ساده‌ی مروّف له‌هه‌ست و هه‌لچوونه‌کانی:
«ليزهدا هه‌ست به‌به‌خته‌وه‌ری ده‌که‌م»، «ئمه‌خه‌فه‌تبارم ده‌کات»،
«ئمه‌هيوام پي ده‌به‌خشيت».

ئوه‌ی جی داخه‌که‌سانیکی زور هه‌ن ته‌نانه‌ت له‌م ناستی
يه‌که‌مه‌شدا شکست ده‌هينن له‌ناسینی خویان. ئوه‌ده‌زانم، چونکه
منیش يه‌کيکم له‌وان! له‌هه‌نديک کاتدا گفټوگوي پيکه‌نيناوای ده‌که‌م
که به‌م شيوه‌یه‌ی لی دیت:

ئو: چيته؟

من: هيچ، بيگومان هيچ نه‌بووه!

ئو: نا، شتيک هه‌یه، پيمي بلی.

من: من باشم، به‌راستی من باشم.

ئو: تو دلنیايت له‌وه؟ بيتاقه‌ت دیاريت.

من (به‌پيکه‌نينیکی تووره‌ناميزه‌وه): به‌راست؟ نا، من باشم...

به‌راستی.

(سی خوله‌ک تیده‌په‌ریت...)

من: ئمه‌به‌راستی بيتاقه‌تم ده‌کات، به‌لکوو تووره‌م ده‌کات! ئو

که‌سه زوربه‌ی کات به‌جوړیک مامه‌له‌م له‌گه‌ل ده‌کات، وه‌ک ئوه‌ی

من هر بوونم نه‌بیت!

هه‌ریه‌ک له‌ئيمه‌خالی هه‌لچوونی «کويز» مان هه‌یه، زوربه‌ی

کات ئو خاله‌کويزانه په‌يوه‌نديان هه‌یه به‌وه‌ست و هه‌لچوونانه‌ی

که له ماوهی گەشەکردنماندا فیز بووین که نه گونجاون، پیوستمان به چەندین سال و ئەزموون و کۆششکردن هەیه تا کوو لیهاتوو بین له دیاریکردنی خالە کویرهکانی خۆماندا، به لام ئەم کارە له وپەری گرنگیدا، «شیایوی ئەو هەولەیه که بۆی دەدریت».

به لام چینی دووهم له چینهکانی پیازی تیگەیشتن له خود، بریتییه له توانامان به سەر پرسیارکردن له بارەیی ئەو هۆکارەیی دەبیتە هۆی دروستبوونی ئەو هەست و هەلچوونانەیی که هەیه.

پرسیارهکانی «بۆچی؟»؛ پرسیاریی قورسن، رەنگە پیوستمان به چەند مانگیک یان چەند سالیگ هەبیت بۆ ئەوهی بگهینه وهلامیکی هەماهەنگ و ورد بۆی، هەندیک کهس پیوستیان به وه هەیه سەردانی چارهسازیی دەروونی بکەن بۆ ئەوهی بۆ یه کهم جار له ژیااناندا گوئیستی ئەو پرسیاره ببن، ئەوهش پرسیاریی گرنگە، چونکه تیشک دەخاتە سەر ئەوهی ئیمه به سەرکهوتن یان به شکستی دادهنین. بۆچی هەست به توورەیی دەکهیت؟ له بهر ئەوهیه که شکست هیناوه له به دیهینانی ئامانجیک؟

ئەیی بۆچی هەست دەکهیت ته مه لیت و هیچ پالنه ریکت نییه بۆ ئەنجامدانی کاریک؟ ئایا له بهر ئەوه نییه که ده بینی باش نییت به پیی پیوست؟

ئەم چینه یارمه تیمان دەدات بۆ تیگەیشتنی بنه رەتی ئەو هەستانەیی زال دەبن به سەرماندا. کاتیک لهو هۆکاره سەرکهکیه تیدهگهین، توانامان بۆ دروست ده بیت بۆ ئەنجامدانی کاریک له پیناو گۆرینیدا.

به لام له پیازی تیگەیشتن له خوددا؛ چینیکی تر هەیه، ئاستیکی قوولتره، ئەویش ئاستی به ها تایبه تییه کانهانه: بۆچی ئەم شته به سەرکهوتن، یان به شکست دادهنیم؟ چون بتوانم خۆم پیوانه بکه م؟

به چ پيوهرىك بريار به سهر خۆمدا، ههروهها به سهر كه ساني
دهوروبهرمدا بدهم؟

گهيشتن بهم ئاسته به جوړىك قورسه كه جى باوهر نيه،
پنويستى به پرسياركردن و كوششى بهردهوام ههيه، بهلام گرنگترين
ئاستيشه، له بهر ئه وهى به هاكانمان سروشتى كيشه كانمان ديارى
دهكهن، ههروهها سروشتى كيشه كانمان چۆنيتى كواليتى ژيانمان
ديارى دهكات.

بهها شاراوهكان له ژير هه موو ئه و كارانه وهن كه دهيانكهين
و له ژير هه موو ئه و شتانه وهن كه ئيمه يان له سهرين. ئه گهر ئه و
شتهى ئيمه به به هادارى داده نيين؛ بيتسوود بوو، ئه گهر هه له مان
كرد له وهى چى به سهر كه وتن، يان به شكست ده زانين، ئه وا هه موو
شته كان كه له سهر ئه و به هاiane بنيات دهنرين (بهر و ههسته كان و
هه لچوونه كانى رۆژانه مان)؛ داده رمين. هه موو ئه وان هى بيريان لى
دهكه ينه وه، هه موو ئه و هه ستانهى به رام بهر شتىك بۆمان دروست
دهبيت؛ له كۆتاييدا ده گهر يته وه سهر برى ئه و به ها يهى له و شته دا
ده بيينينه وه.

لاى زۆرينهى خه لكى، بيده سه لاتيه كى ترسناك ده بييريت له
وه لامدانه وهى پرسيارى «بۆچى؟»، ئه مه وه لامىكى راسته، ئه مه يه
له نيوان ئه وان و گهيشتن به زانينىكى قوولتر بۆ به هاكانيان. بيگومان
ئه وان ده لين راستگوى و هاو پر يه تى راسته قينه؛ دوو به هاى زۆر
گه ورهن، به لام سل له وه ناكه نه وه كه له پاشهمله درۆت به ده مه وه
بكه ن؛ ئه مه ش له بهر ئه وهى هه ستيان به رام بهر خۆيان باش بيت.
هه ندىك كهس له وان هيه به و جوړه بيين كه هه ست به ته نهاى
دهكهن، كاتيكيش پرسيار له خۆيان دهكهن له بارهى ئه وهى بۆچى
ئه و هه سته يان بۆ دروست بووه؛ ئه وا زياتر چه زيان بۆ ئه وه

دەچیت بگەڕین بەدوای رینگایە کدا که بتوانن سەرزەنشتی کهسانی تری پی بکەن (هەموویان خراپن، که سینک نابینم لیم تینگات). بەم شتووەیەش خویان لە رووبەر و رووبوونەو هی کیشەکانیان دەدزەنەو، لەبری گەران بەدوای چارەسەریکی راستەقینە بۆی.

کەسانیکی زۆر هەن بەهەلە گومان دەبەن که ئەمە تینگە یشتنە لە خود، بەلام ئەوانە ئەگەر بیان توانیایە لەو قوولتر بیر بکەنەو و تەماشای بەها شاراوەکانیان بکەن؛ ئەوا دەبینن که شیکردنەو سەرەکییەکیان لەسەر ئەو بنیات نراوە که بەرپر سياریتی کیشە که لەسەر شانی خویان لا بەرن، لەجیاتیی دیاریکردنیکي راستەقینە کیشە که. ئەوان دەبینن ئەو بپاریانە گرتوویانەتە بەر؛ پشتیان بەستوو بە هەولی گەران بۆ بزگار بوونیکي خیرا، لەبری هەولدان بۆ بەختەو هری راستەقینە.

هەرودەها زۆرینە یاری بەرانی یارمەتیدانی خود ئەم ئاستە زۆر قوولترە لە تینگە یشتنی خود لەبیر دەکەن، ئەوان کەسانیک وەر دەگرن که هەست بە بەدبەختی دەکەن، لەبەر ئەو هی دەیانەو ئیت دەولەمەند بین و ئەوانیش چەندین ئامۆژگاری جۆراو جۆریان پیشکەش دەکەن لە بارە ی چۆنییتی کوکردنەو هی برە پارە یەکی زیاتر، بەلام بە درێژایی کات پرسیارە گرنگەکان که دەدرینە پال بەهاکان؛ لەبیر دەکەن: لە بنەرەتدا ئەو کەسانە بۆچی هەست دەکەن که پیوستیان بە دەولەمەندبوونە؟ چۆن سەرکەوتن و شکست پیوانە دەکەن، کاتی بابەتە که پەيوەندیی بە خویانەو هەبیت؟ ئایا بەهایەکی تر نییە بیانگە یەنیت بەو هی هۆکاری که مبوونەو هی بەختەو هرییانە و بەراستی ئەو نییە که تا ئیستا نەیان توانیو ه ئۆتۆمبیلیکی گرانبەها بکرن؟

زۆرترین بری ئامۆژگاری لەم حالەتەدا لە کارکردن لەسەر

ئاستىكى رووكه شىيەوہ سەرچاوه دهگریت، يان بازىبون تەنھا بەوہى ھەول بەدەن ھەستىيان بەرامبەر خۇيان باش بىت لەسەر ئاستى كورتخايەن، لە كاتىكدا كىشە درىژمە وداكان بەبى چارەسەر وەك خۇيان دەمىننەوہ. لەوانەيە ھەست و بىر كوردنەوہى كەسەكان بگوریت، بەلام بەھا قوولەكان و ئەو پىوہرانەى دەتوانریت بەھاكانى بى بىيوریت؛ ھەروەك خۇيانن، ئەمە پىشكەوتنىكى راستەقىنە نىيە، ئەمە تەنھا رىگايەكى ترە بۇ بەدەستەينانى چارەسەرە خىرا و ئاسانەكان.

پرساندنى راستگويانەى خود؛ كارىكى قورسە، چونكە پىويست دەكات پرسىارى قورس ئاراستەى خوت بكەيت كە وەلامدانەوہيان ئاسوودەت ناكات. بەپىي ئەزموونى خۆم، ھەتا پرسىارەكان بۇ خاوەنەكەى زياتر نا ئاسوودەى بكات؛ ئەگەرى ئەوہى وەلامەكان راستگويانە و راستەقىنە بن زياتر دەبىت.

ساتىك بوەستە، بىر لە شتىك بكەرەوہ كە بەراستى بىزارت دەكات، ئىستا پرسىار لە خوت بكە لە بارەى ئەو ھۆكارەى وای كرددوہ بىزارت بكات. ئەگەرىكى راستەقىنە ھەيە كە وەلامەكە شكستىك لەخو بگريت، پاشان بىر لەو شكستە بكەرەوہ و پرسىار لە خوت بكە لە بارەى ئەو ھۆكارەى وا دەكات ئەو شتە شكستىكى راستەقىنە بىت بەلای تۆوہ؟ چى دەبىت ئەگەر تۆ بە شىوہيەكى ناراست تەماشات كرددبىت؟

نموونەيەكتان لە بارەى خۆمەوہ بۇ دەھىنمەوہ كە تازە رووى

داوہ:

«كاتى براكەم وەلامى نامەكانم ناداتەوہ، زۆر بىزارم دەكات.»

«بۇچى؟»

«چونكە ھەز دەكات گرنگىم پى نەدات.»

«بڙچي پيت وايه ٿوه راسته؟»

«له بهر ٿوهدي ٿه گهر بيويستايه په يوهنديمان هه بيت، دهيتواني
ده چرڪه له رڙههڪهي تهرخان بڪات بو وهلامدانهوهي نامهڪانم.»
«بڙچي پيت وايه نه بووني په يوهنديت له گهل براكهت، شڪسته
بو تو؟»

«چونڪه ٿيمه براین و پيوسته په يوهنديي باشمان له ننيواندا
هه بيت.»

ليزهدا دوو شت ڪاري خويان دهڪن: بهه ايهڪ كه من زور
پيوهي په يوهستم، ههروهه ٿامرازيڪي پيوانهڪردن كه راهاتووم
له سهه به ڪارهيناني بو پيوانهڪردني ٿه نديارهه پيشڪهوتن به
ٿاراستهي ٿوه بهه ايه.

ٿوه بهه ايهي له لاي منه: پيوسته په يوهندييهڪي باش هه بيت
له ننيوان براكاندا.

پيوهرهڪه: په يوهنديڪردن له ريگاي نامه يان ته له فونهوه،
به مه سهه رڪهوتنم پيوانه دهڪم بهوهي براههڪ بم. من وا دهزانم
شڪستهخواردووم، چونڪه من په يوهستم بهو پيوهرهوه، ٿه مهيه
بهگشتي رڙههڪانم ده شيونينيت!

دهتوانين به دووبارهڪردنهوهي هه مان پرؤسه، زياتر له
بابه تهڪه قوول بيينهوه:

«بڙچي ده بيت براكان په يوهندييهڪي باشيان له ننيواندا هه بيت؟»

«له بهر ٿوهدي ٿه ندياماني يهڪ خيزانن، پيوسته په يوهندييهڪي

پتهو له ننيوان ٿه نديامهڪانيدا هه بيت.»

«بڙچي پيت وايه ٿه مه راسته قينهيه؟»

«چونڪه پيوسته خيزانهڪهت به لاتوهه زياتر له هر كه سينيڪي

تر گرنڪ بيت.»

«بوچی پیت وایه ئه مه راسته قینه یه؟»

«چونکه بوونی په یوه ندیبه کی پته و که به خیزانه که ته وه
بتبه ستیته وه؛ شتیکی سروشتیبه، ته ندروسته، لای من بارودوخه که
به و شیوه یه نیبه.»

له م گفتوگو یه دا ئه وه به روونی دیار بوو که به های شاراوه
له لای من؛ بوونی په یوه ندیبه کی باش بوو له گهل براکه م، به لام
هیشتا کیشه یه کم هیه له باره ی نامرازی پیوانه کردنه که وه. ئیشتا
سیفه تیکی ترم داو ته پال ئه و په یوه ندیبه (په یوه ندیبه کی پته و)،
به لام له راستیدا پیوه ره که م نه گوراوه، هیشتاش به پشتیبه ستن به
زوری په یوه ندی کردن له گهلیدا؛ بریار له باره ی براکانه وه دده م.
من خوم له گهل که سانیکی تر دا به راورد ده که م که ده زانم همان
پیوه ره به کار دینن. هر که سینیکی تریش (یان له م نمونه یه دا
به لای منه وه وایه) په یوه ندیبه کی به هیزی هیه له گهل ئه نامانی
خیزانه که یدا، به لام من ئه و په یوه ندیبه به هیزه م نیبه، که واته ئه وه
روونه که له لای منه وه هه له یه ک هیه.

به لام چی ده بیت ئه گهر من پیوه ریکی هه له به سه ر خوم و
ژیاندا جیبه چی بکه م؟ ئه بی چ شتیک هه بیت که له وانه یه راست
بیت، به لام من به گرنگ سه یرم نه کردو وه؟ باشه... له وانه یه
پیویستم به په یوه ندیبه کی به هیز نه بیت له گهل براکه مدا بو ئه وه ی
په یوه ندیبه کی باشم هه بیت که به راستی به های هه بیت، له وانه یه
ئو ریزه ی له نیوان من و براکه مدایه؛ هه موو ئه وه بیت که
پیویسته (ریزه که به راستی بوونی هیه)، یان له وانه یه پیویست
بیت له سه رم بگه یریم به دوا ی متمانهی ئالوگورکراو له نیوانماندا
(ئویش له راستیدا بوونی هیه)، له وانه یه ئه مانه پیوه ری باشر
بن بو ترخاندنی برایه تی، له بریی به کارهینانی ژماره ی ئه و نامانه ی

ئالوگوربان پى دەكەين بۇ پىوانە كوردنى پەيوەندىي نىوانمان.
روونە كە ئەمە شتىكى لۆژىكىيە، ئەو بەلای منەو راستە،
بەلام ئەو راستىيەي كە من و براكەم لە يەك نزيك نين؛ هيتستا
ئازارم دەدات. هيچ رىگايەكى ئەرىنى نىيە بۇ سوورانەوہى ئەم
بابەتە، رىگايەكى نەيتى نىيە كە ئەو زانىارىيە بە جۆرىك بگوريت
كە هەست بەم بووم بە كەسىكى باشتر، لە هەندىك حالەتدا
لەنيوان براكاندا (تەننەت ئەگەر هەريەكەيان ئەوى ترى خوش
بويت بە راستى) پەيوەندىيەكى پتەو بوونى نىيە؛ ئەمەش كارەسات
نىيە، راستە لە سەرەتادا قبولكردنى بابەتەكە تۆزىك قورسە، بەلام
دەتوانيت قبولى بەكەيت. ئەوہى راستەقەينەيە لە رووى بابەتىيەوہ
كە پەيوەستە بە كەمتر گرنىبوونت لە رىي چۆنىتىي روانىنت بۇ
ئەو دۇخە، هەروہا لە رووى ئەو چۆنىتىيەي ھەلیدەبژىريت بۇ
پىوانە كوردن و نرخاندى. بىگومان كىشەكان روو دەدەن، بەلام «لە
رووى ماناوە» ھەموو كىشەيەك ئەو شتە ھەتمىە نىيە كە ھەرگىز
گورانكارىي بەسەردا نەيەت. دەتوانىن بەگەينە ئەوہى دەستووردان
بەكەين لەوہى كىشەكانمان چ واتايەك دەگەينەن بەلای ئىمەوہ؛
بە پشتبەستەن بە چۆنىتىي ھەلبژاردنى بىركردنەوہمان لە بارەي
ئەو كىشەنەوہ، ھەروہا ئەو پىوہرەش كە ھەلیدەبژىرىن بۇ
پىوانە كوردنى.

كىشەي ئەستىرەكانى رۆك

سالى ۱۹۸۲، ژەنيارىكى كىتار بە خراپترىن شىوہ لە
تپەكەي دەرکرا. تپەكە لەو كاتەدا گرىبەستىكيان ئىمزا كردبوو
بۇ تومار كوردنى ھەندىك بەرھەم، لە سەرۆبەندى تومار كوردنى

یه که مین بهرهمیاندا بوون، به لام تپیه که تنها دوو روژ بهر له
تومارکردن؛ ژه نیاری گیتاره که یان دهرکرد، دهریانکرد به بی هیچ
ناگادارکردنه وه و گفتوگو و توورپه بوونیک. شه وهی رووی دا،
شه وه بوو روژنیک رویشتبوون خه بهریان کردبووه وه و کارتیکي
که رانه وه بو مال وه دیان دابووه دهستی.

کاتی ژه نیاری گیتاره که له ناو پاسینکا له نیویورک وه بهر وه
لوس شه نجلوس ده که رایه وه، بیړی ده کرده وه و له خوی ده پرسی:
شمه چون رووی دا؟ شه وه له یه چی بوو که شه نجام دا؟ شه
نیستا چی بکه م؟ گریبه سستی تومارکردن بهو شیوه یه له ناسمانه وه
ناکه ویته خواره وه، به تاییه ت بو تپینکی لهو شیوه یه. نایا شه تاکه
هلی کوتاییه یان له دهست داوه؟

به لام ژه نیاری گیتاره که له گهل گه یشتنی پاسه که بو لوس
شه نجلوس، قوناغی لاواندنه وهی خوی تپیه راند و سویندی خوارد
تپینکی نوی له وی دروست بکات. بریاری دا که شه تپیه نویه تا
شه ناسته سهرکه وتوو بیت که هه موو شه ندامانی تپیه کونه که ی له
بریاره که یان په شیمان ببه وه، ناوبانگ په یدا بکات، ناچار دهن به
تپیه راندنی ده یان سال ده بیت له بینینی له شاشه کانی ته له فزیونه وه
و له رادیو کانه وه گوئی لی بگرن و پوسته ری ناههنگه کانی بینن
له سهر شه قامه کان و وینه کانی له گو قاره کاندا. ده چن بو کارکردن
له ناماده کردنی خواردندا له شوینیک یان له پرکردنی باره لگره کان
له پیناو هه لکه راوانی قیزه ونی سووک و سهرخوشی تپیه که له گهل
ژنه ناشیرینه کانیا، به لام شه؛ ته له فزیون ناههنگه کانی په خش
دهکات به شیوه ی راسته وخو و شه ویش له بهر ده م جه ماوهریکی
به رفراواندا له یاریگایه کی وهرزشی؛ گیتار ده ژهنیت. له داهاتوودا
له ناو فرمیسکی شه وانه ی ناپاکیان به رامبه ری کرد، خوی ده شوات

و ههریهک له و فرمیسکانه به سهه دۆلارییهکی تازهی پاکوخواوین
دهسریتهوه.

ئهو ژهنیاری گیتاره بهو شیوهیهی لی هات وهک بلیی شهیتانیک
مۆسیقی بووته خاوهنی. چهند مانگیگ پارهی خهرج کرد بو گهران
بهوای باشترین ژهنیارهکاندا و رازیکردنیان بهوهی کاری لهگه
بکه... مۆسیقاژهنانی زور باشتر لهوانهی له تیپهکهی پیشوویدا
کاری لهگهل کردبوون، دهیان گۆرانی نووسییهوه و راهیتانی
لهسهه کرد بهوپهری لهخۆبوردن و دلسۆزییهوه. توورپیه
سووتینهکهی سوتهمهنییهک بوو بو تموحهکانی، بیرکردنهوه له
تۆلهکردنهوه بووه باشترین شیوازی کاتبهسههبردنی. له ماوهی
تهنها دوو سالدا تیپهکهی توانی گریبهستیک ئیمزا بکات بو
تۆماریکی تایبهت، لهپاش سالتیک؛ ئهلبومی یهکه میان چووه لیستی
زیرینهوه.

ناوی ئهو گیتارژهنه؛ دیف مۆستین بوو، تیپه نوویهکهشی
که خۆی دروستی کرد؛ ناوی (Megadeth) بوو که خاوهنی
ناوبانگیکی ئهفسانهیی بوو. بهخیزایی فرۆشی ئهلبوومهکانی ئه
تیپه گهیشه بیست و پینج ملیۆن دانه، چهند جاریک به جیهاندا
گهرا. ئیستا مۆستین یهکیکه له درهوشاوهترین مۆسیقاژهنهکان و
گهورهترینیانه له جیهانی (مۆسیقای کانزایی) بهرز.

بهلام بهداخهوه ئهو تیپهی دهریانکردبوو؛ تیپی (Metallica)
بوو که زیاتر له سهه و ههشتا ملیۆن دانهی له ئهلبوومهکهی
له تهواوی جیهاندا فرۆشت، زۆربهی خهلکی پێیان وایه تیپی
(Metallica)؛ بهرهایی یهکیکه له ههره گهورهترین تیپهکانی
مۆسیقای رۆک له جیهاندا.

له ئهجامدا مۆستین به چاوی پر له فرمیسکهوه له

چاوپنځه و تنیکی تایبه تی دهگمه ندا که له گه لی نه انجام درا له سالی ۲۰۰۳، دانی نا به وهی ناتوانیت هیچ بکات جگه له وهی خوی به که سینی شکستخوار دوو دابنیت، سه ره رای هه موو نه وهی به دهستی هینابوو؛ مؤستین به رده وام وا سه یری خوی دهکات که نه و که سه یه که له تیپی (Metallica) دهرکرا.

نیمه مه یموونین، نهک زیاترا! پیمان وایه زور گه شه مان کردووه، له بهر نه وهی فرنی تر شانندی هه ویر و پیلایوی وهرزشی خاوه ن دیزاینی ناست بهر زمان هه یه، به لام نیمه هیچ نین جگه له کومه له مه یموونیکي رازاوه به رازاندنه وه یه کی باش. له بهر نه وهی مه یموونین، بویه خومان به خه لکانی تر به راورد ده که ین و خومان له ناو ده به ین تا بگه ینه نه و ناسته ی نه وانی تی دان. مه سه له که نه وه نییه که نایا نیمه خومان به به راورد کردن له گه ل که سانی تردا پیوانه ده که ین، به لکوو نه وه یه: نه و پیوه ره کامه یه که خومانی پی پیوانه ده که ین؟

جیاوازی نییه که نایا دیف مؤستین له و بابته تیگه یشتیت یان نا، نه وهی هه لېژارد که خوی پیوانه بکات به وهی تا چند له تیپی (Metallica) سه رکه و تووتر و خاوه ن جه ماوه ری زیاتره، نه زمونی دهرکرانی له تیپه کونه که ی؛ نازاری زوری پی دا و وای کرد نه وه هه لېژیریت «سه رکه وتن به به راورد کردن له گه ل تیپی Metallica» بکاته پیوه ریک بو خوی و ژیاننامه ی پیشه یی خوی له جیهانی موسیقا.

راسته که کاتیکي نه و په ری خرابی له ژیانی هه لېژارد و به شتیکی باشه وه لینی دهرچوو (تیپی Megadeth ی خسته گه ر)، به لام بریاردانه که ی به وهی خوی په یوه ست بکات به سه رکه وتن تیپی (Metallica) و بیکاته پیوه ریک که هه موو ژیانی خوی پی

بیتویت؛ بووه هوی ئه وهی له دهیان سالی داهاتوودا تووشی
نازاری بکات. سه ره پای هه موو ئه و پاره و هه وادارانهی بۆ خۆی
دهست خستبوو، له گهه هه موو ئه و خه لاتانهی وه ریگرتبوو، له گهه
ئه وه شدا هه ر خۆی به شکستخواردوو ده زانی.

ئێستا له وانیه ئیوه و من، ته ماشای دۆخی دیف مؤستین
بکهین و پینی پینکه نین. ئه و که سیکه خاوه نی ملیۆنان دۆلاره، له گهه
سه دان هه زار لایه نگردها، هه موو ژیا نی له و کاره دا بر دووه ته سه ر
که خۆی پینی خۆش بووه زیاد له هه ر کاریکی تر، به لام هیشتا
چاوه کانی به فرمی سکن، له بهر ئه وهی هاو ریکانی که ئه ستیره ی
رۆکن و ماوه ی بیست ساله ده یانناسیت؛ زیاتر له وهی ئه م ناوبانگ
و سه رکه وتنیان به ده ست هیناوه.

به لام ئیمه ئێستا به مؤستین پینده که نین، له بهر ئه وهی ئیمه،
ئیوه و من، به های جیاواز له به هاکانی ئه ومان هه یه، له بهر ئه وه
ئیمه به پیوه ریکی جیاواز له پیوه ره که ی ئه و خۆمان پیوانه ده که یین.
له وانیه ئه و پیوه ره ی ئیمه هه مانه، شتیک بیت هاوشیوه ی: «پیم
خۆش نییه به ریوه به ری کاره که م که سیک بیت که رقم لینی بیت»،
یان «ده مه ویت پاره یه کی زۆر کۆ بکه مه وه بۆ ئه وهی منداله که م
بنیرم بۆ قوتابخانه یه کی باش»، یان «که سیکه به خته وه ر ده بم
ئه گه ر ناچار نه بم که له سه ر شه قامه کان بخه وم»، له ریگای ئه م
پیوه رانه وه؛ ده کریت مؤستین به که سیکه سه رکه وتوو دابننن تا
ئاستیکی زۆر که ناتوانن بیهینینه پیش چاومان، به لام له روانگه ی
پیوه ره کانی خۆیه وه واته «به ده سه تهیتانی ناوبانگ و سه رکه وتنی
گه وره تر له وهی تیپی (Metallica) به ده ستی هیناوه»، له بهر
ئه وهی ده ریانه کردوو؛ ئه وه که سیکه شکستخواردوو.

به هاکانمان ئه و پیوه رانه دیاری ده که ن که خۆمانی پیوانه

دهكەين و كهسانى تریشى پى پتوانه دهكەين. بههائى گوږپرايهلى و خوشهويستى بو ئيمپراتورى يابانى؛ وای کرد ملازم ئوتودا بتوانيت نزيكهى سى سال له دوورگهى لوبانگ ژيان بهريته سەر، بهلام ههمان نهو بههائه وای کرد له دوای گهراڼه وهى بو يابان؛ بهدبخت و غهبار ببیت. بيگومان پتوهرهكهى مؤستين كه جهختى له پتويستى سهركهوتنى بهسەر هاوړيكانى له تپيى (Metallica) دهكردهوه؛ يارمهتيدەر بوو بو بهگهړخستنى سهركهوتنيكى ناياب له جيهانى مؤسيقا، لهگهله وهشدا ههمان پتوهر بهردهوام نازارى دها له دوایيدا سهرهراى هه موو سهركهوتنهكانى.

نهگهريستت تيروانينت بو كيشهكانت بگورپيت، پتويسته لهسهرت نهوه بگورپيت كه بهلاتهوه خاوهن بههائهكى گهورهيه و يان نهوهى سهركهوتن و شكستهكانتى پى پتوانه دهكەيت.

بو نمونه؛ با سهيرى مؤسيقاژهنينكى تر بكهين كه له تپيىكى تر دهركرا، چيروكهكهى زور له چيروكى ديف مؤستين دهچوو، لهگهله وهى رووداوهكانى بيست سال پيش چيروكهكهى مؤستين روويان داوه.

له سالى ۱۹۶۲دا بوو، نازاوهيهك دروست بوو له بارهى تپيىكى گهشهكردوو له شارى ليفهريپولى ئينگلتهرا، نهندامهكانى نهو تپيه قزبان به شيوهى نامو دهبرى، ناوى تپيهكهشيان لهوانه ناموتر بوو، بهلام مؤسيقاكهيان باش بوو به شيوهيهك كهس نهيدهتوانى نكولى لى بكات. له كوتاييدا تپيهكه سهرنجى كۆمپانياكانى توماركردى بو لاي خوى راکيشا.

تپيهكه پىك هاتبوو له جون؛ گورانيبيژى يهكه م كه گورانيبيهكانى بو تپيهكه دهنووسى، ههروهها بول؛ ژهنيارى گيتارى جيار و خاوهن رووخساريكى رومانسيى مندالانه، ههروهها جورجى نازاوهچى؛

گيتارژەنى سەرەكى، ھەروەھا ژەنيارىكى درامزيان ھەبوو.
ئەو ژەنيارەى كۆتاييان لە ھەموويان قۆزتر بوو، كچەكان بۆى
شيتت بووبوون، رووخسارى بووبوو يەكەم رووخسار كە لە
گۆقارەكاندا دەردەكەوت، لە ھەموو ئەندامانى تىپەكەش لىھاتووتر
بوو، ماددەى ھۆشبەرى بەكار نەدەھيئا، پەيوەندىيەكى بەردەوام و
پتەوى ھەبوو لەگەل ھاوړى كچەكەى، لەو كاتەدا كەسە گرنەكانى
بوارى مۇسقىاى پىيان وا بوو دەبىتت ئەو بىتتە رووخسارى تىپەكە،
نەك بول، يان جۆن.

ئەو گەنجە ناوى بيت بىست بوو، لە سالى ۱۹۶۲ دواى ئىمزاكردنى
يەكەم گرىبەستى تىپەكە بۆ تۆماركردن، سى ئەندامەكەى ترى
تىپەكە كۆ بوونەو و بەھىمنى داوايان لە بەرپۆەبەرى تىپەكە كە
ناوى برايان ئىبستىن بوو؛ كرد كە بىست ژەنيارى درامز دەربكات،
ئەم برپارە ئەشكەنجەيەك بوو بۆ ئىبستىن، چونكە زۆر پنى
سەرسام بوو، بەو شىوہيەش برپارەكەى دوا خست بەو ھىوايەى
ئەو سىانە بۆچوونەكەيان بگۆرن.

سى مانگ تىپەرى، تەنھا سى رۆژ پىش ژووانى يەكەم
تۆماركردن، ئىبستىن؛ (بىست)ى بانگ كرد بۆ نووسىنگەكەى و
بە شىوہيەكى راستەوخۆ تىيگەياند كە بېروات بەدواى تىپىكى تردا
بگەرپت بۆ خۆى، ھۆكارەكەى بۆ روون نەكردەو و ھىچ شتىكى
بۆ شى نەكردەو، ھەوليشى نەدا دلنەوايى بكات، بەلكوو تەنھا
بەو كۆتايى پى ھىئا كە سى ئەندامەكەى ترى تىپەكە دەيانەويت
ئەو بېروات: كەواتە، ھىواى بەختىكى باشت بۆ دەخوام!

تىپەكە لەبرىى ئەو؛ كەسىكى ترى ھىئا، ئەو كەسە گەنجىك بوو
كە رەفتارەكانى نامۆ بوون، ناوى رىنگۆ ستار بوو. رىنگۆ تەمەنى
لە تەمەنى بيت زياتر بوو، لووتىكى گەورەى ھەبوو كە شىوہى

نامز بوو. رینگو رازیوو به وهی قژی به و شیوه ناشیرینهی جون و بؤل و جورج بپریت، سوور بوو له سهر ئه وهی گورانی بنووسیت له بارهی ههشتی و ژیرئاوگه ره کانه وه، سیانه کهی تر وه لامیان دایه وه: به دلنیا ییه وه، با وا بیت، بؤ نا؟

تیپی (Beatlemania) سه رکه وتنی گه وره ی به خووه بینی له ماوهی ئه و شهش مانگهی دوا ی دهر کردنی بیت، هه ریه که له جون و بؤل و رینگو و جورج بوونه چوار سیمای خاوهن زورترین ناوبانگ له جیهاندا.

له م کاته دا بیست له خه مۆکییه کی قولدا ده تلایه وه، هیچی نه ده کرد جگه له وهی هه ر ئینگلیزیک ده یکات، ئه گه ر هۆکاری پیویستی هه بیت بؤ ئه نجامدانی: خوار دنه وه. ماوهی سالانی ده یه ی شهسته کان باش نه بوون له گه ل بیست. له سالی ۱۹۶۵ داوا یه کی یاسایی له دژی دووان له ئه ندامانی تیپه که تومار کرد به تومه تی دروه له بیهستن، هه موو پرۆژه مۆسیقییهکانی شکستی بهرچاویان به دواوه بوو، پاشان هه ولی خو کوشتنی دا له سالی ۱۹۶۸، به لام دایکی توانیی رزگاری بکات و په شیمانی کرده وه. ژیانی زور ناخوش بوو.

بیست ئه و چیرۆکه ی نه بوو که دیف مۆستین به کاری هینا بؤ بیبه ریکردنی خوی له هه ستردن به تاوان، هه رگیز نه بووه ئه ستره یه کی جیهانی گه وره و ملیونان دۆلاری به ده ست نه هینا، به لام کاره که ی به شیوه یه کی با شتر له وهی مۆستین کوتایی هات. له چاوپیکه وتینکا له گه لی سالی ۱۹۹۴، بیست وتی: «من ئیستا به خته وه رترم له وهی له گه ل ئه و تیپه بمامایه ته وه.»

شتیکی سه یره! چۆن؟

بیست وتی ئه و بارودوخه ی له گه ل دهر کردنی له و تیپه بۆی هاته

پیش، سهری کیشا بۆ بینینی ئەو ئافرهتهی دواتر بووه هاوسهری، پاشان بهرهمی هاوسهرگیریان چهند مندالیک بوو. کهواته ئەوه بوو، بههاکانی گۆران و پیوهریکی جیاوازی بۆ ژیانگی جیبه جی کرد. بهدلنیاپییهوه شکۆ و ناوبانگ دوو شتی باشن، بهلام بریاری دا که ئەوهی ئەنجامی دەدات؛ بهلایهوه گرنگتر بن: خیزانگی گهورهی خوشهویست، هاوسهرگیرییهکی سهقامگیر، ژیانگی ساده، بهلکوو بهردهوام بوو لهسهر ژهنینی درامز. چهند گهرانیکی ههبوو له ئەورووپا و چهند ئەلبوومیکی نویی دهرکرد که بهردهوام بوون تاکوو سهرهتاکانی سهدهی بیست و یهک. کهواته بهراستی چیی دۆراند؟ هیچی نه دۆراند، جکه له ناوبانگی فراوان و کومه لیک ههواداری دیارینه کراو، بهلام له بهرامبهردا ئەوی بهدهستی هینا؛ به بۆچوونی خۆی گرنگیه که یه کجار زیاتر بوو.

ئهم چیرۆکانه پیمان دهلین که بهها و پیوهری وا ههن که له ئەوانی تر باشترن.

ههن دیک بهها و پیوهر ههن که سهر دهکیشن بۆ کیشهی باش که چاره سهرکردنیا ناسانه، ههروهها بهها و پیوه ریش ههیه که سهر دهکیشن بۆ کیشهی چاره سهر قورس یان بۆ کیشهیهک که چاره سهریان نییه.

ئهو بههانیانێ نرخیان نییه

چهند بههانیانێ بهربلاو بوونیا ههیه که بهراستی کیشهی خراپ بۆ خه لکی دروست دهکهن، کیشهی وا دروست دهکات که لهوانهیه چاره سهرکردنیا مه حال بیت. با چاوکی خیرا بهو بههانیاندا بگێرین:

۱. چيژ

چيژ شتيكي مه زنه، به لام به هايه كي له وپه ږي خراپيدايه نه گهر كاره له پيشينه كاني ژيانت به پيې نه و ديارى بكه يت. پرسيار له هر ئالو وده بوويه كي مادده هوشبه ره كان بكه بلې نه نجامي دواي نه و چيژه چي بوو، پرسيار له و نافرته بكه كه چيژ خيزانه كه ي له ناو برد و منداله كاني له ده ست دا كه نايان نه و چيژه به خته وهر ي كړدووه له كو تايدا، پرسيار له پياويك بكه كه زياده په وي كړدووه له خوار دندا تا نه و كاته ي له مردن نزيك بووه ته وه كه نايان چيژي خوار دن سوودي بوي هه بووه له چاره سه ر كړدني كيشه كانيدا!

چيژ خوا وهنديكي ساخته يه، ليكولينه وه كان نه و هيان روون كړدووه ته وه كه نه و كه سانه ي وزه ي خويان بو چيژه روو كه شه كان ته رخان ده كهن، له كو تايدا تووش ي زور ترين دل راوكي دهن و كه مترين سه قام گيريان ده بيت له رووي هه لچوونه كان و زور ترين خه موكييان ده بيت. چيژ له هه موو شيوه كاني رازيبوون روو كه شيتره، په ننگه له بهر نه وهش بيت كه به ناسان ترين شيوه به ده ست ديت و به زووترين كات له ناو ده چيت.

به لام له گهل نه وه شدا به دريژايي ۲۴ كاتر ميرا، هوت روژ له هه فته يه كدا چيژ مان بو په وانه ده كريت، نه مه يه كه ده بينين هه موو ناگاييمان له سه ري چر بووه ته وه، نه وه بو دلخوش كړدني خومان و سر كړد نمان به كاري ده هينين.

به لام چيژ خوي له خويدا به ته نها به س نييه، نه گهر يه كنيكيش بيت له پيوستيه كاني ژيان (به مه رچيك به ږي ته ندروست بيت). چيژ هو كاريك نييه بو به خته وهر ي، به لكوو دهر هاويشته ي به خته وه رييه. نه گهر هه موو په گزه كاني ترت له بهر ده ست بيت

(بەها و پێوەرەکانی دیکە)، ئەوا چیژ خۆی بە شیوەیەکی سروشتی دیت؛ بەو پێیە بەرھەمیکی لاوەکییە.

۲. سەرکەوتنی ماددی

زۆر کەس بەهای خودییان بە بری ئەو پارەییە بە دەستی دەھینن؛ پێوانە دەکەن، یان بە پێی جۆری ئەو ئۆتۆمبیلەیی کە ھەیانە یان ئەو ھەمی مال و باخەکیان تا چەند لە ھەمی دراوسێکانیان سەوز و جوانترە.

بەلام لیکۆلینەو ھەکان دەریدەخەن کە پەییوھندی نیوان بەختەو ھەری و سەرکەوتنی ماددی، بەخیزایی لە سفر نزیک دەبیتەو ھەوی ئەو ھە مەرفۆف دەتوانیت پێداویستی بەرھەتییەکانی خۆی پر بکاتەو ھە (و ھەک خواردن و شوینی نیشتەجیبوون و... ھتد). ئەمە واتە تۆ ئەگەر کە سێکی لەوانە ھە بە دەست برسیتی ھە دەنالیین و لەسەر شەقامەکان دەژیت لە شوینییک لە شوینەکانی ھیندستان، ئەوا لەوانە ھە لە سالیکیدا دە ھەزار دۆلار کاریگەری گەورە لەسەر بەختەو ھەریت دابنیت، بەلام ئەگەر بەکیک بیت لە ئەندامانی چینی ناو ھەراست لە بەکیک لە ولاتە پێشکەوتوو ھەکاندا؛ ئەوا دە ھەزار دۆلاری زیادە لە سالیکیدا کاریگەری گەورە ھە لەسەر ھەچ شتیکی نابیت، ئەمە واتە لەوانە ھە تۆ خۆت بکوژیت بە کاریکی زیادەو ھە کە رۆژانە دەیکەیت، تەنانەت لە رۆژە پشوو ھەکانیشدا، لە راستیدا لە پیناوی ھەچدا.

مەترسییەکی تری رۆچوون لە بەهای سەرکەوتنی ماددی؛ دانانی ھەتی لە ریزی پێشەو ھە بەھاکانی تردا و ھەک ئەو ھە راستگۆ بیت، بێو ھە بیت، خەلکیت خۆش بویت، سۆزت ھە بیت لەگەلیان. کاتی مەرفۆفەکان بە رەفتارەکانیان نا، بەلکوو بە ھەمای ئەو پێگەیی

دهتوانن پنی بگهن؛ خویان پیوانه دهکهن، ئەمه تهنهها به واتای ئەوه
نایهت کهسانیکی رووکهشین، بهلکوو لهگهل ئەوهشدا کهسانیکی
بیمیشکن.

۳. ئەوهی ههمیشه لهسهه حهق بیت

میشکی ئیمه ئامیتریکن که لیهاتووویان کهمه، زۆربهی کات
گریمانهای ههله دادهپیزین، له پیشبیینیکردنی ئەگههکاندا ههله
دهکهین، راستیهکان به شیوهیهکی ههله باس دهکهین، توندین له
شیوازهکانی لایهنداریی پیشبیینیکردن، بریارهکانمان به پشتبستهستن
به گۆرانکارییه ههلهچوونیهکانمان، لهبهه ئەوهی ئیمه مرووفین؛
له حالهتی یهکجار زۆردا دهکهوینه ههلهوه. ئەگهه پیوههه
سههکهوتن لهلای تو ئەوه بیت که تو لهسهه حهقیت، ئەوه مانای
وایه ناربههتی زۆر دیته ریت له دۆزینهوهی هۆکاره شاراوهکانی
پشت ههلهکانتدا.

له راستیدا ئەوه کهسانهه بهها خودیهکانیان گهشه پنی دههه
لهسهه بنههای پشتبستهستیان بهوهی له ههموو شتیکیدا ئەوان لهسهه
حهقن، ئەوا خویان له فیربوون له ههلهکانیهوه بیتبسه دهکهن،
ئەوانه کهسانیکی ههژارن له توانای هینانهکایهه تیروانینی نوئی و
تیگهیشتن له کهسانی تر، ههروهک خویان بهداخراوی دههیلنهوه
و رینگا نادهن زانیاریی نوئی و گرنگیان پنی بگات. بۆ تو زۆر
باشتره که وای دابنیت کهسیکی نهزانیت و زۆر شت ههه که
تو نایانزانیت، ئەمه وا دهکات پهیههست نهبیت به ههه باوهههه
خهیالی که پشتی به زانیاریی پیویست نهبهستوهه، ههروهه هانت
دههات بهههوام له فیربوون و باشتربووندا بیت.

٤. سوربوون له‌سه‌ر ئه‌رێنیبوون

كه‌سانىكى تریش هه‌ن كه ژيانیان پێوانه ده‌كه‌ن به‌وه‌ی تا چه‌ند ده‌توانن له هه‌موو شتی‌كدا ئه‌رینی بن... به‌لى، به‌نزیكه‌ی له هه‌موو شتی‌كدا. ئایا كاره‌كه‌ت له‌ده‌ست داوه؟ مه‌زنه! ئه‌مه هه‌لێكه بۆ ئه‌وه‌ی بتوانیت جۆری كاره‌كه‌ت بگۆریت به‌وه‌ی خۆت چه‌زت لێیه‌تی. مێرده‌كه‌ت له‌گه‌ل خوشكه‌كه‌ت ناپاكیت به‌رامبه‌ر ده‌كات؟ كیشه‌ نییه! تو فیری شتی نوێ ده‌بیت له پێگه‌ت به‌رامبه‌ر كه‌سانی ده‌وروبه‌رت.

راسته به‌هایه‌ك هه‌یه كه ده‌لێن «مانه‌وه له ڤوه ڤوشنه‌كه‌ی ژیان»، به‌لام له راستیدا ژیان له زۆربه‌ی كاته‌كاندا خراپ و سه‌رزه‌نشتكراوه و تاكه كاری راست و دروست كه بتوانیت نه‌جامی بده‌یت؛ ئه‌وه‌یه ژیان قبول بێت به‌و شیوه‌یه‌ی كه هه‌یه. نكولێكردن له دیمه‌نه نه‌رینییه‌كان سه‌ر ده‌كیشیت بۆ هه‌لچوونی نه‌رینی قوولتر و درێژمه‌وداتر، هه‌روه‌ها سه‌ر ده‌كیشیت بۆ كه‌موكورتیی هه‌لچووننا‌میز، به‌لام ئه‌رینیبوونی به‌رده‌وام جۆریكه له جۆره‌كانی خۆدزینه‌وه و هه‌لاتن، واته چاره‌سه‌ریكى دروست نییه بۆ كیشه‌كانی ژیان... به‌و بۆنه‌یه‌وه ئه‌و كیشه‌نه‌ن كه پێویسته بینه پالنه‌رت و ئیراده‌ت به‌هێزتر بكات، ئه‌گه‌ر به‌ها و پێوه‌ری راست و دروست به‌كار به‌ینیت.

بابه‌ته‌كه به‌راستی ساده‌یه: په‌وتی كاره‌كانمان به‌جۆرێك كه پێمان خۆش نییه، خه‌لكی هه‌راسانمان ده‌كه‌ن، هه‌روه‌ها ڤووداوی بێزاركه‌رمان تووش ده‌بیت، ئه‌م كارانه واما‌ن لێ ده‌كه‌ن هه‌ست به به‌دبه‌ختییه‌کی زۆر بكه‌ین. ئه‌وه كیشه‌ی تێدا نییه! هه‌لچوونه نه‌رینییه‌كان پێكهاته‌یه‌کی پێویستن له پێكهاته‌كانی ته‌ندروستی هه‌لچوون، به‌لام نكولێكردن له‌م لایه‌نه نه‌رینییه؛ ماوه‌ی كیشه‌كان

دریژتر دهکاته وه له بریی ئه وهی چاره سه ریان بکات.
رینگای دروست بو مامه له کردن له گهل هه لچوونه نه رینییه کان
ئه وه یه:

• ده برینی به شیوه یه کی دروست که له لایه ن کومه لگاوه
قبولکراو بیت.

• ده برینی به شیوه یه ک که گونجاو بیت له گهل به ها کانت،
ئه مه ش نمونه یه کی ساده یه بو ئه وهی پیشتر با سمان کرد:
ناتوندوتیژی به هایه که له به ها کانم، ئه و پیوه ره ی بو پیوانه کردنی
ئه و به هایه به کاری دهه یتم ئه وه یه که له که س ناده م. به و
شیوه یه ش کاتی له که سیک تووره ده بم؛ ئه و تووره بوونه که م
ده رده برم، به لام هه میشه ئاگام له وه یه که تووره بوونه که م به
بوکسیک بو رووخساری به رامبه ر ده رنه برم. ده زانم له وانه یه ئه م
شیوازه زور بیت، به لام تووره بوون له خودی خویدا کیشه یه ک
نییه. تووره بوون شتیکی سروشتییه، تووره بوون به شیکه له ژیان،
ده شتوانین بلتین تووره بوون کاریکی ته ندروستانه یه له زوربه ی
کاته کاند (بیرتان ده خه مه وه که هه لچوونه کان هه یچ نین جگه له
زانباری که کوئه ندای ده مارمان پیمان ده دات).

بابه ته که روون بووه وه؟ لیدانی بوکسیک له رووخساری که سیک؛
خوی کیشه که یه نه ک تووره بوونه که، تووره بوون په یامه ینه ریکه که
په یامه که ی بریتییه له وهی ده ستم به ره و ئاراسته ی ده موچاوت
بروات. سه رزه نشتی په یامه ینه ره که مه که، به لکوو بوکسه که م له و
بابه ته دا سه رزه نشتکراوه (یان له وانه یه رووخساری تو).

کاتیک خو مان ناچار ده که یین به به رده وای ئه رینی بین، که واته
ئیمه نکولی له بوونی کیشه کانی ژیانمان ده که یین. کاتیکیش نکولی له
کیشه کانی ژیانمان ده که یین، ئه و هه لی چاره سه رکردنی کیشه کان

و بهر مهینانی بهخته و هری له ژياندا له خومان زهوت دهکین. کیشه کان ههستکردن به گرنگی و ماناداری دهخه نه ژيانمانه وه لیره وه، که واته شار دنه وهی کیشه کانمان یان خودزینه وه لینان؛ به واتای نه وهیه که بوونمان هیچ مانایه کی نییه (ته نانه ت نه گهر وای دابننن به لای خه لکه وه دلخوشکهره) له سه ر ئاستی دریزمه ودا، بهخته وه ریمان به گه یشتنی به هیلی کوتایی له پیشبرکتی ماراسوندا گه وره تره له بهخته وه ربوونمان له کاتی خواردنی شیرینییه ک به شکولاته وه، ههروه ها پهروه رده کردنی مندالیک تا گه وره ده بیت؛ زیاتر له سه رکه وتن و بردنه وه له یارییه کی قیدیویدا بهخته وه رمان دهکات، ههروه ک دهستکردن به کاریکی بچووک به هاوبه شییه هه ندیک له هاوړییان له گه ل کارکردن بو ریکوپینککردنی کاره کانمان به به رده وامی له کرینی کومپیوته ریکی نوئ دلخوشترمان دهکات. نه م چالاکیانه سهختن، فشارهینه رن، به لکوو له زور حاله تیشدا بیزارکهرن، جگه له وهی نارهحه تیی رووبه روو بوونه وهی کیشه کانی به شیوهی یهک له دوا ی یهک تیدایه، به لام له هه موو ساته کان پرواتاترن و خوشترن له هه ر شتیک له ژيانماندا. ئازار و هه ولدانی تیدایه، به لکوو ته نانه ت تووړه یی و بییه وایی، به لام له کوتاییدا نه جامی ده دهین، پاشان ته ماشای دواوه دهکین و به چاوی پر له فرمیسه که وه بو نه وه کانمانی ده گتیرینه وه.

فرۆید ده لیت: «کاتی له یه کینک له رۆژه کاندایا ده وه رییه کت بیر ده که ویته وه، بو ت ده رده که ویت که ساله پر نارهحه تییه کانت له جوانترین ساله کانی ته مه نت بوون.»

هه ر له بهر نه وه وتم نه م به هایانه ... چیژ، سه رکه وتنی ماددی، نه وهی هه میسه راست بیت، نه وهی هه میسه نه ریینی بیت...؛ نمونه ی لاواز و خراپن له پیناو ژيانی مرقه کان، له گه وره ترین ساته کانی

ژيانی مروث ئه و ساتانهن كه چيژيان تيدا نه بووه، سهركه وتنيان تيدا نه بووه، ههروهك كهس نه يناسيون و ئه رينيش نه بوون. بېرۆكه ي سهركه كي له م بواره دا بریتيه له جينگير كردنی هه ندينك به ها و پيوه ری نوئ، دواي ئه وهش چيژ و دلخوشي و سهركه وتن وهك به ره نجامينك به دوايدا ديت. ئه م بابه تانه ئه نجامي لاهه كين بو به ها نوويه كان، به لام ئه گه ر له خودی خوياندا سه يران بکهين؛ ئه وه جگه له ده رچه ي خيزا و ئاسانی بي ناوه روک، هيچ شتيكي تر نين.

پيناسه ي به هاي باش و به هاي خراپ

به ها باشه كان: ۱. له سه ر واقع بنيات نراون. ۲. له رووی كومه لايه تيه وه بنياتنه رن. ۳. بو ئيستان و توانای ريکخستنيان هه يه.

به لام به ها خراپه كان: ۱. خه يالين. ۲. له رووی كومه لايه تيه وه رووخينه رن. ۳. بو ئيستا نين و توانای ريکخستنيان نيه. راستگويي به هايه كي باشه، چونكه ده توانين ريكي بخهين و به ته واوی دهستی به سه ردا بگرين، له بهر ئه وه ي ره نگدانه وه ي راسته قينه يه، له بهر ئه وه ي بو خه لکی به سووده (ته نانه ت ئه گه ر هه ندينك جار پيشمان ناخوش بيت)، به لام له لايه كي تره وه ناوبانگ و جه ماوه ري بوون به هايه كي خراپه. ئه گه ر ئه وه يه كينك بيت له به هاكاني تو، يان پيوه ره كه ت ئه وه بيت بو كه سينك كه له ئاهه نگيني سه ما كردندا جه ماوه ري زورتر بيت؛ ئه وا زورينه ي ئه وه ي روو ده دات؛ له ده ره وه ي بازنه ي ده سه لاتي خوتدايه: تو نازانيت جگه

له خۆت؛ کتی تر لهو بۆنه‌یه‌دا ئاماده‌یه، به‌دنیاییه‌وه تو نیوه‌ی ئه‌و
که‌سانه‌ی ئاماده‌ن؛ نایانناسیت. پاشانیش به‌های پتوهره‌که له‌سه‌ر
بنه‌مایه‌کی واقعی بنیات نه‌نراوه: تو وا هه‌ست ده‌که‌یت جه‌ماوه‌ریت
یان جه‌ماوه‌ری نییت، له کاتیکدا هیچ به‌لگه‌یه‌کت به‌ده‌سته‌وه نییه
که بۆچوونی خه‌لکی ده‌رباره‌ت به‌سه‌لمینیت. (تییینییه‌کی لاوه‌کی:
له ئه‌نجامی ئه‌مه‌دا، ئه‌و که‌سانه‌ی ترسیان له بۆچوونی خه‌لکی تر
هه‌یه؛ ده‌ترسن له ناخی خۆیاندا، له هه‌موو ئه‌و شته خراپانه‌ی که
گومان ده‌بن تیاياندا هه‌بیت، ترسی ئه‌وه‌شیان هه‌یه خه‌لکانی تر
بیده‌نه‌وه له روویان).

ئه‌مانه نموونه‌ن له‌سه‌ر به‌های باش و ته‌ندروست: راستگویی،
نویبوونه‌وه، توانای کارتینکردن، به‌رگری له خۆکردن، به‌رگریکردن
له خه‌لکی دیکه، ریزگرتنی خود، خۆشه‌ویستی بۆ زانین، چاکه‌کاری،
خۆبه‌که‌مگری، داهینان.

له باره‌ی نموونه‌ی به‌های خراپ و ناتهن‌دروست: خۆزاککردن
له رینگای توندوتیژی و ده‌ستپوه‌ردان، سیکسی سنوره‌زانندن،
له‌خۆرازیبوون به‌به‌رده‌وامی، سووربوون له‌سه‌ر مانه‌وه
به‌به‌رده‌وامی له چه‌قی گرنگیپیدااندا، ترسان له ته‌نیایی، هه‌ولدان
بۆ رازیکردنی هه‌مووان، ده‌وله‌مهن‌دی له پیناوه‌ده‌وله‌مهن‌دی،
قوربانیکردن به‌ ئازه‌لی بچووک بۆ خواوه‌ندی دروستکراو.

تییینی ئه‌وه ده‌که‌یت که مرۆف ده‌توانیت له ناخه‌وه بگاته به‌ها
ته‌ندروسته باشه‌کان، له‌وانه‌یه له‌گه‌ل به‌های له شیوه‌ی داهینان و
کۆبه‌که‌مگریدا بژی، ئیستا، هه‌ر له‌م ساته‌دا، پتویسته له‌سه‌رت به
ئاراسته‌یه‌کی دیاریکراو وه‌رگیریت بۆ ئه‌وه‌ی له‌گه‌لی بژیت. ئه‌م
به‌هایانه توانای ریکخستنیا هه‌یه، وات لئ ده‌که‌ن له په‌یوه‌ندییه‌کی
به‌رده‌وامدا بیت له‌گه‌ل جیهان به‌و شیوه‌یه‌ی که هه‌یه، نه‌ک وه‌ک

ئەوھى چۆن ئارەزووى دەكەيت.

بەلام بەھا خراپەكان بەزۆرى پشتبەستون بە رووداوه
دەرەككیەكان: فرین بە فرۆكەیهكى تاییەت، هەمیشە خەلكى پیت
بلین تو راست دەكەيت، خاوەنداریتیى خانوویەك لە دوورگەیهكى
كەمەرەیی، خواردنى خۆشترین خۆراك لە كاتیکدا ئافرهتانی
سەماكەر بەدەورتدا بسوورپینهوه. راستە لەوانەیه زۆربەى كات
بەھا خراپەكان؛ خۆشى و چيژت پى بیهخشن، بەلام هەموویان لە
دەرەوھى توانای خۆتدان، زۆر كاتیش بەدەستەینانیان؛ پنیویستی
بەو ئامرازانە دەبیت كە كۆمەلگا دەرووخینن.

هەرۆهەبا بابەتی ریکخستنی بەهاكان بە شیۆهى لەپیشینهبوون،
شتیکى نامۆ نییه كە هەموو مروفیک هەزى لە خواردنى خۆش و
بەتام بیت یان هەزى لە بوونی خانوویەك بیت لە دوورگەیهكى
كەمەرەبییدا. بابەتەكە لەبەرچاوغرتنى لەپیشینهبوونی بەهاكانە
لەلای تو، ئەو بەهایانە كامانەن كە دەیانخەیتە پیش ئەوانى ترهوه
كە کاریگەری دەبیت لەسەر ئەو بریارانەى دەیدەیت لەچاو
کاریگەری هەر بەهایەكى تر؟

خزمەتکردنى ئیمپراتۆرى یابان و گوێزایەلیی تەواو بۆى، یەكێك
بوو لە بەهاكانى ملازم هیرو ئۆنۆدا. ئەم بەهایە ئەگەر تینهگەیت
كاتى لە بارەیهوه دەخوینیتەوه؛ بەهایەكى لەوپەرى خراپیدایە، ئەو
پیاوه بەراستی كیشهى زۆرى بۆ دروست بوو، لەبەر ئەوهى لە
دوورگەیهكى دوورەدەستدا بۆ ماوهى سى سال مایهوه كە لەویدا
كرم و میزووهكانى دەخوارد، پاشان بە ئەركى خۆیشى زانى
كەسانى سڤیلی بیتاوان بكوژیت. كەواتە لەگەل ئەوهى ئۆنۆدا خۆى
بە سەرکەوتوو دەزانی، سەرەرای ئەو راستییەى پیداو یستییهكانى
پتوهرى بەكارهینراوى بەدەست هینا، بەلام پیم وابیت هەموومان

لەسەر ئەو کۆکین کە ژيانی بەراستی ناخۆش بوو. هیچ یه کێک له ئیمه کارهکانی به باشه باس ناکات و هیچ کەسیشمان به جووتیک پیلای نایگۆریتەوه.

دیف مۆستین ناوبانگ و شکۆمەندی گەورە بە دەست هینا، بەلام خۆی هەر بە شکستخواردوو دەزانی، ئەمەش لەبەر ئەوەی بەهایهکی خرابی لەخۆ گرت کە پشتی به بەراوردیکی بیسەر و بەرانەیی سەرکەوتنی کەسانی تر بەستبوو. ئەم بەهایهش کێشەیی زەبەلاحی بۆ دروست کرد لە شیوەیی «پێویستە لەسەرم سەد و پەنجا ملیۆن سیدی دیکە بفروشم، ئەو کاتە هەموو شتیک باش دەبێت»، هەروەها «لە ئاھەنگیکی گۆرانیوتنی داھاتوومدا، ناکریت رازی بم بە گۆرانیوتن لە شوینیک کە لە یاریگایهکی وەرزشی بچووکتەر بێت»... ئەمەیه ئەو کێشانەیی کە پێی وا بوو پێویستە چارەسەریان بکات بۆ ئەوەی بەختەوەر بێت، بەلام ئەو سەرسۆرھینەر نییە کە ئەو نەگەیشتە بەختەوەری.

بە پێچەوانەیی ئەووە، بیت بیست بەهایهکی جیاوازی هەلبژارد، سەرەرای ئەوەی رووخاو و بیهیوا بوو بە هۆی دەرکرانی لەلایەن تیبی یەکەمیەوه، بەلام کاتی کەمیک گەرەتر بوو؛ فیر بوو پلەبەندی شتە گرنگەکانی ژيانی ریک بخاتەوه، توانی پێوانەیی ژيانی لەژێر رۆشناییهکی نویدا بکاتەوه. لە ئەنجامی ئەمەشدا، بیست بوو پیاویکی پینگەیشتووی بەختەوەری سەلامەت کە لە نازونیمەتی ژيانیکی خۆش و خێزانیکی نایابدا ژيانی بردە سەر. جیاوازییەکە ئەوێه کە ئەندامانی تیبەکەیی پیشووی دەیان سالی تریان تیبەراند لە پیناو ئەویدا یان هیشتنەوهی ئەوەی کە هەیانە. کاتیک بەهایهکی خرابمان دەبێت (یان پێوهری خراب کە بۆ خۆمان یان بۆ خەلکانی دیکەیی دادەنێین)؛ ئەوا گرنگی زیاد لە

پتويست به شتانیک ددهين که گرنگ نين، واته به شتانیک که
ژيانمان له وهی که ههیه؛ خراپتر دهکهن، به لام کاتیک به های باشر
به کار دههينين؛ ئەوا دهتوانين گرنگيمان بخهينه سهر شتانی باشر،
واته بۆ ئەو شتانهی که گرنگيان ههیه، شتانیک که دۆخمان باشر
دهکات و بهخته وهری و دلخۆشی و سهرکه وتتمان بۆ بهرهم
دههينيت.

ئهمهیه به کورتی واتای راسته قينهی «گه شه پيدانی خود»:
دانانی به ها باشره کان له پينگهی پيشه وهی کاره کان، ههروه ها
هه لێژاردنی شتی باشر که گرنگيپيدانی خۆتی پي ده به خشيت،
به مهش کيشه کانت باشر ده بن؛ کاتی شته باشه کان ده که يته چه قی
گرنگيپيدانت. کاتیکيش کيشه کانت باشر بن، ئەوا ژيانيشت باشر
دهيت.

ئهو وهی ماوه له م کتیه؛ گرنگی ده دات به پينج به ها که
پينچه وانهن له گه ل پيشبينيه چاوه پروانکراو و ده قپيوه گيراوه کان،
به لام به لای منه وه باشرين ئەو به هايانه ن که ئەگه ر مرو ف له
خویان بگريت؛ سوودی پي ده گه يهن. هه موو ئەم به هايانه سهر
به «ياسای گه رانه وه» ن که پيشتر باسمان کردووه، ئەمهش
له بهر ئەوهی به های نه رينين، هه موو ئەم به هايانه پتويستيان به
روو به روو بوونه وهی کيشه هه ره قووله کانه له بری خۆدزينه وه له
کيشه کان له رپی ده رچه ئاسانه خيرا کانه وه. ئەم پينج به هايانه
کلاسیکی نين و له هه مان کاتيشدا ئاسووده به خش نين، به لام من
وای ده بينم ئەم به هايانه توانای گۆرپینی ژيانی مرو قيان ههیه.

به های يه که م که له بهندی دواتردا تيشکی ده خهينه سهر،
بريتيه له شيوه يه کی توند له شيوه کانی بهر پرسياريتی: هه لگرتنی
بهر پرسياريتی له هه ر شتيک که له ژيانندا روو ده دات، به بی

له‌به‌رچاوکردنی ئه‌وه‌ی خه‌تا له‌ کتوه‌یه. به‌های دووهم بریتیه له‌ به‌دگومان بوون: داننانت به‌ نه‌زانی و هه‌بوونی گومانی به‌رده‌وام له‌ بیروبۆچوون و برواکانتدا. به‌های سیه‌هم بریتیه له‌ شکسته‌هینان یان سه‌رنه‌که‌وتن: ئاماده‌گیت بۆ دۆزینه‌وه‌ی هه‌له‌ و خاله‌ لاوازه‌کانت، بۆ ئه‌وه‌ی بتوانیت کاریان له‌سه‌ر بکه‌یت به‌ره‌و باشتر. چواره‌م بریتیه له‌ ره‌تکردنه‌وه: توانات هه‌بیت وشه‌ی «نا» بلینیت، هه‌روه‌ها توانای بیستنیته‌ هه‌بیت، ئه‌مه‌ به‌ته‌واوی و به‌روونی دیاری ده‌کات که له‌ ژیا‌نتدا چیت قبوله‌ و چیت قبول نییه. پاشان به‌های کۆتایی دیت که بریتیه له‌وه‌ی ورد بیه‌وه له‌و راستیه‌ی که تو نه‌مر نییت، ئه‌م به‌هایه‌ گرنگیه‌کی یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ی هه‌یه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کاتی مروّف ئاگای له‌وه‌ بیه‌ت که ده‌مریت؛ له‌وانه‌یه‌ تاکه‌ یارمه‌تیده‌رمان بیه‌ت له‌ روانین بۆ هه‌موو به‌هاکانی دیکه‌مان به‌ شیوه‌یه‌کی ته‌ندروست.

به ندى پينجه م تو له حاله تيكى هه لېزار دنى به رده و امد ايت

بيهيڼه پيش چاوى خوت كاتى كه سينك چه كينكى له سهر سهرت راگرتووه و پيت ده لپت ده بى چل و دوو كيلومه تر برؤيت له كه متر له پينج كاتر مينردا، نه گهرنا خوت و هه موو نه ندامانى خيزانه كه شت به يه كه وه ده كوژيت.

نه مه چه ند خراپه! هه روه ها بيهيڼه پيش چاوى خوت كه ئينستا جووتيك پيلاوى جوانت كړيوه له گهل پيداويستيه كاني برؤيشتن، پاشان چه ند مانگينكى زور راهيتانت له سهر برؤيشتن كړدووه، هه روه ها بيهيڼه پيش چاوى خوت كه دواتر برؤيشتوويت و به شداريت له پيشبركيني ماراسوندا كړدووه، هه موو نه ندامانى خيزانه كه شت له گهل هاوريكانتدا وه ستاون و له لاي هيلى كو تاييه وه هوتافت بو ده كيشن.

له وانه يه نه و ساته يه كينك بيت له و ساتانه ي له ژيانندا زورترين شانازى و سهر به رزى تيدا ده بينيت.

نه وه هه مان ماوه يه: چل و دوو كيلومه تر، هه روه ها نه وه خوتيت كه نه و ماوه يه ت برپوه، هه مان نه و هه ول و كوششه ن كه

قاچه کانی تو دهیدن، به لام له حاله تی دووهدا به وپه ری ویستی
خوته وه هه لیده بژیریت و ناماده کاری بو ده کهیت و نه نجامه که شی
ده بیته رووداویکی دیار له رووداوه گرنګ و شکومه نده کانی ژیانته،
به لام کاتی کاره که به سهرتدا ده سه پینریت و پیچه وانهی ویستی
خوته؛ نه وه ده بیته نه زموونیکې مه ترسیدار له نازار به خسترین
نه زموونه کانی ژیانته.

زور جار تا که جیاوازی له نیوان کیشه یه کی به نازار و کیشه یه ک
که سهراپای گیانته پر ده کات له وزه، نه وه یه که هه ست ده کهیت
خوت به دهستی خوت نه و کیشه یه ت هه لېژاردووه و خوست لینی
به رپرست.

نه گهر له حالی نیستادا خوت وه ک که سیکې به دبه خت ده بینیت؛
نه وه نه گهریکې زوری هه یه که نه وه هه سته، لانی که م له به شیکیدا،
دهر نه نجامی نه وه بیت که کاره که له دهره وهی ویستی خوت بووه...
کیشه یه ک هه یه که توانای چاره سهرکردنیت نییه، کیشه یه که که
به سهرتدا سه پینراوه و هه لېژاردهی خوت نه بووه.

به لام کاتیک خومان کیشه کانمان هه لده بژیرین؛ نه وا هه ست
به توانا ده کهین، وه ک نه وهی وزه یه کی نویمان پی به خشرابیت،
کاتیکیش هه ست ده کهین کیشه کانمان به سهرماندا سه پینراون له
دژی ویستی خومان؛ نه وا خومان به به دبه خت دیته پینش چاو و
خومان به قوربانی ده بینین.

هه لېژاردن

ویلیام جیمس کیشه ی زوری هه بوو، به راستی کیشه ی خراپیش
بوون، راسته نه و له خیزانیکې ده وله مند و دیاردا له دایک بوو، به لام

هر له له دايکونيه وه به دست کيشه ي گه وره ي ته ندروستيه وه
 دهينالاند که ژيانيان خستبو وه بهر مه ترسي: کيشه يه که له چاويدا که
 له سه رده مي منداليدا ماوه يه که کوپري کرد، هه روه ها نه خوشيه يه که
 توندي گرت له سکيدا که واي ده کرد زور برشسته وه و ناچاري کرد
 سيستم يه که خوراكي زور نالوز و هه ستيار پياده بکات، هه روه ها
 گوئيه کانيشي کيشه يان هه بوو، هه روه ها ته شه نوجاتي توند له
 پشتيدا دروست بوو که ناچاري ده کرد بو ماوه ي چنه رږڙيک له
 ماله وه نه توانيت دابنيشيت يان به ريکي به پيوه بوه ستيت.

له نه نجامي نه م کيشانه شيدا، جيمس زور به ي کاته کاني ژياني
 له ماله وه به سه ربرد. هاورپي زوري نه بوو، هه روه ها ناستي له
 قوتابخانه باش نه بوو، به لام کاته کاني به وينه کيشانه وه به سه ر
 ده برد، نه مه نه و تاکه شته بوو که پي خوش بوو و نه و تاکه ئيشه
 بوو که پي وا بوو تيايدا سه رکه و تووه.

به لام به داخه وه جگه له خوي، که سي تر نه يده زاني که نه و له
 وينه کيشاندا باشه. کاتيک که گه وره بوو و بوو به پياويک، که س
 ناماده نه بوو کاره کاني لي بکريت. به تپه ربووني ساله کان، باوکی
 (که پياوي کار و خاوه ن سامانيکي زور بوو) که و ته گالته پيکردي
 و پي دهوت که ته مه له و هيچ به هره يه که نييه.

له و ميانه يه دا، (هينري جيمس) ي برا بچووکي بووه روماننوسيني
 به ناوبانگي جيهاني، هه روه ها نه ليس جيمس؛ خوشکه که ي له ريگه ي
 نووسينه کانيه وه داهاتيکي باشي ده ست ده که وت، ته نها ويليام؛
 که سي شکستخواردووي خيزانه که بوو، نه و مه ره ره شه که بوو!
 له دوا هه ولدا بو رزگار کردني داهاتووي (جيمس) ي گه نج، باوکی
 برياري دا په يوه ندييه فراوانه کاني به کار به نيت بو وهرگيراني
 کوره که ي له کوليژي پزيشکي له زانکوي هارڦارد. باوکی پي وت

ئەمە دوایین ھەلیەتی، ئەگەر ئەم جارە شکست بخوات؛ ئەو ھیچ ئومىدىكى پىی نامىنىت.

بەلام جىمس بە ھیچ شىوھىەك لە زانکۆى ھارقارد ئاسوودە نەبوو، خویندىنى پزىشكى بە ھیچ شىوھىەك ھەزى ئەو نەبوو، ھەمىشە بە جۆرىك کاتەکانى بەسەر دەبرد کە پىی وا بوو کەسىكى ساختە و درۆزنە. لەدوای ھەموو شتىک، ئەگەر ئەو نەتوانىت کىشە تەندروستىیەکانى خۆى چارەسەر بکات؛ ئەى چۆن دەکرىت جىی ئومىد بىت بۆ یارمەتیدانى خەلکانى تر لە چارەسەرکردنى کىشەکانیاندا! رۆژىک لەدوای سەردانى بۆ یەکىک لە بنکە تەندروستىیە دەروونىیەکان لە زانکۆ، جىمس لە بىرەوھىیەکانى رۆژانەیدا نووسىبووى ئەو ھەست دەکات ھىندەى لە نەخۆشەکانەوھ نزیکە، ھىندە لە پزىشکەکانەوھ نزیک نىیە.

چەند سالىک تىپەرین، پاشان جىمس کۆلىژى پزىشكى جى ھىشت لەگەل ئەوھى باوکی دژى ئەو ھەنگاوەى بوو، بەلام جىمس پىی باش بوو لەبرىی رۆوبەرووبوونەوھى توورەبوونە سووتىنەرەکانى باوکی؛ لىی دوور بکەوئىتەوھ، پەيوەندىی کرد بە نىزدراوئىكى ئەتسرۆپۆلۆجى کە بەنیاز بوون بۆن بۆ دارستانە باراناوئىیەکانى ئەمازۆن.

ئەمە لە شەستەکانى سەدەى نۆزدەدا روى دا، کاتىک گەشتکردن لەنىوان کىشوەرەکاندا کارىكى زەحمەت و پىر مەترسى بوو. ئەگەر بەمندالى یارىی کۆمپىوتەرىی (رېنگای ئۆرىون)ت کردبىت، ئەوئىش ھاوشىوھى ئەو دىمەنانە بوو کە لەو یارىیەدا دەبىنران... نەخۆشىی زەحىرى و گایەکان کە لەناو رۆوبارەکەدا تقومت دەکەن، لەگەل ھەموو شتىک.

لەگەل ئەوھدا جىمس توانى بگاتە ئەمازۆن و لەوئى سەرکىشىی

راسته قينه‌ی دهست پي کرد، نهوه‌ی جي سهرسورمان بوو؛
تهدروستيه لاوزه‌کهي به دريژاي ماوه‌ی گه‌شته‌کهي خوراگر
بوو، به‌لام له کوتاييدا پي گه‌يشت و له‌وي نه‌خوش کهوت، يه‌که‌م
روژي دواي گه‌يشتني؛ تووشي سوريژه بوو و نزيک بوو له‌ناو
دارستانه‌کاندا بمریت.

باشتر ته‌شهنوجي پشتي بو گه‌رايه‌وه، به جوریک به‌ئازار بوو که
نه‌يده‌تواني بروات به ريگادا. نه‌وجا به هوي نه‌خوشي سوريژه‌وه
ته‌واو بيهيژ و لاوز بوو بوو، هه‌روه‌ها جووله‌ی نه‌مابوو به هوي
ئازاري پشتيه‌وه، به‌ته‌نها له دارستانه‌کاني باشووري نه‌مه‌ريکا جي
هیلرابوو (نه‌ندامه‌کاني ديکه‌ی نيژده‌که رويشتن و به‌جيان هيشت)؛
به‌بي نه‌وه‌ی بزانيت چون بگه‌ريته‌وه بو ولاته‌کهي. گه‌شتيکي
دوورودريژ که چند مانگيکي ده‌ويت و له‌وانه‌يه بمریت، بهر
له‌وه‌ی بگاته جي.

به‌لام له کوتاييدا تواني به هه‌ر شيويه‌ک بيت بگه‌ريته‌وه بو
(نيو ئينگلاند)، له‌وي باوکی که بيهيوايه‌کهي به‌رامبه‌ري گه‌يشتبووه
نه‌وپه‌ري؛ پيشوازي لئ کرد. هاورې گه‌نجه‌که‌مان له و کاته‌دا چيتر
له سهره‌تاي لاويتيدا نه‌بوو، ته‌مه‌ني له سي سال نزيک بوو بووه‌وه
و هيشتا بيکار بوو. له هه‌ر شتيکدا که هه‌ولي بو بدايه؛ شکستي
ده‌هينا، جه‌سته‌ی هه‌ميشه ناپاکي به‌رامبه‌ر ده‌کرد و له‌گه‌ل نه‌بووني
هيچ هيوايه‌ک بو باشتربووني دوخي ته‌ندروستي له داهاتوودا،
سهره‌پاي هه‌موو خاله نه‌ريئيه‌کان و هه‌له‌کاني ژيان، به‌لام له
هه‌موو شتيکدا دوراندي. ناره‌حه‌تي و بيهيوايي بوونه دووانه‌يه‌کي
تاقانه و جيگير له ژيانيدا. جيمس تووشي خه‌موکيه‌کي قوول بوو
و ده‌ستي کرد به داناني نه‌خشه بو کوتاييه‌پنان به ژياني.
به‌لام شه‌ويک دانيشت و وانه‌کاني چارلز بيرسي ده‌خوينده‌وه،

ئەو خويندەنەوھيە وای لى کرد که تاقیکردنەوھيەکی بچووک ئەنجام
 بدات، لە یادەوهرییهکانی پوژانەیدا نووسی سالیك بهری دەکات
 که تیایدا خوی وا دادەنیت که لە سەددا سەد خوی بهرپرسە لە
 هەموو ئەو شتانەى لە ژيانیدا روو دەدەن، جا هۆکاری رووداوەکان
 هەر چيیهک بیت. لە ماوهی ئەو سالەشدا هەموو هەولیک که لە
 ترانایدا هەیه، دەیدات بۆ گۆرینی بارودۆخی ژيانی؛ هەرچەندە
 ئەگەری شکستەهینانیشی لەو کارەدا زۆر بیت. ئەگەر لە ماوهی
 ئەو سالەدا هیچ شتیک باش نەبوو، ئەو بەتەواوی روون دەبیتەو
 که ئەو بەراستی بیدەسەلاتە و توانای رووبەروو بوونەوھى دۆخی
 دەرووبەری خوی نییە و لەو حالەتەدا کوتایی بە ژيانی خوی
 دەهینیت.

ئەنجامی ئەو تاقیکردنەوھيەى پێی هەستا، چی بوو؟ ویلیام
 جیمس بوو باوکی زانستی دەرووناسی ئەمەریکا! بەرھەمەکانی بۆ
 دەیان زمانی جیھان وەرگێردران، خەلکی بە یەکیک لە کاریگەرترین
 پوشتبیران و فەیلەسووفان و زانایانی دەرووناسییان دادەنا لە
 تەواوی نەوھەکی خۆیدا، بوو مامۆستا لە زانکۆی هارقارد، بەناو
 هەموو ویلایەتە یەکگرتووھەکانی ئەمەریکا و ئەورووپادا گەرا بۆ
 پیشکەشکردنی وتارەکانی.

ژنی هینا و بوو باوکی پینچ منداڵ (یەکیک لەوانە ناوی
 هینری بوو، که بوو نووسەر و گێزەرەوھيەکی ناودار و بوو
 خاوەنی خەلاتی پۆلیتزر بۆ ئاداب). ماوهیەک دواتر جیمس
 نامازەى بە تاقیکردنەوھى بچووکەکی کرد بە ناوی «سەرلەنوێ
 لەدایکبوونەوھ»، پاشان هەموو ئەوانەى لە ژيانیدا بەدەستی
 هینابوو؛ دایە پال ئەو تاقیکردنەوھيە.

ساتیکی تیگەیشتنی سادە بوونی هەیه که هەموو ئەو پیشکەوتن

و گه شه پيدانه خودييهى مروّف به ده ستي دينيت؛ له ويوه سه رچاوه ده گرن، نه وه ساتيکه که تيايدا تيده گهين که ئيمه، ئيمه ي تاک، له هموو شتيکی ژيانمان بهرپرسيارين، به بي ره چا و کردني نه و بارودوخه ي له ده ورو به رمان ده گوزه ريت.

ئيمه هميشه ده سه لاتمان نيه له وه ي به سه رمان ديت، ههروه ها نه وه ي که تووشمان ده بيت، به لام هميشه ده سه لاتمان هه يه به سه ر چونيتي روونکردنه وه ي نه وه ي به سه رمان هاتووه، سه ره راي ده سه لاتمان به سه ر چونيتي وه لامدانه وه ماندا بوي.

نه گه به وپه ري ناگاييه وه بيزانين يان نهيزانين؛ ئيمه هميشه بهرپرسين له نه زموونه کانمان و نه وه ي به سه رمان ديت، مه حاله ئيمه بهرپرس نه بين، له بهر نه وه ي هه لبراردنمان بو نه وه ي به ناگايانه رووداوه کان شي نه کهينه وه؛ خوي له راستيدا شيکردنه وه يه که بو نه و رووداوانه. ته نانه ت نه گه ر ئوتومبيليك ليت بدات که چه ند گالته جارپک لينيخورن يان هه رچي مندالي ناو پاسي قوتابخانه يه هه موويان ميزت پيدا بکن، نه وا بهرپرسياريتي تويه واتاي رووداوه که شي بکه يته وه و وه لامی خوتي بو هه لبريريت.

جا نه گه ر نه م بابه ته سه رسامان بکات يان نه يکات، به لام ئيمه هميشه روليکی کاريگه رمان هه يه له وه ي بومان روو ده دات و نه وه ش که له ناوماندا روو ده دات، ئيمه هميشه واتاي هه موو ساته کان و هه موو رووداوه کان شي ده کهينه وه، ههروه ها ئيمه بهرده وام نه و به هايانه هه لده برتيرين که له گه ليان ده ژين له گه ل نه و پتوه رانه ي هه ر شتيکی بي پتوانه ده که ين که به سه رمان ديت. زور جار له وانیه نه و رووداوه ي ديته پيش، خوي باش يان خراب بيت به پي نه و پتوه ره ي ئيمه به کاري ده هينين.

بيروکه که نه وه يه که ئيمه هميشه له حاله تيکی هه لبراردني

به رده و امداين، جا پني بزائين يان نا، ئيمه به رده وام به و جورهين.
 بابته ته كه ده كه ويته سهر ئه وهى له واقيعى راسته قينه دا شتيك
 بوونى نيبه به ناوى گرنگينه دان به هيچ شتيك به ره هايى، ئه مه
 كاريكى ئه سته مه، پيوسته هه ريهك له ئيمه گرنگى به شتيك بدهين،
 ته نانهت ئه گهر برياريشت دا گرنگى به هيچ شتيك نه ده يت؛ ئه وه
 خوى له خويدا گرنگيدانه به شتيك، گرنگيدانه به وهى گرنگى به
 هيچ شتيك نه ده يت!

پرسيارى راسته قينه ئه وه يه: چى هه لبريرين بو ئه وهى
 گرنگى بين بدهين؟ ئه و به هايانه چين كه هه ليانده بزييرين بو
 ئه وهى كرده وه كانمان بدهينه پاليان؟ ئه و پيوهرانه كامانه كه
 هه ليانده بزييرين بو پيوانه كردنى ژيانمان؟ ئايا ئه مانه هه لبراردنى
 باشن؟ ئايا به هاي باش و پيوهرى باشن؟

هه نهى به پرسياريتى/تاوان

سالانى رابردوو، كاتى گه نجتري بووم له ئيستا، ههروهها
 بينه قلتر بووم، له ويلاگى خوم له ئينته رنيت شتيكم نووسى، له
 كوتاييه كه يدا شتيكى هاوشيوه «ههروهك يه كيك له فهيله سووفه
 گه وره كان رورتيك وتى: به پرسياريتى گه وره، هاوشانى
 ده سلاتى گه وره يه»، ئه م وته يه م به لاوه جوان بوو كه ئاماژه يه
 بو دانايى و زانين، ناوى خاوه نى وته كه م نه ده زانى، ههروهها له
 ريگاي گه رانى گوگله وه نه متوانى بيدوزمه وه، به لام له گه ل ئه وه شدا
 نووسيم، له گه ل ئه و نووسينه مدا زور گونجاو بوو.
 له پاش ده خولهك، يه كه م كومينت بو بابته كه م نووسرا: «وا
 بزائم ئه و فهيله سووفه گه وره يه ي ئاماژه ت پى داوه، كه س نيبه جگه

له ئه نكل بين له فيلمه كه ي پياوې شه مشه مه كوړه دا». له
ئمه هاوشيوه ي و ته يه كي تری فه يله سوو فيكي مه زن بوو:

«سه يره!»

وته ي «به رپرسياريتي گه وره، هاوشاني ده سه لاتي گه وره يه»،
دوا و ته كاني ئه نكل بين بوو پيش ئه وه ي دزيك بيكوژيت كه پياوې
شه مشه مه كوړه لتي گه رابوو كه رابكات، ئه و يش له سر سه كويه ك
له ناو حه شاماتي خه لكدا و به يي هيچ هو كاريكي روون. ئاي له و
فه يله سوو فه گه وره يه!

له گه ل ئه وه شدا ئيمه گويمان لي ده بيت كه خه لكي زور ئه م و ته يه
به به لگه ده هيننه وه، له ده ورو به رمان زور ده و تريته وه... به گشتي
له دواي چند په ردا خيك له بيره، بو گالته جاري ده و تريته وه. ئمه
يه كينكه له و و ته سر كه و تووانه ي كه به راستي زور زيره كانه يه،
به لام ته نها هه واليكت پي ده ليت كه خوت له بنه رته دا ده يزانيت،
ته نانه ت ئه گه ر پيش تريش بيرت له باب ته كه نه كر د بيته وه.

«به رپرسياريتي گه وره، هاوشاني ده سه لاتي گه وره يه».

ئمه راسته، به لام كو پييه كي با شتر له م و ته يه هه يه، كو پييه كي
قووله به راستي پيوستي به هيچ نييه جگه له گوړيني شويني
هه نديك له وشه كان: «ده سه لاتي گه وره، هاوشاني به رپرسياريتي
گه وره يه.»

هه تا له ژيانماندا زياتر هه ستر كرن به به رپرسياريتي هه لېژيرين،
ده سه لاتيكي گه وره تر پياده ده كه ين به سه ريده، ليره وه قبول كرن
به رپرسياريتيمان بو كيشه كان؛ هه نگاوي يه كه مه به ناراسته ي
چاره سه ر كرن ي.

جاريك پياويكم ناسي كه برواي وا بوو هو كاري ئه وه ي
نآفره تان لتي دوور ده كه ونه وه، ئه وه يه كه بالاي زور كورته.

پیاویکی خۆینده‌وار و سه‌رنج‌راکێشی جوان بوو (واته له بنه‌ره‌تا که‌سێکی به‌نرخ بوو)، به‌لام باوه‌ری وا بوو که ئا‌فره‌تان پنی سه‌رسام نابن به هۆی ئه‌وه‌ی بالای زۆر کورته.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خۆی زۆر به‌کورت‌ه‌بالا ده‌هاته پیش چاو، له کاتی چوونه‌ده‌ره‌وه‌دا زۆر خۆی له به‌یه‌ک‌گه‌یشتن له‌گه‌ل ئا‌فره‌تان ده‌پاراست. جارێک ئه‌و کاره‌ی کرد که زۆر به‌که‌می ئه‌نجامی ده‌دا، بچووکترین هه‌لسوکه‌وتی ئا‌فره‌تان به‌وه تینده‌گه‌یشت که ئه‌وان به سه‌رنج‌راکێش نایبینن تا ئاستیک باوه‌ری به‌وه بیت که جیی سه‌رنجیان نییه، ئه‌گه‌رچی له راستییدا پنی سه‌رسام بن. بیگومان بوونه که په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل ئا‌فره‌تاندا، له‌وپه‌ری لاوازیدا بوو.

ئه‌وه‌ی ئه‌و پیاوه لێ تینه‌گه‌یشت، ئه‌وه بوو که ئه‌و به‌هایه‌ی هه‌لبژارد؛ بووه هۆی دۆراندنی: به‌رزیی بالا! وای دانا‌بوو که ئا‌فره‌تان جگه له پیاوی بالا‌به‌رز؛ به‌که‌سی تر سه‌رسام نابن، ئه‌مه واته هه‌ر له سه‌ره‌تاوه شکست چاوه‌ڕێیه‌تی، هه‌رچه‌نده هه‌ولیش بدات.

ئه‌و هه‌لبژاردنه، متمانه و هیز له خاوه‌نه‌که‌ی زه‌وت ده‌کات. به‌راستی خسته‌یه‌ به‌رده‌م کێشه‌یه‌کی خراب: که ئه‌گه‌ر به‌رزیی بالایی مرقوف وه‌ک پتویست نه‌بیت له جیهانی‌کدا که ته‌نها بۆ بالا‌به‌رزه‌کان دروست کرابیت (ته‌نها به‌ بۆچوونی ئه‌و)، چه‌ندین به‌های زۆر با‌شتر هه‌بوون که ئه‌و پیاوه ده‌یتوانی له خۆیان بگری‌ت له باره‌ی په‌یوه‌ندییه‌کانی له‌گه‌ل ئا‌فره‌تاندا. «ده‌مه‌و‌یت چاوم به‌و ئا‌فره‌تانه بکه‌ویت که به‌ راسته‌قینه‌ی من سه‌رسامن»، په‌نگه ئه‌م ده‌رب‌پینه گونجاو بووایه بۆ ده‌ستپێکردن: پتوه‌ریک که هه‌ردوو به‌های راستگویی و قبولبوونی له‌خۆ ده‌گرت، به‌لام ئه‌و ئه‌م دوو به‌هایه‌ی هه‌له‌بژارد، به‌لکوو له‌وانه‌یه نه‌یزانی‌بیت که خۆی ده‌توانیت به‌هایه‌ک

ههلبژيريت (يان تواناي ههلبژاردني ههيه). سه رهراي تينهگه يشتني
بو ئه وه، ئه و خوي بهر پرسه له كيشه كاني.

سه رهراي بهر پرسياريتي؛ ئه و پياوه به و شيوهيه مايه وه و
بهرده وام سه رزه نشتي خوي ده كرد، به كارمه ندي باري دهوت:
«به لام هيچ بژارده يه كم به دهسته وه نيبه، ناتوانم هيچ كاريك بكه م!
ئافره تان روو كه شبين و بينرخن، هه رگيز نابمه جيني سه رنجيان!»
به لن، له راستيدا هه موو ئافره تيك تاوانباره، له بهر ئه وه ي ناكرت
سه رسام بيت به پياويك كه ئه م هه موو لاوانه وه يه بو خوي بكات،
پياويكي بيناوه رووك كه به هاي خراپي هه لگرتروه، ئه مه بابه تيكي
يه كجار روونه!

له باره ي هه لگرتني بهر پرسياريتي كيشه كانيانه وه؛ زور به ي
خه لكي دوودلن، چونكه وا گومان ده بن ئه گه ر خوت هوكار
نه بوو بيت بو دروستبووني كيشه كان؛ ئه وا خوت بهر پرسياريتيه كه ي
هه لئاگريت.

له كلتووري ئيمه دا زور كات باسي خه تا و بهر پرسياريتي ديته
پيشه وه، به لام ئه و دووانه؛ يه ك شت نين. ئه گه ر به ئوتومبيله كه ي
خوم له توم دا؛ ئه وا من خه تابارم، ئه گه ري زوريش هه يه ياسا به
شيوهيه ك بهر پرسم بكات له قه ره بوو كردنه وه ي تو له و رووداوه دا،
ته نانه ت ئه گه ر به ريكه وتيش ئه وه رووي دابيت؛ هه ر من بهر پرسيار
ده بم. بنه ماي خه تابار بوون له كومه لگاي ئيمه دا به م شيوهيه كار
ده كات: ئه گه ر خراپه ت كرد، پئويسته له سه رت هه له كه ت راست
بكه يته وه يان له بريي ئه وه دا قه ره بوو بده يت. پئويسته كاره كه به و
شيوهيه بيت.

به لام هه نديك كيشه هه يه كه تاوانه كه ي ناكه ويته ئه ستوي ئيمه،
به لام ئيمه هه ر لنيان بهر پرسيارين.

نهمهش نمونونه يه که له و باره يه وه: نه گهر به ياننيه ک له خو و
هه ستايت و بينيت مندالنيکی تازه له دايکبوو له به ردهم ماله که تدايه؛
کهس ناتوانيت له سهر بوونی نه و منداله له ويدا خه تابارت
بکات، به لام نيسنا به رپرسياريتي نه و منداله له نه ستوی تودايه،
له سهر تويه کارنيک هه لېژنريت تا بوی نه نجام بدهيت. نه وهی
هه ليده بژنريت هه ر چييه ک بينت (هيشتنه وهی منداله که له لای خو،
يان خوړزگارکردن لني، يان پشتگوځخستني، يان فريداني بو ناو
چالنيک)، چند کيشه يه ک هه يه که په يوه ستن به هه لېژاردي توده،
توش به رپرس دهبيت له دهرکه وتني نه و کيشانه.

دادوهره کان ناتوانن نه و دوسيانه هه لېژنرين که دینه لايان. کاتيک
دوسيه يه ک ده چيته دادگا، نه و نه و دادوهره ی بوی راده سپنردريت؛
نه و کهسه نيه که تاوانه که ی نه نجام داوه، شايه تيش نيه به سهر
تاوانه که وه، کارنيکراو نه بووه به تاوانه که، به لام دهبيت به رپرس له
باره ی نه و تاوانه وه، له و کاته شدا پيوسته له سهر نه و دادوهره له
نه نجامی تاوانه که دا سزايه کی بو هه لېژنريت: پيوسته له سهری نه و
پيوهره هه لېژنريت که نه و تاوانه ی پی ده پيويت، هه روها سوور
بينت له سهر جيبه چيکردي نه و پيوهره.

نيمه به دريژايی کات به رپرسين له و رووداو و نه زمونانه ی
خومانی له سهر سه رزه نشت ناکرين، نهمه به شنيکه له ژيان.
رينگای زور هه ن بو دوزينه وهی جياوازيه کانی ننيوان نه و
دوو بيروکه يه. خه تابارکردن شتيکه بو رابردوو و به رپرسياريتي
کارنيکه له داهاتوودا. خه تابارکردن به رنه نجامی چند هه لېژاردينيکه
که به کردار گيراوهره به ر. به رپرسياريتي به رنه نجامی هه لېژاردينيکه
که نيسنا ده يگريته به ر له هه ر چرکه يه کی ژيانت. تو بريار ده دهيت
نهمه بخوينيته وه، توش بريار ده دهيت که بير له نه نجامه کانی

بكهپتهوه، پاشان هر تويت بريار دهدهيت كه نهو نهجامانه قبول دهكەيت يان رهتی دهكهپتهوه. لهوانهيه خهتابارکردن بو من بيت لهوهی تو نه م بپرکردنهوهيه به ناتهواو دهبينيت (نهوانه بيروكهی من و خویشم سهرزهنشترکراوم له كهموکورپيهکانی)، بهلام تو بهرپرسیاریت لهو بهرهنجامهی دواي خویندنهوهيان بهدهستی دههينيت. تو سهرزهنشترکراو نييت لهسهر نهوهی كه من نه م رستهيه م ههلبزاردوو ه تا بينووسم، بهلام تو بهرپرسیار دهبيت له ههلبزاردنت بو خویندنهوهی يان نهخویندنهوهی.

جياوازی ههيه لهنيوان خهتابارکردنی كهسينکی تر لهسهر بارودوخیکی تر، لهگهل نهوهی كه نهو كهسه به شيوهيهکی کرداری بهرپرس بيت له مامهلهکردن لهگهل نهو بارودوخه. ههرگيز كهس له بارودوخیکی تو بهرپرس نييه، لهوانهيه لومهی كهسانی زور بکريت لهبهر نهوهی تو بهختهوهر نييت، بهلام كهس بهرپرس نييه لهوهی تو بهختهوهر نييت جگه له خوت، نهمش لهبهر نهوهی تويت كه ههميشه دهتوانيت ههلبيزيريت چون دهروانپته کارهكان و چون وهلامت بويان دهبيت و چون ههلياندهسهنگينيت. پتويسته ههميشه نهو پتوهره ههلبيزيريت كه نهزموونهکانی خوتی پي دهپتويت.

يهكهمين كچه هاوړيم دهستپيشخهر بوو له وازهينان له من به شيوهيهکی ئاشكرا، نهو لهگهل ماموستاكهی ناپاکی بهرامبهرم کرد، نهمش شتيکی ناخوش بوو، مهبهستم له وشهی «ناخوش» نهوهيه كه ههستم دهکرد نهو کاره هاوشيوهی نهوهيه كه سه د و پهنا و سي بؤكس له سكم بدریت. بارودوخهكه خراپتر بوو، کاتی رووبهرووی بوومهوه و بهخيرایی وازی له من هينا و چوو بو لای نهو. هيچ دوودل نهبوو، بهلكوو نهو چند سالی خسته نهولاوه كه بهيهكهوه بووين؛ بهبي نهوهی گرنگی به بابتهكه بدات.

دوای ئہوہ چہند مانگیکم بہ ہستکردنیکی قوول بہ بہدبہختی
بہسہر برد، ئہمہش شتیکی چاوہروانکراو بوو، بہلام ئہوم بہ
بہرپرس زانی لہ بہدبہختبوونم، ئہوہش نہیگہیاندم بہ ہیچ
ئہنجامیک، باوہرم پی بکن! بہلکوو زیاتر بہدبہختی کردم.

بینیتان؟ نہمتوانی بہسہریدا زال بیم، لہ دہرہوہی دہسہلاتی
خوم بوو، زور جار پھیونندیم پیوہ دہکرد، زور ہاوارم بہسہریدا
دہکرد، تکام لی دہکرد بگہریتہوہ بو لام، یان لہناکاو سہردانی
مالیانم دہکرد، یان ئہنجامدانی کاری بینرخ و بینہقلانہ کہ ئہو
کہسانہی لہ دوخی مندا بن؛ ئہنجامی دہدن، بہلام ہہرگیز
نہمتوانی زال بم بہسہر ہہست و کارہکانیدا. لہ کوتاییشدا لہگہل
ئہوہی خہتای ئہو ژیان و ہہستہی منی تیدا بووم لہ ئہستوی
ئہو بوو، بہلام ہہرگیز ئہو لئی بہرپرس نہبوو، خوم لینی بہرپرس
بووم.

لہ کاتیکی تردا لہدوای بری پیویست لہ فرمیتسک و کحول،
بیرکردنہوہم ئاراستہیہکی دیکہی وہرگرت و ہہستم کرد
بہرپرسیاریتیم لہ ئیستادا ئہوہیہ سہرلہنوی خوم بہختہوہر بکہم،
ہہرچہندہ ئہو کاریکی خراپی پی کردم و سہرہپای ئہوہش کہ
سہرزہنشٹی ئہو دہکہم لہسہر ئہوہی کہ کردی. چاوہرپی ئہوہم
نہدہکرد ئہو ئافرہتہ لہناکاو بیت و لہ پیناوی مندا ہہموو شتیک
چاک بکاتہوہ، پیویست بوو لہسہر من خوم ژیانی خوم چاک
بکہمہوہ.

کاتی بیرکردنہوہم بہو جوڑہی لی ہات، چہند شتیکم بو
ہاتہ پیش: یہکہم شت ئہوہ بوو من وردہ وردہ گہشہم بہ خوم
دا، دہستم کرد بہ راہینانہ وہرزشیہکان و کاتی زیاترم لہگہل
ہارپیکانم بہسہر دہبرد (ئہوانہی پیشتر پشتگویم خستبوون)،

ههروهه بهمه بهست دهستم کرد به بينى خه لکانى نوى. به
مه بهستى خویندن؛ گه شتىكى دريژم کرد بؤ دهره وه، هه نديک کارى
خؤ به خشم نه نجام دا، ورده ورده ههستم ده کرد له بارودوخىكى
باشتر دام. هيشتاش رقم له هاوړى کچه کهى پيشوومه به هوى
نه و کارهى له گه لم کردى، به لام لانى کهم ئىستا بهرپرسياريتى
هه لچوون و ههسته کانى خوم هه لده گرم، له نه نجامى نه م کاره شدا
به هاى باشتر هه لده بژيرم: نه و به هاىانه هه لده بژيرم که به ره و
گرنگيدان به خوم و زانينى زياتر له بارهى خومه وه دهمبات،
له برى نه وهى به و ناراسته يه مدا به ريت که هه ول بدهم هاوړى
کچه کهى پيشووم نه وهى خرابى کردووه؛ چاکى بکاته وه.

(به و بونه يه وه نه گه رى زورى هه يه که چيروکى نه وهى نه و
بهرپرس بيت له ههست و هه لچوونه کانم، هه مووى به شىک بيت له و
هوکارهى وای کرد واز له من بهينيت. له دواى دوو بهند له بارهى
نه و خاله وه ده دويم). له دواى نزیکه ي سالىک له و رووداوه؛ شتىكى
نامو رووى دا، تيبينى نه وه م کرد کاتى بير له په يوه ندييه که مان
ده که مه وه و پيدا چوونه وهى بؤ ده که م، نه و په يوه ندييه کيشه ي
زورى تيدا بووه که پيشتر تيبينيم نه کردووه، کيشه ي وا که من
تيدا خه تابارم و منيش ده متوانى کارىک بکه م بؤ چاره سه رکردنى،
بوم دهرکه وت که من هاوړيه کى باش نه بووم بؤ نه و و خه لکى
به بنى هوکار؛ ناپاکى به رامبه ر به يه کتر ناکه ن: که س نه و کاره
له گه ل هاو به شه کهى ناکات، مه گه ر به هوى کارىکه وه له گه ليدا
به خته وه ر نه بيت.

ناليم نه مه به هانه يه بؤ نه و کاره ي هاوړى کونه که م کردى...
بابه ته که به و شيوه يه نييه، به لام تيگه يشتم له هه له کانم؛ يارمه تى دام
له تيگه يشتن له وهى من قوربانىيه کى ته و او بيتاوان نيم، وهک پيشتر

گومانم دهبرد. بۆم دهركهوت من به بهردهوامی لهو ماوه درێژهدا
رۆلم ههبووه له دروستکردنی په یوه ندییه کی شکستخواردوو، له
کو تاییشدا زۆر کات به هاکانی ههردوو لا هاوشینوهی یه که، ئه گه
من له گه ل که سیک په یوه ندیم هه بوو که به های خراپی هه لگرتوو،
هه موو ئه و ماوه یه ش په یوه ندییه که بهردهوام بوو، ئه و که سه له
بارهی من و به هاکانمه وه چی ده لیت؟ به رینگایه کی ئازار به خش فیر
بووم که ئه گه ر که سی به رامبه ر خۆپه رست بوو له په یوه ندییه که دا،
ئه گه ر شتی ئازار به خشی ئه نجام ده دا؛ ئه و ئه گه ری زۆره که تۆش
هاوشینوهی ئه و بیت، به لام تو ئه وه نازانیت!

توانام بۆ په یدا بوو کاتی هه موو بابه ته که ده گه رینمه وه بۆ دواوه،
له سه ر روانین بۆ رابردوو و بینینی ئاماژه کانی ئاگادار کردنه وه له
که سیتی هاوړی پیشوو ه که مدا، ئاماژه یه ک که به هه لپژاردنی خۆم
که پشتگویم خستن یان خۆم لئ لادان کاتی به یه که وه ده بووین.
له وه دا من خه تابارم! توانیم سه یری رابردوو بکه مه وه و بینم
که من هاوړییه کی ته و او گونجاو نه بووم بۆی. له راستیدا من له
زۆربه ی کاته کاندای ساردوسر بووم له گه لیدا، خۆم له به رامبه ریدا
به گه وره ده زانی، له هه ندیک حاله تیشدا بوونی ئه و م له گه ل خۆمدا
به شتیکی ئاسایی و یه کلابوو ه وه ده زانی و هاوام ده کرد به سه ریدا
و بیزارم ده کرد، من له و شتانه شدا خه تابارم.

ئایا هه له کانی من بیانوو یه کن بۆ هه له که ی ئه و؟ نا! به لام من
به رپر سیار تیییه کی دیکه شم له ئه ستو گرت، ئه مه ش بۆ گره نتی کردنی
ئه وه ی جاریکی دیکه به ده ست هه مان ئه نجامه وه نه نالینم، ئه وه م
خسته ئه ستوی خۆم که ئه و په ری هه و لم بدهم په یوه ندیم له گه ل
ئافره تاندا بۆ داهاتوو زۆر باشت ر بیت، به خۆش حالییه وه ده مه ویت
بلیم که من له وه دا سه رکه وتوو بووم، له دوا ی ئه وه هیه چ ئافره تیک

ناپاکی بهرامبر نه کردم و جینی نه هیشتم، له دوای ئه وه بووی نه دا که دوو سه د و په نجا و سنی بوکس له سکم بدریت. بهرپرسیاریتی به کیشه کانم هه لگرت و له باره ی ئه و شتانه ی په یوه ندییان به کیشه کانمه وه هه بوو، په ره م به خوم دا. له باره ی رولم له و په یوه ندییه ناتهن دروسته دا، بهرپرسیاریتیم له ئه ستو گرت و له و په یوه ندییانه ی دواتر دروستم کردن؛ په ره م به خوم دا.

ئایا ده زانن؟ سه ره رای ئه وه ی جینه هیشتم له لایه ن هاوری کچه کونه که مه وه؛ په کیک بوو له و ئه زمونانه ی زورترین ئازاری پی گه یاندم، به لام له گه ل ئه وه شدا له هه موویان گرنگتر و کاریگه رتر بوو له ژیاندا، من قه رزاری ئه و ئه زموننه م به چاکه له بهرپاکردنی پرۆسه ی په ره پیدان و گه شه پیدانیکی که سیی زور گرنگدا. به ته نها له و کیشه یه وه، زور زیاتر له ده حاله تی سه رکه وتن به یه که وه فیر بووم.

هه موومان پیمان خوشه بهرپرسیاریتی سه رکه وتن و به خته وه ری بخه یه نه ستوی خومان، بگره کینبرکیمانه له سه ر ئه وه ی خومان وه کوو بهرپرس له سه رکه وتن و به خته وه ری خومان ده ربخه یین، به لام له ئه ستوگرتنی کیشه کانمان؛ کاریکی زور له وه گرنگتره، چونکه ئه وه ئه و شوینه یه که به راستی لیه ی فیر ده بین، ئه وه ئه و شوینه یه که باشتر بوونی راسته قینه ی لیه دیت، هه روه ها ئه و شوینه ی گه شه پیدانی راسته قینه ی له ژیاندا لیه دیت، به لام کاتی ته نها به خسته نه ستوی تاوانه که بو که سانیکی تر کوتایی به بابته که دینین؛ ئه وه جگه له ئازاردانی خومان، هیچ شتیکی تر ناکه یین.

وهلامدانه وه بو كارهسات

بهلام، ئهه له بارهه ئهه رووداوانهه زور بهئيشن؟ كهسانئكي زور دهتوانن دهست بكهه به هه لگرتني بهرپرسياريتي كيشهكاني پهيوهست به كاركردن، يان لهوانهه به بارهه زياده پوييكردن له سهيركردي ته له قزيون له كاتيكدا پويسته له گهل منداله كانياندا ياري بكهه يان بچن به لاي كارئكي به سووده وه، بهلام كاتي بابته كه سهر دهكيشسنيت بو رووداوي كارهساتباري مهترسيدار، ئهوا «پهتي ئاگاداركرده وه، له شه مهنده فهره كه وهستا؛ داده به زن، ههست دهكهه هه نديك شت هه به ئازار به خشه، به ئه اندازه كه كه دهسته وستانن له ناست هه لگرتني بهرپرسياريتيه كه يدا.

بهلام با بيريك له بابته كه بكهينه وه: توندي رووداوه كه، هيچ له راستيهه شاراوهكاني پشتي ناگوريت. با واي دابنين تو رووبه رووي زهوتكردن بوويته ته وه، روونه كه شتيكت لي زهوت دهكهه، خه تاكهه ناكه ويته ئهستوي خوت، هه رگيز هيچ كه سينك ئه وه هه لئابزيريت كه بهه ئه زموندها بروات، بهلام ليره دا بابته كه هاوشيوهه بابتهه ئهه منداله به كه له بهردهم ماله كه تدا دوزيته وه، لهو كاته دا به خيرايي خوت له بهرپرسياريتيه كه له بارهه بابتهه مردن و ژيانه وه دهبينيه وه. ئايا بهرهنگاري ئهه كه سهه دهبيته وه كه دهيه ويت شتيكت لي زهوت بكات؟ تووشه شله ژان دهبيت؟ له شويني خوت وشك دهبيت؟ پوليس ئاگادار دهكه يته وه؟ ههول دهدهيت له بيره بكههيت وهك ئه وهه هيچ شتيك رووي نه دابنين؟ ئه مانه هه موويان هه لپژارده و كاردانه وهن كه تو بهرپرسياريت له گرته بهريان يان نه گرته بهريان، تو هه لته به ژاردوهه كه بيته قوربانئي زهوتكردن، بهلام هيشتا بهرپرسيه له بهرپوه بردني

ٺه نجامه هه لچوونی و دهروونیبه کان (ههروهه ياساييه کان) ی ٺه و
ٺه زمونه.

بزوتنه وهی تالیبان له سالی ۲۰۰۸ دا دهستی گرت به سهر
دولی (سوات) دا، ٺه و دوله دهکه ویتته ٺه و په پری باکووری رږڙه لاتی
پاکستانه وه، به خیرایی له ویدا ٺه جیندای توندوتیژی خویان پیاده
کرد. ته له فزیون نه بوو، فیلم نه بوو، چوونه دهروهه نه بوو بڼ
ٺافره تان به بی بوونی مه حره میک له گه لیان، کچانیک نه بوون بچن
بڼ قوتابخانه.

له سالی ۲۰۰۹ دا، کچیکی پاکستانی له ته مه نی یانزه سالیدا
که ناوی مه لالا یوسفزای بوو، له ناو خه لکیدا باس له ریگریکردن
له کچان بڼ چوونه قوتابخانه دهکات، ٺه و سوور بوو له سهر
ٺه وهی بچیت بڼ قوتابخانه کهی و ژیانی خوی و باوکی بخاته
مه ترسییه وه، ٺه و ههروهه ٺامادهی ٺه و کڼبوونه وانه ده بوو که له
شاره نزیکه کاندا ده به ستران. مه لالا له سهر ٺینته رنیت نووسیویوی:
«بزوتنه وهی تالیبان چڼ جورٺهت ده کهن مافی خویندنم لی
زهوت بکه ن؟»

له سالی ۲۰۱۲، واته کاتیک ته مه نی مه لالا گه یشته چوارده سال،
ته قه ی لی کرا و بهر رووخساری کهوت له کاتیکدا له ناو پاسینی
قوتابخانه دا به ره و ماله وه ده گه رایه وه. چه کداریکی تالیبان سهر
کهوته ناو پاسه که و پرساری کرد: «مه لالا له کوییه؟ پیم بلین،
ٺه گینا ته قه له هه مووتان ده که م!» مه لالا هه ستا و خوی ناساند
(ٺه مه خوی له خویدا هه لیزاردنیکی سهرنجر اکیشه)، ٺه و چه کداره
له به ردهم هه موو سهرنشینانی پاسه که دا ته قه ی به ٺاراسته ی
سهری کرد.

مه لالا بیٺوش بوو، هینده ی نه مابوو بمریت، بزوتنه وهی

تالیبان لە بارەى مەللاو و تى كە ئەگەر لەو هەولە بزگارى بىت؛
ئەوا خۆى و باوكيشى دەكوژن.

هەتا ئەمڕۆش مەللا زىندوو، تا ئىستاش بەئاشكرا قسە
دەكات لە دژى ئەو توندوتىژى و سەركوتكردهى لە هەندىك
ولاتى ئىسلامىدا بەرامبەر ئافرهتان گىراووتە بەر. ئىستا كتيبهكانى
زۆرتىن فرۆشيان هەيه. مەللا لە سالى ۲۰۱۴دا خەلاتى نۆبلى
بۆ ناشتى وەرگرت. تەقەكردن لە ڕووخسارى، واى كرد دەنگى
زىاتر بىستىرت لە پىشتى و بوپىرى لە ڕابردوو زىاتر بىت. زۆر
ئاسان بوو بۆ ئەو كە لەسەر زهوى بكەوتايە و بىوتايە: «ناتوانم
هېچ كارىك بكەم» يان «هېچ هەلبژاردنىكم لە بەردەمدا نىيه»،
جىاوازيهكە لىرهدا ئەوهيه كە ئەگەر بىوتايە؛ ئەویش دەبوو
بژاردەى ئەو، بەلام ئەو پىچەوانەكەى هەلبژارد.

پىش چەند سالىك لەمەوبەر، بەشىك لە بىرۆكەكانى ناو ئەم
كتىبهم لە وىيلاگى خۆم لە ئىنتەرنىندا نووسى، پىاوىك كۆمىنتىكى
بۆ نووسىبووم: پىاوهكە نووسىبووى تۆ كەسىكى ڕووكەشى و
بىناوهرۆكىت، هەروها نووسىبووى تۆ هېچ تىگەيشتىكى راستى
نىيه بۆ كىشهكانى ژيان و بەرپرسيارىتتى مرۆفەكان. دەيووت
كۆرەكەى لە ڕووداوى هاتوچۇدا مردوو، تۆمەتبارى كردبووم
بەوهى واتاى راستەقىنهى ئازار نازانم، پاشان وتبووى من كەسىكى
هېچوچوچ و سووكم، كاتىك پىم وتبوو پىويستە لەسەرى بەرپرس
بىت لەو ئازارەى بەهۆى مردنى كۆرەكەيهوه چەشتوويهتى.

ئاشكرا بوو كە ئەو پىاوه ئازارىكى زۆر گەورەترى بىنيوه
لەوهى هەندىك كەس لە ژيانىندا دەبىينن، ئەو هەلپنەبژاردوو
كە كۆرەكەى بمرىت، هەروها لە مردنەكەيدا ئەو خەتابار نەبوو،
بەرپرسيارىتتى ئەو لەدەستدانە بەسەرىدا سەپىنرابوو لەگەل ئەوهى

روون و ناشکرايه که بهرپرسياريتيهه کی نه خوازاوه. له گهل هموو
ئوانه دا، ئه و بهرپرسه له هه لچوون و بيروباوهر و کرده وه کانی.
چونيتي وه لامدانه وهی بو مردنی کوربه کهی؛ هه لېزاردهی خوی
بوو، تووشبوون به نازار بهم شيويه يان به شيويه که تر؛ کارني
براويه بو همومومان، به لام پيوسته له سه زمان ئه وه هه لېزيرين
که ئه و نازاره بو ئيمه چ واتايه کی هه يه. تهنه ت کاتنيکيش ئه و پياوه
بانگه شهی ئه وهی ده کرد که ئه و هيچ هه لېزاردنيکی له بهر ده ستدا
نه بووه له و بابته دا و ئه و تهنه ده يويست کوربه کهی بگه ريته وه
بو لای، ئه و هه لېزارد... ئه و ريگايه کی هه لده بزارد له نيوان کومه له
ريگايه کی زوردا ده يتواني به کيک له وانه هه لېزيريت بو مامه له کردن
له گهل نازاره گوره کهی.

سروشتيه که من شتيکی له و شيويه هم پي نه وت، ئه و
ترسهی تووشم بوو و بيرکردنه وه له وهی زور تيمپه راندوه
و هيچ بيرۆکه يه کم له لا نييه له باره ی ئه وهی قسه ی لي ده که م؛
زور سه رقالي کردم، ئه مه به کيکه له و مه ترسيانهي له م کاره مدا
رووبه رووی ده بمه وه، ئه ويش کيشه يه که که بوخوم هه لمبزاردوه،
من بهرپرس بووم له مامه له کردن له گهل ئه و کيشه يه.

له سه ره تاي بابته که وه هه ستيکی به ئيش دا يگرتم، به لام پاش
چهنده خوله کيک توره بووم، له راستيدا ناره زاييه کانی؛ په يوه ندييه کی
راسته وخويان نه بوو به وهی من نوسيبووم... ئه وه م به خوم وت،
پاشان چی؟ ئه وهی که من مندالیکم نييه که له رووداوی هاتوچودا
مردبیت، ئه وه ناگه يه نيت که من له ژيانمدا هيچ نازاريکی سه ختم
نه بينيوه!

دواي ئه وه ئه و ناموژگاريانهم جييه جي کرد که ليژه ده يانخه مه
روو. خوم کيشه که م هه لېزارد، ده کرا له به رامبه ر ئه و پياوه دا تووره

ببم، بکه و مه ده مه ده می له گه لیدا، هول بدهم به ئازاره کهم به سه ر
ئازاره کهی ئەودا زال ببم، به لام ئەوه تهنه دهیتوانی ئیمه بکاته
دوو کهسی بیعه قلی دوور له ههستوسۆز، ههروهها دهیتوانی
چاره سه ریکی باشتری کیشه که هه لبریزم، کارکردن له سه ر
ئارامگری و هه ولدان بۆ ئەوهی خوینه ره کانم باشتتر تینگهن، له گه ل
له یادبوونی ئەو پیاوه کاتیک له باره ی ئازار و نارهحه تیه وه
دهنووسم. من هه ولم دا ئەمه بکه م.
به ساده یی وه لامم دایه وه و پیم وت له دهستدانی منداله کهی؛
غه مبارم دهکات، پاشان له و خاله دا وازم له بابه ته که هینا. دهتوانیت
جگه له وه، چی بلینیت؟

هۆکاره بۆماوه ییه کان و بهخت

له سالی ۲۰۱۳دا، ته له فزیۆنی (BBC) بهرنامه یه کی له باره ی
کۆمه لیک هه رزه کاره وه پیشکه ش کرد که تووشی واسواسیی
ناچاری بوو بوون. بهرنامه که به دواداچوونی بۆ به ره و پیشچوونی
بارودۆخیان ده کرد، دوا ی ئەوهی خرا نه ژیر چاره سه ریکی چره وه
بۆ زالبوونیان به سه ر ئەو رهفتار و هه لسوکه وته نه خوازاوانه ی
دووباره یان ده کرده وه.

کچیکیان تیدا بوو که ته مه نی هه قده سال بوو، ناوی ئیموجین
بوو، ئەو رهفتاریکی ناچاری هه بوو که ده بوو به به ری دهستی
به هه ر روویه کیدا بکیشه یه که به لایدا ده رویشت. ئەگه ر ئەوه ی
نه کردایه، ئەوا بیروکه ی مه ترسیداری بۆ دههات و خه یالی ده کرد
که ئەندامانی خیزانه که ی ده مرن. ههروهها له نیوانیاندا جوش
هه بوو که رهفتاری به جوړیک بوو، ده بوو هه موو کاریک به
هه ردوو به شی جهسته ی ئەنجام بدات: به دهستی راستی ته وقه ی

له گهل كه سينك ده كرد؛ پاشان به دهستی چه پیش ته و قه ی له گهل ده كرد، به دهستی راست نانی ده خوارد؛ پاشان به دهستی چه پیش نانی ده خوارد، به یه كینك له قاچه كانی ده چوووه ژووریک؛ پاشان به قاچه كه ی دیکه شیان ده چوووه ژووروه وه، ههروه ها به و شیوه یه. نه گهر هاوسه نگی له نیوان دوو لاکه ی جهسته یدا نه کردایه، تووشی نوره ی ترس و توقین ده بووه وه. ههروه ها (جاك) یان له نیواندا بوو كه تووشی توقین بوو بوو له میکروبه كان، ناماده نه بوو بچیه دهروه له مال؛ نه گهر دوو دهستکیش له دست نه کات، ههروه ها ئاوی نه ده خوارده وه پیش نه وه ی بیکولینیت، ناماده نه بوو هیچ خواردینک بخوات؛ نه گهر خوی پاکی نه کاته وه و به دهستی خوی ناماده ی نه کات.

نه خوشیی و اسواسیی ناچاری؛ حاله تیکی بو ماوه یی ده ماریی ترسناکه و چاره سه ری نییه، به لام ده کریت رینک بخریت له باشرین حاله تدا. وهک ده شیبینن نه م رینکخستنی نه خوشییه به رینکخستنی مرؤف بو به هاکانی، له کول ده بیته وه.

یه که م شت كه چاره سازه دهروونییه كان به کاریان هینا له م پرؤژه یه دا، نه وه بوو كه به و هه رزه کارانه یان راگه یاند پیویسته له سه ریان نه و کیشانه ی به هوی نه خوشییه ناچار ییه که یانه وه، تووشیان بووه؛ قبولی بکه ن. واتای نه مه بریتی بوو له وه ی، بو نمونه؛ ئیموجین نه و بابته قبول بکات، کاتی نه و بیروکه ناخوشانه ی بو دیت كه پیی ده لیت خیزانه که ی ده مرن و نه ویش هیچی پی نا کریت بو یان، به ساده یی پیی و ترا كه نه و خه تاباره له وه ی روو ده دات. ههروهک جوش ناچار کرا به قبول کردنی نه وه ی هاوسه نگر دنی هه موو کاره کانی بو نه وه ی له ماوه ی کورتخایه ندا هاوتا و یه کسان بن، هیچ نییه جگه له نابوتکردنی ژیانی، زیاتر له

هەر نۆرهیهکی ترس که بۆ دیت له کاتیک بۆ کاتیکێ تر. ههروهها بهبیر جاک هینرایهوه که میکروبهکان هه‌میشه بوونیان هه‌یه و ئه‌و به‌رده‌وام له‌به‌ر ده‌ستیاندایه، جا هه‌ر کاریک ئه‌نجام بدات.

ئامانج له‌مه ئه‌وه بوو که ئه‌و هه‌رزه‌کارانه وایان تیبگه‌یه‌نریت له‌وه‌ی به‌هاکانیان لۆژیکێ نییه (به‌لکوو له‌ راستیدا ئه‌و به‌هایانه؛ به‌های ئه‌وان نین، به‌هایه‌کن که نه‌خۆشییه‌کانیان بۆیان هیناون)، به‌لام ئه‌وان به‌ گوتیرایه‌لیکردنیا بۆ ئه‌و به‌ها نالۆژیکیانه؛ زیان به‌ توانای خۆیان له‌ کارکردن له‌ ژیا‌ندا ده‌گه‌یه‌نن.

هه‌نگاوی دووهم خۆی له‌ هاندانی ئه‌ندامانی گرووپه‌که‌دا ده‌بینییه‌وه، بۆ هه‌لبژاردنی به‌هایه‌کی گرنکتر له‌و باهایه‌ی نه‌خۆشیی واسواسیی به‌ناچاری سه‌پاندبووی به‌سه‌ریاندا. جوش بووه به‌رپرس له‌وه‌ی خۆی به‌ ناچار نه‌بینیت که به‌رده‌وام نه‌خۆشییه‌که‌ی له‌ خیزان و هاوریکانی بشاریته‌وه، چونکه ئه‌وه رینگای ئه‌و بوو بۆ بوونی ژیا‌نیکێ کومه‌لایه‌تی سروشتیی کاریگه‌ر. به‌لام به‌رپرسیاریتی ئیمۆجین بریتی بوو له‌ زالبوون به‌سه‌ر بیرکردنه‌وه و هه‌سته‌کانیدا، به‌و شیوه‌یه‌ بۆ ئه‌وه‌ی سه‌رله‌نوێ به‌خته‌وه‌ر بیت. به‌لام به‌رپرسیاریتی جاک ئه‌وه بوو که له‌ ماله‌که‌ی ب‌رواته‌ ده‌ره‌وه بۆ ماوه‌ی درێژتر و بێ ئه‌وه‌ی به‌ده‌ست نۆره‌ی واسواسییه‌وه گیرۆده‌ بیت.

له‌گه‌ل ئه‌و به‌هایانه‌ی چه‌قی پێشه‌نگبوونیا گرت له‌ زیه‌نیاندا؛ ئه‌و هه‌رزه‌کارانه‌ چوون به‌ره‌و راهینانی چ‌ر (بۆ نه‌ه‌یشتنی هه‌ستیاری) تا هانیا‌ن بدات له‌ روانگه‌ی به‌ها نوییه‌کانیا‌نه‌وه ژیا‌ن به‌سه‌ر به‌رن، ئه‌مه‌ش نۆره‌ی ترسی به‌دوای خۆیدا هینا، فرمیسکی زۆر پ‌ژینرا‌ن، جاک به‌ر زۆر ته‌ن ده‌که‌وت و به‌خیزایی ده‌سته‌کانی ده‌شۆرده‌وه، به‌لام له‌گه‌ل کوتاییه‌هاتنی ئه‌و پ‌رۆگرامه

به لکه نامه بیه دا؛ به ره و پیشچوونی زور به دی هات، چیترا ئیموجین ناچار نه ده بوو به لای هر روویه کدا رویشته؛ دهستی پیندا بکیشیت، نه و دلیت: «هینشتا چه ندین دیوودرنج له عه قلمدا خویان حه شار داوه، له وانه شه به به رده وامی له ویندا بمیننه وه، به لام ئیستا زیاتر هینور بوته وه.» هه روه ها جوش توانای هه بوو چه ند ماوه یه ک که ده گه یشتنه سی خوله ک، له دهره وه ی مال بمینیتته وه به بی هاوسه نگر دنی رهفتاره کانی له نیوان هه ردوو به شی جهسته یدا. به لام جاک که زورترین به ره و پیشچوونی به خووه بینی، ده ی توانی بجیته دهره وه بو چیشتخانه کان و له وی له ناو قاپ و په رداخدا بخوات و بخواته وه، به بی نه وه ی به دهستی خوی شوردرابن. جاک نه وه ی فیری بوو بوو، به شیوه یه کی باش کورت ده کاته وه و دلیت: «من نه م ژبانه م هه لنه بژارد، به راستی نه م حاله ته ترسناکه شم هه لنه بژارد، به لام پیویسته له سه رم نه وه هه لبریزم که چون له گه لیدا بژیم.»

خه لکانیکی زور هه یه که له گه ل نه وه ی به که موکوریبه که وه له دایک بوون، جا نه و که موکوریبه؛ نه خوشیی واسواسیی ناچاری بیت، یان کورتیی بالا، یان هه ر شتیکی تر، وه ک نه وه ی له شتیکی گه وره ی به هادار بیبه شن؛ هه ست ده که ن که ناتوانن له و باره یه وه هیچ کاریک نه نجام بدن، له به ر نه وه ده یان بینین که خویان ده پاریزن له به ر پرسیاریتیی له باره ی بارودوخیا نه وه، نه وانه به م شیوه یه بیر ده که نه وه: «من نه م بوماوه خراپانه م هه لنه بژاردوو، تاوانباریش نیم له وه ی بابه ته که ناراسته یه کی خراپ به خووه ببینیت.»

نه وه راسته، خه تاکه هیی نه وان نییه، نه وه هه له ی نه وان نییه. به لام به ر پرسیاریتیی نه وانه!

کاتیک من له کولیز بووم، حه زیکی خه یالیم هه بوو که بیمه

یاریزانیکى پيشه گهري پۆكه، به وهش پاره و هموو شتیکم به دست دهینا. نه وه به لامه وه کارینکی باش بوو، به لام بۆ ماوهی سالینک به جددی له یاریی پۆكه بهردهوام بووم، پاشان وه ستام. نه و شینوه ژیانه بۆ من گونجاو نه بوو که خوی له مانه وهی شهوانه به دیار شاشه ی کۆمپیوتهره وه ده بینیه وه بۆ نه وهی له رۆژینکا هه زاران دۆلار بیه مه وه، پاشان له رۆژی دواتردا به شی هه ره زوری بدۆرینم، هه روه ها نه وه ریگایه کی ته ندروست و سه قامگیر نه بوو بۆ ژیان، به لام نه وهی سه یر بوو نه و ماوه یه ی له یاریکردنی پۆكه ردا به سه رم برد؛ کاریگه ریبه کی قوولی لا دروست کردم له تیروانیندا بۆ ژیان.

جوانیی شاراوهدی پۆكه نه وه یه که به خت، سه ره رای رۆله به رده وامه که ی، به ته نها یه کلاکه ره وه نییه له سه ر ئاستی دوورمه ودا. له وانه یه یاریزانیک وه ره قی بۆ بیت له وه پهری خراپیدا بن، پاشان له که سیکى بباته وه که وه ره قی زۆر جوانی بۆ هاتبیت. به دلنیا یه وه نه گه ری سه رکه وتتی که سیک که وه ره قی جوانی بۆ هاتبیت؛ زۆره، به لام براوه؛ سنووری کوتایی دیاریی ده کات له ریگه ی.... چی؟ به لى، بۆی چوون... دیاریی ده کات له ریگای نه و هه لبژاردانه ی دینه ریی له میانه ی یارییه که دا.

من به هه مان ریگا سه یری ژیان ده که م، هه ری که له ئیمه وه ره قی بۆ دیت، هه ندیکمان وه ره قی جوانترمان بۆ دیت له وه ره قی نه وانی تر، سه ره رای ئاسانی بیه یوا یوو نمان له کاتی بینینی وه ره قه کانمان و هه ر له سه ره تا وه هه سترکردنمان به وه ی دۆراوین، به لام یارییه راسته قینه که له و بژاردانه دا خوی مه لاس دا وه که به پشتبه ستن به و وه ره قانه ده یانگرینه به ر و نه و سه رکینشیانیه ی بریاری له نه سترگرتنیان ده دهن، هه روه ها نه و چاره نووسانه ش که قبولیان

دهه ڪين، ٺهه ڪه سانهي به بهرده وامي باشتيرين هه لڙارڻه ڪان دهه ڪرنه
 بهر (له چوارچنوهي ٺهه بارودوخه ڇوياني تيدا دهيننه وه)؛
 ٺهه وانن ڪه له ڪوتاييدا له ياري پوکهرڻا براوه دهبن، ههروه ڪوه
 ٺهه وهي له ياري ڙياندا ڀوو دههات، مه رجيش نيهه ٺهه وانهي وهههه قى
 جوانيان له دههستداهه؛ براوه بن.

ڪه سانڪ هه ن له ڀووي دهروونييه وه دهه نالينن به هوي
 ڪه موڪورتيهه ڪي دهه ماري يان ڀوماوهيه وه، به لام ٺهه مهه ههچ له
 بابتهه ڪه ناگوريت، به دلنيايهه وه ٺهه ڪه سانه بههختي ڪي خراپيان
 ڀو ماوهه وهه ڪه ڪهس ناتوانيت خه تاباريان بڪات لهه سهري، تهواو
 وهه ڪوه ٺهه وهي ڀياوه ڪورتهه بالاڪه خه تابار ناڪريت ڪه ههزي به
 بينيني ٺافره تان بوو، ههروهه ها وهه ڪوه ٺهه وهي ڪهس ناتوانيت
 سههزه نشتي ڪه سيڪ بڪات ڪه شتي ڪي لي زهوت دهه ڪريت، به لام
 بهه ڀرسيارتيهه ڪه يان له جي خويهتي، ٺايا ههول دهه دن بهه دواي
 چارهه سهه رتي دهروونيدا بگهه رين؟ ٺايا چارهه سهه وهه دهه ڪرن، يان
 ههچ ڪاريڪ ناڪهن؟... هه لڙارڻ ته نهها بهه دههست خويانه. ڪه سانڪ
 هه ن ڪه له تههه نى منداليدا دؤخي خراپيان بهه سهه ههاتوهه،
 ڪه سانڪيش هه ن ڀووهه ڀووي سووڪايهه تيپيڪرڻ وه دهه ستهه ريزي و
 خه له تاننن بوونهه ته وه له ڀووي دهرووني و سهوزداري و داراييه وه،
 خه تاي ڪه موڪورتي و ڪيشه ڪانيان ناڪه ويته ٺهه ستهوي خويان، به لام
 هه بهه ڀرسيه... بهه دهه وام بهه ڀرسيه... له وهي بهه وهه پيش بچن
 سهه رهه ڀاي ڪيشه ڪانيان، ههروهه ها له وهي باشتيرين ڙاردهه ڪاني
 بهه دهه ستهيان هه لڙارڻ سهه رهه ڀاي بارودوخه ڪه يان.

ڀاشان... با ليرهه دا ٺيمهه ڀاسه ڪو بين! ٺهه ڪهه ر بهه تانين هه موو
 ٺهه ڪه سانه ڪو بڪه ينه وه ڪه ڪرهن ڪي دهروونيان هه يه، يان ٺهه
 ڪه سانهي خه موڪي يان بهه روهه ڪي خوهه ستهيان هه يه، يان ٺهه

که سانه ی تووشی پشتگوځرخان یان مامه له ی نه شیاو بوون، یان کاره ساتنیکیان به سهر هاتووه، یان خوشه ویستنیکیان مردووه، یان نه و که سانه ی دڅخکی تهنروستی مه ترسیدار یان رووداو و شوکینکیان به سهر هاتووه... نه گهر توانیمان هه موو نه مانه کو بکهینه وه له یه ک شویندا؛ نه و نه گهری زوره که هه موو مروقه کان کو بکهینه وه، چونکه که سینک نییه بتوانیت بژی که له و ریگیاه دا روو به رووی ناره حه تی نه بیته وه.

به دلنیا ییبه وه که سانیک به به راورد به وانی تر؛ کیشه ی خراپتریان دینه ری، که سانیکیش هه ن به مانای وشه بوونه ته قوربان ی به شیوازی توقینه ر، به لام به نه ندازه ی نه وه ی نه م بابته بیتاقه تمان ده کات یان ده مانترسینیت، به لام له دوا جادا هیچ له هاوکیشه ی بهرپر سیاریتی هه ریبه ک له نیمه بو دڅخه که ناگوریت.

دیمه نی قوربان ی

تیکه لېوونی بهرپر سیاریتی و خه تا لای خه لکی، ریگیان یې ده دات که بهرپر سیاریتی چاره سه رکردنی کیشه کانیا ن بخرنه نه ستوی که سانی تر. نه گهری زوری هه یه نه م توانایه له خوړزگارکردن له بهرپر سیاریتی به خه تابارکردنی نه وانی تر؛ ده رچه یه کی خیرای کاتی بیت، هه روه ک هه ستیکی رازیبوون به مروف ده به خشیت به وه ی له رووی نه خلاقیه وه له سهر حه قه.

به داخه وه که زیانه لاوه کییه کانی ئینته رنیت و هویه کانی په یوه ندیی کومه لایه تی، نه وه یان زور له رابردوو ئاسانتر کردووه که مروف بتوانیت بهرپر سیاریتی له خو ی دوور بخاته وه (ته نانه ت بهرپر سیاریتی له ساده ترین هه له) و ده یخاته نه ستوی

کەسێک یان کۆمەلێکی تر. لە راستیدا ئەم جووره بەربالووه له گەمەى سەرزەنشت/عەیبە بە جوړینکی بەرفراوان تەشەنەى سەندووه، بەلکوو هەندیک له خەلکی زۆر بەکارینکی نایاب دەبینن. هاوبەشیپینکردنی گشتی بۆ حالەتەکانی «ستەم»، گرنگی زۆری پێ دەدریت و هاوبەشیپینکردنی سۆزداریی هەلچوون له زۆربەى رووداوهکانی دیکه زیاتره له تۆره کۆمه‌لایه‌تییه‌کان که ده‌چینه خانەى «بەرژەوه‌ندیی» ئەو کەسانەى زۆرتەری توانایان هەیه بۆ خستنه‌رووی خۆیان وه‌ک قوربانى له رینگای گرنگیپیدان و هاوسۆزى گەشه‌کردووه‌وه.

«دیمەنى قوربانى»؛ شینوازیکی هاوبەشى ئەمرۆیه له‌نیوان راست و چه‌پ، له‌نیوان ده‌وله‌مەند و هه‌ژاراندا به‌ شینوه‌یه‌کی یه‌کسان، له‌ راستیدا ئەمه‌ ره‌نگه‌ یه‌که‌م جار بێت له‌ میژووی مرۆقايه‌تیدا که ده‌بینیت هه‌موو کۆمه‌له‌ دیمۆگرافیه‌یه‌کان خۆیان وه‌ک قوربانى و سته‌ملینکراو ده‌بینن که له‌ هه‌مان کاتدا کۆمه‌له‌ مرۆیه‌یه‌کان به‌ هه‌مان شینوه‌ خۆیان ده‌بینن، هه‌مووشیان سوود له‌ ده‌رچه‌ ئاسان و خیراکان وه‌رده‌گرن له‌ ئەنجامی ئەو توورەبوونه‌ ئەخلاقیه‌ گشتیه‌ى که هاوبەشیپینکردنی ئەم حالەتانه‌ له‌ رینگەى ئامرازه‌کانی په‌یوه‌ندیکردنی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه‌ سەرنجی پێ راده‌کیشیت.

ده‌کریت له‌م کاتهدا هه‌مووان هه‌ست به‌ به‌ده‌ختی بکه‌ن (جا به‌ هۆی هینانه‌ناوه‌وه‌ى کتیبیک بێت له‌ باره‌ى ره‌گه‌زه‌په‌رسنى بۆ مه‌نه‌ه‌جینکی خويندنی زانکۆی، یان رینگریکردن له‌ فرۆشتنی دره‌ختی یادى له‌دایکبوون له‌ فرۆشگایه‌ک، یان زیادکردنی باج له‌سەر سندوقه‌کانی وه‌به‌ره‌ینان به‌ ریزه‌ى له‌ سه‌ددا نیو) به‌وه‌ى به‌ جوړیک له‌ جزره‌کان چه‌وسینراوه‌ته‌وه‌، له‌به‌ر ئەوه‌ پێی وایه‌ ده‌بیت خەلکی له‌ پیناوی ئەودا توورە بین و بربیک له‌ گرنگیپیدانی

ئەوان بۇ خۇي بەدەست بەينىت.

ژىنگەي ئىستاي راگەياندىن ھاندەرە بۇ ئەو جۆرە كاردانەوانە
و كار بۇ بەردەوامىيان دەكات، چونكە لە كۆتاييدا ئەمە واتە
باشتربوونى كارەكان. كىتپەكەي نوسەرى راگەياندىن؛ رايان
ھۆلىدای ئاماژە بەمە دەدات بە ناوى «رېگەدان بە تورەبوون»:
لەبرىي كارکردنى رۆژنامەوانى لەسەر چىرۆك و كىشە
راستەقىنەكان؛ دەزگاكانى راگەياندىن بۇ خۇيان بە ئاسانترى
دەزانن و «قازانجى زياترىش» كە دەستيان بە شتىكى خراپ
بگات تا بەناو جەماوەرىكى بەرفراواندا پەخشى بگەن و برىك
لە توورەبىي دروست بگەن، پاشان سەرلەنوى توورەبوونەكەي
خەلكى بەسەر خەلكىكى فراوانتردا پەخش بگەن بۇ ئەوھى ھانى
توورەبوونى بەشىكى تریان بدەن، بەمەش جۆرىك لە دەنگدانەوھى
بەتال دروست دەكەن كە بەرزونزمىيەك لەنىوان دوو لايەنى
خەيالیدا دروست دەكات و بەمەش سەرنجى خەلكى لەسەر كىشە
كۆمەلايەتییە راستەقىنەكان لەبىرى خەلك دەباتەوھ. كەواتە جىنى
سەرسامى نىيە كە سەرنجراكىشانى سىياسى لە ئىستادا لە ھەر
كاتىكى دىكە زياترە.

كىشەي گەورە پەيوەست بە «دىمەنى قوربانى» ئەوھىيە كە
سەرنج لەسەر قوربانىيە راستەقىنەكان دوور دەخاتەوھ. ھەتا
ژمارەي ئەو كەسانەي بانگەشەي ئەو دەكەن كە بوونەتە قوربانىي
ستەمى بچووك زياتر بىتت، ئەوا زانىنى قوربانىيە راستەقىنەكان
قورستر دەبىتت.

لاي خەلكى ھەستکردن بەوھى بوونەتە قوربانىي دەستدرىژىيەك؛
بەردەوام سەر ھەلدەدات، چونكە ئەمە دەرچەي ئاسانيان پىن
دەبەخشىت. زۆر نايابە كە مروّف لە سەرکەوتنىكى ئەخلاقیدا

خوی ببینیته وه. وینه کینشی کاریکاتیریی سیاسی؛ تیم کریدر له ستوونیکدا که له رۆژنامه ی نیویورک تایمز بلاوی کردبووه وه، بهم شیوهیه ئەمە ی دەربرپوه: «ئەم توورەبوونه گشتییە؛ هاوشیوهی زۆریک له شتەکانی دیکە یه که ههستیکی باش لای مرؤف دروست دهکن، بهلام به تێپه ربوونی کات له ناخه وه دهمانخوات، بهلکوو له زۆر له شتە ئاست نزمه کانی تر پیستره، چونکه تهنانهت دانیش به وهدا نانین که ئەمە چیژمان پی ده به خشیئت».

بهلام ژیانمان له کومه لگایه کی دیموکراسیی ئازاددا؛ خوی له وهدا ده ببینیته وه که پیویسته مامه له له گه ل که سانیکدا بکهین، ههروه ها له گه ل ئەو بۆچوونانە ی که نابنه هوی سه رسامبوونمان. به ساده یی: ئەو نرخه یه که له به رامبه ر ژیانمان له م کومه لگایه دا دهیدهین، بهلکوو دهشتوانین بلین ئەمە هه موو ناوه رۆکی سیستمی دیموکراسییه. ئەوه ی دیاره، ژماره یه کی زۆری خه لک ئەم راستییه یان له بیر کردووه.

پیویسته له سه رمان به چاودیری و وریاییه وه جهنگه کانمان پالفته بکهین، له هه مان کاتدا هه ول به دین شتیک له تیگه یشتنمان بۆ ئەوانی تر هه بیئت، واته بۆ ئەو که سه ی پیمان وایه دوژمنه، پیویسته له سه رمان به بریکی باش له گومانه وه مامه له له گه ل هه واله کان و ده زگا کانی راگه یاندندا بکهین، ههروه ها خۆمان به دوور بگرین له بۆیاخی ئەوانه ی به بۆیاخیکی یه ک رهنگی تیز خویان لیمان جیا کردووه ته وه. پیویسته له سه رمان به های راستگویی بچنین و هانی شه فافیه ت و پیشوازیکردن له گومان به دین له پینگه یه کی به رزتر له پینگه ی هه ندیک به های وه ک ئەوه ی مرؤف هه میشه له سه ر هه ق بیئت، ههروه ها ههستیکی باشی به رامبه ر به خوی هه بیئت، تۆله بکاته وه. پاریزگار یکردن له م به هایه (دیموکراسی) له

جوينه وهی ئەم ژاوه ژاوه بهردهوامه له جيهانیکي بهيه که وه به ستر او
له توريکدا، به لام پنيوسته قبولی بهرپرسياريتی بکهين و بهردهوام
بين له پشتيوانیکردن له م باهايانه به بي له بهرچاوگرتنی هيچ شتيک،
له وانه يه سه قامگيري سيستمه سياسييه کانمان له داهاتوودا له سه
ئه مه وه ستاييت.

مه لي «چون؟»

خه لکانیکي زور ئەمه هه مووی ده بيستن، پاشان شتيک ده لين
وه کوو: «کيشه نييه، به لام چون؟ تيگه يشتم که به هاکانم خراپن
و خوم به دوور ده گرم له هه لگرتنی بهرپرسياريتی کيشه کانم،
من هيچيش نيم جگه له که سينيکي بينرخ که هه ست ده کات شياوی
بهرکه وتهی زياتر بيت، هه روه ها وا گومان ده بات که ده بيت هه موو
جيهان به ده وری ئەو و هه موو نارچه تيبه کدا که به سه ری ديت؛
بسوورپيته وه. به لام چون بگوريم؟»

له وه لامی ئەمه دا ده ليم، به وپه ری بيلايه نييه وه: «يان بيکه، يان
مه يکه، به لام به من مه لي چون!»

تو به شيوه يه کی کرداری پرۆسه ی هه لپژاردن پياده ده که يت، له
هه ر ساتيکی هه ر رۆژيکدا پياده ی ده که يت: ئەوه ی گرنگه به لات وه
هه لیده بژيريت، ئەمه ش واتای ئەوه يه گورانکاری کاريکی ئاسانه؛
پنيوستی به هيچ نييه جگه له وه ی گرنگی به شتيکی جياواز به ديت.
به راستی کاره که تا ئەم ئاسته ساده يه، به لام ئاسان نييه!

ئاسان نييه، چونکه له سه ره تادا هه ست ده که يت که شکست
هيناوه، ساخته يت، بيعه قليت، هه روه ها ميشکت ماندوو ده بيت،
هه روه ها تووشي ترس ده بيت، له وانه يه له تووره بووندا به ته قيته وه
به سه ر هاوسه ره که ت يان هاوړيکانت يان که سوکارتدا له ميانه ی
پرۆسه که دا، هه موو ئەوانه زيانه لاوه کيبه کانی گوريني به هاکانته،

واته بۇ گۆرېنى ئەوهى به راستى گرنگيت پى داوه، به لام هيچ
دەربازبوونىك له و زيانه لاوه كيانه نيينه.

كاره كه ساده يه، به لام قورسه، به ته واوى ماناى وشه كه قورسه.
ئىستا با چاويك بگيرين به زيانه لاوه كيانه كاندا، ههست به
جۆرىك له نه بوونى دلنيايى ده كه ن، من گرهنتى ئەوه تان ددهمى
«ئايا به راستى پيوسته واز له وه بينم؟ ئايا ئەمه كاره راسته كه يه
كه پيوسته له سه رم ئەنجامى بدهم؟» واز هينان له به هايه ك كه
به رده وام پشتت پى به ستووه، بۇ سالانىكى زور وا دهكات ههست
به جۆرىك له ونبوون بكه يت، واى ده بينيت كه توانات نه ماوه
جياوازي له نيوان راست و هه له دا بكه يت، ئەوه كارىكى قورسه،
به لام سروشتييه.

له دواى ئەوه ههست ده كه يت كه تۆ شكستخواردوويت، نيوهى
ته مهنت تىپه راندووه و توش خۆت به و به ها كونه پيوانه كردووه،
پاشان هه له دستيت به گۆرېنى به ها و پيوه ره كانت و واز له
رؤيشتن له سه ر ئەو ريگايه ده هينيت، به مهش ناتوانيت گوپرايه ل
بيت بۇ ئەو به ها كونه ي پيشتر متمانه ت پى هه بووه، به مهش
راسته وخۆ خۆت وا ديته به رچاو كه كه سىكى ساخته يت، يان تۆ
كه س نييت، هه روه ها ئەمهش ئەنجامىكى سروشتييه، وه كوو خۆى
ئاسووده ييت پى نابه خشيت.

به دلنياييه وه دواتر په يره وى ره تكدنه وه ده كه يت. له
ژياندا زور په يوه نديت دروست كردووه له سه ر ئەو به هايانه ي
هه لتگرتووه، ئەمهش واته كاتى ئەو به هايانه ده گۆرېت (ئەو كاته ي
بريار دده يت كه چوونه وه بۇ قوتابخانه له ئەنجامدانى ئاههنگه كان
گرنگتره، هه روه ها هاوسه رگيرى و دروستكردنى خيزان له خودى
سىكس باشته ره، كار كردنت له پيشه يه كدا كه پى رازى بيت له و

پاره‌یهى به‌دهستى دهه‌نیت؛ گرنگتره؛ ئەو ساته‌یه که ده‌بینیت
گۆرانکاریه‌که‌ت کاریه‌گه‌رى هه‌بووه له‌سه‌ر په‌یوه‌ندیه‌کانت
که هه‌ندیکیان به‌به‌ر چاوى خۆته‌وه ده‌که‌ونه خواره‌وه، ئەمه‌ش
هه‌روه‌ها ئەنجامى سروسشیه، ئاشکرایه ئەمیش ئاسووده‌ت
ناکات.

ئەمانه ئەنجامى لاوه‌کین که ناتوانین خۆمانیان لى لابده‌ین (ئەگه‌ر
به‌نازاريش بن)، به‌و پیه‌یهى ئاراسته‌یه‌کى تر بۆ هه‌لبژاردنه‌کانت
دیارى ده‌که‌یت و له‌ شوینیکى گرنگتر دایده‌نیت و وزه‌یه‌کى
زیاترى خۆتى بۆ ته‌رخان ده‌که‌یت. له‌گه‌ل چاوخشانده‌وه‌ت به
به‌گاهانتدا؛ ڕووبه‌رووى به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ى ناوخۆیى و ده‌ره‌کى
ده‌بیته‌وه به‌ دريژایى ڕینگاکه، له‌ هه‌ر شتىک زیاتر هه‌ست ده‌که‌یت
دنيايیت له‌ده‌ست داوه و له‌ خۆت ده‌پرسیت بلى ئەوه‌ى ده‌یکه‌م؛
هه‌له‌ نه‌بیت، به‌لام دواتر ده‌بینین که ئەم پرسیارکردنه‌ش شتىکى
باشه.

به ندى شه شه م تو هه له يت له هه موو شتيكدا (منيش هه روه ها)

پينچ سه د سال بهر له ئيستا، نه خشه كيشانى جوگرافى باوهريان
وا بوو كه ويلايه تى كاليفورنيا دوورگه يه، پزيشكه كانيش باوهريان
وا بوو كردنه وهى قولى مروف (يان له هه ر به شيكى ديكه ي له شدا
خوينى لى رابكيتشريت): بوى هه يه نه خوشى چاره سه ر بكات،
زانايانيش بروايان وا بوو ئاگر له شتيك دروست بووه كه پنى
دهلين «سه رچاوه ي ئاگر»، ئافره تانيش وايان ده زانى شوردينى
رووخساريان به ميزى سه گ؛ رووخساريكى هه ميشه گه نجيان پى
ده به خشيت، هه روه كوو گه ردووننا سه كانيش پينان وا بوو كه خور
به دهورى زهويدا ده سوورپيته وه.

من كاتيك كورينكى بچكوله بووم، حه زم له «خوبه كه مزان»
نه بوو كه پيم وا بوو جوړيكه له سه وزه، گومانم وا بوو كه برا كه م
راږه ونيكى نه ينى له مالى نه نكمدا دوزيوه ته وه، چونكه ده يتوانى
له ناو گه رماوه كه يانه وه بيته ده روه به بى ئه وهى به تاو ده رگا كه دا
بيت (تينيبييه كى گرنگ: گه رماوه كه په نجه ره ي تيدا بوو)، هه روه ها

گومانم وا بوو که رۆیشتنی هاوریکه م له گهل خیزانه که ی بو شاخی واشنتون (Washington B.C)، واته ئه وان گهشتیان کردوو به ناو کاتدا و گهراونه ته وه بو رابردوو بو ئه و سه رده مه ی دهیناسوره کان له ژیاندا مابوون، ئه مه ش له بهر ئه وه ی (B.C) ئاماژه یه بو کاتیکی زور دووری رابردوو. کاتیکیش بوومه ههرزه کار، به هه مووانم دهوت که من گرنگی به هیچ شتیک نادهم، به لام راستیه که ی ئه وه بوو من زیاد له پیویست گرنگیم به شته کان ده دا.

که سانیکی تر هه بوون دهستیان وهرده دایه جیهانی من، به بی ئه وه ی پی بزانه. وام ده زانی به خته وه ری قه دهره نه ک هه لیزاردن، ههروه ها پیم وا بوو خوشه ویستی شتیکه له خویه وه روو ده دات، شتیک نییه مروف کاری بو بکات، ههروه ها پیم وا بوو مروفتیک که نایاب بیت؛ شتیکه مروف راهینانی له سه ر ده کات و له خه لکی تریشه وه فیری ده بیت و شتیک نییه مروف خوی دایه بینیت له پیناو خویدا.

کاتیک بو یه که م جار بوومه خاوه نی هاورییه کی کچ، وا گومانم ده برد بو هه تاهه تابه به یه که وه ده مینینه وه. کاتیکیش په یوه ندییه که کوتایی هات، پیم وا بوو جاریکی تر من ئه و هه سته م له گهل ئافره تیکی تر دا بو دروست نایته وه. کاتیکیش له گهل ئافره تیکی تر ئه و هه سته م بو دروست بووه وه، پیم وا بوو بابه ته که بویه به و شیوه یه یه، چونکه هه ندیک جار خوشه ویستی به ته نها به س نییه، پاشان بوم ده رکه وت پیویسته هه ر که سیک بریار بدات که بو ئه و «چی به سه» و ده کریت خوشه ویستی له هه ر شوینیک بوونی هه بیت که خومان ریگا به بوونی بدهین.

له هه ر هه نگاوینک له هه نگاوه کانی ریگا که مدا هه له بووم، له هه موو شتیکدا هه له بووم، به دریزایی هه موو ژیانم به ته واوی له

هه له دا بووم له باره ی خوم و خه لکی و کومه لگا و روشنیری و
جیهان و هه موو گه ردوون... له هه موو شتیکدا.
هیوادارم دوخه که به و شینودیه به رده وام بیت له و به شهی ژیانم
که ماومه.

هه روهک چون (مارک) ی نیستا ده توانیت ته ماشای رابردو
بکات بو هه له و که موکورتيه کانی مارک له رابردو دا، نه و رېژیک
له رېژانی نایندهش ته ماشای نه وه دهکات که (مارک) ی نیستا
گومانی بو ده بات و ده یلینت (له ناویشیاندا ناوهروکی نه م کتیه)
و تیبینی هه له و که موکورتيی هاوشینوه دهکات، نه مهش کاریکی
باش ده بیت، چونکه واتای نه وه یه من گه شه ده که م و پینش ده که وم.
وته یه کی به ناوبانگی یاریزانی باسکه مایکل جوردان هه یه که
باس له شکسته کانی دهکات جار له دوا ی جار له دوا ی جار، هه روه ها
له باره ی نه وه ی که نه و شکستانه هوکاری سه رکه وتنی بوون.
زور باشه، نه وه ی نه و وتی؛ پیتان ده لیم: «من هه میشه هه له
ده که م، له هه موو شتیکدا، جار له دوا ی جار له دوا ی جار، نه مهش
هوکاری باشتربوون و گه شه کردنی ژیانمه».

گه شه کردن، پرؤسه یه کی به یه که وه گریدر او ی دوو باره بوو وه ی
بیکوتایه. نیمه کاتیک که شتیکی تازه فیر؛ ده بین له «هه له» وه
ناگوازینه وه بو «راست»، به لکوو نیمه له «هه له» یه که وه
ده گو یزینه وه بو «هه له» یه کی تر، به لام به رېژه یه کی که متر هه له یه.
کاتیک له دوا ی نه وه شتیکی دیکه فیر ده بین، نه و له هه له یه که وه
که بریکی که مه؛ ده گو یزینه وه بو هه له یه ک که بره که ی که متره به
رېژه یه کی که م، پاشان ده چین بو هه له یه کی ساده تر له وه ی پینشو،
هر به و شینودیه. نیمه له پرؤسه یه کی به رده و امدا ین به ره و راستی
و که مال، به بی نه وه ی هه رگیز بگه ین به و راستی و که مال.

داوامان لی نهکراوه به شیوهیهکی رهها وهلامی «راست»
بهدهست بهینین له بارهی خۆمانهوه، بهلکوو پنیوسته لهسهزمان
بگهڕین بهدوای ئهوهی ئهمرۆ تیایدا ههله دهکهین و خۆمانی لی
رزگار دهکهین بۆ ئهوهی سبهینی کهمتر ههله بین.

دهگریت گهشهی کهسی بابتهیکی تهواو زانستی بیت، کاتیک
لهو گۆشهنگایهوه تهماشای دهکهین. بههاکانمان بریتین له
گریمانهکانمان: ئهم رهفتاره باشه، ئهوهیان گرنگه، بهلام ئهوه رهفتاره
بهو شیوهیه نییه، کردارهکانیشمان بریتین له تاقیکردنهوهکانمان
ههروهکوو له زانستدا ههیه، ههروهک شیوازهکانی ههست و
ههلهچوون و بیرکردنهوه بهرهمهینهکانمان ئهو داتایانهن که
بهدهستیان دههینین.

بیروباوهڕیکی راست یان ئایدۆلۆژیایهکی تیروتهسهل نییه بۆ
هموو کهسێک، ئهوهی ههیه تهنها وا دهکات تاقیکردنهوهکانت
ببینیت و بزانیته راستن بهلای خۆتهوه، تهنانهت لهم حالهتهدا
ئهگهڕی ههیه که به شیوهیهک له شیوهکان تاقیکردنهوهکات ههله
بیت. به هۆی ئهوهی من و تو و هموو کهسێکی تر پنداویستی
جیاوازمان ههیه، ئهوا بێگومان دهگهینه وهلامی «راست»ی جیاواز
له بارهی واتای ژیاومان و چۆنیتی ژیاومانهوه. گهشتکردنم به
دریژایی چهند سالیکی؛ وهلامه «راست»هکهم لهخۆ دهگریت،
ژیان له شوینانی دووردههست و دابراو و پیکهنین تا ئهوپهڕی
توانام، یان... لانی کهم تا کاتیکی نزیک وهلامه «راست»هکهم بهو
شیوهیهیه. بهلام وهلامهکهم بهردهوام دهگۆریت و بهرز دهیتهوه،
چونکه خۆم دهگۆریم و بهرز دهبمهوه. لهگهڵ زیادبوونی تهمنم و
زۆربوونی ئهموونهکاندا، خۆم له ههلهی ههندیک له وهلامهکانم
دهرباز دهکهم و بهوهش رۆژبهروژ زیاتر لهگهڵ پنداویستییهکانم

هاوناهنگ دهبيت، نهوهش بهردهوام دهبيت.

كسانتيكي زور ههن كه هزي نهوهيان ههيه له ژياناندا
«لهسر حق» بن، به نهاندازهيك كه ناتوانن بژين.

با وای دابنين نافرهتيكي تنها ههيه كه شووی نهکردوه و
بهدوای هاوبهشينكدا دهگهریت بو خوی، بهلام هرگيز له مالهكهي
ناچيته دهرهوه و هيچ كاريك ناكات بو گهيشتن بهوهی دهيهويت.
با وای دابنين پياويكيش ههيه خوی كوشتووه له نيشهكهدا
و پنی وایه شياوی پله بهرزکردنهوهيه، بهلام هرگيز لهلاي
بهريوهبهرهكهي نهوه بهروونی ناليت.

نهو دووانه له شكست دهترسن، يان له رهتکردنهوه، يان له
بوونی كهسينك كه پينان بلیت «نا».

بهلام بابتهكه بهو شيوهيه نييه، بهدلنيايييهوه رهتکردنهوه
بهنازاره، شكستيش بيزاركهره، بهلام ههنديك بابتهی «دلنيايي»
ههيه كه دهستمان پيوه گرتوون... نهوانه بابتهی «دلنيايي»ن،
ترسمان ههيه بيانخهينه ژير پرسيارهوه يان پشتيان تی بكهين،
نهوانه بههايكن كه ژيانمان واتايان پی بهخشيون به دريژايی
چهندين سال. نهو نافرهته له مالهكهي ناچيته دهرهوه و بهلين
به كس نادات، چونكه وای دهبيت ناچار دهبيت رووبهرووی
بيروباوهرهكاني خوی بيتهوه له بارهی نهوهی تا چهند نافرهتيكي
خوازاوه. ههروهها پياوهكه داوای پله بهرزکردنهوه ناكات، چونكه
نهمه به واتای رووبهرووبونهوهی ديت لهگهل بيروباوهرهكاني له
بارهی بههای راستهقينهی ليهاوتوييهكاني.

كاتی مروف له شوینی خوی دابنيشيت لهگهل دلنيايييه
بهنازارهكهي بهوهی كهس نييه بهلايهوه سهرنجراكيش بيت و
كسيش نييه بههرهكاني بنرخينيت، لهوه ئاسانتره كه نهو دلنيايييه

بخاته ژیر تاقیکردنه وهیهکی راسته قینه وه و خوی له بابته که دلتیا
بیته وه.

ئه و بیروباورانهی له م شیوهیهن (بیروباوهرم به وهی من
که سیکه سهرنجراکیش نیم به پینی پیویست، ئیتر بۆ خۆم ماندوو
بکه م؟ یان بیروباوهرم به وهی به پیره بهری کاره که م که سیکه
خراپ و بینرخه، ئیتر بۆ خۆم ماندوو بکه م؟)، دانراون بۆ ئه وهی
بریکی که م ئاسووده ییمان پی بدن له ئیستادا به قوربانیدان به
بریکی زور له بهخته وه ریمان له داها توودا. ئه مه ستراتژیکی
ئه و په ری خراپه له سه ر ئاستی درێخایه ن، به لام ئیمه هۆگریان
ده بین، چونکه ئیمه پیمان وایه له سه ر حه قین، له بهر ئه وهی ئیمه
گریمانه ی زانیی پيشوه خته مان ده که ین به وهی روو ده دات. به
ده ربهرینیکی تر: گریمانه ی ئه وه ده که ین که ئیمه کوتای چیرۆکه که
ده زانین.

دلتیایی دوژمنی گه شه کردنه، هیچ شتیکی دلتیایی نییه پیش
ئه وهی روو بدات، پیش ئه وهی به راستی بیته دی، تا ئه و ساته ش
شیاوی ئه وهیه گفتوگۆی له باره وه بکریت، ئه مه یه هۆکاری
ئه وهی قبولکردنی که موکورتی و عه یبه کان له به هاکانی ئیمه دا
چاوه روانکراوه تا ئه و کاته ی ئه و به هایه گه شه ده کات و پیش
ده که ویت.

له بریی راکردن به دوای «دلتیایی» دا، پیویسته له سه رمان له
حاله تی گومان و گه رانی به رده و امدا بین: گومان له بۆچوونه کانماندا،
گومان له هه سته کانماندا، گومان له وهی داها توو بۆمانی هه لگرتوو،
ئه گه ر جووله نه که ین و خۆمان ئه و داها تووه دروست نه که ین
بۆ خۆمان. له بریی ئه وهی به رده و ام هه ول به دین هه میشه له سه ر
حه ق بین، پیویسته له سه رمان به رده و ام بگه رین بۆ «چۆن ئیمه

هه له یڼ»، ئەمەش له بهر ئه وهی ئیمه هه میسه هه له یڼ!
 ئەگەر هه له ش بڼ؛ ئەوا ده کرینی هه به سه ر ئەگه ری گۆر انکاریدا،
 بوونمان له سه ر هه له؛ هه لی گه شه کردن و پڼشکه وتتمان پی دهاد،
 ئەمه واتای دروستکردنی که لڼنیک نییه له قولماندا (راکڼشانی خوڼن
 له ده مار) بۆ ئه وهی له نه خو شیی هه ک چاک ببڼه وه، هه روه ها واتای
 رژاندنی میزی سه گ نییه به رووخسارماندا بۆ ئه وهی هه میسه
 به گه نجی بمڼڼه وه، واتای ئه وه یه که «خوبه که مزان» جوړیک
 نییه له سه وزه، هه روه ها نه ترسڼ له وهی گرنگی به هه ندیک شت
 بده یڼ.

بابه ته که به م شیوه یه یه، چونکه شتیکی نامۆ هه یه، به لام
 راستییه: به راستی ئیمه نازانڼ کامه تاقیکردنه وهی ئه رڼڼڼڼه و کامه
 نه رڼڼڼڼه! هه ندیک له قورسترین و سه ختترین ساته کانی ژیانمان به
 شیوه یه ک کوتایی دڼ، که له هه موو دۆخه کان باشتر به سه رماندا
 ده شکڼه وه، هه روه ک بۆمان ده رده که ویت که هه ندیک له و کاتانه ی
 له هه موو کاتیک تیرترین ئه و ساتانه ن که تیایدا ناگایمان تووشی
 په رتبوون بووه و پشتیوانمان نه ماوه. له باره ی تاقیکردنه وه
 ئه رڼڼڼڼه/نه رڼڼڼڼه کانه وه، متمانه به بڼرکردنه وهی خوت مه که. هه موو
 ئه وهی ئیمه دلنیاڼ له زانڼڼ، به راستی ئه وان هه یه که له ئیستادا
 نازارمان ده دن و نازارمان ناده ن، ئەمەش شتیکی به به ها نییه.

به ته واوی وه کوو ئه وه وایه کاتیک که به ترسه وه ته ماشای
 ژیاڼی خه لکی ده که یڼ پڼش پڼنج سه د سال له مه وه به ر، ده یه پڼمه
 پڼش چاوم که دوا ی پڼنج سه د سالی دیکه خه لکی به ئیمه و
 دلنیاڼه کانمان پڼده که نن، زور پڼمان پڼده که نن کاتی ده بڼڼ چوڼ
 رڼگامان داوه پاره و کاره کانمان ژیانمان بۆ دیاری بکه ن، هه روه ها
 زور پڼده که نن که ده بڼڼ چهنده ترسمان هه یه له وهی که سڼک

بنرخینین که له ئیمه گرنگتره، به لام پیاهه لدان به که سانیکی گشتیدا ده که یه که شیایوی هیچ نین، ههروهها پیمان پیندکه نن کاتی سرووته کانمان و نهو شتانهی به شومیان ده زانین؛ ده بین و نهو شتانهش که دوودلیمان بو دروست ده کهن و نهو شتانهی ده بیه هوی سه ره له دانی شهر له نیوانماندا، نهو که سانه چه ند راستیه که له ژیا نی ئیمه یان بو ده رده که ویت، سهیری دلره قیمان ده کهن، لیکولینه وه له هونه ره کانمان ده کهن و له باره ی میژوو مانه وه گنتوگو ده کهن، نهو که سانه کومه لیک راستییان له ژیا نی ئیمه دا بو درده که ویت که تائینستا کهس له ئیمه نه یزانیوه.

نهوانیش هه له ده بن، نهوانیش ههروهها، زور له هه له کانی ئیمهش تیده په رینن.

ئه ندازیارانی بیروباوه ره کانمان

هه ول بده له مه تینگه یه، که سینک وه رگره، به بی دیاریکردن له گه ل پلاکینکی بچوو کدا بیخه ره ژوو ریکه وه که بتوانیت دهستی پیندا بنیت، پاشان پینی بلی نه گه ر شتینکی دیاریکراو نه انجام بدات (شتینک که خوی هه لیبژیریت)؛ نهوا گلۆپیک هه له ده بنیت وه ک ناماژیه ک بو نه وهی خالینکی هه یه، پاشان پینی بلی نهو خالانه بژمیریت که له ماوی سی خوله کدا کو یان ده کاته وه.

کاتیک زانایانی دهروونناسی ئه م تاقیکردنه وه یه یان نه انجام دا، شتیک رووی دا که له وانیه پیشبینیت کرد بنیت. نهو که سانه ی خرابوونه ژیر تاقیکردنه وه که وه، دانیشن و به شیوه یه کی هه ره مه کی دهستیان به پلاکه که دا ده نا بو نه وهی گلۆپه که هه لیبیت و پینان بلین خالینکیان به دهست هیناوه.

لوژیکیه که هه ولیان دا به رده وام کاره که یان دووباره بکه نه وه بو نه وهی خالی زیاتر به دهست بهینن، به لام گلۆپه که چیتر

هه لنه ده بوو، به م شيوه يه ش رينگای جياواز و ئالوزيان گرته بهر:
 سى جار دهست بنى به پلاکه که دا، پاشان جارنک دهستی پيدا
 بنى، پاشان پينج چرکه چاوه رى بکه، پاشان گلۆپه که داده گيرسنت!
 خالىكى تر، به لام ئەمه له کۆتاييدا سوودی نه بوو، دهستيان کرد
 به بيرکردنه وه: له وانه يه ئەوه هيج په يوه ندييه کى به پلاکه که وه
 نه بيت، له وانه يه په يوه ندى به شيوه ي دانيشتمه وه هه بيت، يان
 له وانه يه په يوه ست بيت به و شته ي دهستی لى ددهم، له وانه يه
 بابه ته که په يوه ندى به قاچمه وه هه بيت... گلۆپه که هه ليوو! خالىكى
 تر، به لى... قاچه کانمه... پاشان دهست بنى به پلاکه که دا، گلۆپه که
 داده گيرسنت!

به شيوه يه کى گشتى هه ريه که يان له ماوه ي ده خوله ک بو پانزه
 خوله کدا توانيان رهفتار و جووله ي پيوست بو کۆکردنه وه ي خالى
 زياتر بدۆزنه وه، ئەو رهفتارانه به راستى نامۆ بوون... شتانيكى له
 شيوه ي وهستان له سه ر يه ک قاچ، يان زنجيره يه ک دهست پيدانانى
 زۆر به پلاکه که دا له ماوه يه کى ديارى کراودا و له گه ل روانين بو
 ئاراسته يه کى ديارى کراو!

به لام با به شه نامۆکه ي چيروکه که تان پى بلیم: له راستيدا
 به خشينى خاله کان به شيوه ي هه ره مه کى بوو، خوى له خويدا
 هيج زنجيره و شيوه يه کى ديارى کراوى نه بوو، ته نها گلۆپنک بوو که
 داده گيرسا و خه لکه که ش دهستيان به پلاکيندا دهن، به و گومانه ي
 که ئەمه ي ده يکه ن؛ خالىان بو دهسته بهر ده کات.

ئه گه ر هه موو شته کان بخه ينه لاوه، ده بينين ئامانجى
 ليکۆلينه وه که خسته رووى خيراى عه قلى مرۆفه کان بوو له
 داهينانى هه ندىک شتى بيسه رو بهر، پاشان بروا پينکردنى و به
 راست دانانى. روون بووه وه که به راستى ئيمه ليوه شاوه ين له و

بوارهدا، هه موومان لیوه شاوهین. هه ریه که یان له ژورره که هاتنه
 دهر به و باوه ره وه که تاقیکردنه وه که ی به سه رکه و تووی بریوه و
 له یارییه که دا براوه بووه، هه موویان برویان وا بوو که زنجیره
 «راست» هه که یان دۆزیوه ته وه بو په نجه نان به پلاکه که دا و به مهش
 خالیان وهرگرتووه، به لام ئه و ریگیانیه ی دایانهینا؛ دهگمه ن بوون به
 ئه ندازه ی دهگمه نیی مرقه کان خویان. یه کیک له پیاهه کان گه یشته
 زنجیره یه ک ده ستپیدانان به پلاکه که دا که لای خوی نه بیته، هیچ
 مانایه کی نه بوو. یه کیک له کچه کانیش چوو ده ره وه به و باوه ره وه
 که ده بیته چه ند جاریک ده ست بدات له سه قفه که بو ئه وه ی خال
 به ده ست بهینیت، کاتیکیش له ژورره که هاته ده ره وه؛ له وه پری
 ماندوویتیدا بوو به هوی ئه و هه موو بازدانیه ی ئه نجامی دابوو بو
 ئه وه ی ده ستی بدات له سه قفه که.

میشکی ئیمه ئامیری و اتاکانن، به لام ئه وه ی پیمان وایه واتایه؛
 له و په یوه ندییانه وه دروست بووه که عه قلمان دروستی ده کات
 له نیوان دوو تاقیکردنه وه یان زیاتردا. ده ست به پلاکیدا ده نین،
 ده بینین گلۆپیک داده گیرسیت. با وای دابنن پلاکه که بووه ته هوی
 داگیرسانی گلۆپه که، ئه مه له ناوه ره وکدا بناغه ی واتاکه یه. پلاک،
 رووناکی، رووناکی، پلاک... ئیمه کورسییه ک ده بینین، تیبینی ئه وه
 ده که ین که رهنگی کورسییه که خۆله میشییه، له و کاته دا میشکمان
 په یوه ندییه ک دروست ده کات له نیوان رهنگ (خۆله میشی) و شتیک
 (کورسی) دا، پاشان واتاکه داده بریت: «کورسییه که خۆله میشییه».
 میشکمان هه میشه کار ده کات و په یوه ندیی زیاتر و زیاتر
 دروست ده کات بو ئه وه ی یارمه تیمان بدات له تیگه یشتنی ژینگه ی
 ده وروبه رمان و هه لسوکه و تکردن پینانه وه. هه موو شتیک له و
 تاقیکردنه وانیه ی له گه لیاندا ده ژیین (تاقیکردنه وه ده ره کی و

كچن خوت به

و درگيراني: نارام عوسمان

ناوه كيه كان)، په يوه نديي به يه كگه يشتني نوي له ناو ميشكماندا
به رهم ديت. هموو شتيك، له و وشانه ي لهم لاپه ربه دان بو
نهو تيگه يشتنه نه حوييانه ي به كار يان دهينين، بو تيگه يشتن له و
وشانه و بو نهو جنيوه پيسانه ي ميشكت بوي ده چيت كاتي نه وه ي
من دهينووسم دووباره يه يان بيزار كه ره... هر بيرو كه يه ك له و
بيريو كانه، هر ليدانيكي دل، هر تيگه يشتنيك، پيك هاتووه له
هزاران و هزاران په يوه نديي ده ماري كه به ناو يه كدا ده چن و
رووناكي ده دات به عقلت له ريره وي تيگه يشتن و زانيندا.

به لام ليره دا دوو كيشه هه يه: يه كه ميان نه وه يه عه قلمان بي
كه مو كوري نيه، نيمه هه له ده كه ين له شتانيكدا كه ده يانينين و
ده يانينستين، هه روهك نيمه هه نديك له شته كانمان بير ده چيته وه
و له شيكر دنه وه ي رووداوه كاندا به و په پري ناساني هه له ده كه ين.
كيشه ي دووهم نه وه يه كه ميشكمان دروست كراوه بو
ده سترتن به و واتايه ي بو خو ماني ده هينينه بوون. نيمه هه ميشه
لا ده ده ين به لاي نهو واتايه دا كه عه قلمان دروستي كردووه، حز
ناكه ين ده ستيان لي هه لگرين، ته نانه ت كاتيكيش به لگه يه كمان ديته
به ر ده ست كه پيچه وانه ي نهو واتايه بيت كه پني گه يشتووين،
نهوا زور به ي كات به لگه كه پشتگوي ده خه ين و ده ست ده گرين به
بيرو بروا كانمانه وه.

جاريك نيمو فليبيسي كوميدى وتي: «پيم وا بوو كه ميشك
گه وره ترين نه دامي جه ستمه، پاشان زانيم كئ وام پي ده لنت.»
راستيه ناخوشه كه نه وه يه كه نهو به شه زوره ي ده يزانيين و
بروامان پنيه تي، به ره نجامي په يوه ندييه كي به هيزه له نيوان لايه نداري
و نه بووني ورده كاري كه له ميشكماندا بوونيان هه يه. زور له
به ها كانمان، به لكوو به شي هه ره زوريان به ره ممي نهو رووداوانه ن

که هه موو جیهان له خو ناگرن، یان به رهه می رابردوو یه کن که
تینگه یشتیان به ته واوی خراپه.

ئه نجامی ئه م قسه یه چیه؟ ئه نجامه که ی ئه وه یه که زۆرینه ی
بیرو پراکانمان هه لهن، یان با وردتر بین: بیرو پراکانمان هه موویان
هه لهن، به لام هه ندیکیان له وانی تر که متر هه لهن! عه قلی مرۆقه کان
کۆمه لیکه به یه کدا چوو له که می وردده کاری. راسته ئه م بیرو که یه
له وان یه نااسووده ت بکات، به لام قبول کردنی به جۆریک گرنگه که
بروای پی نا کریت. له داها توودا ئه مه ده بینین.

ئاگاداری ئه وه به که بروات پیه تی

له میانه ی خسته ژیر چاره سه ری ده روونیه وه له سالی ۱۹۸۸،
رۆژنامه نووس و نووسه ری بواری ئافره تان؛ میریدیس ماران
گه یشته راستیه کی له ناکاو: کاتیک مندا ل بوو؛ باوکی مامه له ی
سینکسی نه شیاوی له گه ل کرد بوو، ئه مه شوکیک بوو بۆ ئه و،
له گه ل یادگه یه کی داگیرکراو هه موو ژیا نی تیپه راند تا کوو گه وره
بوو به بی ئه وه ی هیچی له باره وه بزانی ت، به لام کاتی گه یشته
ته مه نی سی و حه وت سالی؛ رووبه رووی باوکی وه ستایه وه و
روودا وه که ی به ئەندامانی خیزانه که ی راگه یاند.

ئه وه ی میریدیس باسی کرد، ترسی خسته نیو دلی ئەندامانی
خیزانه که وه. باوکی به خیرایی ره تی کرده وه که هیچ کاریکی
کرد بیت. به شیک له ئەندامانی خیزانه که چونه پال میریدیس،
به شه که ی دیکه شیان چونه پال باوکه که، داری خیزانه که بوو
به دوو بهش. ئه و ئازاره ی بوو بووه ره گه زیکی دیاریکراو له
په یوه ندی نیوان میریدیس و باوکید، بۆ ماوه یه کی زۆر ته نییه وه

و وه کوو بزین له ننیو لقه کانی نهو داره دا بلاو بووه وه، هه مووان پارچه پارچه بوون.

له سالی ۱۹۹۶ میریدیسی شتیکی کتوپیری دیکه ی دوزییه وه: باوکی هیچ مامه له یه کی نه شیاو ی سینکسی به رامبه ری نه کردبوو، عه قلی خوی نهو بیره وه رییه ی داهینابوو به یارمه تی چاره سازیکی دهروونی که نه ویش مه بهستی خراب نه بوو، هه سترکردن به تاوانی زال کردبوو به سه رییدا.

هه موو نهو ماوه یه ی له ژیانی باوکیدا مابوو؛ له هه ولی ئاشترکردنه وه ی نهو و نه ندامانی دیکه ی خیزانه که ییدا بوو له رینی داوای لیبووردنه بیکوتاییه کانی، به لام کات فریای نه که وت، له بهر نه وه ی باوکی مرد و نهو خیزانه هه رگیز نه که رایه وه سه ر رینچه راسته که ی خوی.

دواتر بوون بووه وه که میریدیسی به ته نها نه بووه، نهو له ژیاننامه که ییدا که ناوی لی ناوه «درۆکه م: چیرۆکینی راسته قینه له باره ی یاده وه رییه کی ساخته وه»؛ بوونی کردوو ته وه که چون ئافره تانیکی زور له ده یه ی هه شتاکاندا نه ندامه نیرینه کانی خیزانه که یان تومه تبار کردوو به ده سترنیزیکردنه سه ریان و مامه له ی نه شیاو به رامبه ریان، به لام پاش چند سالیک له قسه کانیان په شیمان بوونه ته وه. له بووداوینکی هاوشینوه دا، له هه مان ده یه دا که سانیکی زور ده رکه وتن که باسیان له کومه له ی شه ی تانپه رسته کان ده کرد که خراپه به رامبه ر مندالان ده که ن، به لام پولیس هیچ به لگه یه کی ده ست نه که وت سه باره ت به و به فتاره شیتانه یه ی باسیان کردبوو، سه ره رای لیکولینه وه ی زور که له ده یان شاردا به رنوه چوون.

بوچی خه لکی له ناکاو که وتنه هه لبه ستنی نهو یاده وه رییه

درويانە لە بارەى خراپەكارىي تۆقینەر لەناو خیزانەکان و هەندىک
لە کۆمەلە ئایینیيەکاندا؟ بۆچى هەموو ئەو شتانە لەو ماوه
دیاریکراوەدا پرویان دا، واتە لە دەیهى هەشتاکاندا؟

کاتىک کە منداڵ بووئیت یاریى (تەلەفۆن) ت کردوو؟ ئەو یاریيەى
کە شتىک دەچینییت بە گویى کەسینکدا، پاشان ئەوهى وتووتە بە
هەمان رینگا دەگوئىزیتەوه بۆ دە کەسى تر و ئەوهى کوتا کەس
گویی لىی دەبییت؛ زۆر جیاوازه لەوهى تۆ لە سەرەتاوه وتووتە.
یادگەى ئیمەش لە بنەرەتەوه لەسەر ئەم شىوازه کار دەکات.

بە ئەزموونىکى دیاریکراودا تىدەپەرین، لەپاش چەند رۆژىک بە
شێوهیەکی کەمىک جیاواز ئەو ئەزموونەمان بىر دەکەویتەوه، وهک
ئەوهى کەسینک چپاندبىتی بە گویماندا و بەباشى ئەمانیستییت،
پاشان ئەو ئەزموونە بۆ کەسینک دەگىرینهوه و خۆمان بە ناچار
دەبینین کە هەندىک لە بۆشاییەکان لەلایەن خۆمانەوه پڕ بکەینەوه
بۆ ئەوهى دلیا ببینەوه کە چىرۆکەکە واتایەک دەبەخشیت و بۆ
ئەوهى وهک چىرۆکىکى سەرنجراکیش دەربجیت، پاشان خۆمان
باوهر بەو شتە بچووکانە دەکەین کە مىشکى خۆمان دروستى
کردوون، بەم شێوهیە چىرۆکەکە بەتەواوى دەگىرینهوه، لەگەل
زیادکراوهکاندا لە جارى داهاوویدا، بەلام ئەو زیادکراوانە راستەقینە
نین، ئیمەش دەزانین کە تارا دەیهک هەلەى تىدايه، پاشان لەدواى
سالىک بەسەرخۆشى هەمان چىرۆک دەگىرینهوه و چاکسازی
زۆرى تىدا دەکەین... کىشه نییه، با راستگو بین... یەک لەسەر سىی
چىرۆکەکەمان گۆرانى بەسەردا دىت، بەلام هەفتەیهک دواى ئەوه
هاوار دەکەین و نامانەوئیت دان بنیین بەوهى زیادەرۆبیمان لە
درۆدا کردوو، بەو شێوهیە چىرۆکەکە بە کۆپیيەکی گەرەکراو و
سەرخۆشانەوه دەگىرینهوه، پاشان پىنج سال تىدەپەریت و سوئىند

دهخوين که راسته، سویند دهخوين به گیانی دایکمان که راسته و له خودی راستگویش راستگویانه تره، له کاتیکدا له سه ددا په نجای ناراسته.

ئیمه نهو کاره دهکین، همومان، تو نهو کاره دهکیت، منیش نهو کاره دهکهم، نهو بابه تهش هیچ په یوه نندیه کی به ئاستی راستگویمان یان نییه تباشیمان وه نییه، له بهر نه وهی ئیمه همیشه له حالتی سهرلینشیواندنی خومان و سهرلینشیواندنی خهلکانی ترداین له بهر هوکاریک نا، به لکوو تهنه له بهر نه وهیه که میشکمان به جوریک دیزاین کراوه همیشه چالاک بیت، به لام دیزاین نه کراوه بو نه وهی ورد بیت.

بابه ته که له سهر خرابی یادگمان کورت نابیته وه (یادگپه کی خراب تا نهو ئاسته ی وا بکات دادگاکان شاهیده کان به هه ند وهرنه گرن له هه ندیک حالتدا)، به لکوو میشکمان تا ئاستیکی ئابروو به ریش به رینگای لایه نداری کار دهکات.

نه وه چونه؟ میشک همیشه هه ول ده دات واتای نه وهی له ده ورو به رمانه هه لنینجیت، نه مهش به پشتبه ستن به وهی پینستر باوه رمان پینته تی و نه وهش که پینستر پیمان راگه په تراوه. هر زانیاریه کی نوي له رینگه ی به ها و هه لینجراوه کانی خومان وه پیوانه ده کریت، له نه جامی نه وهش میشک همیشه لایه ندار ده بیت بو نه وهی له و چرکه ساته دا هه ست دهکین که راسته.

به و شیوه یهش کاتیک په یوه ندیم له گهل خوشکه که م باش بیت؛ نهوا هه موو بیره وه ریبه کانم له گهل نهو له ژیر روشنایی نه رینیدا باس دهکهم، به لام کاتیک په یوه نندیه که خراب ده بیت؛ نهوا زوربه ی کات به و شیوه یه سهیری هه مان نهو یاده وه ریبه دهکهم که جیاوازه له رابردوو و به و جوره دایده ریژمه وه که تووربه یی و

بیزاری ئیستای نئوانمان تیایدا رهنگ بداته وه. من ئیستا ته ماشای دیارییه ناسکه که ی ده که م که سالی رابردوو پیشکه شی کردم وهک ئامازه یه ک بو زالیتی (وهک نه وهی چاکه یه کی له گه لم کردیت نه ک دیاری)، دواتر بانگه یشتنه کردنمان بو ماله که ی له نزدیک ده ریچه که به هه له یه کی بیتاوانانه نازانم که به بی مه به ست رووی دابیت، به لکوو به فه راموشکردن و پشتگوینخستنیکی ئابروو به رانه ی ده زانم له لایه ن نه وه وه.

چیرۆکی درۆزنانه ی میریدیس له باره ی خراپه کارییه که ی باوکی به رامبه ری، زور واتای زیاتر ده بیت کاتیک له و به هایه تیده گه ین که نه و بیروباوه ره ی لیوه په یدا بووه. پیویسته له سه ره تاوه نه وه بزانی که په یوه ندیی میریدیس له گه ل باوکیدا له زوربه ی کاته کانی ژیانیدا په یوه ندییبه کی ناهه موار و پرکیشه بووه، ده بیت نه وه ش بزانی که میریدیس زنجیره یه ک له په یوه ندیی سه رنه که وتوو ی له گه ل پیاواندا دروست کردوو، له ناو نه وانه شدا هاوسه رگرییه کی سه رنه که وتوو.

به و شیوه یه ش نه و به هایه ی له لای نه و بووه، ده لیت: «په یوه ندیی پته و له گه ل پیاواندا، کاریکی خراپه».

له سه ره تای هه شتا کانه وه، میریدیس بووه چالا کوانیک توند ره وی بواری ئافره تان و دهستی کرد به نه جامدانی توژی نه وه له باره ی ده ستریزی سیکی بو سهر مندالان. رووکه شه که ی چیرۆکی ده ستریزی زور ترسناک بوو، یه ک له دوای یه ک، مامه له ی له گه ل که سانیک کرد که روو به رووی ده ستریزی سیکی بوو بوونه وه له ناو خیزانه که یاندا (به گشتی کچانی مندال بوون)، نه مه ش چند سالتیک به رده وام بوو، هه ره که ژماره یه ک راپورتی رۆژنامه وانیی زوری نووسی له باره ی چند

توڑینہ، وہیہ کی کہم وردہ کاریہ وہ کہ لہو کاتہ دا دہرگہ وتیوں:
 توڑینہ، وہی لہو چہ شنه کہ زور زیادہ روی کردیوں لہ بارہی
 ٹاسٹی بلاو بوونہ وہی دیار دہی دہستدریڑی کردنہ سہر مندالان لہ
 چوارچنیوہی خیزاندا (یہ کیک لہو توڑینہ وانہ باسی لہوہ کردیوں
 کہ یہک لہ سہر سنی ٹافرہ تہ پیگہ یشتو وہ کان لہ تہ مہنی مندالیاندا
 روو بہ روی دہستدریڑی سینکسی بوونہ تہ وہ، پاشتر دہرگہ وت
 کہ ٹہو ژمارہیہ بہ ہیچ شتوہیہک راست نیہ).

لہ سہر روو ہموو ٹہوانہ وہ، میریدیس کہوتہ داوی
 خوشہ ویستیہ وہ لہ گہل ٹافرہ تیکی دیکہ و پھیوہندی سینکسی
 لہ گہلی دروست کرد، ٹہو ٹافرہ تہ یہ کیک بوو لہ قوربانینی
 دہستدریڑی سینکسی لہ تہ مہنی مندالیاندا، میریدیس پھیوہندیہ کی
 ژہراوی پیہرہ بین دا لہ متمانہی دوولایہنہ لہ نیوان خوی و
 ہاوبہ شہ کہیدا، ٹہو ہاوبہ شہی کہ میریدیس ہہمیشہ ہولی
 دہدا رزگاری بکات لہ رابردو وہ ٹازار بہ خشہ کہی، ہاوبہ شہ کہی
 چہ کی رابردو وہ ٹازار بہ خشہ کہی بہ کار ہینا بق ٹہوہی میریدیس
 ہہست بہ تاوانباری بکات بہ رامبہری تاکوو سوز و خوشہ ویستی
 ٹہو بہ دست بہینت (بہندی ہہشتہم لہ بارہی ٹہم بابہ تہ
 و سنوورہ کانیہ وہ، شتی زیاتر لہ خو دہ گریت). لہو میانہ شدا
 پھیوہندی میریدیس لہ گہل باوکی زیاتر بہرہو دارووخان چوو،
 ہہرگیز دلخوش نہ بوو بہ وہی پھیوہندیہ کی ہاوپہ گہ زبازی
 دروست کردو وہ، ہہروہا بہرہو ام لہ ژیر چارہ سہری دہروونیدا
 بوو بہ جوڑیک نزدیک بوو لہ وہی تووشی واسواسی بیت،
 بہ لام ٹہو چارہ سازانہی خاوندی بہا و بیروباوہری خویان
 بوون کہ رہفتارہ کانیانی ٹاراستہ دہ کرد، ہہمیشہ جہختیان
 لہ سہر ٹہوہ دہ کردہ وہ کہ ناگریت تہنہا کارہ ماندووکہرہ کہی

میریدیسی لە ئامادەکردنی راپۆرتی رۆژنامەوانی یان پەيوەندییە سەرنەكەوتووكانی لەگەڵ پیاواندا؛ هۆكاری سەرەكیی پشت بەدبەختییەكانی بن، بىگومان دەبیت شتیكى تر هەبیت، شتیكى قوولتر!

بەنزیکەیی لەو سەردەمەدا جۆریك لە چارهسەری دەروونی پەیدا بوو كە ناویان لى نابوو «چارهسەرکردن بە یادهوهری سەرکووتكراو»، ناوبانگیكى زۆری پەیدا كرد. ئەم جۆره چارهسەرکردنه شیوازیكى نزیك لە خەواندنی موگناتیسی بۆ نەخۆشەكان لەخۆ دەكریت، پاشان هان دەدریت بۆ وهبیرها تنه وهی یادهوهرییه لهبیركراوهكانی تەمەنی مندالی و سەرله نوێ زیندووكردنه وهیان. ئەو یادهوهرییهانه زۆر بەی كات ئاساین و هیچ كیشەیه كیان تیدا نییه، بەلام بیرۆكەكە ئەو هیه كە پێدەچیت بە شتیك لەو یادهوهرییهانه؛ «یادهوهری خراپ» بن.

بەم شیوهیه (میریدیسی) داماو بەدبەختی هەموو رۆژیک لىكۆلینه وهی ئەنجام دەدا لە باره ی خوینریژه نزیكەكان و دەستدریژکردنه سەر مندالانه وه، توورە و رەشبین بوو بەرامبەر بە باوكی، بە ژيانىكى پر لە پەيوەندیی سەرنەكەوتوو لەگەڵ پیاواندا تیپەرى، پاشان ئەو تاكە كەسەى وا دیار بوو لى تیدەگەشت و خۆشى دەویست؛ ئافره تیكى تر بوو كە ئەویش قوربانىیه كى دەستی خوینریژه نزیكەكان بوو لە رابردوودا، هەر دوو رۆژ جارىك لەسەر قەرەوێله كە پال دەكەوت و لەبەردەمى چاره سازه كەیدا دەگريا كە داواى لى دەكرد ئەو شتانه ی بىر بكه ویته وه كە بىرى نەماون. كارەكە بەو شیوهیه بوو: لىزەدا كاله تیكى نایابمان هیه لە پیناو یادهوهرییه كى جیاوازدا لە باره ی دەستدریژىیه كى سىكىسى كە هەرگیز روى نەداوه.

کیشهی گهوره که میشکمان له کاتی چارهسه رکردنی
 تاقیکردنه وه کانی ژیانماندا رووبه پرووی ده بیتته وه؛ بریتیه
 له شیکردنه وهی ئه و تاقیکردنه وانه به جوریک بیگونجینین
 له گهل هموو شاره زاییه کانی رابردوو مان له گهل هست و
 بیروباوهره کانیشماندا، به لام له ژیاندا زور جار رووبه پرووی
 بارودوخی وا ده بینه وه که تیایدا هه ماهه نگی له نیوان رابردوو و
 ئیستایدا دروست ناییت: له م جوهره بونانه دا، ئه وهی له ئیستادا
 له گهل ده ژین، رووبه پرووی ئه وهی قبولمانه وه ک راستیه ک
 و هر شتیک که په یوه سته به رابردوو وه و ئیمه به لوژیکی
 ده زانین؛ راده وه سته وه. له هه و لیشدا بو هینانه کایه ی هه ماهه نگی
 ونبوو؛ میشکمان به ئه نقه سته هه ندیک یاده وه ریی ساخته دروست
 ده کات، له میانه ی دروستکردنی په یوه ندیش له نیوان تاقیکردنه وه ی
 ئیستامان و ئه و رابردوو ه خه یالییه دا، میشکمان رینگامان پی ده دات
 له سه ر ئه و واتایانه ی تیایدا جیگیر بوون؛ بمینینه وه.

ههروهک پیشتریش تبیینمان کرد، چیرۆکه که ی میریدیس تاکه
 چیرۆکی له و جوهره نه بوو، له راستیدا سالانی دهیه ی هه شتاکان
 و سه ره تای دهیه ی نه وه ده کان، تومه تبارکردنی سه دان که سی
 بیتاوانی به خویه وه بینی به تومه تی توندوتیژی سیکسی له
 بارودوخی لیکچوودا، زورینه ی ئه و که سانه ش نیردران بو زیندان.
 سه بارهت به و که سانه ی له ژیانی خویان رازی نه بوون،
 ئه و شیکردنه وه وهرگیراوانه شانبه شانی پرکردنیکی گه وه ی
 سوزدارانه که ده زگا کانی راگه یانندن پالنه ری بوون له و بابته دا،
 وای کرد ناناگایی له میشکی خه لکیدا پال به و عه قلانه وه بنیت
 ده ستکاری ی یاده وه ریه کانیا ن بکه ن به جوریک که وه کوو
 قوربانیه ک ده ربکه ون له رینگه ی شیکردنه وه ی ناره حه تیه کانی

ئىستايانەۋە، بەۋەش خۇيان لە بەرپرسىيارىتى بدزىنەۋە. بەۋە
شىۋەۋەيە «چارەسەر كىردىن بە يادەۋەرىي كىكراۋ» بوۋە ئامرازىك
بۇ ئەۋەي ھەز و ئارەزۋە نائاگايانەكان لە ھەشارگەكانيان بىنە
دەرەۋە و لە چوارچىۋەي يادەۋەرىيەكدا بەرچەستە بىن.

ئەم پىرۋسەيە و ئەۋ ھالەتە زىھنىيەي لىي كەۋتەۋە، تەشەنەي
كىرد بە جۇرىك ناۋي لى نرا «ماكى يادەۋەرىي ساختە» كە بوۋە
ھۆي گۇرانكارى لە شىۋازى كار كىردنى دادگاكاندا، دادگايى ھەزاران
كەس لەۋ چارەسازانە كرا و مۇلەتى كار كىردىيان لى سەنرايەۋە.

«چارەسەر كىردىن لە رىنگاي يادەۋەرىي كىكراۋ» لە بوۋى
كار كىردىن دەرھىنرا و رىنگاي كىردارىي دىكە شىۋىنى گرتەۋە،
پاشان تۈيۋىنەۋەكانى دواتر جەختيان لەسەر ئەۋ وانە بەئازارە
كىردەۋە كە لەۋ دەيەيەدا فىرى بوۋىن: بىرۋباۋەرەكانمان نەرمىن،
يادەۋەرىيەكانمان تا ئاستىكى ترسناك باۋەرپىنەكراۋن.

بىرىكى زۇر دانايى كلاسىكى ھەيە كە پىمان دەلىت «مىمانەمان
بە خۇمان ھەبىت» و «گوي لە دلمان بگرىن»، ھەرۋەھا چەندىن
كلىشەي تر.

بەلام لەۋانەيە ۋەلامى راست ئەۋە بىت كە لە مىمانەمان بە
خۇمان كەم بىكەيىنەۋە. لەدۋاي ھەموۋ بابەتەكە، ئەگەر دلەكانمان و
عەقلەكانمان جىي مىمانە نەبن؛ ئەۋا پىۋىستە نىيەت و پالەنرەكانمان
زىاتر بىخەيىنە ژىر پىرسىيارەۋە. ئەگەر ئىمە ھەلە بىن، ھەموۋمان،
ھەموۋ كاتىك، ئايا گومان كىردىن لە خۇمان و بەرھەلىستىي بىر كىردەۋە
و بىرۋباۋەرەكانمان و گرېمانەكانمان بە جۇرىك نەرمىي لەگەل
نەنۋىنرەت؛ ناپىتە تاكە رىبازى لۇژىكى بەرەۋ پىشكەۋتن؟

رەنگە ئەمە ترسناك بىت، لەۋانەشە جۇرىك لە تىكشكانى خودى
بىت، بەلام تەۋاۋ بە پىچەۋانەي ئەۋەيە، نەك ھەر سەلامەتتىن

مه لېژاردهيه، به لكوو بريكي زياتر له نازاديشمان پي ده به خشيت.

مه ترسييه كاني «دنيايي روت»

ئيرين له بهرام بهرم له يه كيك له چيستخانه كاني (سوشي - خواردنيكي يابانييه) دانيشتووه و هه ول دهدات بوم روون بكاتوه كه چون باوهري به مردن نييه. سي كاترمير تپهري، ئيرين بريكي زور سوشي خوارد و به ته نها شووشه يه ك (ساكي - خواردنه وه يه كي كحوليه) ي به ته واوي خواردوه (له راستيدا نه و ئيستا له نيوه ي شووشه ي دووه مديه)، كاترمير چواري پاشنيوه رووي روژي سيشه ممه يه.

من (ئيرين) م بانگه يشت نه كردبوو بو ئه م چيستخانه يه، به لكوو خوي له ريگه ي ئينته رنننه وه شوينه كه ي زاني و هات ليزه مني دوژييه وه.

ئه مه يه كه م جاري نييه، پيشتريش نه و كاره ي كردوه.

ئيرين برواي وايه ده توانيت چاره سهري مردن بكات، به لام برواشي وايه كه پيوستي به يارمه تبي من هه يه بو نه وه ي نه و كاره بكات، به لام نه و يارمه تبييه ي داواي ده كات؛ جوړيك له كار كردن نييه، نه گه ر هه نديك ناموژگاري بويستايه له بواري نه وه ي كه له گه ليدا بم، چونكه خودا نه وه ي ويستووه! نه و ده لنت له نيوه ي شه ودا به ده نكي فريسته كان خه بهري بووه ته وه كه فه رمانيان پي كردوه به وه ي «په يوه نديي كومه لايه تيمان» مژده دهره و ده گوړيت بو به سه رده ميكي نوئ له ناشتبي هه ميشه يي له سه ر زه وي (به لي، نه و واي پي وتم).

تا ئه و کاتهی که ئیمه بهیه که وه له چیشتهخانهی سوشی دانیشتهبووین، به ههزاران نامه ی له رینگه ی پۆستی ئه لیکترۆنییه وه بۆ من ناردبوو، جا وه لأمم دا بیته وه یان نا، وه لأمه که م به تو وره ییه وه بوو بیته یان به ئه ده به وه؛ هیچ شتیک نه ده گوێردرا. بیرو با وه پری هه رگیز گوێرانی به سه ردا نه ده هات، بۆچوونی شی نه ده گوێرا، له و کاته دا حه وت سال به سه ر سه ره تای ئه و با به ته دا تیپه ری بوو (ئه و هه ر به رده وام بوو).

ئیمه به و جۆره بووین، له چیشتهخانه یه کی بچو وکی سوشیدا دانیشتهبووین، ئیرین ساکیی ده خوارده وه و چه ندین کاتر میتر قسه ی ده کرد له باره ی ئه وه ی چاره سه ری به ردی گو رچیه ی بۆ پشیه که ی کردو وه ته نها به به کاره ی تانی وزه، له و کاته دا ئه مه ی خواره وه به می شکمدا هات:

ئیرین هیچ نه بوو جگه له یه کیک له و که سانه ی ئالووده ی «گه شه پیدانی خودی» بووه، ده یان هه زار دۆلاری خه رج کردبوو له کتیب و وانه و کۆر و کۆبوونه وه کاندایا. ئه وه ی له هه مو یان شیتانه تر بوو، ئه وه بوو که ئیرین هه موو ئه و شتانه ی فیری ده بوو؛ دووباره ی ده کرده وه. خه و نی خۆی هه بوو، هه می شه جه ختی لی ده کرده وه، با به ته که ی ده هینایه پیش چاوی خۆی، پاشان به کردار ده یکرد، ره تکردنه وه و شکستی ده خسته ئه و لا وه و هه لده ستایه وه و سه ره له نوێ ده ستی پین ده کرده وه. ئه و بی کۆتایی ئه رینی بوو، هه روه ها له باره ی خۆیه وه بیرو که ی نایابی هه بوو، مه به ستم ئه وه یه بانگه شه ی ئه وه ی ده کرد که له توانایدا هه یه پشیه چاک بکاته وه هه روه ک چۆن مه سیح به له کیی چاک کردو وه ته وه!

له گه ل ئه وه شدا به ها کانی به جۆریک خراب بوون، تا ئه و ئاسته ی هه موو ئه وانه به لایه وه گرنگیان نه بوو. هه روه ک راستی

ئووهی هموو شتیک به شیوهی «راست» ئه نجام دهدات، به لگهی
ئووه نه بوو که ئه و له سهر حهقه، ئه و خوی بوو.
له دهروونیدا دلنیا ییه که هه بوو که رهتی ده کرده وه نه میتیت،
خوی ئه وهی له پئی زور وشه وه پئی وتم: دهیزانی که ئه و
«دامه زراوی» یه له لای ئه و هه رگیز لۆژیکی و ته ندروست نه بوون،
ههروهک وای کرد بوو به خته وهر نه بیت، به لام له بهر هۆکاریک وای
ههستی ده کرد که به ته و اووی له سهر حهقه و دهسته و ستانه له ئاست
وهستان و پشتگوینخستنییدا. له ناوه راستی دهیهی نه و ده کاندای،
زانای دهروونی؛ روی باومستر دهستی کرد به لیکولینه وه له
بارهی چه مکی شهر، له بنه ره ته وه گرنگی به و که سانه دهدا که
شتی خراپیان ئه نجام داوه و ئه و هۆکارانهی وای کرد ووه ئه و
شتانه بکه ن.

له و کاته دا گریمانهی ئه وه له ئارادا بوو که خه لکی شتی
خراپ ده که ن، له بهر ئه وهی هه ستیان به رامبه ر به خویان زور
خراپه... به واتای ئه وهی بریکی یه کجار که م له نرخاندنی خودیان
هه یه، به لام له نیو یه که م دوزینه وه کانی باومستردا ده رکه وت
ئه و گریمانه یه زور به ی کات راست نییه، به لکو و روون بووه وه
که به گشتی بابه ته که پیچه وانهی ئه وه یه. هه ندیک له خراپترین
تاوانباره کان؛ تیروانینیکی زور باشیان به رامبه ر به خویان هه بوو،
ئه و هه سته کردنه به ئاسووده یی به رامبه ر به خویان، سه ره پای
راستییه کانی ده ورو به ریان، وای کرد ووه ئه و هه سته یان هه بیت
که ریپیدراوه بو یان ئازار به خه لکی بگه یه نن و به چاوی سووک
ته ماشایان بکه ن.

ته نانه ت ئه و که سه هه ست ده کات که ریپیدراوه بو ئه و کاری
ئابرو و به رانه به رامبه ر خه لکانی تر بکات، پیویسته بر وایه کی

دامه زراوی لا دروست ببیت به وهی که ئه و که سیکی چاکه خوازه، بیروباوه ره کانی راستن، مافی خویه تی هر چیه کی ویست؛ بیکات. ره گه زپه رسته کان کاری ره گه زپه رستی ده کهن، له بهر ئه وهی دلنیاں له وهی جینه کانی ئه وان باشتره. توند ره وه کانیش خویان ده ته قیننه وه و هه زاران که س ده کوژن، چونکه دلنیاں که ئه وان شه هیدن و شوینیکی پاریزراویان له به ههشت بۆ دابین کراوه. پیاوانیکیش ههنگاو ده نین بۆ ده ستره یژیکردنه سهر ئافره تان و ئه نجامدانی کاری نه شیواو به رامبه ریان، له روانگهی ئه و متمانه یه ی هه یانه به وهی جهسته ی ئافره تان مافیکی ئه وانه و نرخه که شیان داوه.

خرابه کاره کان هه رگیز پینان وا نییه که خراپه کارن، به لکوو پینان وایه هه ر که س دژایه تییاں بکات؛ ئه وه خراپه کاره. له رپه وهی ئه و زنجیره تا قیکردنه وانه ی بوونه جی مشتومر و جیاوازی (ئیستا ئه و تا قیکردنه وانه به تا قیکردنه وه کانی میلگرام ناسراون، وهک دانه پالیک بۆ زانای دهروونناسی ستانلی میلگرام)، تویره ره وان به که سانی ئاساییان وتوووه که پینویسته له سه ریان سزای که سانیکی دیکه ی خۆبه خش بدن، له بهر ئه وهی هه ندیک سیستمیان پینشیل کردوووه، ئه و که سانه ش هه ستان به سزادانی خۆبه خشه کان و هه ندیک جار سزاکه یان زیاد کردوووه بۆ گه یاندنی ئازاری جهسته یی پینان، هیچ یه کیک له و سزاده رانه ش نه بوو که سزادانه که رهت بکاته وه یان داوای روونکردنه وه بکات له و باره یه وه، به لکوو به پیچه وانه وه: زۆریکیان چیژیان ده بیینی له سزادانه که له ئه نجامی ئه و متمانه یه ی هه بیوو له چاکسازی ئه خلاقی، که ئه و له میانه ی تا قیکردنه وه که دا به شداری ده کات. کیشه که لیره دا ته نها نه بوونی دلنیا یی نه بوو، به لکوو له وه دا بوو

که هه ولدان بو نهو دلدنیايي؛ زور کات برینکی زورتر (خراپتر) له دلدنیايي بهرهم دهینیت.

که ساینکی زور دلدنیايي کیان هه یه که کار ناکاته سهر شله ژانی توانای کارکردنیان، یان له بری نهو کرنیهی پیویسته به دهستی بهین، به لام نهو دلدنیايي وا ناکات هه ستنکی باشتریان هه بیت سه بارهت بهو کاره، به لکوو خراپتری دهکات، سهر دهکن و ده بین که ساینک پله یان بهرز دهکریته وه و نه مان پله یان بهرز ناکریته وه، به مهش هه ست به ستهم دهکن، بهم شینوه یهش هه ست دهکن نانرخینرین و دان به بوونیاندا نانریت.

به لکوو رهفتارینکی زور ساده وهک چاو خستنه سهر نامه کانی موبایلی هاوریکهت یان پرسیار له هاوریکهت بکهیت له باره ی نهوهی خه لکی چی دهلین سه بارهت به تو، نه مه له وه وه سهر چاوه دهگریت که هه ست به که می دلدنیايي دهکیت و ناره زوویه کی نازار به خشت هه یه بو نهوهی بکهیت به دلدنیايي.

رهنگه سهیری نامه کانی موبایلی هاوریکهت بکهیت و هیچیش نه بینیت، به لام به دهگمن نه مه کوتایی ری ده بیت، چونکه ده ست دهکیت به پرسیار کردن که نایا موبایلینکی دیکه ی هه یه. له وانه یه هه ست بکهیت پشتگویت دهخن و له کارکردندا به سهرتدا تیده پهن بو نهوهی بو خوتی شی بکهیته وه که بوچی پلهت بهرز ناکریته وه، به لام نه مه وا دهکات زیاتر هه ست به بیمتانه یی بکهیت بهرامبهر هاوریکانت و شیکردنه وه یه کی ناراست بو هه موو نه وانه بکهیت که بیت دهلین (هر بهو شینوازه هه سته کانیشیان بهرامبهر به خوت شی دهکیته وه)، نه مهش نه گه ری پله بهرز کردنه وه که ت زور له وهی پینشوو که متر دهکاته وه. دهکریت سوور بیت له سهر راکردن به دوا ی نهو که سه ی (له وانه یه) له گه لی بیت، به لام هه موو

بەتكردنه وه يهكى ههولهكانت و هه ر شهوئىك كه بهتهنها بهسهرى
دهبهيت؛ وا دهكهن بكهويته پرسياركردن له بارهى ئهوهى كام له
كارهكانت ههلهى تىدايه.

لهم كاتانهى دئنيايى بوونى نيبه، ههروهها لهو ساتانهى
بهبهيواييهكى قوول ههيه؛ مرؤف تووشى ههستيكي خراپى
بهركهوتيهى دهبيت: بروامان وايه دهتوانين كه ميك فيل بكهين تا
ئهوهى دهمانهويت؛ بهدهستى بهنين، خهلكيش شياوى سزادان،
بهلام ئيمه شياوى ئهوهين هه ر چيههكمان ويست؛ بهدهستى بهنين،
بهلكوو ههنديك جار به هيز بهدهستى بهنين.

ئهمه دووباره «ياساي گهرانهوه» يه: ههتا ههول بهديت له
شتيكي ديارىكرادا دئنيا بيت، زياتر ههست به نادئنيايى و ناآرامى
دهكهيت.

بهلام پيچهوانهكeshى هه ر راسته؛ ههتا نادئنياييت قبول بيت و
ئهوت قبول بيت كه نازانيت، زياتر ههست به ئاسوودهى دهكهيت،
چونكه تيگهيشتوويت لهوهى سنوورى زانينى خوت چهنده.

نادئنيايى حوكمهكانمان بهرامبه ر كهسانى تر بهتال دهكاتوه،
دهكهويته پيش پؤلينكردنه ناپيوستهكان و شيوهكانى لايهندارى
و ئه و شيوازهى ههستى پي دهكهين كاتيک كه سيك دهبين له
شاشهى تهلهفزيونهوه، يان له نووسينگهى كار، يان لهسهر شهقام،
ههروهك نادئنيايى ئاسوودهمان دهكات له بارهى بريارهكانمانهوه
بهرامبه ر به خومان، ئيمه نازانين ئايا كه سيكى خوشهويستين
يان خوشهويست نين، ناشزانين كه سيكى سهرنجراكيشين يان
سهرنجراكيش نين، ههروهها ئاستى ئه و سهركهوتنه نازانين كه
لهوانهيه بهدهستى بهنين، تاكه ريگا بؤ بهدهستهينانى ئه و شتانه
ئهويه كه مرؤف بهردهوام نادئنيا بيت لى و بهردهوام كراوه بيت

به رووی زانینی له رینی تاقیکردنه وه وه.
 نادلنیایی ریشهی هموو پیشکه وتن و گه شه کردنیکه، هه رووک
 په ندیکی پیشینان هه یه ده لیت: «نه و پیاوهی دلنیا یه له وهی هموو
 شتیک ده زانیت، ناتوانیت فیری هیچ بیت.» ناتوانین فیری هیچ
 شتیک بین، تا کوو سه ره تا نه زان نه بین به رامبه ری، هه تا زیاتر
 دان بنین به وهی که نازانین؛ هه لی سه رکه وتنمان له به ده ستهینانی
 زانیا ریدا زیاتر ده بیت.

به ها کانمان ناته و او و ناکاملن، به لام نه گه ر نیمه وای دابنین
 که ته و او و تیرو ته سه لن؛ نه وه واته خو مان ده خهینه چوارچنوهی
 جوړه بیرکردنه وه یه کی دزگمایانه ی ترسناکه وه به جوړیک
 راده که یین له به رپر سیاریتی و هه ست به شی او ی بو به رکه و ته ی
 زیاتر ده که یین، لیره وه تا که رینگا بو چاره سه رکردنی کیشه کانمان؛
 سه ره تا بریتیه له داننان به وهی کرده وه و بیرو باو ده ره کانمان تا
 نه م سته ش هه لن، هیچ سوو دیکیشیان نییه.

پنویسته نه م کرانه وه یه هه بیت که مرو ف له هه له دایه، بو نه وهی
 گوړانکاری و گه شه کردنی راسته قینه بیه نار او ه.

به ر له وهی بتوانین چاو یک بخشینین به به ها و کاره
 له پیشینه کانمان و گوړانکاری کردن تیا یاندا بو نه وهی بیینه که سانیکی
 باشتر و ته ندرو ستر، پنویسته له سه رمان سه ره تا دلنیا نه بین له
 به ها کانی نیستمان، پنویسته له می شکماندا رووتیان بکه ی نه وه و
 جینگای هه له و لایه نداری و که تنه کانیا ن بینین و بز انین که چون
 نه گونجاون له گه ل به شه گه وره که ی جیهان، پنویسته له سه رمان
 سهیری نه زانیی خو مان بکه یین، چاو بیرینه رووخساری، دان به
 بوونیدا بنین، نه مه ش له به ر نه وهی نه زانینه کانمان له هه موومان
 گه وره ترن.

ياسای مانسون بۇ خۇدزىنەوہ

لەوانەيە شتىكت بىستىت بە ناوى ياسای بارکنسون، ئەو ياسايە دەليت: «کار فراوان دەبيت، تا ئەو کاتە پىر دەکاتەوہ کە بۇ تەواوکردنى دانراوہ».

پىم وا بيت ياسای (مۆرفى) شت بىستووە: «کاتى ئەگەرى پرودانى ھەلەيەک ھەبيت، ئەوا پروو دەدات».

کيشە نيە... کاتىک لە ئاھەنگىكى کۆکتىلى شکۆمەنددا دەبيت و دەتەويت پروداويكى باش لەلای کەسىک پروو بدات، ئەوا پىويستە

ياسای مانسون بۇ خۇدزىنەوہ بەسەر ئەو کەسەدا جىبەجى بکەيت. ئەمە ياسای (مانسون)ە: ھەر کات مەترسى شتىک لەسەر

شوناست زيادى کرد، ھەولدان ت بۇ خۇدزىنەوہ لى؛ زياتر دەبيت. ئەمە واتە ھەر کات ھەرەشە بۇ شتىک زيادى کرد بەوہى

تيروانىنت بۇ خۆت بگۆرپت (تۆ چەند سەرکەوتووويت يان سەرکەوتوو نىت بە برۆای خۆت، چەند خۆت بە پابەند دەبينىت

بە بەھايەکەوہ)، زياتر خۆت لە ئەنجامدانى ئەو شتە دەدزىتەوہ. بەدلىايى برىک لە ئاسوودەيى بوونى ھەيە لەگەل زانىنى ئاستى

مەماھەنگىت لەگەل جىھان، بەلام ھەر شتىک بىتتە ھۆى تىکدانى ئەو ئاسوودەيى؛ ئەوا مەترسیدارە (تەنانەت ئەگەر پيشبىنيش

بکەيت کە زىانت بەرەو باشتر دەبات).

ياسای مانسون بەسەر شتە باشەکان و شتە خراپەکانى زياندا دەچەسپت، کەواتە رپى تیدەچیت دەستکەوتى يەک ملیون

دۆلار بۇ تۆ جىگای مەترسى بيت لەسەر شوناست بە ئەندازەى

ئەوھى لەدەستدانی ھەموو پارەكەت ھەيەتى. ھەروەھا بۆى ھەيە
سەرکەوتنت بۆ بوون بە ئەستیرەيەكى مۆسیقا، مەترسى بۆ سەر
شوناست دروست بکات بێک بە ئەندازەى ئەوھى لەدەستدانی
کارەكەت مەترسییە بۆى. ئەمەيە زۆربەى کات وا دەکات خەلک لە
سەرکەوتن بترسن، خەلکى لە سەرکەوتن دەترسن لەبەر ھەمان
ئەو ھۆکارەى کە لە شکست دەترسن: ئەو مەترسییەکە کە
باوەریان لە بارەى خۆیانەو پێیەتى.

تۆ خۆت دەدزیتەو لە نووسینی ئەو شانۆییەى کە خەونى خۆت
بوو، چونکە ھەنگاونانت بۆ ئەو بابەتە؛ لەوانەيە شوناست بخاتە
ژیر پرسیارەو لەبەر ئەوھى کەسێک پیت دەلیت وەرگرتوو. تۆى
ئافرەتیش خۆت لە قسەکردن لەگەل ھاوسەرەكەت دەدزیتەو لە
بارەى پتویستبوون بە بێک چاوەنەترسى زیاتر کاتی ھەردووکتان
لە ژوورى نووستندان، لەبەر ئەوھى رەنگە قسەکردن گومان
لەسەر شوناست دروست بکات وەک ئافرەتیکى چاکى رەوشت
جوان. تۆ خۆت دەدزیتەو لەوھى بە ھاوریكەت بلیت کە لە ئیستا
بەدواو ناتەویت ببینیت، چونکە کۆتایپهتانی بە ھاوریكەت;
کارێكى پێچەوانەيە لەگەل شوناست وەک کەسێكى نەرمونیانى
لێبوورده.

ھەموو ئەوانە ھەلى باش و گرنگن کە بەردەوام رەتیا
دەکەینەو؛ لەبەر ئەوھى ھەرەشەن بۆ سەر گۆرانی تیروانین
و ھەستەکانمان لەبەرامبەر خۆمان، ھەرەشەيە بۆ سەر ئەو
بەھایانەى ھەلمانبژاردوون و فیر بووین کە ژيانمان بەپیتی ئەوان
بەپى بکەین.

ھاوریكەم ھەيە کە ماوہیەكى زۆرە باس لەو دەکات بەنیازە
کارە ھونەرپیەکانى لە ئینتەرنیت بلاو بکاتەو، بۆ ئەوھى لەو

رینگايه وه دهست پي بکات وهک هونه رمه نديکي پيشه گهر له و
بواره دا (يان به پيشه گهر بيناسينين لاني که م). سالانتي که به و
قسانه وه تپهر کرد، هه نديک پارهي کو کرده وه، بگره ژماره يه ک
پيگهي له سهر ئينته رنيت کرده وه و کاره کاني خوي تيدا دانا.
به لام نه و پيگانه ي نه خسته کار، به رده وام هوکاري که به دهسته وه
بوو: رووني وينه که به پي پيوست نييه، يان پيوسته هه نديک
چاکسازي له تابلويه کيدا بکات، يان دواتر ناتوانيت کاتي پيوست
بو نه و کاره تهرخان بکات.

چهند سالنک تپهرين، هاورپکه م ههرگيز وازي له «کاره
راسته قينه که ي» نه هينا، بوچی؟ له بهر نه وه ي سهره راي نه و خونه ي
که ژياني خوي له ريگاي هونه ره که يه وه مسوگهر بکات، به لام
ترسي هه بوو له وه ي نه بيته هونه رمه نديکي جتي سهرنجي که س،
پي وا بوو نه مه گوره تر و مه تر سیدار تره له وه ي هونه رمه نديک
بيت که س ناوي نه بيستيت، لاني که م به وه ي هونه رمه نديکي
نه ناسراو بوو ئاسووده بوو، له سهر نه وه ش راهاتبوو.

هاورپيه که دیکه م هه يه زور ئاره زووي به ئاههنگه، هه ميشه
دهچووه دهره وه و ده ي خوارده وه و ده که وته شوين ئافره تان.
دوای چهند سالنک له و جوړه ژيانه ي، تا ئاستي که ترسناک
خوي به ته نيایي بينيه وه، تووشي خه موكي و خراپووني باري
ته ندرستي بوو، ويستي واز له و جوړه ژيانه ي له گهل ئاههنگه کان
به نيت، به غيره يه که تونده وه باسي له و هاورپيانه ي ده کرد که
به يوه ندي پراسته قينه يان هه بوو و نه وانه ي سه قامگيري يان له و
زياتر بوو، به لام ههرگيز گوراني به سهر نه هات. چهندين سال به و
شيوه يه به رده وام بوو: شه ويکی به تال له دوای شه ويکی به تال،
بيانووه که شي به رده وام هه مان بيانوو بوو، هه ميشه بيانويه که

به دسته وه بوو که وا بکات توانای گورانکاری نه بیت.
وازمینان له و جوره ژیانه؛ ههتا ئاستیکی به کجار زور هه ره شه
بوو بو سهر شووناسی، نه یده زانی بیت به هیچ جگه له «گنجی
ناهنگه کان». دوورکه و تنه وه له وه، بو ئه و وه کوو هه ولدان بو
خوکوشتن وا بوو.

بو هه ریه ک له ئیمه، ئیمه هه موومان، به هایه کی تایبته هه یه،
ئیمه ش ئه و به هایانه ده پاریزین و پاریزگارییان لی ده که یین و هه ول
ده دین وه فامان بوی هه بیت، هه روه ک به هانه ی بو ده دوزینه وه
و کار ده که یین بو به رده و امبوونی. میشکه ناموکه مان به و شینوده یه
کار ده کات، ته نانه ت نه گهر داواشی لی نه که یین ئه و کاره بکات.
هه روه ک پیشتریش ئاماژه مان پی دا، ئیمه لایه نداری و تاوانکاری
بینیژدانانه مان هه یه له به رژه وه ندیی ئه وه ی پیشتر زانیومانه
و به وه ی دلنیا یین که راست و دلنیا کراوه یه. نه گهر من خوم به
که سیکه نه رمونیا یین بزانه، نه و خوم له و حاله تانه ده پاریزم که
پینچه وانه ی ئه و بروایه من. نه گهر خوم به چیشتلینه ریکی مه زن
بزانه، نه و به دوا ی ئه و هه لانه دا ده گه ریم که رینگای سه لماندنی
ئه و بروایه م پی ده دن جار له دوا ی جار (ته نها بو خوم). بروا
هه میشه به سهر هه موو شتیکی دیکه دا پیش ده که ویت، بو گورینی
رینگای بینیمان بو خومان و ئه وه ی بروامان وایه له لامان هه یه و
ئه وه ش که بروامان وایه له لامان نییه، به لام هیشته ده سته و سانین
له زالبوون به سهر ئه و دله راوکییه و چه زی خودزینه وه، واته ئیمه
به رده وام ده سته و سان ده یین له ئاست گورانکاری.

به م رینگایه ش ده کریت ده سته وازه ی «خوت بناسه» یان
«به دوا ی خوتدا بگه ری» مه ترسیدار بیت، نه مه ش له به ر ئه وه یه
که له وانیه و بکات له ده وری بازنه یه کی دیاریکراودا تووشی

چەقەستىن بېيىت، لەوانەيە شانت قورس بېيىت بە ئومىد و پېشېبىنى
وا كە پىنويست نىن، دەگرىت تو بكا تە كەسىكى داخراو لەبەردەم
توانا ناوخۇبىيەكانت و ئەو ھەلانىە لە دەرهوہ بوونيان ھەيە بۆت.
پىت دەلېم: بەدواى خۆتدا مەگەرئى، ناشىدۆزىتەوہ! ھەروہا
پىت دەلېم: ھەرگىز نازانىت تو كىتت! ئەمە دەلېم، چونكە ئەمە
ئەو شتانەيە كە رىنگاى دۆزىنەوہت لى دەگرىت. ھەروہا ئەوہ
دەلېم، چونكە سوورت دەكات لەسەر مانەوہ بە خۇبەكەمزانى لە
بىرپارەكانتدا لەسەر خەلكى بە قبولكردنى جىاوازيەكانيان لەگەل
تو.

خۆت بكوژە!

بووزاى دەلېت بىر كوردنەوہت لە بارەى ئەوہى «تو» كىتت،
ھىچ نىيە جگە لە دارشتىكى عەقلى بىنەلگە و خۆسەرانە، ھەروہا
پىنويستە واز لەوہ بەيىت كە تو ھەر لە بنەرەتەوہ ھەيت، لەبەر
ئەوہى پىوہرە ھەرەمەكىيە خۆسەرانەكان كە خۆتياى پى دەناسىت؛
وات لى دەكەن وەك ئەوہى لەناو چالئىكدا گىرت خواردىت، واتە
باشترە بۆ تو كە واز لە ھەموو ئەوانە بەيىت، دەتوانىن بلىن
بووزاى ھانت دەدات بۆ «زىادەرۆيىنەكردن لە گرنگىپىدان».

لەوانەيە ئەمە لە لۆژىكدا شتىكى ناتەواو بىت، بەلام ژمارەيەك
سوودى دەروونى ھەيە كە لە پەيرەوكردنى ئەم شىوازەوہ لە
ژياندا سەرچاوەيان گرتوہ. كاتىك واز لەو چىرۆكانە دەھىنن كە
لە بارەى خۇمانەوہ دەيگىرپىنەوہ (واتە كاتىك لەبەردەم خەلكىدا
وازيان لى دىنن)، بەوہ خۇمان ئازاد دەكەين بۆ ئەوہى تواناى
كاركردنمان ھەبىت (ھەروہا شكستھىنانىش)، ھەروہا تواناى

گه شه سهندن و پيشكه وتنمان مه بئيت.

كاتيك ئافره تيك دانپيدانان بو خوي دهكات و دهليت: «له راستيدا له وانه يه من سهر كه وتوو نه بم له دروستكردي په يوه ندي له گه ل ره گه زى به رامبه ر»، به وه ئه و ئافره ته ئازاد ده بئيت له كار كردندا و كوتاييه ك بو هاوسه رگيريه شكستخواردو وه كه ي داده نئيت، له م حاله ته دا شووناسينكي نيه كه په يوه ست بئيت به پاريزگاريلينكر دنيه وه له رني سووربوون له سهر مانه وه له هاوسه رگيريه كي شكستخواردوودا، ته نها له بهر ئه وه ي شتيك بو خوي بسه لمينئيت.

كاتيكيش قوتاييه ك دانپيدانان بو خوي دهكات و دهليت: «له راستيدا من كه سينك نيم كه جيگاي متمانه بم، له وانه يه هموو كيشه كان له وه دا بن كه من كه سينكي سه رلنشيواوم»، به وه خوي ئازاد دهكات بو ئه وه ي دووباره به هيو او وه ده ست پي بكاته وه، هيچ هو كارينكي نه بئيت بو ترسان له دريژهدان به خه ونه كانى له بواري خو يندن، ته نانه ت له ئه گه ري شكسته ينانيش تيايدا.

كاتيك يه كيك له بريكاره كانى دنيايي دانپيدانان بو خوي دهكات و دهليت: «راستيه كه ي ئه وه يه كه هيچ كه سينكي تاييه ت يان ده گمه ني خه ونه كانم، په يوه ست به كاره كه مه وه بووني نيه»، به مه خوي ئازاد دهكات و ده توانيت واز له و چيرو كه به ينئيت و له ژيانيدا راستگو يانه هه نگا و بنئيت و ئه وه ي دواتر روو ده دات؛ بي بينئيت.

ليزه دا هه والى باش و هه والى خراپم هه يه بو تان: هيچ شتيكي تاييه ت و ده گمه ن له كيشه كان تاندا بووني نيه، ئه مه ش بيرو كه ي «وازه ينان» به ته واوي ئازاد تان دهكات.

جو ريك له «روچوون له خود» دا هه يه كه هاوشان له گه ل ترسيكي پال دراوه به دنيايي نالوژيكي دئيت. كاتيك گريمانه ي ئه وه

دادەننیت کە ئەو فرۆکەییە گەشتی پێ دەکەیت؛ دەکەویتە خوارەوه و تیک دەشکیت، یان کاتی دانی پێدا دەننیت کە بیرۆکە ی پرۆژەکەت؛ بیرۆکەییەکی بێعەقلانەییە و خەلکی بەو هۆیەوه پێت پێدەکەن، یان کاتیک گریمانە دەکەیت کە ئەو کەسە هەلدەبژێردریت تا هەمووان گالتە ی پێ بکەن یان پشتگۆیی بخەن تۆیت؛ ئەوا بە شێوەییەکی پەنھان بە خۆت دەلنیت: «من حالەتییکی هەلاوێردەم. من وەکوو خەلکانی دیکە نیم. من حالەتییکی تاییبەتی جیاوازم».

ئەمە لەخۆرازیبوونە، نە کەمتر و نە زیاتر، تۆ وا هەست دەکەیت کە کێشەکانت شیایوی جۆرە مامەلەکردنیک جیاوازم، وەک ئەوەی لەناو کێشەکانی تۆدا جۆریکی تاییبەتی دەگمەن لە فیزیایان بێرکاری بوونیان هەبێت کە بەدەرن لە یاساکانی ئەو گەردوونە تیایدا دەژین.

ئامۆژگاری من ئەمەییە: تاییبەت مەبە، دەگمەنیش مەبە! پێوهرەکانت بە رینگایەکی گشتی دابریژەرەوه کە سەر بەم جیهانە بیت. هەول بە خۆت بە جۆریک پێوانە نەکەیت کە تۆ ئەستێرەییەکی دابەزیویت یان بلیمەتیکیت تا ئیستا کەس نەیتوانیوه ئاشکرات بکات. هەروەها خۆت وا پێوانە مەکە وەک ئەوەی کەسینکی شکستخواردووی بەدبەخت بیت یان قوربانییەکی داماو بیت. لەبری هەموو ئەوانە، پێویستە لەسەرت بەپێی شووناسینکی نزیکتر لەم جیهانە واقعییەوه خۆت پێوانە بکەیت: تۆ قوتابیییت، تۆ هاوبەشی ژیانیت، تۆ هاوڕینییت، تۆ داھینتەریت لە بواریکدا.

هەتا ئەو شووناسەیی بۆ خۆتی هەلدەبژێریت؛ تەسکتر و دەگمەنتر بیت، دەبینیت هەموو شتەکان زیاتر هەرەشەن بۆ سەر ئەو شووناسەت، لەبەر ئەو هۆیەش من پێت دەلیم کە پێویستە بە سادەترین و ئاساییترین رینگا پێناسەیی خۆت بکەیت، بگرە بە

ساده ترين ريگا که بۆت بکريت.
ئهمهش زور جار مانای ئه وهيه واز بهينيت له هه نديک
بیرکردنه وهی «مه زنی» له باره ی خوته وه: تو که سیکي زیره کیت
تا ئاستی تاقانه یی، یان به شیوه یه کی نایاب به هر مه نديت، یان تا
ئاستیکي ترسناک سه رنجرا کیتشیت، یان به جوریک قوربانیت که
خه لکی ناتوان هه رگیز بیري لئ بکه نه وه، ئهمه واتای ئه وه ی واز
بهينيت له هه سترکرنی زیاده ی بهرکه وته ییت که هیچ بیانویه ک
هه لئاگریت و له و بروایه ت که هه موو جیهان به شتیک قه رزاری تۆن،
هه روه ها ئهمه واته ده ست له ده رچه خیرا و ئاسانه کان هه لگریت
که سالانیکي دوور و دريژه له سه ریان راهاتوویت بۆ ئه وه ی بتوانیت
به رده وام بیت، ئهم حاله ته هاوشیوه ی ئالووده بوویه کی ماده
هوشبه ره کانه که وازی لئ ده هینیت، له بهر ئه وه ی دواتر تووشی
«نیشانه کانی کشانه وه» ده بیت کاتی ده ست ده که ییت به وازهینان
له م شتانه، به لام له وسه ره وه تو ده بیته که سیکي زور باشت له وه ی
پیشوو.

چون ده توانیت له جاران که متر له خوت دنیا

بیت

خستنه ژیر پرسیاری خومان و گومانکردن له بیرکردنه وه
و برواکانمان؛ لیهاتووییه که له هه موو لیهاتووییه کانی دیکه
گه شه کردووتره، به لام کاریکی کرده نییه. ئهمه چهند پرسیارینکن
که یارمه تیت ده دن له بهر هه مهینانی نادنیایی به رامبه ر به خوت
له ژیا نندا:

پرسیاری یه که م: ده لیت چی، ئه گه ر هه له بیت؟
ماوه یه کی که م له مه و بهر یه کیک له هاوری کچه کانم ماره کرا،

له ئىستادا له سەر و به ندى هاوسه رگيريدايه. ئەو كەسەى هاتوو تە
پيش بۆ ماره كردنیشی؛ له راستیدا پياوینكى باشه، ئەو ناخواته وه و
لینى نادات و مامه لهى خراپى له گەل ناكات، كەسینكى خوشه و یسته
و كاریكى باشیشی ههیه.

به لام هاوړیکه م له كاتى ماره كردنه كه یه وه رووبه رووی
ئاستهنگ بووه تە وه له لایه ن براكه یه وه كه به بى وهستان پنى ده لیت
هه لېژاردنه كانى له ژياندا پینگه یشتوو نین، ئەو ئاگادارى ده كات وه
له وهى خوشكه كهى خه ريكه زیان به خوى ده گه یه نیت له رینگای
په یوه ندى به ستنى له گەل ئەو كه سه دا، پنى ده لیت كه هه له یه كى
گه و ره ده كات و به رینگایه كى نابەر پرسىاران هه لسوكه وت ده كات.
هه ر كات ئەو كچه پرسىار له براكه ی ده كات: «كیشه ی تو چیه؟
بۆچى ئەم كار ه تا ئەو ئاسته هه راسانى كردو ویت؟» ده بینیت
به جۆرىك رهفتار ده كات كه هه یچ كیشه یه كى نییه و هه یچ شتىكى
ئەو هاوسه رگيرییه بىزارى ناكات، وهك ئەوهى تهنه ده یه ویت
سوودینكى هه بىت و گرنگیپیدانىك به رامبه ر داها تووى خوشكه
بچووكه كهى نیشان بدات.

به لام ئاشكرایه شتىك بىزارى كردو وه، له وانیه بابته كه
له وه وه سه رچاوه ی گرتبیت كه هه ست به كه مى ئارامى بكات
له باره ی ئەو هاوسه رگيرییه وه، یان له وانیه بابته كه جۆرىك له
كیبركى بىت له نیوان خوشك و براكاندا، یان له وانیه غیره بىت،
یان له وانیه رۆچوون بىت له هه سته تابه تیه كه یدا به وهى بووه تە
قوربانى تا ئاستىك كه نازانیت چون دلخوشى خوى ده ربریت
بۆ ده وروبه رى، به بى ئەوهى سه ره تا تووشى هه ستردن به
به دبەختیان بكات.

وهك بنه مایه كى گشتى، ئیمه خراپترینین له باره ی تىبىنكردى

خومانه وه. كاتيک تووره ده بين يان غيره ده كه ين يان بيزارين،
دوايين كه سين كه تيبينى ئه وه ده كه ين. تاكه ريگا بو ئه وه ي تيبينى
ئه وه بكه ين كه روو ده دات؛ ئه وه يه كار بكه ين بو دروستكردى
هه نديك درز و كه لين له و قه لغانه ي به ده وري خوماندا دروستمان
كردوه، قه لغانى متمان و دلنبايى له هه موو شتيكدا، ئه مه ديتە
ئاراهه له رينى پرسياركردى به رده واممان له باره ي ئه و شوينانه ي
كه له وانه يه تيايدا له هه له دا بين به رامبه ر خومان.

«ئايا هه ست به غيره ده كه م؟ ئه گه ر هه ست به غيره ده كه م،
كه واته بوچى؟»، «ئايا من تووره م؟»، «ئايا ئه و له سه ر هه قه؟»،
«ئايا من ته نها گرنگى به پاراستنى خوم ده ده م؟»

پيوسته ئه م پرسيارانه بينه ره فقايرىكى ده فقرتوى زيه نى
له لامان، له زور حاله تدا ته نها خسته نه رووى ئه م پرسيارانه بو
خومان به سه بو به ره مه ينانى بريك خوبه كه مگرى و هاوسوزى
پيوست بو چاره سه ركردنى به شيكى زورى كيشه كانمان.

به لام گرنگ ئه وه يه تيبينى پرسياركردن له خوت بكه يت،
ئه گه ر بيركردنه وه ي هه له ت هه يه و به ئاستى پيوست به لگه ت
نييه كه بيركردنه وه ي هه له ت هه يه. ئه گه ر پياويك له ژنه كه ي
بدات له به ر ئه وه ي چيشته كه ي سووتاندوه، ژنه كه ش پرسيار
له خوى ده كات ئه گه ر هه له يه له برواكانيدا ئه وا خراپه ده كات
به رامبه رى... بوچوونتان چونه؟ به لى، ده كريت هه نديك جار برواى
مروڤ به ته واوى راست بينت و هه له نه بينت! مه به ست ئه وه يه تو
پرسياره كه له خوت بكه يت و له و ساته دا له بيروكه كه ورد بيته وه،
نه ك رقت له خوت بيته وه.

پيوسته ئه وه به بير به ينينه وه كه روودانى هه ر شتيكى نوى
له ژياندا، ده خوازيت بگه ربيت به دواى ئه وه ي كه له شتيكدا هه له

بوویت. ئەگەر لەوێ دانیشتبوویت، بە بیهیوایی و بەدبەختی پوژ
لەدوای پوژ، ئەو وە واتای ئەو هیه بەراستی تۆ هەله بوویت له
شتیکی گهوره له ژيانندا، هیچ شتیکیش گۆرانی بەسەردا نایهت
تاكوو نهتوانیت ئەو پرسیارانه له خۆت بکهیت و بگهیته ئەو خاله
ههله کهت تیندا کردوو.

پرسیاری دووهەم: ئەگەر تۆ هەله بیت، ئەمە واتای چیه؟

زۆر کەس دەتوانن له خۆیان بپرسن که ئایا هەلەن، بەلام
که مینکیان دەتوانن ههنگاوێکی زیاتر به رهو پێشهوه بنین و دان بنین
به وهی که سینک ههله بیت؛ واتای چیه، ئەمەش له بهر ئەوهی واتای
گریمانهیی شاراوهی ههله بوونمان زۆربهی کات به ئازاره، چونکه
نهک تهنا به هاکانمان دهخاته ژیر پرسیاره وه، به لکوو ناچاریشمان
دهکات بپرسینه وه له بهها جیاواز و دژهکان که لهوانهیه له
کووتاییدا بگهینه ئەوهی که به راستیان بزانیان.

ئەرستۆ دهلێت: «له باشییهکانی عهقلی پوژشیر ئەوهیه
دەتوانیت له بیروکهیهک له بیروکهکان ورد بپتهوه، به بی ئەوهی
ودریبگریت»، و اتا توانای ئەوهی هیه بروانیته بهها جیاوازهکان
و پێوانهیان بکات به بی ئەوهی خوی به ناچار ببینیت که ههریهک
لهوانه لهخو بگریت، لهوانهیه ئەمە لیهاتوویی ناوهندی بیت که
پێویسته بو ئەوهی مروف ژیانی خوی به جوریک بگوریت که
ههگرێ مانایهک بیت.

دهگه پیننه وه بو چیرۆکی برای هاورینکه، نهو پرسیاره دی
 پیویسته له خوی بکات نه وه یه: «هه له بوونم له هه لوینسته که م
 به رامبه ر هاوسه رگیری خوشکه که م، چی دهگه یه نیت؟» زور جار
 وه لامدانه وه ی نه م پرسیاره ته واو راشکاو و راسته و خویه (شتیک
 ده بیت وه کوو «من که سینکم خوپه رست/نیرجسی/که م هه ست به
 نارامی ده که م»). کاتیک بوون بوویه وه که نهو هه له یه، هاوسه رگیری
 خوشکه که شی هه نگاویکی باش و ته ندروست و دلخوشکه ره؛ نهوا
 هیچ شتیکی ده ست ناکه ویت ره فتاری خوی پین شی بکاته وه جگه
 له هه ستردنی به نه مانی نارامی و به ها خراپه که ی، وا داده نریت
 که نه م که سه ده زانیت چی باشه بو خوشکه که ی، نهو توانای
 نه وه ی نییه بریاره گه وره کان بو ژیانای خوی بدات. هه روه ها وا
 داده نریت که نه م مافی خویه تی و به ر پرسیاره له وه ی بریار بدات
 له بری خوشکه که ی، چونکه دلنیا یه له وه ی که خوی راسته و هه ر
 که س پیچه وانه ی نهو بیت ده بیت هه له بیت.

به لام قورسه نه م نه نجامانه قبول بکیرین له کاتی دوزینه وه یاندا،
 لای برای هاورینکه م یان نیمه هه موومان به شیوه یه کی گشتی
 وه کوو یه ک وایه. نهوه کاریکی به ئازاره، له بهر نهوه ده بینین نهو
 که سانه ی نه م جو ره پرسیارانه له خویان ده که ن؛ ژماره یان زور
 که مه، به لام نه م پرسیاره ئاشکرا که رانه پیویستن بو نه وه ی بگینه
 کرۆکی نهو کیشه جه وه رییانه ی ره فتاره بیزار که ر و خراپه کانمان
 به ره م دینن.

پرسیاری سینه م: ئایا هه له بوونی من، کیشه یه کی که مینک باشتر
 بو خۆم و که سانی تر دروست ده کات یان کیشه یه کی خراپتر؟
 نه مه نهو تاقیکردنه وه ئاشکرا که ره یه که وا ده کات بزانی ئایا
 نیمه به های ره ق و سه قامگیرمان هه یه، یان نیمه شه قاره یه کی

شکستخواردووین و هه مووانمان نارحەت کردوو، له ناویشیاندا
خومان.

مه بهسته که لیره دا ئه وهیه بروانین بۆ کیشه باشته که یان،
ئهمهش له بهر ئه وهی کیشه کانی ژیان دوا بیان نایهت، ههروهک ئه و
ورچی پاندا یه ناسیمان؛ وای دهوت.

که واته هه لێژاردنه کانی برای هاوریکه م چین؟

۱. درێژهدان به حاله تی به ریه ککه وتن و دلهراوکی له ناو
خیزانه که دا که ببیته هوی ئالوزبوونی ئه وهی ده بوو ساتیکی
دلخۆشکه ر بیت، ههروهها ببیته هوی زیانگه یاندن به ریز و متمانه
له نیوان خوی و خوشکه که ی، هه موو ئه وانه له بهر ئه وهیه که
پیشبیینیه کی هه یه (هه ندیک که س به م هه سته کردنه ده لێن (پیشبیینی))،
پیی ده لیت ئه و که سه بۆ ئه م باش نییه.

۲. گومانکردن له توانای خوی له دیاریکردنی ئه وهی چی
راسته و چی هه له یه له باره ی ژیا نی خوشکه که یه وه و جیگیربوون
له سه ر ئه وهی که سینی خۆبه که مگر بیت و متمانه ی به توانا کانی
خوشکه که ی هه بیت له وهی خوی بریار بۆ خوی بدات، ته ناتهت
نه کهر له وهش دلنیا نه بوو؛ ده کریت له چوارچینه ی خۆشه ویستی
و ریزی بۆ خوشکه که یه وه له گه ل ئه نجامه کاندایه لیکات.

زورینه ی خه لکی هه لێژاردنی یه که میان پی باشته، ئه مهش
له بهر ئه وهی هه لێژاردنی یه که م ریکایه کی ئاسانتره، پیویستی به
بیرکردنه وی زور و دووباره چاوپیداخشانده وه ناییت، هه چی
ناویت جکه له ده تکردنه وهی ئه و بریارانه ی خه لکانی تر له ژیا نیاندا
ده یه دن.

ههروهک هه لێژاردنیکه که ئه وه پهری به ده به ختی به ره هه م دینیت

| کچن خوت به |

وهرگېرانی: نارام عوسمان

بق هر که سیک که په یوه سته به بابه ته که وه.
به لام هه لېژاردنی دووهه م، پاریزگاری له په یوه ندی
ته ندروستی دلخوشکری پشتبه ستوو به متمان و ریز دکات. نو
هه لېژاردنه یه که خه لکی هان ددهات له سهر خوبه که مگری و داننان
به نه زانیاندا بمیننه وه. نه مه نو هه لېژاردنه یه رینکا ددهات خه لکی
هه رچی له توانایاندا هه یه، که شه بکه ن و پیش بکه ون له تپه راندنی
هه ستردنی که میان به نارامیدا، هه روهک رینان پی ددهات به
جیا کردنه وهی نو حاله تانه ی تیایدا هه لچوون یان خوبه رستن یان
بیویژدانن.

به لام هه لېژاردنی دووهه م: هه لېژاردنیکی قورس و به نازاره،
له بهر نه وه زورینه ی خه لکی هه لینا بژیرن.

بەندی دەوتەم شکست ڕینگای پینشکەوتنە

کاتیک وتم: «من بەختم هەبوو!» دەمزانی دەلیم چی! بەراستی

من دەمزانی!

خویندنی زانکۆم لە ساڵی ۲۰۰۷ تەواو کرد، ڕێک لەو کاتەدا
کە دارووخانی دارایی و قەیرانی گەورە دەستی پێ کرد، پاشان
هەولم دا بچمە بازاری کارەوه که لەو کاتەدا لەو پەری خراپیدا بوو
لە ماوەی زیاتر لە هەشتا ساڵی رابردوودا.

نزیکی هەمان کات بۆم دەرکەوت که کریچی ژوورینکی ئەو
شوقەبەیی بەکریمان گرتبوو، ماوەی سێ مانگە کرینی نەداوه،
ئەو کەسە کچیک بوو، کاتیکیش بایەتەکم پوو بەروو کردەوه؛
گریا، پاشان ون بوو و لەگەڵ هاوبەشی سینەمی شوینی
نیشته جینبوونە که مان جینی هینستم و بەناچاری نیمە هەموو
کریکە مان دا. خوات لەگەڵ ئەو پاشەکەوتە کانم! ماوەی شەش
مانگی دواي ئەوه، من لەسەر قەنەفەیی مالی یەکیک لە هاورپیکانم
دەخوتم، کاری پچر پچر و جۆراوجۆرم دەکرد و هەولم دەدا
قەرزەکانم لە ناستیکی نزمدا بەهێلمەوه تا ئەو کاتە ی کاریکی

راسته قینه م دهست دهکه ویت.

دهلیم من به ختم هه بوو، چونکه کاتیک چومه جیهانی گه وره کانه وه؛ له حاله تی شکستدا بووم، به ته واوی له سفره وه دهستم پی کرده وه، رهنگه ئه مه ترسناکترین شت بیت بو هر مروفتیک له کاتیک دواتری ژياندا کاتی ناچار ده بیت کاریکی نوی دهست پی بکات، یان بواری کاره که ی به ته واوی بگوریت، یان ببینیت ناچاره کاره که ی جی بهیلت له بهر زور خراپی. هر له سهره تاوه هه موو ئه وانهم تاقی کرده وه، هیچ ئه گه ریکیش له ئارادا نه بوو جگه له وهی دوخه که باشتر ببینت. بهو شیوه یه... من که سینکی به به ختم. کاتیک له سهر قه نه فه یه ک ده خه ویت که بونیک ناخوشی لی دیت، کاتیکیش پاره ورده بچوو که کانی ناو گیرفانت ده ژمیریت بو ئه وهی بزانیته ئایا ده توانیت ئه م هه فته یه له فه یه کی ماکدونالدز بکریته، کاتیکیش بیست جار سیفی خوت ده نیریت به بی ئه وهی یه ک وشه وه لامت بو بیته وه له به رامبه ر ئه وهی نار دوو ته؛ ئه وا ده چیت له ئینته رنیت ویتلاگیک دروست ده که یته، چونکه بیروکه ی «کاریکی بیعه قلانه» له ریگای ئینته رنیته وه کاریکی زور ترسینه ر نییه له و بارودوخه دا. ئه گه ر هر کاریک که ده یکه م له ری نی ئینته رنیته وه شکست بهیلت، ئه گه ر که س هیچ نووسینیکم نه خوینیته وه که له ویتلاگه که مدا بلاوی ده که مه وه؛ ئه وه شتیکی خراپتر نییه له وهی بگه ریمه وه بو ئه و شوینه ی لیوهی دهستم پی کرد. که واته بو هه ول نه ده م؟

شکست خوی له خویدا چه مکیکی ریژه ییه. ئه گه ر پیوه رم بو خوم ئه وه بووایه شیوعییه کی شورشگیری ئاژاوه چی بووماوه، ئه وا ئه و شکسته ته واوه ی هاته ریم و بیتواناییم له کوکردنه وه ی هیچ پاره یه ک له نیوان ساله کانی ۲۰۰۷ و ۲۰۰۸؛ سه رکه و تنیکی بهرچا و

دهبوو. بهلام نهگه ر پيوهرم (وهکوو زورينهی خه لکی) نهوه بووايه
که له دواي ته و او بوونی خویندن: راسته و خو به کهم کاری باشم
دهست بکه و تايه و بمتوانيايه پارهی هه نديک له وهسله کانم بدهم،
نهوه به دلنیايي هوه به ته و او ی مانا من که سيني شکستخواردوو
دهبووم.

له خيزانیکدا گه وره بووم که هه رگيز پاره تيايدا کيشه نه بووه،
به لکوو به پيچه وانهی نه مه وه بوو، له بهر نه وه ی خيزانه کهم زور به ی
کات پارهیان به کار دههینا بو دوورخستنه وه ی کيشه کان له بری
چاره سه رکردنیان. سه رله نو ی من به ختم هه بوو، چونکه نه وه له
ته مه نيکی زووه وه فیری کردم که پاره کوکردنه وه پيوه ريکی زور
خرابه له خودی خویدا. ده توانیت پارهی هکی زور کو بکه يته وه و له
هه مان کاتيشدا که سيني به دبخت بيت، هه روه ک ده توانیت که سيني
مايه پووچ بيت و له هه مان کاتدا به خته وه ريش بيت. ليره وه، که واته
بو پاره وه ک پيوه ريک بو به های خوم داده نيم؟

به های من شتيکی تر بوو به دهر له پاره، به های من بریتی
بوو له «نازادی و سه ربه خو یی». کاتیک بيروکه ی نه وه م بو هات
ببمه يه کیک له خاوه ن کاره کان، له بهر نه وه بوو که پيم ناخوش
بوو که سیک پيم بلی که چی بکه م، به لکوو پيم باش بوو خوم
بريار بدهم و خویشم نه نجامی بدهم. بيروکه ی کارکردن له سه ر
ئینته رنیتیم به سه رنجراکيش زانی، له بهر نه وه ی ده توانم له هه ر
شوینیک بم؛ نه نجامی بدهم، جگه له وه ی ده متوانی هه ر کات پيم
خوش بوو؛ کار بکه م.

پرسیاريکی ساده م له خوم کرد: «نایا پيم باشه بریکی باش
پارهم دهست بکه ویت له ريگای کاریکه وه که پيم ناخوشه، یان پيم
باشه ببمه خاوه ن کاریک له سه ر ئینته رنیت و زور به ی کاته کانم

بہ مایہ پوچی بہ رمہ سہر؟» وہ لامہ کہم راستہ و خوق و زور پوون
بوو: مہ لہ بژاردنی دووہم!

دوای ئہ وہ لہ خومم پرسی: «ئہ گہر ئہم کارہم تاقی کردہ وہ
و دوای چہند سالیگ شکستم ہینا و ناچار بووم بہ دوای کارینکدا
بگہریم، ئایا لہ راستیدا شتیکم لہ دەست داوہ؟» وہ لامہ کہ بہ
نہرئ بوو. لہ بریئ ئہ وہی لہ تہ مہ نی بیست و یہک سالیدا بیمہ
کہ سیکی مایہ پوچی بینکار بہ بی ہیچ شارہ زاییہ کیش، لہ تہ مہ نی
بیست و پینچ سالیدا بیمہ کہ سیکی مایہ پوچی بینکار و بہ بی ہیچ
شارہ زاییہ ک، کہ واتہ کیشہی ئہ مہ لہ چیدایہ؟

لہ گہل ئہم بہ ہایہ دا، شکست ئہ وہ دەبوو کہ ہہنگاوہ کانم بہرہو
پرورہ تاییہ تییہ کانم ہیواش بکہ مہ وہ، نہک پارہی کہم و خہوتن
لہ سہر قہ نہ فہی مالی ہاوریکانم (نزیکہی دوو سال لہ سہر ئہو
کارہ بہر دەوام بووم)، یان نہ بوونی ہہر شارہ زاییہ کی کار لہ
سیقیہ کہ مدا.

دژیہ کیی شکست/سہر کہوتن

وینہ کیش پابلو پیکاسو پیر بوو بوو، لہ یہ کیک لہ قاوہ خانہ کاندا
لہ ئیسپانیا دانیشتبوو دەستہ سرینکی کاغہزی رہش دە کردہ وہ
کہ بہ دەستہ وہ بوو، گرنگی زوری بہ ہیچ شتیک نہ دەدا،
وینہی ئہ وہی دە کیشا کہ لہو ساتہ دا سہرنجی رادہ کیشا (وہک
چون مندالانی تازہ پیگہ یشتوو وینہی سینکسی دە کیشن لہ سہر
دیواری ئاودہ ستہ کان)، بہ لام ئہ مہ خودی پیکاسو بوو، ئہ وہی
وینہی کیشابوو؛ تابلویہ کی تہ کعبیی ئینتیباعی نایاب بوو لہ سہر
دہستہ سرینک کہ پہلہی قاوہی پیوہ بوو.

بەلام ئافرەتىك دانىشتىبوو لەسەر مېزىكى نىزىكى كە
بەسەرسامىيەو تەماشاي دەكرد، پاش كەمىك پىكاسۇ قاوۋەكەي
تەواو كورد و دەستەسېرە كاغەزىيەكەي لوول كورد لە دەستىدا بۇ
ئەوۋى لە كاتى چوونەدەرەوۋەيدا فېرى بىداتە سەتلى خۇلەكەو.
ئەو ژنە رايگرت و پىنى وت: «بەدەستە! دەتوانم ئەو دەستەسېرەت
لى وەر بېگرم كە وىنەت لەسەر دەكېشا؟ نىرخەكەشېت دەدەمى».
پىكاسۇ وەلامى دايەوۋە: «بەدەلنىيايىيەوۋە، بېست ھەزار دۇلار».
سەرى ژنەكە بەتۈندى گەرايەوۋە بۇ دواوۋە، وەك ئەوۋى بەر
بەردىك كەوتىت، پىنى وت: «چى؟ كېشانى ئەو وىنەيە دوو خولەكى
نەخاياند».

پىكاسۇ وەلامى دايەوۋە: «نەخىر خانمەكەم. پىنىستى بە زىاتر
لە شەست سال ھەبوو تا بتوانم ئەو وىنەيە بېكىشم.» پاشان
دەستەسېرەكەي خستە گىرفانىيەوۋە و لە قاوۋەخانەكە چوۋە دەرەوۋە.
گەشەكردنى ھەموو شتىك پىشت دەبەستىت بە ھەزاران حالەتى
شكىستى بچووك، قەبارەي سەركەوتنت لە شتىكدا؛ پىشت دەبەستىت
بە ژمارەي جارانى شكىستەكانت لە ئەنجامدانى ئەو شتەدا. ئەگەر
ھاتوو كەسېك لە شتىكدا لە تۇ باشتر بوو، ئەوۋە ئەگەرى زۆرە
كە ئەو شكىستى لە تۇ زىاترە لەو بواردەدا. ئەگەر ھاتوو كەسېكىش
لە تۇ خراپتر بوو لە بواريكدا، ئەوۋە لەوانەيە ھۆكارەكەي لەو
ئازارانەي پېرۇسەي فېربوونى دوورودرىژدا شاردرابىتەوۋە كە تۇ
پىيادا تىپەرىيوت.

ئەگەر سەيرى مندالىك بېكەيت كاتى دەيەويت فېرى رۇيشتن
بىت: دەبىنىت سەدان جار دەكەويت و ئازارى پى دەگات، بەلام ئەو
مندالە لە ھېچ ساتىكدا ناوۋەستىت و بە خۇي بلىت: «ئوو، وا بزنام
رۇيشتن بۇ من نابىت. من لىنھاتوو نىم لە رۇيشتندا».

ئیمه له کاتیکی دواتری ژیانماندا فیر دهبین خۆمان له شکست
 دوور بخهینهوه، من دانیام که بهشیکی گهورهی ئهوه له سیستمه
 فیرکارییه که مانه وه دیت که بریاری قورس دهردهکات به پشتبستن
 به کارامهیی قوتابی و سزای ئهوانهش دهدات که کارامهییان باش
 نییه، پێژهیهکی گهورهی تر به هۆی که سوکاره وهیه که رهخنه و
 داواکارییان زۆره به جۆریک رینگا نادهن مندا له کانیان به ئارهزووی
 خۆیان ری بکهن و تا ئاستیکی زۆر شکست بهینن، به لکوو کاتی
 هر شتیکی تازه تاقی دهکه نهوه یان شتیکی که پیشتر بریاریان
 بو نه دراوه له بارهیه وه؛ سزایان ددهن، پاشان راگه یاندنیکی
 جه ماوه ریمان ههیه که هه موویان حاله ته کانی سه رکه وتتی
 ئاسمانی سه رسورهینه رمان یهک له دوا ی یهک نیشان ددهن و
 کاریک ناکه ن هه زاران کاتژمیری پر له ناره حه تی و راهینان ببینن
 که پێویست بوون بو گه یشتن به و سه رکه وتخانه.

له ساتیکدا هه موومان ده گه ینه حاله تیک که تیایدا له شکست
 ده ترسین و غه ریزه مان پالمان پێوه ده نیت بو ئه وه ی خۆمانی لی
 لا بدهین و رازی بین به وه ی راسته وخۆ له به رده مماندا دانراوه یان
 بو ئه وه ی که له بنه رهدا ده زانین باشین له نه جامدانیدا.

ئه مه ریک ئه وه یه که که له پچه مان ده کات و ده مانخنکینیت.

ناتوانین به راستی سه رکه وتوو بین، له و شتانه دا نه ییت که
 ئاماده یین تیایدا شکست بهینن. ئه گه ر ئاماده ش نه بووین بو
 شکستهینان، ئه وه هر له بنه رهدا ئیمه ئاماده نین بو سه رکه وتن.
 به شیکی زۆری ئه م ترسانه له شکست، له وه وه سه رچاوه
 ده گریت که به های خراپمان هه لبژاردوو. بو نمونه؛ ئه گه ر به م
 پێوه ره پێوانه ی خۆم بکه م: «کاریک بکه م هه رچی دیداری له گه ل
 بکه م، له خۆم بچیت»، ئه وا به رده وام له دله راوکیدا ده بم، چونکه

شکست به ریزه‌ی له سه‌ددا سه‌د له رینی کرده‌وهی کهسانی تره‌وه
دیاری ده‌گریت نه‌ک له ریگای کرده‌وه‌کانی خومه‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی
من ناتوانم مامه‌له به خویان و کرده‌وه‌کانیان‌وه بکه‌م، هه‌روه‌ک
به‌های من له‌ژیر ره‌حمه‌تی بریار و مامه‌له‌ی خه‌لکانی تر‌دا ده‌بیت.
به‌لام ئه‌گه‌ر هاتوو پیوه‌ریکی دیکه‌م هه‌لبژارد (به‌ره‌وپیش‌بردنی
ژیانی کومه‌لایه‌تی و باشته‌کردنی)؛ ئه‌وا من ده‌توانم مامه‌له بکه‌م
به‌پیی به‌های «په‌یوه‌ندیی باش له‌گه‌ل ئه‌وانی تر»، به‌چاوپوشی له
چۆنیتی و هه‌لامدانه‌وه‌ی ئه‌وانی تر بۆ من، به‌مه‌ش به‌ها خودییه‌که‌م
له‌سه‌ر ره‌فتار و به‌خته‌وه‌ریی خۆم بنیات ده‌نیم.

له‌به‌ندی چواره‌مدا بینیمان که به‌ها خراپه‌کان ئه‌و ئامانجه
ده‌ره‌کیانه له‌خۆ ده‌گریت که ئیمه ده‌سه‌لاتمان به‌سه‌ریدا نییه.
هه‌ولدان بۆ گه‌یشتن به‌و ئامانجان، بریکی زۆر له‌ده‌راوکی
به‌ره‌م دینیت. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر به‌ده‌ستیشمان هینان، له‌بۆشایی و
عه‌ده‌مدا جیمان دیلن له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌ده‌ست هاتوون، ئه‌ی دوا‌ی
ئه‌وه؟ پیوستمان به‌ ئامانجی تر ده‌بیت، باشته‌ کومه‌له ئامانجیک
بن که به‌هایه‌کی وایان تیدا نه‌بیت هه‌ست به‌بوونمان له‌بۆشاییدا
بکه‌ین.

به‌لام به‌ها باشه‌کان ئه‌و به‌هایانه‌ن که ئه‌و ریییه‌ی بۆی دیاری
کراوه؛ پشتی پی ده‌به‌ستیت، وه‌ک پیشتر بینیمان. ئه‌مه شتیکه
پیوه‌ری «خسته‌رووی خۆم به‌راستگویی له‌به‌رده‌م خه‌لکید» له
پیناوی پیوانه‌کردنی به‌های «راستگویی»، ئه‌مه‌ش پرۆسه‌یه‌که
هه‌رگیز ته‌واو نابیت، ئه‌مه کیشه‌یه‌که که ناچارین به‌به‌رده‌وامی
مامه‌له‌ی له‌گه‌ل بکه‌ین. هه‌ر گه‌فتوگویه‌کی نۆی له‌گه‌ل که‌سینک له
که‌سه‌کان، هه‌روه‌ها هه‌موو په‌یوه‌ندییه‌کی نۆی؛ ئاسته‌نگ و هه‌لی
نۆیمان ده‌خاته به‌رده‌م بۆ ئه‌وه‌ی خۆمان بنا‌سینین به‌ده‌ربهرینیکی

راستگويانه. نه وه به هايه کي به رده وامه، پرؤسه يه که به دريژايي ژيان له گه لماندايه و کوتايي و کاملبوون قبول ناکات.

نه گهر «کريني ئوتومبيليني نوي» پيوه ريک بيت به کاري بهينيت بو پيوانه کړدني به هاي «سه رکه وتن به پي بنه ما دنيا يه کان»، پاشان بيست سال له کاريکي ماندوو که ردا به ري بکيت تا بگيت به م پيوه ره، نه واهم پيوه ره هيچ سوو ديکي نابيت بوت دواي نه وه ي خانوويه ک و ئوتومبيلنيک ده کريت. له و کاته دا نه وه ي پيشوازي لي ده که يت؛ بريتيه له قه يراني نيوه ي ته مهن، چونکه نه و کيشه يه ي به دريژايي ژيانت پالنه رت بووه له و کاته ي گه يشتوو يته ته ته مهن ي پيگه يشتن؛ ئيستا لیت دوور که و تووه ته وه. تو ئيستا هيچ هه ليکت نه ماوه بو دريژدان به گه شه کړدن و به ره و پيشچوون، به لام دنيا به له وه ي نه و گه شه کړدنه يه به خته وه ري به دي ديتت نه ک به ده سته ينيانې ژماره يه ک له ئامانجه کانت که له دواي به ده سته اتنيان؛ به خيړايي به هاي خويان له ده ست ده دن.

به و واتايه، ئامانجه کان (هه روه ک به شينو ه يه کي ته قلیدی پيناسه ده کريت: ته و او کړدني خو يندني کوليز، کريني خانوويه ک له سه ر ده ريا چه يه ک، دابه زاندي ده کيلو له کيشت)؛ هيچ نييه جگه له ئامانجي سنووردار له رووي بري به خته وه ربوونه وه که له وان ه يه له ژياندا بو مان ده سته به ر بکهن. ده کريت داناني نه م جوړه له ئامانج، گونجاو بيت بو نه و کاتانه ي هه ول بو به ده سته ينيانې ده سته و تي خيژا و ماوه کورت ده دين، به لام نه گهر له ته و او ي ژيانماندا بمانه و يت له سه ري بروين؛ نه وه خراپه.

پابلو پيکاسو به دريژايي ژياني به ره م ي زوري هه بوو، تا کوتايي هه شتاکان ژيا و تا ساله کاني کوتايي ته مهن ي له کاره هونه رييه کاني به رده و ام بوو، نه گهر پيوه ره که ي نه و «به ده سته ينيانې

ناوبانگ» یان «کۆکردنه وهی پارهیه کی زۆر له جیهانی هونه ره وه» یان «کیشانی هه زار تابلۆ» بووایه؛ ئەوا له خالینکی سهر رینگاکه ییدا راده وهستا. ئەگەر پێوه ره کانی به و شیوهیه بوونایه، دلهراوکی به سه ریدا زال ده بوو و گومانی له خۆی بو دروست ده بوو. زۆر رپی تیده چوو که گه شه به هونه ره که ی نه دات و نوینگه ریی تیدا نه کات، ههروهک دهیه له دوای دهیه ئەو کاره ی ده کرد.

ئهو هۆکاره ی وای کرد پیکاسۆ سه رکه وتوو بیت، هه مان ئەو هۆکاره بوو که وای کرد له کاتی دانیشتنی له قاوه خانه یه کدا له سه ر دهسته سه رپکی کاغه زی؛ هیلکاری بکات و به خته وه ر بیت کاتی گه یشتبووه ته مه نی پیری. به های شاراوه لای ئەو ساده و بچووک بوو، کۆتایی نه بوو، ئەویش به های «گۆرانکاری راستگویانه» بوو، ئەمه بوو وای کرد ئەو دهسته سه ره تا ئەو ئاسته گرانبه ها بیت.

ئازار به شیکه له رینگاکه

له په نجاکانی سه ده ی بیسته مدا، زانای دهروونناسی پۆله ندی کازیمیر دابروفسکی توێژینه وه یه کی کرد له سه ر رزگار بووانی جهنگی جیهانی دووهم له باره ی ئەوه ی چۆن ژیاون له گه ل ئەو تاقیکردنه وه ئازار به خش و شوکهنینه رانه ی پیایدا تینه رپون له کاتی جهنگه که دا. ئەمه له پۆله ندا بوو، واته دۆخه که به راستی ناخه ژین بوو. ئەو که سانه نالاندوو یانه یان بینوو یانه که چۆن برسیتی به کۆمه ل رووی داوه، ههروه ها بۆردوو مانه کانیان بینوه که شارپکی به ته واوی له گه ل زهوی تهخت کردوو، ههروه ها هۆلۆکۆست و ئەشکه نه دانی زیندانیکراوانی جهنگ و دهستدریژی سینکسی و کوشتنی ئەندامانی خیزانه که یان له سه ر

دهستی نازیهکان یان لهسهر دهستی سوڤیتییهکان دواى چند
سالیک لهو رووداوه.

دابروفسکی لیکولینهوهی لهسهر رزگاربووان کرد و له همان
کاتدا شتیکی سهیر و سهرنجراکیشی بهدی کرد؛ ریزهیهکی
زور لهو کهسانه‌ی بیی که نه‌زموونه‌کانی سه‌ردهمی جهنگ که
پیايدا تینه‌ریون، سه‌ره‌رای نازار و نار‌ه‌حه‌تییه‌کانی؛ کردوونی به
که‌سانیکی باشتر و خاوه‌ن به‌رپرسیاریتی زیاتر و به‌خته‌وهرتر
له ژیاندا، زورینه‌یان ژیانی به‌ر له جه‌نگیان به‌وه وده‌سف کردووه
که که‌سانیکی جیاواز بوون له نیستا؛ نکولییان به‌رامبه‌ر نه‌و
که‌سانه کردووه که خوشیان ویستوون، وه‌ک پیویست ریزیان
لی نه‌گرتوون، ته‌مه‌ل بوون و به کیشه بچووک‌ه‌کانه‌وه سه‌رفال
بوون، هه‌ستیان به‌جوریک بووه که پییان وا بووه شیایوی هه‌موو
شتیکن پییان بدریت و چاکه‌ی هیچ که‌سینکی تیدا نییه، به‌لام له‌دواى
جه‌نگ متمانه‌یان زیاتر بوو، زیاتر دانیان به‌چاکه‌ی که‌سانی تردا
ده‌نا... بوونه که‌سانیک که شته بچووک و بیزارکه‌ره‌کان و شته
بینرخه‌کانی ژیان کاریان تن نه‌ده‌کردن.

ناشکرایه تاقیکردنه‌وه‌کانیان توقینه‌ر بوون و نه‌و رزگاربووانه
دلخوش نه‌بوون له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌و تاقیکردنه‌وانه‌دا رویشتون،
به‌لکوو زوریک له‌وانه به‌ده‌ست کیشه‌ی ده‌روونییه‌وه ده‌یاننالاند که
قامچی جه‌نگ له ده‌روونیاندا جی هیشتبوو، به‌لام به‌شیکیشیان
توانیبووین سوود له‌و برینانه وهرگرن تا به‌ریگا نه‌رینییه‌کان
هه‌موویان بگورن به‌وزه و هیز.

نه‌م گورانه‌ته‌نها تاییه‌ت نه‌بوو به‌و که‌سانه‌وه، گرنگترین
ده‌ستکه‌وته‌کان لای زورینه‌مان، وروژینه‌رتترینیشیان بو
شانازیکردنمان؛ له کاتی رووبه‌روویوونه‌وه‌ی ناخوشتترین

دۆخەکاندا بە دەست هاتوون. زۆر جار ئازارەکانمان بە هیزترمان دەکەن، نەرمیی زیاترمان پێ دەدەن، دامەزراویمان زیاتر دەکەن، بۆ نموونە؛ زۆربەیی تووشبووانی شیرپەنجە دەلێن ئەوان هەست بە هیزیکی زیاتر و داننان بە چاکەیی زیاتر دەکەن لەدوای سەرکەوتنیان لەو شەڕە و درێژەدان بە ژیانان، زۆریک لە کەسە سەربازییەکانیش باس لەو نەرمینواندە عەقڵییە دەکەن کە لە ئەنجامی بەرگەگرتنی مەترسییەکانی بەرەکانی جەنگدا دەستیان کەوتوو.

دابروفسکی بۆی دەرکەوت؛ ترس و دلەراوکی و خەفەت مەرج نییە هەمیشە حالەتی عەقڵیی بیسوود و نەخوازراو بن، بە لکۆو هەندیک جار ئەو ئازارانە پیویستن بۆ گەشەکردنی دەروونی و عەقڵی. نکولیکردن لە پیویستبوونی ئەو ئازارانە، نکولیکردنە لە تواناکانی خودی خۆمان، ئەمە هاوشیوەی پیویستی نارهەتی و ئازارە جەستەییەکانمانە بۆ ئەوەی ماسوولکە و ئیسکەکانمان بەهیزتر ببن. کەواتە مەرۆف ناچارە نارهەتیەکانی ئازاری هەلچوونی دەماری قبول بکات، تاکوو نەرمینواندنیکی هەلچوونی زیاتر و هەستکردنیکی بەهیزتر بە خود و هاوسۆزییەکی زیاتر لەگەڵ خەلکی دەست بکەوێت... واتە ژیانیکی بەختەوهرتر، بە شیوەیەکی گشتی.

لەو روانگەییەو، بەشی هەرە زۆری گۆرانکارییە ریشەییەکان لە کوتایی خراپترین ساتەکانماندا دینە بەردەمان. تەنھا کاتیک هەست بە ئازاریکی توند دەکەین، ئامادە دەبین بۆ سەیرکردنەوێ بەهاکانمان و پرسیارکردن لە بارەیی ئەو ھۆکارەیی وادەردەکەوێت کە فیلمان لێ دەکات. ئێمە پیویستمان بە جۆریک لە قەیرانە و جوودیەکانە، بۆ ئەوەی بە جۆریکی بابەتیانە بروانینە شیوازی

| کچن خوت به |

وهرگیزانی: نارام عوسمان

بزرگاردنی کرؤکی ژیانمان؛ لهم ساتھ شدا دست دهکین به
بیرکردنه وه له گورینی ریگاکه مان.

دهتوانیت ئەمه ناو بنییت «گه‌یشته بن» یان «ژیان له
قه‌یرانیکی وجوودیدا»، به‌لام من پیم باشه ناوی بنیم «هه‌لکولین
له نارەحه‌تییه‌کاندا»، توش دهتوانیت هه‌ر ناویکت پی خوشه؛ لینی
بنییت.

له‌وانه‌یه‌ تو ئیستا له‌و شوینه‌دا بییت، له‌وانه‌شه‌ له‌ ده‌روه
له‌ گرنگترین به‌ره‌ه‌لستییه‌کانی ژیاندا بییت و توش واقورماو و
شله‌ژاویت، له‌به‌ر ئەوه‌ی هه‌موو ئەو شتانه‌ی تو پینت وا بووه
راستن، سروشتین، باشن، ده‌رکه‌وتوووه‌ که پینچه‌وانه‌ی ئەوه‌ن.

به‌لام ئەمه‌ شتیکی باشه، ئەمه‌ سه‌ره‌تایه‌: هه‌چم نه‌ماوه‌ جگه‌ له
جه‌ختکردنه‌وه‌ له‌ بیروکه‌ی ئازار به‌شینکه‌ له‌ ریگاکه‌، یان به‌شینکه‌ له
پروسه‌که‌، گرنکه‌ که‌ ئیمه‌ هه‌ست به‌ ئازار بکه‌ین، له‌به‌ر ئەوه‌ی ئەگه‌ر
تو ته‌نها به‌شوین ده‌رچه‌ خیرا و ئاسانه‌کانه‌وه‌ بییت بو بزرگاریوون
له‌ ئازار و به‌رده‌وام بییت له‌وه‌ی پینت وا بییت به‌رکه‌وته‌ی زیاتر
شیاوی تویه‌ و بیرکردنه‌وه‌ی ئه‌رینی خه‌یالیته‌ بییت، هه‌روه‌ها
ئه‌گه‌ر به‌رده‌وام بییت له‌ زیاده‌روییکردن له‌ روچوون له‌ناو زورینه‌ی
چالاکیه‌کاندا (یان زور خواردنه‌وه‌ی شروب که‌ هه‌ستیکی وات پی
ده‌دات که‌ له‌ باشترین دۆخدايته‌)؛ ئەوا هه‌رگیز ناتوانیت ئەو پالنه‌ره
له‌ ده‌روونی خوتدا به‌ینیته‌ دی که‌ بتوانیت به‌راستی بگورینیته‌.

له‌ ته‌مه‌نی مندالیمدا کاتیک خیزانه‌که‌م ئامیریکی فیدیو یان
ئامیریکی ئیستریوی تازه‌یان ده‌کری، من ده‌ستم به‌ هه‌موو
دوگمه‌کاندا ده‌نا و وایه‌ر و کتیه‌کانم لێ ده‌کرده‌وه‌، پاشان پینووم
ده‌کرده‌وه‌، ته‌نها بو ئەوه‌ی کاری هه‌موو دوگمه‌ و کتیل و وایه‌ره‌کان
بزانم. به‌ تیپه‌رینی کات، فیر ده‌بووم که‌ ته‌واوی سیستمه‌که‌ چون

کار دھکات. له نهجامی نه مه شدا دهبوومه تاکه کهسی ماله که که کار به و نامیره ده کهم، چونکه تنها من دهمزانی که چون کار دھکات.

هر وهکو زورینهی منداله کانی نه م هزاره نوییه، که سوکارم به جورینگ سهیریان ده کردم وهک نه وهی یه کینگ بم له سهیروسه مه ره کان. له تیزوانینی نه واند، توانام له بهرنامه ریژی کردنی نامیریکی فی دیوفا به بی تماشاکردنی که تهلوکی رینماییه کان؛ وا دھکات له زانایه کی گوره بچم.

ناسانه تماشای دواوه بکه م بو نه و نه وهیهی دایک و باو کم، پیکه نینم دیت به و ترسهی نه و نه وهیه به رامبه ر ته کنولوزیا مه یانبوو، به لام تاکوو به ره و پیش بچم له قوناغه کانی پیکه یشتندا؛ زیاتر بوم دهرده که ویت که نیمه هه موومان ناوچه مان هه یه له ژیانماندا که تیایدا وه کوو دایک و باو کم واین له به رامبه ر نامیریکی فی دیوی نوی: دادد نیشین و سهیر ده که یین و سهرمان ده له قینین و ده لین: «به لام چون؟» له کاتیکدا بابه ته که زور ساده یه و تنها نه وهی پیویسته؛ نه جامی بدهین.

به رده وام له رینگه ی پوستی نه لیکترونییه وه نامه م بو دیت له لایه ن که سانیکه وه که له و جوره پرسیارانه ده که ن، به دریزایی چند سالنکی زور نه مده زانی چون وه لامیان بده مه وه.

نه و کچم بیر دیته وه که که سوکاره که ی وه کوو په نابهر هاتن بو نه م ولاته و به دریزایی ژیانیان خه ریکی پاره کو کردنه وه بوون له پیناو نه وهی کچه که یان بچیته کولیزوی پزیشکی. نیستا نه و له کولیزوی پزیشکیه، به لام رقی لینه تی، هه ز ناکات هه موو ژیانیه به پزیشکی بیاته سه ر، به لکوو له هه موو شتیک زیاتر هه ز دھکات نه و کولیزه جی بهیلینت، به لام وا هه ست دھکات له و کولیزه

كچن خوت به

وهرگيراني: نارام عوسمان

گيري خواردووه، به جورنيك كه نامه يهك له ريگه ي ئينته رنيتته وه
بو كه سيكي نه ناسراو دهنيريت (واته من)؛ بو ئه وه ي پرسياريني
ئاساني لي بكات كه وه لامه كه ي روونه، له شيوه ي: «چون واز له
كوليتي پزيشكي بهينم؟»

ئو خويندكاره ي زانكوشمان هه يه كه ههست به چه زيني
زور دهكات به رامبه ر سه رپه رشتياري ئو زانكويه. له به رامبه ر
هه ر ئاماژه و پيگه نين و زه رده خه نه يه كيدا؛ ئو ئازار ده چيژيت،
هه روه ها له هه ر قسه كردنيكي كه م له ده ره وه ي وانه كه. له ربي
پوستي ئه ليكترونييه وه، چيرؤكيكي بيست و ههشت لاپه رهي بو
من دهنيريت و به م پرسياره کوتايي بي دينيت: «چون داواي لي
بكه م به يه كه وه بچينه ده ره وه؟»

هه روه ها ئو دايكه شمان هه يه كه منداله كاني پيگه يشتون
و خويندنيان ته واو كردووه، به لام هه ر له لاي ئو ده ژين و
خواردنه كاني ئو ده خون و له پاره ي ئو خه رج ده كهن، به بي هيچ
له به رچاوگرتنيكي بارودؤخي تاييه تي ئو و چه زي بو ته نهايي.
ئو ده يه ويت جووله يهك بكه ن و ريره وي ژياني خويان بگره
به ر، ده يه ويت خويشي ريره وي ژياني خوي بگريته به ر، به لام
زور ترسي ئه وه ي هه يه منداله كاني لي دوور بكه ونه وه، به لكوو
به جورنيك شله ژاوه كه به سه رساميه وه له من ده پرسيت: «چون
داوايان لي بكه م ماله كه م جي بهيلن؟»

ئو پرسيارانه له جوري پرسياره كاني ئاميري فيديون،
وه لامدانه وه شي له ده ره وه؛ كاريكي ئاسانه: ده مت بكه ره وه و
ئه نجامي بده!

به لام له ناوه وه، له روانگه ي هه ريهك له و كه سانه وه؛ ئو
پرسيارانه ناروون و ئالوزن تا ئاستيكي زور... وهك گري

گەردوونی دەردەکهون که له نهینییهکان پینچراون.

پاشان «پرسیارهکانی ئامیری ئیدیو» بهراستی خوشن، چونکه لهپه‌ری قورسیدایه بۆ هه‌ریه‌ک له خاوه‌نی پرسیاره‌که، به‌لام روون و ئاسانه بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی به‌و جوهره‌نین.

نازار لێره‌دا کیشه‌یه، پرکردنه‌وه‌ی فۆرمی داواکاری وازه‌یتان له کۆلیژی پزیشکی؛ کارینکی روون و ئاسانه، به‌لام شکاندنی دلی که‌سوکار وانییه. سه‌ختی له بانگ‌یشترکردنی سه‌رپه‌رشتیاره‌که بۆ ژووانیک؛ له‌و وشانه‌دا نییه که پنیوسته‌ مروف بیلیت، ئه‌مه‌ خوخته‌ مه‌ترسییه به‌ ره‌تکرانه‌وه و که‌وتنه‌ حاله‌تینکی شه‌رمه‌زاری قووله‌وه که زۆر ئالۆزتره. هه‌روه‌ک داواکردن له که‌سینک تا ماله‌که‌ت بۆ چۆل بکات؛ شتیکه‌ پنیوست به‌ دوودلی ناکات، به‌لام هه‌ستت به‌وه‌ی له‌ منداله‌کانت دوور ده‌که‌وته‌وه؛ به‌و شیوه‌یه نییه.

به‌ درێژایی ته‌مه‌نی هه‌رزه‌کاری و سه‌ره‌تای که‌نجیتی؛ به‌ده‌ست ده‌راوکی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه ده‌منالاند، زۆرینه‌ی کاته‌کانم به‌ خو سه‌رقالکردن به‌ یارییه‌ ئیدیوییه‌کانه‌وه به‌سه‌ر ده‌برد، زۆرینه‌ی شه‌وه‌کانیشم به‌ جگه‌ره‌کیشان و خواردنه‌وه‌وه به‌سه‌ر ده‌برد. بۆ ماوه‌ی سالانیک دووردریژ بیرۆکه‌ی قسه‌کردن له‌گه‌ل که‌سینکی نه‌ناسراودا به‌لای منه‌وه شتیکی ئه‌سته‌م بوو، به‌تاییه‌تییش ئه‌گه‌ر ئه‌و که‌سه نامویه؛ که‌سینکی سه‌رنجراکیش بووایه یان به‌ جوړیک له‌ جوهره‌کان که‌سینکی گرنگ بووایه یان که‌سینکی به‌ناوبانگ یان زیره‌ک بووایه. چه‌ند سالیک سوورامه‌وه به‌بێ رینمونی و پرسپاری ئامیری ئیدیوکه‌م له‌ خۆم ده‌کرد: «چۆن؟ چۆن ده‌کریت مروف به‌م شیوه‌یه بروات و له‌گه‌ل که‌سینکا قسه‌ بکات؟ چۆن که‌سینک ده‌توانیت ئه‌م کاره‌ بکات؟» جوهره‌ها بیروباوه‌ری بینه‌قلانه‌م هه‌بوو له‌ باره‌ی ئه‌م بابه‌ته‌وه، له‌وانه‌ ئه‌وه‌ بوو که‌ ناکریت برۆیت قسه‌

له گهل كه سينك بکهیت؛ مه گهر هوقاریکی تایبته به نیشته هه بیت
که ناچارت بکات بو نه و کاره. نه گهرنا نه و نافردته واکومان دهبات
بو نمونه که من دهه ویت دستدریژی بکه مه سه ری. کاتیک پیی
دهلیم «چونیت».

کیشهی من نه وه بوو که هه لچوون و ههسته کانم؛ واقعیمان بو
دیاری دهکردم، له بهر نه وهی من واک ههستم دهکرد خه لکی خه ز
ناکه ن قسه له گهل بکه ن، لیره وه پرسپاری نامیری ئیدیوکه هات
پیشه وه؛ چون؟ چون ده کریت مروث به و شینوهیه بروات و له گهل
که سینک قسه بکات که نایناسیت؟ چون که سینک ده توانیت نه و کاره
بکات؟

له بهر نه وهی من سه رکه وتوو نه بووم له جیاکاریکردن له نیوان
نه وهی ههستی پی ده که م و نه وهی ده بیم، دهسته وستان بووم له
ناست ههنگاونان بو دهره وهی خوم بو نه وهی جیهان و دک خوی
ببینم؛ شوینیکی ناساییه هه دوو که سینک ده توانن، له هه کاتیکدا
بیت، یه کیکیان له وی تر نزیک ببیته وه و به یه که وه قسه بکه ن.

که سانیک هه ن که واز له هه موو شتیک دههینن و هه ول
ده دن نه و هه ستانه ی هه یانه؛ سپریان بکه ن کاتیک به شینوهیه ک له
شینوهکان هه ست به نازار، تووره یی یان خه فته بکه ن، نامانجیان
نه وهیه سه رله نوی بگهرینه وه بو دوخه باشه که یان و به خیرایی،
ته نانه ت نه گهر نه مه به هه لخه له تاندنی خویشیان بیت یان به
به کارهینانی هه ندیک ماده ی هوشبه ر یان به گهرانه و دیان بو به ما
شکستخوار دووه کانیان.

فیر به چون بهرگهی نه و نازاره بگریته که هه لیده بژیریت. کاتیک
به هایه کی نوی هه لده بژیریت، به وه تو هینانه ناوه وهی نازاریکی
نوی بو نیو ژیانته هه لده بژیریت. چیژ له و نازاره وهر بگره، تامی

بكه، به لام لهوانه يه سه ره تاكه ي ساده بيت، وا ههست دهكهن وهك
ئه وه ي نه زانن چيتان له سه ره تا ئه نجامي بدهن، به لام گفتوگوي
ئه م بابه ته مان كرد: تو هيچ نازانيت! ته نانهت ئه و كاتهش كه وا
ده زانيت ده يزانيت، ئه وا تو نازانيت چي بكه يت. كه واته به راستي
چي له دهست ده ده يت؟

ژيان ئه وه يه نه زانين، پاشان سه ره راي ئه وهش هه ر شتيك
بكه يت؛ ژيان هه مووي له سه ر ئه و شيوازه يه، هه رگيز گۆرانكاري
به سه ردا نايهت، ته نانهت كاتيكيش به خته وه ر بيت، ته نانهت ئه گه ر
له لوتكه ي شكۆمه نديدا بيت، ته نانهت كاتيك بليتي يانسيت بو
ده رده چيت و هه ر چيه كت پيوسته ده يكر يت؛ ئه وا تو هه رگيز
نازانيت چي ده كه يت، هه رگيز ئه مه له بير مه كه، هه رگيز له وه
مه ترسه.

بنه ماي «شتيك ئه نجام بده»

له سالي 2008، له دواي جيگيربوونم له سه ر كاريكي رۆژانه به
دريزايي شهش ههفته وازم له هه موو بيروكه يه كي كار كردن هيتا،
بو ئه وه ي له ريگه ي ئينته رنيته وه كاريك دهست پي بكه م.
له و كاته دا هيچ بيروكه يه كم له لانه بوو تا ئه نجامي بدهم، به لام
له دلي خۆمدا وتم من كه سيكي مايه پووچي به دب ختم، لهوانه يه به
شيوازه كه ي خۆم به رده وام بم و هه ر به و شيوه يهش بمينمه وه،
له و كاته دا وا ديار بوو گرنگيم به هيچ شتيك نه ده دا جگه له
كه وتنه شويني كچان. به و شيوه يه بريارم دا وئيبلاگيك له سه ر
ئينته رنيت دروست بكه م كه باس له و ژياني په يوه ندييه شيتانه يه
بكه م كه مني تيدا بووم.

کاتی له یه که م به یانی دواي کاره تایبه ته نویه که م له خه وهه ستام، به خیرایی ترسم لی نیشته. خوم له به ردهم لاپتوپه که مدا بینیه وه، بو یه که م جار بوم دهر که وت که من هیچ بهر پرسیار یتیه کم له نه ستو نه گرتووه به رامبه ر هیچ کام له بریاره کانم، سه ره رای نه بوونی بهر پرسیار یتیم به رامبه ر نه نجامه کانی نه و بریارانه ش؛ من بهر پرس بوم له فیرکردنی خوم له دیزاینکردنی مالپه ری ئینته رنیت، له گه ل به بازارکردن له سه ر ئینته رنیت، هه روه ها کاریک بکه م سایته کانی گه ران هاوشنوه ی پیداویستییه کانی گه رانی کرداری بن، جگه له چهند بابه تیکی دیکه ی له و شنوه یه. ئیستا هه موو نه وانه له نه ستوی من بوون. به و شنوه یه نه وه م نه نجام دا که هه ر گه نجیکی دیکه ی ته مه ن بیست و چوار سالی نه نجامی ده دات، وازهینانی له ناکاو له کار و هیچ بیروکه یه کی دیکه شی نییه که له داهاتوودا چی ده کات: ژماره یه ک یاری قیدیوییم له ناو کومپیوته ره که مدا دابه زاند و خوم له ده ستپیکردنی کار دزییه وه، هه روه کوو چون مروف خوی له قایروستیکی مه ترسیدا ده دزیتته وه.

پاش تپه رینی چهند هه فته یه ک و گه یشتنی وه سلی حسابی خه رجییه کانم به ئاستیکی مه ترسیدار، ئاشکرا بوو که پیویستم به هه لینجانیکی ستراتیزی هه یه بو نه وه ی کاریک بکه م بتوانم دوانزه کاتژمیر یان چوارده کاتژمیر کار بکه م له رۆژیکدا، نه ویش نه وه بوو که پیویسته له سه ره تای ده ستپیکردنی هه ر کاریکی نویدا نه نجام بدریت. نه و پلانه له شوینیکه وه هات که هه رگیز پینشبینیم نه ده کرد. کاتیک له قوتابخانه ی ناوه ندی بووم، به ریز باکوود؛ ماموستای بیرکاری پنی ده وتین: «نه گه ر زانیت ناتوانیت هاوکیشه یه ک شیکار بکه یت؛ وریا به دانه نیشیت و بیر له قورسییه که ی بکه یتته وه، به لکوو ده ست بکه به شیکارکردنی، ته نانه ت نه گه ر نه تزانی چی

بکه پت، چونکه تهنه کارکردن له سهر هاوکيشه که وا دهکات بيروک
راسته کان بين بو ناو ميشکت».

له ماوه ي بکه می کاره که ی داهاتووم، کاتیک شیتانه هه موو
روژیک کوششم دهکرد به بی شهوهی شتیک بزائم له باره ی
شهوهی که نهجامی دهدهم، کاتیک له نهجامه کان دهرسام (یان له
دهرنه که وتنی هیچ نهجامیک)؛ ورده ورده ناموژگاریه که ی به ریز
باکوود له قوولایی ناخمه وه دهیدواندم. وهکوو دروشمیک گویم
لی بوو:

له ویدا دامه نیشه. کاریک بکه. وهلامه کان دین بو لات.

له کاتی هه ولدانم بو جینه جینکردنی ناموژگاریه که ی به ریز
باکوود، وانه یه کی یه کجار گرنگ فیز بووم له باره ی دروستکردنی
پالنه ر. فیربوونی شه وانه یه به باشی نزیکه ی هه شت سالی خایاند،
به لام له میانه ی چندین مانگی ماندوو که ردا له هه ولدان بو
دهستپیکي سهرنه که وتوو و راپورتی ناموژگاریه پیکه نیناویه کان
و شهوانی ناسووده له سهر قه نه فه ی هاوریکانم و حسابی
خه رجیه زوره کانم و سهدان هه زار وشه ی نووسراو (زوره ی
شه و شانه که س نه یخویندوونه ته وه). شه و شانه ی دواتر گرنگترین
شه و شتانه که فیریان بووم له ژیاندا:

هه ستان به کاریک تهنه له شه نجامی پالنه ر نییه، به لکوو
هوکاریکه بو دروستبوونی پالنه ریش.

زورینه مان سهر ده که یه سهر کار، شه گهر پالنه ریکمان هه بوو
بو کارکردن. نیمه هه ست به و پالنه ره ناکه ین، مه گهر کاتیک هه ست
به نیلهامیکی پیویست نه که ین. نیمه وای داده نیین شه هه نگاوانه به
زنجیره یه که به م شیهوه یه ی خواره وه روو ده دات:

نیلهامی هه ستکردن ← پالنه ر ← کاری حه زپیکراو

ئەگەر ويستت كارىك ئەنجام بەدەيت، بەلام هەستت بە بوونى پالنه ريان ئيلهامىك نەكرد؛ ئەوا گریمانەى ئەو دەكەيت كە تواناي ئەو كارەت نىيە، گریمانەى ئەو دەكەيت كە هېچ شتىك نىيە بتوانيت بيكەيت لە بەرامبەر ئەو كارەدا، بەو شىوہيەش دەمىنيتەوہ تاكوو شتىكى گەورە لە هەستتدا روو دەدات كە وا دەكات تواناي بەرہەمەينانى برى پتويستى پالنه رت هەبىت بۆ هەستانەوہ و ئەنجامدانى كارىك.

بەلام راستى لە بارەى پالنه رەوہ ئەوہيە بابەتەكە تەنہا لە زنجيرەيەكى سى بازنەيى پىك نەهاتوہ، بەلكوو زنجيرەيەكى بيكوتايە.

ئيلهامى هەستكردن ← پالنه ر ← كار ← ئيلهامى هەستكردن ← پالنه ر ← كار (بەو شىوہيە بەردەوام دەبىت).

كردارەكانت ئيلهامى زياتر دىننە بوون و پەرچەكردارى هەستەكانىش هاندەرتن بۆ هەستان بە كارى دواتر. ئەگەر سوودمان لەم زانبارييە وەرگرت، دەتوانين سەرلەنوئى ئاراستەى مېشكمان بەم رىنگايە بكەينەوہ:

كار ← ئيلهام ← پالنه ر

ئەگەر پالنه رى پتويستت نەبوو بۆ روودانى گۆرانكارىيەكى گرنگ لە ژيانندا، ئەوا هەر شتىك بىت بيكە... هەر شتىك بىت... پاشان پەرچەكردارت لەسەر ئەو كارەى پىي هەستاويت، بكەرە ئامرازىك بۆ ئەوہى خوتى پىي هان بەدەيت.

من ئەم بنەمايە ناو دەنيم «شتىك بكە»، دواى ئەوہى خۆم بەكارم هينا بۆ دەستپىكردنى كارى سەربەخۆى خۆم؛ ئىستا خوینەرەكانم فىر دەكەم كە بە سەرسامى و شلەژاوى دىن بۆ لام بە ھوى پرسىارى «ئامىزى قىديو» كە ھەيانە: «چۆن ھەنگاو بۆ

كار كردن بئيم؟» يان «چون بهو كهسه بليم كه من دهه وئيت بيمه
هاروئيني؟»، ههروهها بهو شيوهيه.

دوو سالم تئپه راند به كار كردن له بهر خوم، چهند ههفته بهك
به ردهوام بووم به بئى نهوهى شتيكى نهوتو به دهست بهينم، هيچ
هوكاريك نه بوو، جگه له وهى ترس و دله راوكنيم هه بوو له بارهى
نهوهى كه ده بئيت نهجامى بدهم، سه ره راي ئاسانييه كي زور بو
دواخستنى هه موو شته كان وهك هه ميشه، به لام به خيراى غير
بووم كه ناچار كردنى خوم له سه ره نهجامدانى شتيك، ته تانته
نه گه ر نهو شته كاريكى زور سادهش بئيت، به خيراى كار هه گوره كه
ئاسانتر ده بئيت. نه گه ر له سه رم پئويست بئيت كه سايتيكي ئئنته رنئيت
هه مووى ديزاين بكه مه وه، نهوا خوم ناچار ده كه م به دانستن و
ده ليم: «كيشه نييه، ئئستا ته نها به شى سه ره وهى سايت هه كه ديزاين
ده كه م»، به لام دواى نه وهى به شى سه ره وهى سايت هه كه ديزاين
ده كه م، ده بئيم دهست ده كه م به به شه كانى ديكهى سايت هه كه، به ر
له وهى بزائم چى رووى داوه: پر ده بم له وزه و ده چمه ناوه رووى
پرورژه كه وه.

نووسەر تيم فيريس چيرۆكينك ده گيرئته وه كه جاريك له
جاران له نووسه رى هه فتا رومانى بيستوهه، كه كه سيك لئى
پرسیوه نهينى پشتى نهو توانايهى چيه كه ده تانئيت به ردهوام
بنووسئت له گه ل پاراستنى ئيلهام و پالنه ره كانى كه هانيان داوه
بو نووسينه كانى. نووسه ر وه لامى داوه ته وه: «بابه ته كه هه مووى
دوو سه ر وشه يه، هه ر چوئيك بوم ريك بكه وئيت له رورئيكدا.»
بيروكه كه نه وه يه كه نه گه ر خوى ناچار بكات به نووسينى دوو
سه ر وشه، نه گه ر چى نهو وشانه ئاست نزم و بينرخيش بن، نهوا
خودى كردارى نووسين پالنه ره كهى بو دروست ده كات له زور بهى

کاتهکاندا. بهر له وهی له بابه ته که تینگات، نه و نووسه ره دهینیت کی
ههزاران وشه ی نووسیوه له سه ر کاغه زه که ی بهر دهستی.

کاتیک مرؤف بنه مای «شتیک بکه» جیبه جی دهکات، ههستیکی
بؤ دروست دهینیت که شکستهینان شتیکی گرنگ نییه. کاتیک
ههستان به کاریش دهینته پیوه ری سه رکه وتن له خودی خویدا
(کاتیک هه ر نهجامیک وهک پیشکه وتنیک سهیر دهکریت ههروهه
وهک کاریکی گرنگ، کاتیکیش سهیری نه و ئیلهامه دهکهین که
پالنه رمانه بؤ کارکردن وهکوو جوړیک له پاداشت بؤ ئیمه له بری
نه وهی وهکوو مه رجیکی پیشوهخته سهیری بکهین): نه و ئیمه
همیشه نه و هیزه دهینین که بؤ پیشه وه پالمان دهینیت. له و کاته دا
ههست دهکهین نازادین له وهدا که شکست بهینین، نه و شکسته ش
وامان لی دهکات به ردهوام بین له رویشتن. ههروهکوو بنه مای
«شتیک بکه» ته نها یارمه تیمان نادات له سه رکه وتن به سه ر
دهستی دهستی و دواختنی کارهکان، به لکوو نه و پرۆسه یه یه که
له ریگه یه وه به ها نوییه که مان بنیات دهینین. نه گه ر تو له قهیرانیکی
بونیدایی گه وردها بوویت و هه موو شتیک به لاته وه بیمانا بوو، نه و
وهلامه که به م شیوه یه دهینیت: شتیک بکه (نه مه کاتیک دهینیت که
به دوا ی ریگه یه کدا بگه رییت بؤ پیوانه کردنی خوت، به لام دهینیت
هه موو ریگه کان داخراون، هیچ زانیاریه کت لا نییه که دواتر چی
روو دهدات و نازانیت نازاری خوت ددهیت به هو ی شوینکه وتنی
خه ونیکی ساخته وه، یان نه گه ر بزانییت پیوه ریکی باشتر هه یه؛
پیویسته به کاری بهینیت بؤ پیوانه کردنی خوت، به لام نازانیت چون
به کاری بهینیت).

له وانه یه نه و «شت» هی نه جامی ددهیت، ساده ترین کاری
راسته قینه بیت به ناراسته ی نه جامدانی کاریکی تر، له وانه شه نه و

«شت» ه هه ر شتیک بیت.

نایا نیستا تیده گیت که تو له هه موو په یوه ندییه کانی پیشووتدا
هیچ نه بوویت، جگه له که سینی بیزار کهر که هه ست به شیاو بوونی
بو بهر که ونه ی زیاتر ده کات، هه روه ها تو ده ته ویت په ره بدهیت به
هه سترکدنت به خه لکی و هه وسوزیت له گه لیان؟ که واته شتیک بکه!
سه ره تاپه کی ساده ده ست پی بکه. نه وه بکه به نامانجیکی خوت
که گوی بگریت بو کیشه ی که سینگ و هه ندیک له کاتی خوتی پی
بدهیت بو نه وه ی یارمه تیی بدهیت. ته نها جاریک نه وه بکه، یان به لین
به خوت بده که ده ست پی ده که ییت له و گریمانیه ی که تو خوت
سه رچاوه ی هه موو کیشه کانی خوتیت کاتیک خوت ده بینیته وه به
بیزاری و بینیه وایی، نه م بیرو که یه به کار بهینه، نه وکات ده بینیت
هه ستت چون ده بینت.

زور کات ته نها نه وه پیویسته که تو په به فره که وا لی بکه ییت
بکه ویته سووران: نه و کاره ی پیویسته بو دروستبوونی پالنه ریک
بو نه وه ی به رده وام بیت. تو ده توانیت بیته سه رچاوه ی نه و
نیلهامه ی پالنه ره که دروست ده کات، تو ده توانیت بیته سه رچاوه ی
پالنه رده کانت، تو هه میشه ده توانیت کاریک بکه ییت. نه گه ر به وه
کوتاییت هینا که «نه نجامدانی شتیک» بکه یته پیوه ریک بو
سه رکه و تنت، نه و شکست ناتوانیت هیچت له گه ل بکات جگه له
پالنانت به ره و پیشه وه.

بهندی هه شتم گرنگی وتنی «نا»

له سالی ۲۰۰۹دا هه موو که لوپه له کانی ناو شوقه که م کو کرده وه و به شیکیانم فرۆشت و به شه که ی تریشم خسته کوگاوه، پاشان شوقه که م جی هیشته و که وتمه ری به ره و ئه مریکای لاتینی، له و کاته دا وییلاگی راویژگاریی به لیندان که داممه زرانده بوو؛ خهریک بوو جوړیک له پیشوازیی لی دهکرا و که مینک پارهم لئوه ی دهست ده که وت له ریی فرۆشتنی هه ندیک دهق و خوله کان له ریی ئینته رنیتته وه. پلانم ئه وه بوو له دهره وه بژیم له و به شه زۆره ی دواپی ته مهنم، بق ئه وه ی شاره زایی له کلتووری نویدا پهیدا بکه م و سوود له نزمی تیچوونی ژیان وهر بگرم له ژماره یه ک له ولاته تازه پیشکه وتوو هکانی ئاسیا و ئه مریکای لاتین و بتوانم کاره که م به هیز بکه م. ئه وه خهونی «سه ره تایی دیجیتالی» بوو، به هوی ئه وه ی من له ته مهنی بیست و پینج سالیما به دواپی سه رکیشیدا دهگه رام، ئه مه هه موو ئه و شته بوو که من له ژیاندا ده مو یست. به لام ئه و به هایانه ی پلانه که می تئوه پیچرا بوو، سه ره رای ئه و سه رنجرا کیشی و پاله وانیتیه ی پئوه ی دیار بوو؛ هه موویان به های

تەندروست و باش نەبوون.

بەدنیاییەوێ من ھەلگری ھەندیک بەھام کە ھاندەرن بۆ
سەرسامبوون: تینوویتی بۆ بینینی جیھان، ھەزکردن بە زانینی
زانبارییەکانی خەلکی و کلتووورەکان، شتیک لە خوشەویستی بۆ
سەرکێشی لە شیوەی کلاسیکی، بەلام لەگەڵ ئەو شدا سێبەرێک لە
ھەستکردن بە شەرم ھەبوو کە ھەموو شتیکێکی دادەپۆشی جگە لە
خۆی. لەو کاتەدا بەتەواوی لە بابەتەکان تێنەگەیشتیووم، بەلام ئەگەر
بمەوێت بەتەواوی لەگەڵ خۆم راستگو بم؛ دەمزانی کە بەھایەکی
خراب لە شوینیک لە ژێر شتیکدا خۆی شار دوو تەوہ. توانای بینینی
ئەو بەھایەم نەبوو، بەلام توانای ھەستپیکردنیم ھەبوو لە ساتەکانی
ھیوریمدا ئەگەر بەتەواوی لەگەڵ خۆمدا راستگو بم.

ھاوشان لەگەڵ ھەستکردنم بە بەرکەوتەیی زیاتر لە سەرھتای
بێستەکانی تەمەنمەوہ، ئەو قەیرانە راستەقینانەیی لە سالەکانی
تەمەنی ھەرزەکاریمدا لەگەڵیان ژیا؛ گورزەھێک شتیان بۆ جی
ھیشتم کە خۆم پێوہ پابەند کردبوون. سالانیکێ کەمی پێشتریشم
بەرێ کرد لە ھەولدان بۆ قەرەبووکردنەوہی کەموکۆری و
دلەراوێکی کۆمەلایەتی کە لە سالانی ھەرزەکاریدا تیایدا دەژیا،
کە ئەمەش وای کردبوو ھەست بکەم دەتوانم چاوم بە ھەر کەس
بکەوێت کە بمەوێت ببینم، یان تەوہ لەگەڵ ھەر کەسێک بکەم
کە بمەوێت تەوہی لەگەڵ بکەم، یان خوشویستنی ھەر کەسێک
کە بمەوێت خوشم بویت، ھەر وەھا ئەنجامدانی سینکس لەگەڵ ھەر
کەسێک کە بمەوێت سینکسی لەگەڵ ئەنجام بدەم، ئیتر بۆچی خۆم
پەیوہست بکەم بە مانەوہ لەگەڵ یەک ھاوڕێی کچدا یان لەناو
یەک یەکەیی کۆمەلایەتیدا، یان لەناو یەک شاردا و یەک ولاتدا و
یەک کلتوووردا؟ ئەگەر توانای ژیا ئێم ھەبێت لەسەر ھەر شتیک و

تاقیکردنه وهی ههر شتیک، نهوا پنیویسته له گهل ههر شتیکدا بژیم،
 ئایا وانییه؟

به پرچه کببون بهو ههسته گه ورهیه و توانام بو په یوه ندیکردن
 له گهل هه موو جیهان؛ دهستم کرد به گه شتکردن به نیو ولاتان و
 زه ریاکاندا که پینج سالی خایاند وهک نه وهی یاری بازه لدان
 بکه، له ماوهی نهو سالانه دا په نجا و پینج ولات گه رام، دهیان
 هاوړیم بو دروست بوو و خووم له باوهشی ژماره یهک له ئافره تاندا
 ده بیینییه وه که زوو ده مگورین، به لکوو هه ندیکیانم له بیر ده کرد
 کاتی له ولاتیک ده چووم بو ولاتیک تر.

ژیانیک نامو و پراو پر و سه رنجراکیش بوو، هه روه ها پر بوو
 له نه زمونی گه وره سه ره رای حاله تی «فرین» ی روو که شانه بو
 سه کردنی ئازاره نیترا وه کانم. نهو نه زمونانه بو من زور قول
 بوون، به لام له هه مان کاتدا بیمانا بوون، هه تا نه مرۆش هه ر بهو
 شیوه یه ن له لام. به شیک له گرنگترین وانه کانی ژیانم له و یوه فیر
 بووم و هه ندیک له و ساتانه بوونه هوی دروستیوونی که سایه تیم
 له میانه ی گه شته کانم له و ماوه یه دا، به لام له هه مان کاتدا به شیک
 له زورترین قوناغه کانی کات و وزه به سه ربردنیشی له خو گرتبوو.
 ئیستا له نیویورک ده ژیم، خانوو و که لوپهل و وه سلای کاره با و
 هاوسه رم هه یه، هه یه یه کیک له و شتانه به نایاب و سه رنجراکیش
 دانانریت. من پیم خو شه کاره کان به و شیوه یه بن، له بهر نه وهی
 گه وره ترین وانه که له نه زمونه کانمه وه فیری بووم له دوای هه موو
 ساله هه ژینه ره کان؛ به م شیوه یه یه: ئازادی ره ها، خو ی له خویدا
 هه یه مانایه کی نییه!

ئزادی؛ هه لی به ده سه تهینانی بریکی زور له و اتا به مرؤف
 ده به خشیت، به لام خودی ئزادی مه رج نییه شتیک و اتاداری تیدا

بیت له کوتایبشدا ره تکرده وهی هندیک له هلبژارده کان، تاکه
ریکا ده بیت بو هیئانه نارای واتا و گیشتنی مروث بهو قوناغهی
هست به گرنگی ژیانی بکات، واته نه مه ته سکرده وهی مهودای
نازادیه، نهویش بریتییه له هلبژارده مروث له ژیانیدا بو نه وهی
پابهندی بهک شوین و بهک بیروباوهر بیت یان... بهک کهس!

نه م تیکه یشتنه م بو دروست نه بو، دواي نهو چند سالی
گشته کانم نه بیت. ههروهک له زوربهی زیاده ربه ویکرده کان له
ژیاندا روو ده دات، پیویست ده بیت خوتی تیدا نقوم بکهیت بو
نه وهی بزانیته که نه وه به خته وهرت ناکات. نه مه بوو گه شتکردن
به لای منه وه. له گهله گیشتم به ولاتی په نجا و سینه م، پاشان
په نجا و چواره م، پاشان په نجا و پینجه م، بوم دهرکهوت که که میی
نه زمونه کانم، له گهله نه وهی نه زمونی مه زن و وروژینه ر بوون،
به لام ناوهر وکیکی راسته قینه یان هیه. له کاتیکدا نهو هاوړ پیانه م
که له نیشتمان جیم هیشتبوون، جیگیر ده بوون و ژنیان ده هیئا
و خانوویان دهرکری و کاته کانیان ده به خشی به دامه زراندهی
کومپانیای گرنگ یان مه سه له سیاسییه کان، به لام من لهو کاته دا
له دهرچه به کی خیرای ئاسانه وه بازم ده دا بو دهرچه به کی خیرای
ئاسانی تر.

له سالی ۲۰۱۱ دا گه شتم کرد بو سان بترس بورگ له رووسیا،
خوارده که ی خراب بو، ههروهها که شوه وای ناخوش بوو (به فر
به مانگی ئایاردا؟ سوعبته ده که ن؟)، شوقه که شتم خراب بو،
هیچ شتیکی باشم نه بیینی، نرخه کان زور گران بوون، خه لکه که ی
وهک لاشه بهک وا بوون بو نیکی نامویان لی ده هات، که سم نه بیینی
زه رده خه نه بهک بکات، هه موویان شه رابی زوریان ده خوارده وه...
به لام من نه مه م پی خوش بو، گه شته که م بو نهو شاره؛ به کیک

بوو له باشتريڼ گه شته كانم.

له كلتووري رووسيدا بړيك له راشكاويي توندي تيدايه كه
خورثاواييه كان به شيوه يه كي هه له لني تيده گهن، له وي هيج شوينيك
نييه بو دهربريني سوزي ساخته و نه ده بنواندن له دهربريندا كه
لاي خومان وهك توري جالالوكه له هه موو شوينيكه وه پيچي
خواردووه. له وي مروفه كان بو كه ساني بيگانه زهرده خه نه ناكه ن،
كهر حهزي له شتيك نه بيت؛ خوي وا دهرناخت كه حهزي لييه تي.
له رووسيا نه گهر شتيكي بيغه قلانه هه بوو؛ نه وه تو پني ده لنييت
بيغه قلانه يه، نه گهر كه سيني سووك و بيغه قلت بيني؛ پني ده لنييت
نه وه سووك و بيغه قله، نه گهر كچيكت دوزيبه وه و بو ت دهر كه وت
له گه ليدا كاتيكي خوش به سهر ده به يت؛ پني ده لنييت پني سه رساميت
و كاتيكي خوشي له گه لدا ده به يته سهر، جياوازيي نييه نه و كچه
هاوريت بيت يان بيگانه بيت يان ژنيك بيت ته نها پيچ خولهك بيت
له سهر شه قاميك بيني بيت.

له ماوه ي هه فته ي يه كه مم له وي، به راستي هه موو نه و شتانه م
به بيزار كه ر ده بيني.

چووم بو خواردنه وه ي قاوه له گه ل كچيكي رووسي، له دواي
سي خولهك دانيشتمان به يه كه وه؛ كچه كه به شيوه يه كي نامو
سه يري كردم و پني وتم نه وه ي وت؛ شتيكي بيغه قلانه بوو.
خه يك بوو ده چوومه ناو قاوه كه وه، له قسه كه يدا هيج شينوازيكي
دوژمنكارانه م به دي نه كرد، به لكوو به شيوه يه ك وتي وهك نه وه ي
راستيبه ك له راستيبه ئاساييه كاني ژيان بخاته روو، وهك نه وه ي
باس له كه شوه واي نه و روژه بكات يان ژماره ي پيلاوه كاني...
به لام من هر چه سا بووم، نه مه ش له بهر نه وه ي نييه له خورثاوا
نه م راشكاوييه تا ئاستيكي زور به رهفتاريكي دوژمنكارانه ده زانين،

به نایبیت نه گهر له لایه ن که سیکه وه بیت که ماوه یه کی کورته
ببینوته، به لام بابته که له وئی له گهل همووان به و شیوه یه بوو،
هموویان به دریزایی کات قسه کانیان راسته وخو بوو. له نه نجامی
نه شدا مینشکم که له سهر شیوازی خورناوایی بهرنامه ریژی
کرا بوو؛ وا هستی ده کرد که له هموو لایه که وه هیرشی له سهره،
هستم به که می ناسایش کرد که له هه ندیک حالت و بارودوخدا
هله دچووه سهره وه که سالانیک بوو شتی وام نه بینیبوو.

به لام ههفته کان به دواى یه کدا رویشتن و له گهل راشکاوایی
روسیدا راهاتم ههروهک چون راهاتم له گهل ناوا بوونی خور
له نیوهی شهودا و راهاتم له گهل خواردنه وهی فودکا که له وئی
دهخورایه وه وهک چون ناوینی سارد دهخویته وه. له و کاته دا
تیکه یستم له راستی بابته که: نه وه دهربرینیکی پروته که هیچی
تیکه ل نایبیت، نه وه راستگویی به ته وای مانای وشه که، ههروهها
په یوه ندیکردنه به بی هیچ مه رجیک و بی هیچ پابه ندکردنیک و
هیچ پالنه ریکی شاراوه... هیچ که سیک وا مامه له ت له گهل ناکات
وهک نه وهی بیه ویت شتیکت پی بفروشینت، هیچ که سیکیش هه ولی
بینومیدانه نادات بو نه وهی ببیته جینی سهرنجی خه لکی.

له دواى چند سالینک له گه شتی بهرده وام، به جوریک چووم بو
دوورترین شوینه کان له نه مریکاوه و ژيام. بو یه که م جار تامیکی
تایبته تی نازادی: توانای وتنی نه وهی ده بیینم یان هستی پی ده که م،
بی نه وهی ترسم له هیچ کاردانه وه یه که هه بیت، نه مه جوریکی نامو
بوو له نازادبوون له رینی قبولکردنی ره تکرده وه، له بهر نه وهی
من که سینکم که زورینهی ته مه نم ببیهش بووم له و جوره له
دهربرینی روون و راشکاو (له نه نجامی ژیانیکی خیزانیی پر له
هسته کپکراوه کان له سهره تاوه، پاشان له رینی خوده رخستتم به

متمانہ په که وه که زور به وردی به ره هم هینا بوو، نه مه سه رخوشی
کردم وهک نه وهی جوریک بیت له باشتړین جوره کانی فودکا.
نه مانگه ی له سان بترس بؤرگ بووم؛ وهک هه وره برووسکه
به خیرایی تینه پری، کاتیک ماوه که ته واو بوو؛ هه ستم ده کرد هه ز
ناکه م جینی بهیلم.

گه شتکردن نامرازیکی نایابه بو گه شه پیدانی خود، چونکه له
به ها کانی کلتووری؛ خوت داده مالیت و ده بینیت که کومه لگایه کی
تر ده توانن به به های ته واو جیاوازه وه بژین، له وه شدا سه رکه وتوو
بوون به بی نه وهی تاکه کانی رقیان له خویان بیت. نه م به ریه ککه وتنه
بو به های کلتوری جیاواز و به پیوه ره جیاوازه کانه وه، ناچارت
دهکات پیداچوونه وه بهو شتانه دا بکهیت که له ژیانندا به لاته وه
روون بوون، هه روه ها به بیرکردنه وه له وهی شیوازی ژیانن مه رج
نییه باشتړین شیواز بیت بو ژیان. له م حاله ته ی مندا، رووسیا وای
کرد چاویک به په یوه نندییه کانم به سوژی ساخته وه بگیرمه وه که
له ناو کلتووری ئینگلیزیدا زور باوه، وای کرد له ناخدا پرسیار
بکه م که نایا نه مه وا دهکات هه ریه ک له ئیمه به رامبه ر نه وانی تر
که متر هه ست به نارامی بکهین و که متر بتوانین په یوه نندییه کی
دوستانه له گه لیان دروست بکهین.

له بیرمه روژنیک له گه ل نه وه که سه ی فیری زمانی رووسی
ده کردم، گفتوگوی نه م شیوازه م کرد. نه وه بیردوژیکی له لا بوو
که سه رنجی راکیشام، به هو ی نه وهی رووسه کان چه ندین نه وه
له ژیر سایه ی شیوعیه تدا ژیاون؛ هه له نابوورییه کان له به رده میاندا
که م بوون یان هه ر نه بوون، سه ره رای نه وهش زیندانی کرابوون
له چوارچیه وهی کلتووری ترسدا، به لام کومه لگه ی رووسی نه وه یان
دوژییه وه که متمانه به نرخترین دراوه. بو نه وهی متمانه بنیات

بنيت؛ پيوسته راستگو بيت، ٽه مه واته تو کاتيك كاره خراپه کان
ده بنيت؛ به دهم بيليت، بن ٽه وهى هيچ داواي ليووردنيك بگهيت.
خستنه پرووى ٽه م جوړه له حهقى رهق له لايهن خه لکه وه سوودى
هه بووه له بهر هوکاريكى ساده، ٽه ويش ٽه وهيه کاريكى پيوست
بووه له پيناو مانه وه: پيوسته بزانيت کي متمانه ي پي ده کريت
و کيش ناتوانيت متمانه ي پي بگهيت، پيوسته له سهرت به خيرايي
ٽه وه بزانيت.

ماموستا رووسييه که م بهرده و امه له روونکردنه وهى
بيروکه که هى و ده لیت له خوړئاواي «نازاد» هه لى زورى ئابوورى
بهرده سته، به لکوو ليشاويک له هه لى ئابوورى بوونى هه يه که وا
دهکات به به هاترينيان بو خوٽ هه ليزيريت به ريگايه کي ديارىکراو،
ته نانه ت هگه ر ٽه و ريگايه ش ساخته بيت، له بريى ٽه وهى وه کوو
رووسه کان هه لسوکه وت بگهيت، متمانه به هه لى خو ي له ده ست
داوه، ئيستا رووکه شه کان و تواناي ره و اچپه يداکردن بوو ده ته
پرقازانجترين ريگا، ئيستا زانياري رووکه ش له لاي ژماره يه کي
زورى خه لک سوودى زياترى هه بووه له و زانياريه چه سپاوانه ي
له لاي ژماره يه ک له خه لکي بوونى هه يه.

ٽه مه واى کردووه پيوه رى به کارهينراو له کلتوره
خوړئاواييه کاندا ٽه وه بيت به دهم خه لکييه وه پنيکه نيت و قسه ي
نه رمونيانيان به رامبه ر بگهيت، ته نانه ت هگه ر پيشت خوش نه بيت
ٽه و کاره بگهيت، هه روه ها دروى بچووک بگهيت و هاورايت بو
که سينک ده ربريت که له راستيدا له گه لى هاورا نيت، ٽه مه واى
کردووه هه نديک شت بکرن که له راستيدا پيوستيان پني نيه.
شيوازى بازاري ئابوورى، هانده ره بو ٽه م جوړه له خه له تاندن.
به لام لايه نى خراپه له خوړئاوا ٽه وه يه که تو هه رگيز نازانيت،

نایا دهکریت متمانه یه کی ته و او به و که سه بکهیت که قسه ی له گهل ده کهیت، به لکوو ئه م شینوازه هه ندیک جار له نیوان هاورپی راسته قینه کانیشدا پیاده ده کریت، ته نانهت له نیوان ئه ندامانی یه ک خیزان. له خورئاوا خوت له ژیر فشاریکی گه ورده دا ده بینته وه بو ئه وه ی سه رنجی ئه وانی تر رابکیشیت، که وا ده کات خه لکی سه رله نوی هموو که سایه تی خویان وینه بکیشنه وه له سه ر شینوازی ئه و که سه ی مامه له ی له گهل ده که ن.

ره تکرده وه ژیانته باشته ده کات

وه ک درپژکراوه یه ک بو کلتووره که مان، کلتووری ئه رینیوون / به کاربردن، زوریک له ئیمه ته لقین ده کریت به بیروباوه ریک که کورته که ی ده لیت پیویسته له سه رمان هه ول بدهین ئه زینی بین و به شیوه یه کی بنچینه یی هموو شتیک قبول بکهین تا ئه وپه ری توانامان، ئه مه به ردی بناغه ی زورینه ی ئه و کتیبانه یه که ناویان ناون «کتیبه کانی بیرکرده وه ی ئه رینی»: کراوه به به پرووی هه له کاند، رازی به، به هموو شتیک و به هموو که سیک بلی «به لی».

به لام پیویسته شتیک رهت بکهینه وه، ئه گه رنا به بیمانایی کات به سه ر ده بهین، ئه گه ر شتیک نه بیت باشته بیت له شتیک تر، یان له شتیک تر خوازر او تر بیت له لام. ئیمه که سانیکی به تالین و ژیانیکمان هه یه که هیچ مانایه کی نییه، ئیمه که سانیکین به بن به ها و ژیانیک ده به یته سه ر که هیچ ئامانجیکی تیدا نییه. زور جار خودزینه وه له ره تکرده وه (رهت بکه مه وه و رهت

بکریمه وه) ده خریته به رده ممان وه کوو ریگایه ک که هه ست بکه یڼ
له دڅخیکې باشترداین، به لام خودزینه وه له ره تکرډنه وه نه و
خوشحالیه کورت مه ودایه ت پی ددات به هوی دوورخستنه وه ت
له ورده کاری و بی هیچ سهرنجدانیک له سهر ناستی دوورمه ودا.

نه گهر نرخاندنیکې راسته قینه ت هه یه بو شتیک، پیویسته له سهر
نه و شته کورت هه لیبیت. ناستیک له دلخوشی و مانا هه یه له
ژیانندا پنی ناگهیت، مه گهر دهیان سال وه به رهینان له وزه و
کانه کانتدا بکهیت له یهک په یوه ندیدا یان له یهک پیشه دا یان له
یهک ناره زووی هونه ریدا. تو ناتوانیت نه و هه موو ساله بو نه و
شته ترخان بکهیت، به بی ره تکرډنه وه ی هه ندیک هه لیزاردنی تر.

هه لیزاردنی به هایهک بو خوت؛ پیویستی به ره تکرډنه وه ی
به هاکانی دیکه ده بیت، نه گهر بریارم دا هاوسه رگریبه که م
گرنگترین به ش بیت له به شه کانی ژیانم، نه مه (به نه گهریکې زور)
مانای نه وه یه ناههنگی شه وانه و سهرخوشبوون ناکه مه به شیک
له ژیانم، هه روه ها نه گهر بریارم دا خوم بریار بو خوم بدهم
له روانگه ی توانای خوم بو دروستکردنی په یوه ندیی کراوه که
پشت به رازیبوونی دوولایه نه به ستیت، نه مه واته من پشتکردن له
هاوریکانم و خراپه کردن به رامبه ریان له پاشه مله رت ده که مه وه،
نه مانه هه موویان بریاری ته ندروستن، به لام له هر پینچیکدا
پیویستی به ره تکرډنه وه یهک هه یه.

بیرۆکه که لیره دا حه شار دراوه: پیویسته له سهر هه موومان
گرنگی به شتیک بدهین بو نه وه ی بتوانین به هایهکی تیدا ببینین، بو
نه وه ی له بابه تیک له بابه ته کاندای به ها ببینین، پیویسته له سهرمان
نه وه ی تیدا نییه؛ رته ی بکه ینه وه. پیویسته هه موو شتیک رت
بکه مه وه که (س) ی تیدا نه بیت، نه گهر ویستم (س) بکه م به به هایهک

بو خوم.

ئەم رەتکردنەووەیەش بەشینی پنیویست و جیانەکراوویە لە پاریزگار یکردنمان لە بەهاکانمان، واتە لە شووناسمان، ئیمە خومان دیاریی دەکەین کە چی رەت دەکەینەووە، بەلام ئەگەر هیچ شتیگمان رەت نەکردەووە (لەوانەییە ئەووە لە ئەنجامی ترسانمان بیت لەووی ئیمەش رەت بکریینەووە)؛ ئەووە واتای ئەوویە بەرەهایی ئیمە هیچ شووناسینگمان نییە.

بەلام حەزکردن لەووی خوت لە رەتکردنەووە بدزیتەووە تیچوووەکەیی هەرچەندیک بیت، حەزکردن لە خۆدزینەووە لە رووبەر و رووبوونەووە و ململانی، حەزکردن لە هەولدان بو رازیبوون بە هەموو شتیگ بەیەکسانی و کاریگ بەکەیت کە هەموو شتەکان گونجاو و هەماهەنگ بن؛ ئەمانە حالەتیکی قوول و پیسن لە شیوێکانی هەستی بەرکەوتەیی زیاتر، لە کاتیگدا خاوەنی ئەم هەستکردنە بە بەرکەوتەیی زیاتر؛ وای دەبینن کە شیاوی ئەوون بە درێژی کات خۆیان وەک کەسینی نایاب ببینن، دەبینن خۆیان لە رەتکردنەووی هەموو شتیگ دەدزنەووە، لەبەر ئەووی ئەو رەتکردنەوویە و دەکات هەست بە خراپە بکەن، یان وا دەکات کەسانی تر لە دەور و بەریان هەست بە خراپە بکەن. لەبەر ئەووی ئەو کەسانە خۆیان لە هەر رەتکردنەوویەک بەدوور دەگرن؛ ژیانیکیان دەبیت بەبی بەها، ژیانیک کە ملکەچە بو چیژ و بوچوون لە خوددا، ئەوانە گرنگی بە هیچ شتیگ نادەن جگە لە مانەووە لەو هەستەیاندا بو ماوویەکی زیاتر و جگە لە خۆپاراستنیان لە حالەتی شکستە مسۆگەرەکان لە ژیاناندا و خۆدەرختن بە شیوێکە کە هیچ جۆریک لە جۆرەکانی نارەحەتی نازانن.

رەتکردنەووە؛ کارامەییەکە لە کارامەییەکانی ژیان، کارامەییەکی

گرنگه، به لکوو گرنگییه که ی به کلاکراوه یه. هیچ که سینک نایه ویت له په یوه نندییه کدا گیر بخوات که دلخوشی ناکات، ههروه ها که س کهز ناکات له کارینکدا گیر بخوات که پینی خوش نییه و باوه ری پینی نییه، هیچ که سینک نییه بیه ویت که نه توانیت ئه وه بلیت که بیرى لئ ده کاته وه.

به لام خه لکی له واقیعدا ئه و شتانه هه لده بژیرن، ئه وان به دریزایی کات ئه و شتانه هه لده بژیرن!

راستگویی داخوازییه کی سروشتییه لای مرفقه کان، به لام به شینک له وه ی که راستگۆ بین له ژیانماندا، له وه دا خوی ده بینیته وه که رازی بین به وتنی «نا» و رازی بین به بیستنیشی، به م ریگیاهه ش ره تکرده وه؛ په یوه نندییه کانمان باشتتر ده کات و ژیانی هه ستیاریمان ته ندروستتر ده کات.

سنوور

له سالانی زوودا دوو هه رزه کار هه بوون؛ کوریک و کچیک، دوژمنایه تییه کی توند له نیوان خیزانه کانیاندا هه بوو، به لام کوره که چوو بو ئاهه نگیک که خیزانی کچه که سازیان کردبوو، چونکه کهزی له شتی بیعه قلانه بوو، کچه که بینیی فریشته ی ئاره زووه کانی گورانیه سازگاره کانی بو و ت که باسی له مینیه یه تی ده کرد و که وته داوی خوشه ویستی ئه و کوره وه. به و شینویه به بووداوه که هاته ئاراوه. بریاریان دا به یانیی بوژی دواتر به بی دواکه وتن هاوسه رگیری بکه ن، چونکه وه ک ده زانن ئه مه بابیه تیکی ته واو کرداری بوو به تیروانین بو ئه وه ی که خیزانی هه رییه که یان هیچی نه ده ویست جگه له سه ربیرینی ئه وی تریان. کات چه ند بوژیک باز

| كچن خوت به |

وهرگيزاني: نارام عوسمان

دهدات بۇ پيشه ره، نهو دوو خيزانه به بابته تي هاوسه رگيرييه كه دهزانن و زور تروپه دهبن. پاشان هاوپييه كي نهو دوو هاوسه ره تازيه دهمریت و كچه كه زور خهفته تي بۇ دهخوات و مادده يهك دهخواته وه كه به هويه وه دوو رورزي تهواو خهوي ليده كه ويت، به لام نه وه ي جتي داخه نهو دوو هاوسه ره بچكوله يه هيشتا فيزي شيوازه كاني په يوه نديكردني روون له نيوان هاوسه راندا نه بوو بوون و كچه كه بيري چوو به ميژده تازه كه ي بلنت كه نهو مادده يه دهخواته وه، نه مهش وا دهكات نهو گه نجه بكه ويته هه له وه و وا بزانيت كه نه م حاله تي بيهوشبوونه ي كه ژنه كه ي به سر خوي هيناوه؛ حاله تيكي خوكوشتنه. گه نجه كه به ته واوي عه قلي له دهست دهدات و خوي دهكوژيت، به گوماني نه وه ي لهو جيها نه ي ديكه له گه لي بيت... يان شتيكي لهو جوړه. پاشان دواي دوو رورز كچه كه له حاله تي بيهوشبييه كه ي هه لدهستته وه و ده بينيت كه ميژده كه ي له خهفته تي نه م خوي كوشتووه و هه مان نهو بيروكه يه ي به ميشكي كوربه كه دا هات، به ميشكي نه ميشدا ديت و خوي دهكوژيت تاكوو لهو جيها نه ي ديكه به يهك بگه نه وه. چيروكه كه کوتايي هات!

شانوگه ربي (رؤميؤ و جوليت) به هاوواتاي «رؤمانسيهت» ي ناو رؤشنبيري نه مرؤمان داده نريت. خه لكي وا سهيري دهكهن كه يه كه م چيروكي خوشه ويستيه لهو جيها نه ي به ئينگليزي قسه دهكات، واي داده نيت كه نمونه يه كه و عاشقه كان چاوي لي دهكهن، به لام كاتي تيده گه يت له وه ي له چيروكه كه دا روو دهدات؛ ده بينيت كه نهو دوو هه رزه كاره به ته واوي شيت بوون، خويشيان ته نها له بهر نه وه كوشتووه كه به هانه يهك بيت بۇ نهو شيتيه يان كه تووشيان بووه.

دارسون كسر پتي وايه شكسپير چيروكي رؤميؤ و جوليتي

نەنۇسىيە بۇ ئەۋەدى خۇشخالى بۇ رۇمانسىيەت دەربېرىت، بەلكو بۇ ئەۋە بوۋە گالتەى پى بىكات و بىئەقلىيە رەھاكەى دەربىخات. شىكسىپىر نەيۇستوۋە شانۇگەرىيەك بىت بۇ بەرزپاگرتنى خۇشەۋىستى، بەلكو بەتەۋاۋى پىچەۋانەكەى ۋىستوۋە. تابلۇيەكى گەۋرە بە گلۇپى درەۋشاۋەى نىۋن كە لىنى نووسراۋە «دوور بگەۋرەۋە»، ئەۋ شىرىتە زەردە دەۋرى داۋە كە پۇلىس دايدەنىت ۋ لىنى نووسراۋە «ئەم شىرىتە تىمەپەرىنە».

لە ميانەى بەشى ھەرە زۇرى مېژوۋى مرقاىەتيدا، ھىچ كاتىك ۋەكوۋ ئىستا خۇشەۋىستى جىنگاى شانازىكىردن نەبوۋە. لە راستيدا خەلكى گەراۋنەتەۋە بۇ ناۋەراستەكانى سەدەى نۇزدە، يان شىتىكى لەۋ شىۋەى، پىنان ۋاىە خۇشەۋىستى ھىچ پىۋىستىيەكى نىيە ۋ بەرەستىكى دەروۋنىي چاۋەروانكراۋى مەترسىدارى دەبىنن كە دىتە رىنى بابەتە گرنگرەكانى ژيان لە شىۋەى كاركىردنى باش لە كشتوكالدا، يان ھاۋسەرگىرىكىردن لەگەل كەسىك كە رانەمەرىكى گەۋرەى ھەبىت! زۇر كاتىش كور ۋ كچە گەنجەكان ناچار دەبن ۋاز لە ئارەزوۋە رۇمانسىيەكانيان بەننن لە پىناۋ ھاۋسەرگىرىيەكى كىردارى لە ۋوۋى ئابوورىيەۋە، كە دەكرىت ئەم بابەتە سەقامگىرىيەكى زىاتر بە خۇيان ۋ خىزانەكانيان بىبەخشىت. بەلام ئەمرو ئىمە ھەلە زۇر دەكەين كاتىك ئەم جۇرە لە خۇشەۋىستى شىتانه، دىارىكراۋىكە لە دىارىكراۋەكانى كلتوۋرەكەمان. ھەتا خۇشەۋىستى رۇمانسىيىش زىاتر درامى بىت، ئەۋە باشترە! جا ئەگەر لە چىروكى خۇشەۋىستى پەيوەست بە بىن ئافلىك كە دەچىت بۇ لەناۋبىردنى ئەۋ ھەسارۋچكەىە تا زەۋى رىزگار بىكات لە پىناۋ ئەۋ ئافرەتەى خۇشى دەۋىت، يان ئەۋ خۇشەۋىستىيەى كە ۋاى كىرد مىل جىبىسۇن لە كاتى ئەشكەنجەدانى

تاكوو مردن له لايهن ئينجليرزه وه وينه ي ژنه كه ي بهينيته پيش چاوي
خوي كاتيك دهستدريريژي دهكريته سهر و پاشان دهكوژرئيت، يان
خوشه ويستبي ئه و جنوكه بچووكه ي دهستبهرداري نه مرييه كه ي
دهبيت بو ئه وه ي له گه ل ئاراگون بمينيته وه له فيلم ي (پادشاي
ئهنگوستيله)، يان هر شتيك له و كاره كوميديه رومانسيه
بيعه قلانان ي كاتيك جيمي فالون هه لدهستيت به ساخته كردني بليتي
ياريه كاني تپي (ريد سوکس)، له بهر ئه وه ي (درو باريمور) چند
پيداويستيه كي هه يه، يان هر شتيكي هاوشيوه ي ئه وه.

ئه گه ر ئه م شيوه يه له خوشه ويستبي رومانسي شتيكي وه كوو
كوكابين بووايه، ئه وا ئيمه هه موومان (وهك كلتور) وه كو توني
مونتانا ده بووين له فيلم ي (سكارفيس): رووخسارمان له كئويك
له و كوكابينه دا نقوم ده كرد و هاوارمان ده كرد: «به هاوريكه م بلين
چوني!»

كيشه كه ئه وه يه لي ره دا ئه وه مان بو دهرده كه ويت كه ئه و
خوشه ويستيه رومانسيه؛ شتيكي هاوشيوه ي كوكاينه، بگره تا
ئاستيكي مه ترسيدار هاوشيوه ي كوكاينه، ئه و هه مان ئه و به شان ي
ميشكمان ده ورووژئيت كه كوكاين ده يورووژئيت، وا دهكات له
به رزيدا بفرئيت و هه ستيني جوانت بو دروست بيت له دهره وه ي
كات، به لام كومه ليك كيشه ت بو دروست دهكات زياتر له وه ي
چاره سه ري بكات، هه روه كوو كوكاين هه مان كارت له سه ر دهكات.
پاشان به شي هه ره گه ره ي ئه و ره گه زانه ي خوشه ويستبي
رومانسي له پشته وه هه ولي بو ده دات (خستنه رووي رومانسيه تي
سوزداری كه هه سته كان ده جوولئيت، هه روه ها ئه و حاله ته
بيسه روبه ره شيتانه يه له ژيانه وه و خه موكي كتوپر)، ناته ندروسته
و دهربرينيكي راسته قينه ي خوشه ويستي نيه. له راستيدا هه موو

نه وانه هېچ نين جگه له شپوه يه کي تر له هه ستکردن به بهرک و ته يي
زياتر، که له ربي په يوه ندييه سوزدارييه کانه وه له گهل خه لکي
دهر ده گه ویت.

ده زانم نيستا بير له چي ده که نه وه: نه م قسانه وا ده کات وهک
که سيکي بيزار که ر ده ربه کوم نهک زياتر، نه م که سه کييه که نه و
فسه خراپانه ده کات له باره ي خوشه ويستي رومانسييه وه؟ به لام...
تا کوتايي گويم بو بگرن.

له راستيدا شيو ازي ته ندروست و شيو ازي ناته ندروست
له خوشه ويستي دا هه يه، خوشه ويستي ناته ندروست له سه ر
بووني دوو کهس وه ستاوه که هه ولي خوده ر بازکردن ده دن له
کيشه کانيان له ريگاي ده ربريني هه ستوسوز و له به رامبه ر يه کتر دا،
به ده ربريني کي تر: هه ريه که يان نه وي تر وهک ده ر باز که ر يک به کار
دينن، به لام خوشه ويستي ته ندروست له سه ر بووني دوو کهس
وه ستاوه که هه ريه که يان ده زانيت کيشه کاني چين و دانيان پيدا
ده نيت و مامه له ي له گهل ده کات به يارمه تبي نه وي تر.

جياوازي نيوان خوشه ويستي ته ندروست و خوشه ويستي
ناته ندروست ته نها له م دوو خاله دا يه:

ناستي قبولکردني بهر پرسياريتي به شپوه يه کي باش له لايه ن
هه ريه ک له لايه نه کاني نه و په يوه ندييه وه.

ناماده گي هه ريه که يان له خسته نه رووي ره تکرده وه به رامبه ر
هاوبه شه که ي و رازيبوون به ره تکرده وه ش.

له هه ر شوينک په يوه ندييه کي ژده راويي ناته ندروست هه بيت،
هه ستکردني کي که م و لاواز به بهر پرسياريتي لاي هه ر دوولا
بووني هه يه، هه روو ده ها نه بووني توانا بو ره تکرده وه و رازيبوون
به ره تکرده وه، به لام له هه ر شوينک په يوه ندييه کي ته ندروست

مه بیت که خوشه ویستی راسته قینه ی تیدا بیت؛ سنوور یکی روون له نیوان ئه و دوو که سه و بها کانیاندا ده بیت، ههروه ها گوره پانیکی کراوه هه یه بو ره تکر دنه وه و رازیوون به ره تکر دنه وه هه ر کاتیک که ره تکر دنه وه پیویست بیت.

مه به ستم له وشه ی (سنوور)، کیشانی هیلیکه له نیوان بهر پرس یاریتی ئه و دوو که سه له کیشه کانیان. ئه و که سانه ی له په یوه ندییه کی ته ندرو ستدا ده ژین که سنووره کانی روون و به هیزن؛ بهر پرس یاریتی به ها و کیشه کانیان ده گرنه ئه ستو و خویان به بهر پرس نازانن له به های هاوبه شه کانیان و کیشه کانیان، به لام ئه وانه ی له په یوه ندییه کی ژه هراویدا ده ژین؛ ئه و جو ره سنوورانه تیایدا زور لاوازن یان هه ر نین، ئه و که سانه هه میشه له هه ولدان بو خودزینه وه یان له بهر پرس یاریتی له کیشه کانیان و خویان به بهر پرس یار ده زانن له کیشه ی هاوبه شه کانیان.

شیه ی ئه و سنووره لاواز و خراپانه چۆن؟ ئه مه چه ند نموونه یه که.

«ناتوانیت جگه له من، له گه ل هاوړیکانت بچیته دهره وه. تو ده زانیت من زور غیره ده کم، پیویسته له گه ل من له ماله وه بمینیته وه.»

«هاوړییانم له شوینی کاره کم بیعه قلن، هه میشه له کو بوونه وه کان دوام ده خه ن، چونکه پیویسته له سه رم بو یان شی بکه مه وه که چۆن کاره کانیان بکه ن.»

«ناتوانم باوه ر بکه م که چه نده له به رده م خوشکه که مدا بیعه قل دهرتخستم، ئیتر له مه ودوا هه رگیز دژایه تیم مه که کاتی که خوشکه که م لیتره بو.»

«ده مه ویت برۆم بو ئه و کاره له میلواکی، به لام دایکم هه رگیز

لیم نابوریت نه‌گر بچم بو شوینیک که تا نه و ناسته لینی دوور
بم.»

«ده‌توانم له‌گه‌لتدا بو ژووانیک بیمه دهره‌وه، به‌لام داوات لی
ده‌کم سیندیی هاوریم ناگادار مه‌که! نه و هه‌ست به‌دل‌ه‌راو‌کینه‌کی
راسته‌قینه ده‌کات، کاتیک بزانتیت من هاورینی کورم هه‌یه و نه و
نییه‌تی.»

له‌هر سیناریویه‌ک له‌و سیناریویانه‌دا ده‌بینین که قسه‌که‌ر؛
خوی وه‌ک به‌رپرس له‌کیشه‌کانی به‌رامبه‌ر ده‌خاته روو، یان
هه‌سته‌کان، نه‌ک کیشه‌کان و هه‌سته‌کانی خوی، یان داوا له‌به‌رامبه‌ر
ده‌کات که به‌رپرسیاریتیی کیشه‌کانی هه‌لبگریت (یان هه‌سته‌کانی).
به‌شیوه‌یه‌کی گشتی نه‌و که‌سانه‌ی نه‌م جوړه هه‌ستی زیاده
به‌رکه‌وته‌یان هه‌یه، ده‌که‌ونه‌یه‌کینک له‌م ته‌لانه‌وه له‌میانه‌ی
به‌یوه‌ندییه سوزدارییه‌کانی‌اندا، یان چاورین لایه‌نی به‌رامبه‌ر؛
به‌رپرسیاریتیی کیشه‌کانی نه‌مان هه‌لبگریت: «حه‌زم ده‌کرد
پشووی کوتایی هه‌فته‌یه‌کی خوش له‌ماله‌وه به‌سه‌ر به‌رم، توش
پیویست بوو له‌سه‌رت نه‌وه بزانتیت که هه‌موو پرورده‌کانی دیکه‌ت
هه‌لو‌ه‌شینیه‌وه.» یان نه‌وه‌تا به‌رگه‌ی بریکی زور له‌کیشه‌کانی
لایه‌نی به‌رامبه‌ریان بگرن: «دووباره کاره‌که‌ی له‌ده‌ست دا، به‌لام
وا هه‌ست ده‌کم تاوانی من بوو، چونکه به‌پینی پیویست پشتیوانی
نه‌بووم، سبه‌ینی له‌نووسینه‌وه‌ی ژیاننامه‌ی خویدا یارمه‌تیی ده‌دم
له‌پیناو هه‌نگاونان بو کاریکی نوی.»

خاوه‌نی هه‌ستی به‌رکه‌وته‌ی زیاتر له‌په‌یوه‌ندییه‌کانی‌اندا؛
یه‌کینک له‌م دوو ستراتیژه پیاده ده‌کن هه‌روه‌ک له‌هه‌موو
شتیکی تردا پیاده‌ی ده‌کن، چونکه نه‌مه یارمه‌تییان ده‌دات له
خودزینه‌وه له‌گرتنه‌ه‌ستوی به‌رپرسیاریتییه‌کانیان، له‌نه‌نجامی

ئەمەشەو پەيوەندییەکانیان ساختە و فشەل دەبن کە لە ئەنجامی
هەولدان بۆ خۆدزینەو لە ئازاری ناوخۆیی پەیدا دەبێت، لەبری
نرخاندنی راستەقینەى هاوبەشەکانیان لە پەيوەندییەدا و لەبری
سەرسامبوون پێیان.

بەو بۆنەشەو ئەمە تەنها لە پەيوەندییە رۆمانسییەکاندا
تەشەنە ناکات، بەلکوو کار دەکاتە سەر هاوڕینیەتی و
پەيوەندییە خیزانییەکانیش. لەوانەشە دایکێکی «زال» هەول بەدات
بەرپرسیاریتی کێشەکان لە ژیاى کۆر و کچەکانیدا بگریتە ئەستۆ،
لەو حالەتەدا هەستکردنی بۆ بەرکەوتەى زیاتر کار دەکات بۆ
هاندانی هەستکردن بۆ بەرکەوتەى زیاتر لەلای منداڵەکانی، چونکە
ئەوان بەو برۆایەو گەورە دەبن کە پێویستە لەسەر کەسانی تر
بەبەردەوامی بەرپرسیاریتی کێشەکانیان بگرە ئەستۆ.

(ئەمە وا دەکات کێشەکان لە پەيوەندییە سۆزدارییەکاندا تا
ئاستێکی نامۆ هاوشیوەى ئەو کێشەکانە بیت کە لە پەيوەندییە نۆوان
دایک باوکتدا هەیه!)

کاتیک تۆ مەودای ناروونت هەیه کە پەيوەستە بە هەستەکانت
و هەلچووئەکانت (ئەو مەودایانەى کە روون نییە کێ لە چی
بەرپرسە، ئایا هەلەى ئەم یان ئەو چییە، هەرۆها بۆچی ئەو کارانە
دەکەن کە دەیکەن)، ئەوا تۆ هەرگیز ناتوانیت گەشە بە بەهای
بەهیز بەدەیت لە پیناوخوتدا. تاکە بەهای تۆ ئەو دەبیت هەول
بەدەیت هاوبەشەکەت بەختەوهر بیت، یان تاکە بەهات ئەو دەبیت
کە هاوبەشەکەت بەختەوهرت بکات.

بەلام ئەمە سەر دەکێشیت بۆ دارووخان و بەزینی دەروونی،
بە شیوەیهکی سروشتی هەرۆک ئەو پەيوەندییانەى بەم جۆرە لە
ناروونی جیا دەکرێنەو بەگشتی بە کەوتن و دارووخان کۆتاییان

ديت له گهل هموو نه وانهي هاوشانين له دراما و ياريه ناگرينه كان.
خه لکي ناتوانن کيشه کانت چاره سهر بگهن، پيوستيش نيه
له سهر يان هولي چاره سهر کردنيان بدن، له بهر نه وهی نه و کاره
بهخته وهرت ناکات، توش ناتوانيت کيشه کاني خه لکي چاره سهر
بگهيت، له بهر نه وهی نه و کاره بهخته وهر يان ناکات. په يوهندي
ناته ندروست تيروانيني دوو کهسه که هريه که يان هولي
چاره سهر کردني کيشه ی نه وی تريان ديدات بو نه وهی دلخوش
بييت، به لام په يوهندي ته ندروست نه وهی که هر لايه ک خوی
کيشه کاني خوی چاره سهر بگات، بو نه وهی هريه که يان به رامبه
نه وی تر ههست به باشه بگات.

دانانی سنووری ته ندروست؛ به واتای نه وه نايهت يارمه تبي
پيشکشي هاوبه شه کهت نه که يهت، ههروه ها به واتای نه وهش نايهت
که يارمه تي وهر نه گريت، پيوسته له سهر ههردوو لا يارمه تبي
لايه ني به رامبه بدن، به لام نه مه دهيت ته نها کاتيک روو بدات
که تو هه لیده بژيريت يارمه تبي بدهيت و ته نها له بهر نه وهی ته نها
تو هه لیده بژيريت، نه ک وا ههست بگهيت که يارمه تيدان نه رکيکه
له سهرت يان مافيکی تويه.

که سانی خاوهن ههستي بهر که و تهی زياتر که سهر کونهی
که سانی تر ده کهن له سهر هه لچوون و ههست و کرده وه کان،
له و پروايه وه ديت که پينان وايه نه گهر کاريکی وا بگهن هه ميشه
له نازاردا بژين و وهک قوربانیه ک نه و کاره بگهن؛ له کوتاييدا
که سينک ديت و رزگاريان دهکات و نه و خوشه ويستيه يان دهست
ده که ویت که به به رده وامي ويستبوويان.

که سانی خاوهن ههستي بهر که و تهی زياتر که سهر کونهی خويان
ده کهن له سهر کاره کاني که سانی تر و ههست و هه لچوونه کانين،

| كچن خوت به |

دورگنرانی: نارام عوسمان

له و بروايه وه ديت كه پنيان وايه نه گهر «دوخه كه چاك بگه نه وه»
بۇ كه سى به رامبه ر و رزگارى بگهن؛ نه وا نه و ريز و خوشه ويستيه
به دست دهينن كه ويستويانه به برده وامي.

نه مانه بوون لايه نه بوون و لايه نه تاريكه كه سى هر
په يوه ندييه كي زه هراوى، نه مانه نهر مينوين و نهر مى بۇ نوينراون
له و په يوه ندييه دا: قوربانى و رزگار كه ر، نه و كه سى ناگريك
دهكات وه، چونكه نه مه وا دهكات گرنگى زياتر بيت، هه روه ها نه و
كه سى ناگره كه ده كوژينته وه، له بهر نه وهى نه م كاره وا دهكات
گرنگتر ده ر بگه و يت.

زور جار كيشكردنيكى به هيز هه يه له نيوان نه م دوو جوړه
له كه سه كان، زور جار يش به وه كوئايى ديت كه به يه كه وه بن،
نیشانه كانى نه خوشى له هه ر دوو كياندا به ته واوى له يه ك ده چيت،
زور به ي كاتيش نه م جوړه كه سانه له سه ر پشتى دايك و باوكيك
به خيو كراون كه هه ر يه كه يان نه م خه سله تانه يان تيدا ده ر كه وتووه،
به م شيوه يه ش نمونه يان بۇ په يوه ندييه كي به خته وه رانه له سه ر
هه ستركدن به به ركه وته يى زياتر و لاوازيى سنور و هه ستاوه.

به لام نه وهى جى داخه هر هاوبه شينك له و هاوبه شاننه شكست
دهه نيت له وه لامدانه وهى پيدا ويستيه راسته قينه كانى لايه نى
به رامبه ر. له راستيدا نه م شيوازه له خه تابار كردن و زياته ر وى
له رازيبوون به سه ر زه نشت، كار دهكات له سه ر به رده و امبوونى
هه ستركدن به به ركه وته يى زياتر و به و به ها خوديه نزمه ي رينگا
نادات هر كاميان پيوستيه سوزدارى و هه ستيه كانيان بخه نه
ريزه ي پيشه وه. قوربانى كار دهكات بۇ دروستكردنى كيشه ي
زياتر و زياتر كه پيوسته چاره سه ر بكرين... نه ك له بهر نه وهى
كيشه ي نوئ سه ريان هه لداوه، به لكوو له بهر نه وهى نه مه وا دهكات

نه و گرنگیبندان و سوزه به دهست بهینیت که تامه زرویه تی، به لام
رزگارکه ر بهک له دوای بهک کیشه کان چاره سهر دهکات... نهک
نه بهر نه وهی به راستی گرنگی به و کیشانه دهات، به لکوو له بهر
نه وهی بروای وایه پیویسته کیشه به کی دیکه چاره سهر بکات بو
نه وهی شیایوی گرنگیبندان و سوز بیت، له هه ردوو حاله ته که دا
مه بهسته که خوپه سه ندییه، هه روه ها مه رجداره، سه ره رای نه وهش
جوریکه له ویرانکردنی خوبی که خوشه ویستی راسته قینه له
حاله تی ده گمه ندا نه بیت؛ به خویه وه نابینیت.

نه گه ر به راستی قوربانی رزگارکه ره که ی خوش ویست، نه وا
پنی ده لیت: «سه یر که، نه وه کیشه که مه، تو ناچار نییت له بهر من
چاره سهری بکه یت، ته نها کاتیک بینیت خوم چاره سهری ده که م؛
یارمه تیم بده.» نه مه ده ربرینیکی راسته قینه ده بیت له باره ی
خوشه ویستی: خوت بهر پرس یاریتی کیشه کانت بخه ره نه ستو و
هاوبه شه که ت مه که به بهر پرس له کیشه کانت.

نه گه ر رزگارکه ر به راستی ویستی قوربانیه که رزگار
بکات، پنی ده لیت: «سه یر که، تو له باره ی کیشه کانی خوته وه
سه رزه نشتی که سانی تر ده که یت، پیویسته خوت مامه له له گه ل
نه و بابه ته بکه یت.» نه مهش ده ربرینیکی راسته قینه ده بیت له باره ی
خوشه ویستی، نه گه رچی شیوه ی نه م ده ربرینه که میک نامو بیت:
یارمه تیدانی نه وی تر له چاره سهر کردنی کیشه کانی.

له بری نه وه، ده بینین قوربانی و رزگارکه ر هه ریه که یان نه وی تر
به کار دینیت بو گه یشتن به حاله تی جوریک له حالگرتنی هه سته کان،
واته بو ده رچه یه کی خیرای ئاسان، نه مه هاوشیوه ی جوریک له
نالووده بوونه که هه ریه که له لایه نه کان؛ لایه نی به رامبه ری ده کاته
وه لامده ره وه و تیزکردنیک بو خوی. جیاوازییه که له وه دایه که

ٺه و ڪه سانه ڪاتيڪ به ڪيڪيان له گهل ڪه سيڪي ته ندروست له رووي
ههست و سوزداريه وه بو ژووانيك دهچيته دهره وه، ههست به
ٺازار و نه بووني «ڪيميا» دهڪن له نيوانياندا. ٺهوان له رووي
ههسته ڪانه وه ڪه ساني ته ندروست تيده په رينن له و ڪه سانه ي
ههستيڪي ناوخويان ههيه بو ٺارامي سوزداري و هه لچووني،
له بهر ٺه وه ي بووني سنووره ٺاشڪراڪان له لاي هاوبه شي ٺيان ڪه
به ته واوي ههست به و ٺارامي به ڪات؛ وه ڪ پيوست سه رنجراڪيش
نيه بو به ره مهيناني ٺه و حالگرته به رده و امانه ي ڪه پيوستن بو
ڪه ساني خاوهن ههستي به رڪه وته يي زياتر.

به لام قوربانويه ڪان، قورستين شت به لايانه وه له م جيهاندا
بريتيه له گرته ٺهستوي به رپرسياريتي ڪيشه ڪانين، ٺهوان هه موو
ته مهنيان به و بروايه وه به رپي دهڪن ڪه ڪه ساني تر به رپرسن
له چاره نووسيان. زور جار هه لگرته ههنگاوي به ڪه ميان بو
له ٺهستوگرته به رپرسياريتي؛ دهبيت هه رچاوه ي ترسيڪي گوره
بويان، ههروه ڪ قورستين شت له جيهاندا به لاي رزگار ڪه رانه وه
بريتيه له وازهنيان له هه لگرته به رپرسياريتي ڪيشه ڪاني
ڪه ساني تر. ٺه و ڪه سانه هه موو ٺيانين به وه به رپي دهڪن ڪه
ههست به نرخاندن و پيزانين و خوشه ويستي دهڪن، ته نها له بهر
ٺه وه ي ڪه سانيڪي ديڪه رزگار دهڪن... هه ربويه وازهنيانين له م
پيوستيه، ڪاريڪه ڪه بو ٺه مانيش مايه ي ترس و شله ٺانه.

ٺه گهر قوربانيت دا له پيناو ڪه سيڪ ڪه به لاته وه گرنگ بوو؛
ٺه و پيوسته ڪاتيڪ ٺه وه روو بدات ڪه خوت ده ته ويت روو بدات،
نه ڪ به ٺه رڪيڪي خوتي بزانيت يان ترست هه بيت له ڪار دانه وه ڪاني
ٺه نجامنه داني. ٺه گهر هاوبه شه ڪه شت له پيناوي تودا قوربانيني دا؛
پيوسته ٺه و قوربانيدانه له چه زيڪي ره سانه ي خويه وه سه رچاوه ي

گرتبیت، نهک به هوی توره بوونی تو یان ههستکردنت به تاوانه وه یاری به ههسته کانی نهو بکهیت بو نهوهی نهو قوربانیدانهی نهو بهدهست بهینیت. نهو کارانهی له نهجامی خوشه ویستیه وه دینه ناراه، هیچ به هایه کیان نییه مهگه ر نهوهی بی مهرجی پیشوهخته و بی پیشبینی چاوه پروانکراو بن.

رهنگه به لای خه لکه وه قورس بیت جیاوازی بکهن له نیوان نهجامدانی کاریک له روانگهی ههستکردن به وهی ئه رکیکه و ههروهها به ئاره زوومه ندانه، به لام تاقیکردنه وه یهک ئه مه ئاشکرا دهکات: پرسیار له خوت بکه: «نهگه ر رهتت کرده وه، کاریگه ریی نهو رهتکردنه وه یه چی ده بیت له سه ر په یوه ندیه که تان؟»، ههروهها بپرسه: «نهگه ر هاوبه شه که م نهوهی من دهمه ویت رهتی کرده وه، کاریگه ریی نهو رهتکردنه وه یه چی ده بیت له سه ر په یوه ندی نیوانمان؟»

نهگه ر وه لامه که نهوه بیت که رهتکردنه وه که ته قینه وه یه کی دراماتیکی دروست دهکات که قاپه فه خفوورییه کانی تیدا ده شکیت؛ ئه مه ئامازه یه کی خراپه بو په یوه ندیه که ت، پیت ده لیت که په یوه ندیه که ت مه رجداره، ههروهها له سه ر چه ند دهسکه وتینکی بوو که شان وه ستاوه که هه ریه که تان له وی تره وه دهستی بکه ویت له بریی نهوهی رازیبوونیکي دوولایه نهی بیمه رج بیت (واتا هه ر لایهک، لایه که ی دیکه ی قبول بیت به کیشه کانیه وه).

نهو که سانه ی سنووری به هیز و ئاشکرایان هه یه؛ ترسیان نییه له توره ی تووره بوونی میزاجی یان دهمه ده می یان هه ندیک ئازار، به لام خاوه نی سنووره لاواز و شلوقه کان لهو شتانه ده ترسن و هه میشه هه ول ددهن رهفتاره کانیان بگورن بو نهوهی بگونجیت له گه ل حاله ته کانی هه لکشان و داکشانی لایه نی به رامبه ری

په يوه ندييه كه يان.

خاوهني سنووره به هيزه كان تيده گهن لوزيكي نيه كه هر
لايهك له لايه كاني په يوه ندييه كه، پيشبيني ئه وه بكات وه لامي
هموو پيوستي و ئاره زووه كاني لايهني به رامبه ر به شيوه يه كي
ته واوه تي بداته وه.

هر ودها تيگه يشتون كه ده كريت هسته كاني كه سينك له
كاتيكدا بريندار بكن، به لام له وهش تيده گهن كه ناتوانن ئه وه ديارى
بكن كه خه لكاني تر هستيان چونه. هر ودها خاوهني سنووره
به هيزه كان تيده گهن له وه ي په يوه نديي ته ندروست و بيكيشه ئه وه
نيه هر يهك له لايه نه كان كونترولي هسته كاني لايهني به رامبه ر
بكات، به لكوو ئه وه يه كه هر هاوبه شيك پشتيواني هاوبه شه كه ي
بكات له گه شه كردني تاكه كه سي و چاره سه ر كردني كيشه كانيدا
له لايه ن خويه وه.

ناكريت گرنگيه كي ته واو بدهيت به و شتانه ي هاوبه شه كه ت
گرنگيان پي ديدات، به لكوو بابته كه له سه ر ئه وه وه ستاوه كه
گرنگي به هاوبه شه كه ت بدهيت به پي له به رچاو گرتني ئه وه ي گرنگي
به چي ديدات و به چي نادات، ئه مه يه خو شه ويستي بي مه رج!

چونيتي دروست كردني متمانه

ژنه كه م يه كيكه له و كه سانه ي كاتيكي زور به ديار ئاوينه وه
به سه ر دوبات، هه ز دهكات سه رنجرا كيش بيت، منيش هه ز ده كه م
سه رنجرا كيش بيت (بيگومان).

له و شه وانه ي كه ده مانه وي ت بچينه دهره وه، له پاش كاتر ميزيكي
ته واو له خورا زاننده وه و گرنگيداني به قز و پوشاك و هموو

ئو شتانهی که ئاقره تان لهو کوبوونه وانهدا دهیکه ن، له گهرماو
دینه دهره وه، پاشان لیم ده پرسیت چونه، زور بهی کات به لامه وه
سه رنجراکیشه، له گهل نه وه شدا هه ندیک جار شیوهی به لامه وه
زور باش نییه، له وانیه هه ولی دابیت شتیکی نوی به قزی بکات،
یان بریاری داوه پیللویک له پی بکات که دیزاینه ریکی به ناوبانگ
له میلانو وتوویه تی که نایابه و پیش سه رده مه که ی که وتوو،
هوکاره که لهو کاتانه دا هه ر چیه ک بیت؛ ئه نجامه که یم پی خوش
نییه. کاتیک ئه وه ی پی ده لیم؛ زور بیتاقت ده بیت، پاشان
ده گهریته وه بو لای تا قی جله کانی له گهرماوه که و هه موو شته کانی
ده گوریت، به مهش نیوکاتزمیری تر دوا ده که ویت، لهو ماوه یه شدا
هاوسه ره که م جنیوی زور ده دات که به شیکیان بهر من ده که ویت.
شیوازی باو له م حاله تانه دا ئه وه یه که پیاو دور ده کات بو
ئه وه ی هاوسه ره که ی/هاورپی کچه که ی دلخوش بکات، به لام
من دروی له گهل ناکه م. بوچی؟ له بهر ئه وه ی به بوچوونی من،
راستگویی له په یوه ندییه کانماندا گرنگتره له وه ی هه موو کاتیک
ههست به خوشی بکه ین. ئه و ژنه ی خوشم ده ویت، دوا یین که سه
که به ویت به شیوه ی رازیکردن؛ خومی پیوه سه رقال بکه م.
له بهختی خوم هاوسه ره گهریم له گهل ژنیکدا کردووه که به وه
رازییه و ئاماده یه ئه وه بیستیت که بیری لی ده که مه وه وه کوو
خوی. به شیوه یه کی سروشتی، هاوسه ره که شم هه مان ئه و کاره
ده کات که من ده یکه م و ئه گهر هه له م کرد؛ ئاگادارم ده کاته وه،
ئهمهش یه کینکه له باشتترین خاله کان که وه ک هاوبه شیکی ژیانم
بوم دهسته بهر ده کات. سروشتیه که من هه ندیک جار تووشی
له که ده بم و تووره ده بم و ده مه ده می ده که م، به لام پاش چه ند
کاتزمیریک په شیمان ده به مه وه و دانی پیدا ده نیم که ئه و له سه ر

حەق بووه، جا ئەگەر ئەو راست بووبیت یان نا. بەلێ، ئەو بە وتنی ئەو راستییە دەیبینیت؛ دەمکاتە کە سێکی باشتەر سەرەرای ئەوەی لەو کاتەدا بە وتنهکەیی؛ بیزارم دەکات.

کاتیک بەبەردەوامی دلخۆشکردنی خۆمان لە لوتکەیی کارە لەپێشینەکانماندا بێت، یان وا بکەین هاوبەشەکانمان بەبەردەوامی دلخۆش بن؛ بەدنیاییەوه لە کۆتاییدا هیچ کاممان دلمان خۆش نابیت بە خۆمان و بەر لەوەی هیچ شتیک روون ببیتەوه؛ ئەو پەيوەندییە دادەرمیت.

هیچ متمانەیهک بوونی نابیت بەبێ مەملانی، مەملانی بوونی هەیه بۆ ئەوەی جیای بکەینهوه کە کێ بەبێ مەرج لەگەلماندایە و کێ لەگەلماندایە بۆ بەدەستەینانی دەستکەوت. کەس متمانەیی بەو پیاوێ نییه کە هەمیشە دەلێت «بەلێ». ئەگەر «پاندای بێهێوایی» لێرە بووایە، پێی دەوتین کە بوونی ئازار لەپ هێوەندییەکانماندا شتیک پێویستە بۆ پتەوکردنی متمانەیی هەریەکەمان بەوی تر و بەدیهێنانی بریکی زیاتر لە هۆگری لە نێوانماندا.

ئەمە واتای ئەوەیە مەملانی نەک تەنها بابەتیک سێوشتییە، بەلکۆو بە شێوہیەکی رەها یەکیکە لە پێویستیەکانی پارێزگاری لە پەيوەندییەکی تەندروست. ئەگەر هاتوو دوو کەس ئەوەندە لە یەکەوه نزیک بن، بەلام توانای باسکردنی ناکۆکییەکانی نێوانیان نەبیت بە شێوہیەکی کراو و ئاشکرا، ئەوا پەيوەندییەکی لەسەر گەمەپێکردن و تێنەگەیشتن بنیات نراو و بەهێوایی بەرەو پەيوەندییەکی ژەهراوی هەنگاو دەنیت.

متمانە گرنگترین پێکەتەیه لە پەيوەندییەکانی لەبەر هۆکاریکی سادە، ئەویش ئەوەیە کە پەيوەندی بەبێ متمانە؛ هیچ واتایەکی نابەخشیت. لەوانە یە ئاڤرەتیک پیت بلیت کە تۆی خۆش دەوینت

و ده به ویت له گه لندا بیت، هروهه ها نامادهیه واز له هه موو شتیک بهینیت له پیناو تودا، به لام تو هیچ سوودیک له م قسانه وهرناگریت، نه گه ر متمانه ت نه بیت به وهی بیت ده لیت، توش هه ست ناکه بیت به وهی خوشویستراویت تا نه و کاتهی متمانه ت بو دروست ده بیت به وهی نه و خوشه ویستییهی روو به رووت کراوه ته وه؛ هیچ مه رجیکی له گه لندا نییه و هیچ هاو پینچیکی نییه و نامانجی دهره وهی خوشه ویستی پینوه نه لکاوه.

نه مه ش وا ده کات ناپاکیکردن تا نه و ناسته رووخینه ر بیت. بابته که له خودی خویدا په یوه ندیی به سینکسه وه نییه، به لکوو متمانه یه که به هوی سینکسه وه هه ره سی هیناوه. له روو به روو بوونه وه یدا، نه گه ر به و قسه سواوانه کوتایی پی هینا له شیوهی: «نازانم بیرم له چی ده کرده وه، زور بیزار بووم، خه والوو بووم... نه ویش له ویدا بوو»، نه مه واتای نه وه یه وشیاریییه کی خودی نییه که گرنگ و پینویسته بو چاره سه رکردنی هه ر کیشه یه ک له په یوه ندییه کانیدا.

نه وهی پینویسته لیخه ردا روو بدات نه وه یه نه و که سه ی ناپاکییه که ی کرده وه؛ چینه کانی پیازی تیگه یشتن له خودی خوی توی توی بکات بو نه وهی نه و به ها خراپانه بدوزیته وه که وایان لی کرده وه ناپاکی به رامبه ر متمانه ی که سینک بکات (هروهه ها بو نه وهی بزانت نایا هیچ به هایه ک له و په یوه ندییه دا ده بینیته وه). هروهه ها پینویسته توانای نه وهی هه بیت که بلیت: «ده زانیت باسه که چییه؟ من که سینکی خو په رستم، من زیاتر له په یوه ندیمان؛ گرنگی به خوم دده م. یان ده لیت نه گه ر راستت بویت، من زور ریزی نه م په یوه ندییه ناگرم.» نه گه ر نه و که سه ی ناپاکی ده کات؛ نه توانیت به شیوه یه کی ناشکرا و راشکاوانه به ها خراپه کانی بخاته روو، نه گه ر

! کچن خوت به !

وهرگنای: نارام عوسمان

بؤ بهرامبه ره که ی روون نه کاته وه که نه و به هاکانی پینشیل کردو وه؛
نه وه هیچ هؤکارینک نییه که بیسه لمینیت نه و که سه شیاوی متمانه یه.
نه گهر شیاوی متمانه ش نه بیت، نه و نه و په یوه ندییه ههرگیز باش
نابیته وه و گورانکاری به سهردا نایه ت.

ره گزی دو وه م بؤ به ده سته پنهانه وه ی متمانه دوا ی له ده ستدانی،
ره گزیکی کردارییه و جورینکه له توماری به دوا داچوون. نه گهر
لایه نی بهرامبه ر متمانه ی نیوانتانی تیک دا؛ ده توانیت قسه ی
خوشت له گهل بکات، به لام تو پنیوستت به وه یه ته ماشای توماریکی
به رده وام بکه ییت بؤ نه و کرده وه و حاله تانه ی تیایدا پنی وتوویت
که نه و هیچ زیانینکی له متمانه ی نیوانتانی نه داوه. ته نها به م رینگایه
ده توانیت دلنیا بیته وه له وه ی به های نه و که سه ی ناپاکی به رامبه ر
متمانه تان کردو وه، چیتر خوار نییه و نه و که سه به راستی ده توانیت
گورانکاری بکات.

نه وه ی جینی داخه لیره دا نه وه یه دروستکردنی نه و توماره که
هانت ده دات بؤ متمانه کردنه وه ی؛ سه ره له نوی کاتینکی زوری ده ویت،
هیچ گومانیک نییه له وه ی نه و کاته زور دریزتره له و کاته ی بته ویت
متمانه تان له گور بنییت. له میانه ی ماوه ی دروستکردنه وه ی نه و
متمانه یه دا؛ وا باشتره دؤخه که به ته واوی خراپ بیت، نه مه ش
واته پنیوسته ههر دوو لایه نی په یوه ندییه که له مه ودای نارحه تیی
پروسه که تینگه ن که خویان هه لیانیزاردو وه.

من لیره دا ناپاکی له په یوه ندییه سوزدارییه کاندایه کار ده هینم،
به لام نه م پروسه یه به سهر هه موو گرفت و سنووربه زانندینکدا
جینه جی ده بیت له ههر په یوه ندییه کدا بیت. کاتن متمانه ههر سه
ده هینیت، سه ره له نوی بنیاتنانه وه ی سه رکه وتوو نابیت نه گهر نه م
دوو هه نگاوه ی تیدا جینه جی نه کریت:

۱. دانپیدانانی ئەو کەسە ناپاکییەکی کردووە بەو بەها راستەقینەییە هۆکار بوو بۆ سنووربەزاندنەکی و هەلگرنتی بەرپرسیاریتیەکی.

۲. توانای ئەو کەسە ناپاکییەکی لە متمانەیی نینوانیان کردووە، لە ماوەیەکی دیاریکراودا، بۆ دروستکردنی تۆماریکی بەدواداچوون کە بەروونی ئاماژەیی تیدا بیت بۆ ئەوەی دەکریت سەرلەنوێ متمانە بەم کەسە بکریتهوە.

ناشکریت هیچ هەولێکی ئاشتەوایی بوونی هەبیت، بەبێ بوونی هەنگاوی یەکەم.

متماتە وەک قاپێکی فەخفوری وایە، ئەگەر قاپەکی جارێک شکا؛ دەکریت پارچەکانی کۆ بکریتهوە و سەرلەنوێ بەیەکەو بەلکینریتهوە بە گرنگی و وریاییەو، بەلام ئەگەر جارێکی تر شکاندت؛ ئەوا دەبیت بە پارچەیی زۆر بچووکتەرەو و کاتیکی یەکجار زۆرتری دەویت بۆ ئەوەی سەرلەنوێ ئەو پارچانە بەیەکەو بەلکینریتهوە. ئەگەر ئەو قاپە چەند جارێکی تریش بشکینتەو، ئەوا تا ئاستیک ورد دەبیت کە چاککردنەو دەبیتە کاریکی مەحالی: پارچەییەکی شکاوی زۆر وردمان هەیە، هەندیک لە پارچەکانیش بوون بە تۆز. زیاده هەمیشە باشترە، سالانێکی زۆر بەو بیرکردنەو یەو دەژیا: پارەییەکی زۆرتر کۆ بکەرەو، سەردانی ولاتانی زیاتر بکە، ئەزموونی زیاتر تاکی بکەرەو.

بەلام زیاده هەمیشە و بەبەردەوامی باشترین شت نییە، بەلکوو لە راستیدا پیچەوانەکی راستە؛ زۆر جار بە کەمتەرەکان بەختەوەرترین، نەک بە زۆرتر! کاتیک هەل و بژاردەیی زۆرمان لە بەردەمدا دەبیت، ئەوا دەنالینین بەدەست ئەوەی زانیانی دەروونناسی پێی دەلین «پارادوکسی هەلبژاردن». لە بنەرەتا

تاكوو بژاردهكاني بهر دهستمان زياتر بن؛ زياتر نارازى دهبين له سهر ئه و شتهى هه لیده بژيرين، جا هر چيهك بيت، ئه مهش له بهر ئه وهى بهرچا و پروونين له و بژاردانهى ديكه كه هه لمانه بژاردوون. ئه گهر هه لبژاردنى دوو شوينت له بهر دهستدا بوو بو ئه وهى له شوينيكيان بژيت، پاشان يه كيك له و دوو شوينهت هه لبژارد، ئه گهرى زوره ههست به متمانه و ئاسوودهى بكهيت؛ له بهر ئه وهى بژارده راسته كهت هه لبژاردووه و رازييت له برياره كهى خۆت. ئه لام ئه گهر تواناي هه لبژاردنى شوينيكهت هه بيت بو ژيان له نيوان بيست و ههشت شويندا، پاشان يه كيكيانت هه لبژارد؛ ئه وا پارادوكسى هه لبژاردن ده لیت ئه گهرى زوره بو ماوهى چه ندين سال له گومان و ئه شكه نجه دا بژييت و هه ميشه بژارده كهت بخه يته ژير پرسياره وه. زور پرسيار له خۆت ده كه يت كه ئايا بژارده راسته كهت هه لبژاردووه، ئه گهر ئه و بژارده يه بو وايه؛ زياتر به خته وهر ده بوويت. ئه م دله راو كينه، ئه و چه زهش بو دلنيايى له گه يشتن به كاملبوون و سه ركه وتن؛ وا دهكات كه سيني به خته وهر نه بيت.

چى ده كه يت ئه گهر بوويته كه سينك وهك ئه وهى من بووم؛ ئه وا هه ول ده ده يت هيج بژارده يهك هه لنه بژيريت، هه ول ده ده يت بژاردهكانت كراوه بن تا زورترين كات كه بتوانيت دواى بخه يت، دواتر خۆت له «پابه ندبوون» ده دزيتته وه.

له گه ل ئه وهى وه به ره يتان «به قوولى» له يهك شويندا يان له يهك كه سدا يان له يهك كاردا يان له يهك چالاكيدا بينه شمان دهكات له و شاره زاييه فراوانهى پيمان خو شه هه مانبيت، به لام رو يشتنيش له پشت شاره زاييه كى فراوانه وه؛ بينه شمان دهكات له هه لى ژيانيك كه رو چوون له ناو شاره زاييه كى قوولدا ده يخاته به رده ممان.

هه نديک نه زموون هه يه ناتوانيت پيندا تپه ريت؛ مه گه ر ماوه ي پينج سال له هه مان شويندا ژيان به ريته سه ر، يان کاتيک له گه ل نه و که سه دا ده بيت بؤ ماوه ي ده سال، يان تا کوو له هه مان پيشه دا کار ته که يت يان له و بواره دا له ماوه ي نيوه ي ته مه نتدا. من ئيستا له سيه کاني ته مه نمدام، من ئيستا ده توانم تيبگه م له وه ي پابه نديوون (به ريگا تايبه ته که ي)؛ هه ل و نه زمووني فراوانم بؤ ده سه ته به ر ده کات که به بي بووني پابه نديوون نه ده کرا بؤم ده سه ته به ر بيت، جا بؤ هه ر شوينک بچوومايه و هه ر کاريم بکر دايه.

کاتيک مروف هه ول ده دات بؤ پينکه اته يه کي فراوان له نه زموون و شاره زايي؛ نه و له هه ر سه رکيشيه کي نويدا «ده سه ته و ت» ي ناته و او ي ده بيت، له گه ل هه ر شتيکي نو ي و له گه ل هه ر که سيکي نو ي. نه گه ر تو پيشتر هيج کات ولاته که ي خوت جي نه هيشتووه، نه و له يه که م ولات که سه رداني ده که يت؛ گور انکاريه کي گوره دروست ده کات له تير و انيتدا بؤ جيهان، له به ر نه وه ي بنه ماي نه زموونه کانت زور سنووردان، به لام کاتيک سه رداني بيست ولات ده که يت؛ نه و له ولاتي بيست و يه که م زور شقت بؤ زياد ناکات، کاتيکيش سه رداني په نجا ولات ده که يت؛ نه و له ولاتي په نجا و يه که مين هيج زياده يه کي بؤ تو نابيت.

نه م مه سه له يه به سه ر که لو په له ماددييه کان و پاره شدا ده چه سپيت، هه روه ها بؤ ئاره زووه کان، کار و هاوړي، به سه ر هاو به شه سوزداری و سينکسيه کانيشدا... ليره دا هه موو به ها بوو که شيه خوارو خيچه کان ده بينين که خه لکي بؤ خو ياني هه لده بژيرن. تا کوو ته مه نت زياتر بيت، نه زمووني زياتر به ده سه ت دينيت و هه ر کات کاريگه ري نه زموونه نو ييه کان له سه رت زياتر بوو له رابردوو؛ هه ژانده که گوره تر ده بيت. کاتيک بؤ يه که م جار

له ڙياندا له ٿاههنگندا كحولم بهكار هينا، كاتيكيش ٺه و كارهم
 بو جاري سهدهم دووباره كردهوه؛ بابهتهكه سهرنجراكيش بوو،
 بهلام لهدواي پينج سهد جار وهك پشووويهكي ٺاسايي كوٽايي
 ههفتهي لي هات، بهلام لهدواي ههزار جار بابهتهكه زور بيزاركر
 دهبيت و هيچ گرنگيهكي نابيت.

گه ورهترين شتيك كه لهسهر ٺاستي تاكهكهي بهسهرم هات
 له چهند ساليكي كه مي رابردودا، ٺهوه بوو كه توانيم بكرمهوه
 بهسهر پابهندبووندا. رهتكردهوهي هموو شتهكانم ههلبزارد، جكه
 له باشتري ٺهزمون و هاورې و بههاكانم له ڙياندا. كوٽايهكم
 بو هموو پروردهكانم دانا و بريارم دا خوٽم بو نووسين يهكلايي
 بكمهوه و بيكهه تاكه كارم، له و كاتهشوهه پينگهكم له ٺينتهرنيت
 جهماوهري زياتري پهيدا كردهوه لهچاو ٺهوهي چاوهريم دهكرد.
 بهتهواوي پابهندبووم به يهك ٺافرهتهوه بو ماوهيهكي دوورورديڙ،
 ٺهوهي جني باوهر نهبوو ٺهم كاره بهلاي خوٽمهوه زورترين
 كاردانهوهي ههبوو لهچاو هموو ٺهوه سهركيشي و ديدار و
 پهيوهنديانهي له ماوهيهكي زور كورتدا تياياندا ڙيام. پابهندبووم
 به ڙيانهوه له يهك شويندا و كاردانهوه كوٽمهلايهټيهكان چهندين
 هينده بوونهوه له چوارچيوه ريزهيهكي زور له هاوريهټي
 راستهقينه تهنروسٽ و واتادار.

ٺهوهي ٺاشكرام كرد، بهتهواوي جياواز بوو له و پيشبينييهي
 لهسهر ي راهاتبووم: له پابهندبووندا، بريكي راستهقينه له ٺازادي و
 ههستكرن به ٺازادبوون ههيه. ههلي گه ورهترم هاته بهر دهست،
 گرنگيداني زياترم بيني، له ٺهنجامي رهتكردهوهي جيگرهوهكاني
 تر له بهرزهوهندي ٺهوهي ههلمبزارد و كردهه جينگاي گرنگيپيدان
 له ڙياندا.

پابه‌ندبوون؛ ئازاديت پى دەبه‌خشيت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ى واز ده‌هينيت
له‌و شتانه‌ى ناپيوست و بينرخن. پابه‌ندبوون؛ ئازاديت پى
دەبه‌خشيت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ى هه‌موو ئاگاييت كۆ ده‌كاته‌وه‌ و ده‌پرژيته
ئاراسته‌يه‌كى چالاكه‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ى به‌خته‌وه‌ر و ته‌ندروست بيت،
هه‌روه‌ك پابه‌ندبوون وا ده‌كات بپياردان ئاسانتر بيت و هه‌ر
ترسانيك له‌ هه‌له‌كردن ده‌ره‌وينيته‌وه‌، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌ى
ده‌زانيت ئه‌وه‌ى له‌ ئيستادا پيته زۆر باشه؛ ئيتر بۆچى ديسان
رابكه‌يت به‌دواى زياتر و زياتر و زياتردا؟ پابه‌ندبوون رېگات پى
ده‌دات به‌وردى تيشك بخه‌يته سه‌ر ئامانجه‌ گرنگ و گه‌وره‌كانت،
پاشان به‌ به‌ده‌سته‌ينانى رېژه‌يه‌ك له‌ سه‌ر كه‌وتنى گه‌وره‌تر كه‌ به
هه‌ر رېگايه‌كى تر ده‌توانيت به‌ده‌ستى به‌هينيت.

به‌م شينوازه، ره‌تكرده‌وه‌ى جىگره‌وه‌كان ئازادمان ده‌كات...
ره‌تكرده‌وه‌ى هه‌موو ئه‌و شتانه‌ى هه‌ماهه‌نگ نين له‌گه‌ل زۆرتري
به‌ها گرنگه‌كانمان و ئه‌و پيوهرانه‌ى هه‌لمانبژاردوون، ئه‌و
ره‌تكرده‌وه‌ى رۆيشتنى به‌رده‌وامه‌ به‌دواى فراوانبوونى
رووكه‌شيه‌وه‌.

به‌دنيايه‌وه‌، ئه‌زموونى فراوان؛ كاريكى خوازره‌وه‌، به‌لكو
پيوستيشه‌ له‌ كاتيكدا كه‌ گه‌نجيت، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌ى پيوسته
له‌سه‌رت برۆيته ده‌ره‌وه‌ بۆ جيهان و خۆت ئاشكراى بكه‌يت كه‌ چى
شياوى ئه‌وه‌يه‌ ژيانى خۆت بۆ وه‌به‌ره‌ينان تيايدا ته‌رخان بكه‌يت،
به‌لام قوولايى ئه‌وه‌يه‌ كه‌ چۆن زير له‌ژير زه‌ويدايه‌، پيوسته
له‌سه‌رت به‌ شتيكه‌وه‌ پابه‌ند بيت و زه‌وى به‌قولى هه‌لبكه‌نيت بۆ
ئه‌وه‌ى بكه‌يته ئه‌و زيره‌. ئه‌مه‌ راسته‌ له‌ كاردا، له‌ په‌يوه‌نديه‌كاندا، له
بنياتنانى ژيانىكى نويدا بۆ خۆت... له‌ هه‌موو شتيكدا راسته‌.

بهندی نوهه م دوای نهوه دهریت

«به دوای راستیدا بگه ری بؤ خوت، له وی ده تینمه وه».

نه مه دوایین شت بوو که جوش پنی وتم. به شیوازیکی
گالته نامیز وتی، ویستی نه وهی ده یلیت؛ به شیوه یه کی قول و
هاوکات گالته نامیز دهر بکه ویت، له هه مان کاتدا له و که سانه بوو
که ده یانه ویت وشه کانیاں قول دهر بکه ویت. جوش یه کتیک بوو له
هاوری نزیکه کانم، له و کاتدا به ته وای خه والوو بوو.
کاتی له ته مه نی نوزده سالیدا بووم، به گرنگترین ساته کانی
گورانکاری له ژیانمدا تپیه ریم. جوشی هاوریم بردمی بؤ ئاهه نگیک
له شوینیک که که وتبووه نزیک دهریاچه یه ک له باکووری شاری
دالاسی ویلایه تی ته کساسه وه، گردیک بوو که خانووی بچووی
تیدا دروست کرابوو بؤ کری، له خواریشه وه هه وزیکی مه له کردنی
هه بوو، له ژیر هه وزی مه له که شه وه سه کویه کی خوه لدان
هه بوو که به سهر دهریاچه که دا ده یروانی، سه کۆکه بچووک بوو،
به رزیبه که ی نزیکه ی ده مه تریک ده بوو، به لام به دلنیا ییه وه نه و
به رزیبه به س بوو بؤ نه وه ی دوو جار بیر بکه یته وه پیش نه وه ی

خوت فرى بدهيته ناو دهرياچه كه وه، به لام له گهل سه رخوشبوون
و فشارى هاوپتياندا؛ رهنگه مروث به خيراىى برپار بدات و خوى
ههلبدات.

پاش كه ميگ له گه يشتنمان بو ئه و ئاههنگه، له گهل جوش له ناو
حهوزى مه له كه دا دانىشتبووم، به يه كه وه قسه مان ده كرد وهك
چون دوو كهس قسه ده كه ن تا بيسه لمينن كه نيرينه ن. باسمان له
خواردنه وه كرد، ههروهها له تپه موسيقيه كان، له باره ي ئافره تان،
به و شيويه له باره ي زور شتى چيز به خشه وه كه له ماوه ي ئه و
هارينه دا كردوومانن دواى ئه وه ي قوتابخانه ي موسيقامان جى
هيشت. باسمان له وه كرد به يه كه وه له يه كيك له تپه كاندا موسيqa
بزه نين، ههروهها له باره ي گه شت كردن بو نيويورك... ئه وه له و
كاتدا خه ونىكى مه حال بوو.

ته نها دوو مندا ل بووين!

پاش كه ميگ، به سه ر ئاماژه م بو سه كو كه كرد كه به سه ر
ده رياچه كه دا ده يروانى و ليم پرسى: «ده توانين له و سه كو يه وه
خومان فرى بدهينه خواره وه؟»

جوش وه لامى دامه وه: «به لى، خه لكى به رده وام به رده وام ئه و
كاره ده كه ن.»

«تو باز ده ده يت؟»

شانى به رز كرده وه و پنى وتم: «باز ده ده م. با ببينين.»
ماوه يهك دواى ئه و شه وه، له يهك جيا بووينه وه. كچىكى
ئاسياىى جوان سه رنجى راكيشام كه هه زى له ياربه قيديويه كان
بوو، ئه وه ش له تيروانينى مندا (من هه رزه كارىكى تازه پيگه يشتوو
بووم) وهك برده وه ي بليتى يانسىب وا بوو. كچه كه گرنگى به من
نه دا، به لام كه سىكى نه رمونيان بوو و ئه گه ر قسه م له گهل بكردايه؛

هه راسان نه ده بوو. به و شيوه يه چووم قسه ي له گهل بکه م، هه موو
نازايه تبي خوم کو کرده وه بو ئه وه ي پرسيا رى لئ بکه م که ئايا
ده يه وي ت له گهل م بيت بو ماله وه بو ئه وه ي به يه که وه نان بخوين،
کچه که به وه رازى بوو.

به ئاراسته ي سه ره وه دا به گرده که دا سه ر که وتين، بينيمان
جوش ديته خواره وه، ليم پرسى نان ده خوات، به لام ره تي کرده وه،
ليم پرسى دواتر له کوئ ده يبينمه وه، پيکه ني و پي و تم: «به دواي
راستيدا بگه رى بوخوت، له وي ده تبينمه وه».

به سه رم ئاماژه يه کم کرد و ديمه نيکي جديم وهرگرت، پاشان
وه لامم دايه وه: «کيشه نييه، له وي ده تبينمه وه»، وه ک ئه وه ي
هه ريه ک له ئيمه شويني راستى به ته واوي بزاني و بزاني چون
ده گينه ئه و شوينه.

جوش پيکه ني و به ره و لاي سه کوکه به گرده که دا چوه
خواره وه، منيش پيکه نيم و به رده وام بووم له سه رکه وتن له گهل
کچه که دا به ئاراسته ي ماله وه. نازانم چهنده له ناوه وه ماینه وه،
به لام له بيرمه له گهل کچه که هاتينه دهره وه و گويمان له دهنگي
فيکه بوو و که سمان نه بيني له ده ورو به رمان، که سمان نه بيني
له ناو حه وزي مه له که دا، که سانتيکمان بيني رايانده کرد به ره و
که ناره ته سکه که ي ده رياچه که له ژير سه کوکه دا، له وي دا که سانتيک
هه بوون که گه يشتبوونه ناو ئاوه که، توانيم دوو که س بينم که
له ناو ئاوه که دا مه له يان ده کرد. بينين سهخت بوو؛ له بهر ئه وه ي
شه و داهاتبوو، مؤسيقاش هه ر به رده وام بوو به بي ئه وه ي که سينک
گوئي بو بگري ت.

به خيرا يي چوومه خواره وه به ئاراسته ي که ناره که و تا ئه و
ساته ش هيچم بو ئاشکرا نه بوو، به لکوو به رده وام بووم له خواردني

ساندويچه گه م که پيم بوو، ده مويست بزائم خه لکي ته ماشاي چي ده گه ن. له نيوهي ريگاي هاتنه خواره وه ماندا، کچه ناسيايه جوانه که پيي وتم: «وا بزائم شتيکي خراپ روي داوه».

کاتيک گه يشتينه به شي خواره وهي گرده که، له باره ي جوشه وه پرسيارم له که سينک کرد. که س سه يري نه ده کردم، که سيش پيشوازي لي نه کردم، هه مووان سه رقال بوون به ته ماشا کردني ناوه که وه، دووباره پرسيارم لي کردنه وه، کچه که نه يتواني به سه ر خويدا زال بيت، دهستي کرد به گريان، له و کاته دا بيرو که که به مينشکم گه يشت.

مه له وان کان ماوهي سي کاتزمير له ناو ده رياچه که دا به رده وام بوون له گه ران به دواي جوشدا، دواتر له راپورتي تويکاريه که يدا هاتبوو که به هوي زياده رويي کردن له خوار دنه وهي کحول؛ قاچي تووشي وشکبوون هاتووه، جگه له کاريگه يري نه و شوکه ي به هوي خوه لداني له سه کو که وه به ري که وتبوو. له و کاته ي خوي هه لدا بوو؛ دنيا تاريک بوو، ناوه که چهند چينيکي رهش بوو له سايه ي تاريکي شه ودا، که س نه يتواني شويني هاواره کاني ببينيت که داواي فرياگوزاري کردبوو، هيچيان نه ده بيني جگه له دهنگي که ناوه که دايده پوشي، ته نها دهنگ.

دواتر باوک و دايکي پنيان وتم که نه و نه يتوانيوه به باشي مه له بکات، من نه وه م نه ده زاني.

نه متواني تا دواي دوانزه کاتزمير بو جوش بگريم. به ياني بوژي دواتر له ناو نوتمبيله که مدا بووم؛ ده گه رامه وه بو مال وه له نوستن، په يوه ندیم کرد به باو کمه وه و پيم راگه ياند که خه ريکه له دالاس نزيک ده بمه وه و له کاره که م دوا ده که وم (نه و هاوينه له لاي نه و کارم ده کرد)، باو کم ليني پرسيم: «بوچي؟ چي روي داوه؟»

هه موو شتيك باشه؟» له و ساته دا خوم پينه گيرا و گريانم ته قيبه وه،
فرميسكم جوگه له ي به ست... گرياني به كول و هاوار و ناوي لووتم!
تو تومبيله كه م له ته نيشتي رينگا كه راگرت و به رده وام بووم له گريان
و موبايه كه شم به ده ستمه وه بوو، وهك منداليني بچووك كه چون
له به رده م باوكيدا ده گري.

ئه و هاوينه خه موكيبه كي قوول دايرتم، وا بزائم پيش ئه وه ش
جاريك تووشى خه موكى بووم، به لام ئه و جاره ئاستيني نوئي
ته واو بي مانا بوو. خه م هينده قوول بوو، گه يشته ئاستيك ته نانه ت
له رووي جه سته بيشه وه ئازارى دهادام، خه لكى ده هاتن بو لام
و هه وليان ددها وردهم به رز بكه نه وه، منيش داده نيشتم و گويم
بو ده گرتن، ئه وانيش ئه و شته راستانه يان پي ده وتم و باسيان
له پنيوستي تيه راندني نارحه تيه كان و باشتري رينگا بو ئه و
كاره ده كرد، منيش سوپاسم ده كردن و پيم ده وتن زور لوتفيان
هه يه له بهر ئه وه ي گرنگيم پي ده دن و دين بو لام، پاشان
زهرده خه نه يه كي ساخته م ده كرد و دروم ده كرد و پيم ده وتن من
باشتر ده بم، به لام له ناخه وه هه ستم به هيج شتيك نه ده كرد.

دواي ئه وه تا چند مانگيك خه وم به جوشه وه ده بيني، له و
خه ونانه مدا ده بيني كه له گه لمدايه، به گه رمي باسمان له ژيان و
مردن ده كرد، سه ره راي شتي ديكه ي هه مه جور كه هيج واتايه كيان
نه بوو. تا ئه و خاله له ژيانمدا، جگه له منداليني ته واو ئاسايي له
منداله كاني چيني ناوه راست؛ هيجي تر نه بووم: ته مه ل، نابه رپرس،
دوودل له رووي كومه لايه تيه وه، له گه ل هه ستر دنيكي قوول به
ناارامي، به لام جوش كه سينك بوو كه به چاوي ريزه وه ته ماشام
ده كرد له زور رووه وه، ته مه ني له من گه وره تر بوو، متمانه ي
له من زياتر بوو، ئه زمووني له من زياتر بوو و له لاي خه لكى و

دهوروبه له من زیاتر قبولکراو بوو و زیاتر به رووی جیهاندا
کراپووه وه. له یه کیک له خه ونه کانی دوا ییما له باره ی جوشه وه.
بینیم به یه که وه له ناو حه وزیکی جاکوزیدا دانیشتبووین (بهلی،
دهزانم نه مه شتیکی نامویه)، له و کاته دا شتیکم پی وت هاوشیوهی:
«زورم پی ناخوش بوو که تو مردیت»، پیکه نی. نه و وشانم بیر
نه ماوه که له خه ونه که مدا پینی وتم، به لام شتیکی هاوشیوهی نه مه
بوو: «بوچی مردنی منت به لاوه گرنگه له کاتیکدا هیشتا تو له زیان
ده ترسیت؟» به گریانه وه خه به رم بووه وه.

نه و هاوینه روژیک له گهل دایکم له سهر قه نه فه که دانیشتبووم،
چاوم بریبووه نه و شوینه ی پینی ده لین «بوشایی» و نه و عه ده مه م
ده بینی هیچ کوتاییه کی نییه و هیچ رینگایه ک نییه بو تینگه یشتن
لینی که وا راهاتبووم هاورییه تی جوش بدوزمه وه. له و ساته دا
تینگه یشتنیکی کتوپرم بو هات که نه گه ر به راستی هوکاریک نه بییت
بو کردنی شتیک، نه و هیچ هوکاریکیش نییه بو نه بوونی کردنی
شتیک... له رووبه روو بوونه وهی مسوگه ری مردندا، هیچ بیانویه ک
نییه بو نه وهی مروف له به رده م ترس و شهرمه زاری و هه ستردن
به شهرمیدا خوی بدات به ده سته وه، چونکه بابه ته که هه مووی هیچ
نییه جگه له چنگیک له هیچ. نه گه ر به شی هه ره گه وره ی زیانه
کورته که م له خودزینه وه له نازار به خش و بیزار که ره کاندایه سهر
برد بییت، نه وه واتای نه و دیه من خوم دزیوه ته وه له وهی که زیندوو
بم!

نه و هاوینه وازم له ماریجوانا و جگه ره و یارییه فییدیوییه کان
هینا. هه روه ها وازم له و خه یالاته هیچو پووچانه شم هینا که بیم
به یه کیک له نه ستیره کانی روک، قوتابخانه ی موسیقاشم جن
هیشت، په یوه ندیم کرد به زانکووه، ده چووم بو هوله وهرزشییه کان

و کیتیم دابه زانده، هاورېی تازهم بؤ پهیدا بوو، یه کهم هاورېی کچم بؤ دروست بوو، بؤ یه کهم جار له ژیانمدا دهستم کرد به گرینکیدان به وانه کانم و بؤم دهرکهوت که من ده توانم نمره ی بهرز به دست بهینم کاتیک که میک گرنگی به بابه ته که بدهم. هاورینی دواتر ته حه ددای خؤم کرد به خویندنه وهی په نجا کتیب له په نجا رؤژدا، له وهدا سهرکه وتوو بووم. پاشان سالی دواتر گواستمه وه بؤ زانکویه کی نایاب له ناوچه یه کی دیکه ی ولات و له وی بؤ یه کهم جار له هه موو ژیانمدا سهرکه وتوو بووم، له رووی خویندن و کومه لایه تییشه وه سهر که وتم!

مردنی جوش بووه خالیک که ده توانم دیاریی بکه م به گه وره ترین روونی له ژیانمدا، نه وه نه و خاله بوو که ده لیم: پیش نه و دوا ی نه و. پیش نه و کاره ساته، که سیکی بی ناره زوو بووم که خه یالات تیایدا نیشته جی بوو، هه روه ها که سیکی به ندرکراو بووم له چوارچیوهی خه یاله کانمدا له باره ی روانینی جیهانه وه بؤم، به لام له دوا ی کاره ساته که گورام بؤ که سیکی دیکه: بهرپرسیار، جددی، زانستخواز، هه سترکردن به نا نارامیم هه ر مابوو، هه موو نه و شتانه ش که به دوا ی نه ودا دین (وهک هه موومان به و جورهین)، به لام نیستا گرنگی به و شتانه ده دم که گرنگیان زیاتره له و شتانه ی ترس و دلره اوکیم زیاد ده کن. جیاوازییه که گوره بوو. شتیکی سهیره که مردنی که سیک، ریگای نه وه م پی بدات که دوا جار بژیم. له وانه یه خراپترین ساتیش له ژیانمدا، نه و ساته بیت که له هه موو کاتیک زیاتر منی گوری.

مردن ده مانترسینیت، له بهر نه وهی ده مانترسینیت؛ خؤمان ده دزینه وه له وهی بیری لی بکه ینه وه یان باسی بکهین، به لکوو هه ندیک جار خؤمان ده دزینه وه له وهی دانی پیدا بنین، ته نانه ت

کاتیکیش دیت بو لای که سیکي نزيکمان.

به لام مردن، به شیوهیه کی نامو، نهو پروناکییه که هه موو تاریکی واتای ژيانی پی ده پیوریت. نه گهر مردن نه بووایه، هه موو شتیک به لامانه وه گرنگی خوی له دهست دها و بهها و پیوه ره کانیش سفر ده بوونه وه.

شتیک دهروونمان تیده پهرینیت

ئیرنست بیکر؛ که سیکي نه خوازاو بوو له جیهانی نه کادیمیدا، سالی ۱۹۶۰ پروانامه ی دکتورای له نه سرۆپولوزیا به دهست هینا. تویتزینه وه که ی؛ به راوردیکی کردبوو له نیوان شیوازه ناته قلیدییه کان له (بووزایی زین) دا، له گهل شیکردنه وه ی دهروونی. له و کاته دا په پره وه ی زین داده نرا به تایبه تمه ندییه کی هیبیه کان و ئالوده بووانی ماده هوشبه ره کان، شیکردنه وه ی دهروونی فرۆید به شیوه یه ک له شیوه کانی جادووی دهروونی داده نا که له چاخ به ردینه وه بو مان ماوه ته وه.

له یه که مین کاریدا، کاتیک وه ک مامۆستایه کی یاریده دهر له زانکو کاری ده کرد، هینده ی نه برد بیکر خوی له نیو نه و که سانه دا بینیه وه که شیوازه کانی زانستی دهروونناسی رت ده که نه وه به وه ی شیوازیکه له شیوازه کانی فاشیه ت، به شیوازیکی نازانستیان داده نا له شیوازه کانی سه رکوتکردنی لاوازه کان.

کیشه نه وه بوو که سه روکی کاره که ی بیکر؛ زانایه کی دهروونی بوو، نه مهش هاوشیوه ی نه وه بوو که سه روکه که ت به هیتلر به راورد بکه ییت و توش له سه ره تایی کارکردندا بیت. وه ک چون ده توانن بیهینه پیش چاوتان، به خیرایی بیکر له

کارهکەى دەرکرا.

بهو شينوهيه بيكر بيرۆكه ريشهيهيهكانى ههنگرت و چوو بۆ شويتنيك كه جنى قبولکردن بيت: شارى بيكرلى له كاليفورنيا. كارهكەى له وى زۆرى نهخاياند، بهلام ههزه دوژمنكارانهكانى بيكر بۆ دامهزراوهكه؛ تهنها شتيك نهبوو كه ئهوى تووشى دهردهسهرى كرد، بهلكوو شينوازه كۆنهكانى له وانهوتنهوهش هاوكار بوو لهوهدا. شكسپيرى بهكار دههينا بۆ شيكردنهوهى زانستى دهروونناسى، ههروهها چهند دهقيكى له زانستى دهروونناسى بهكار دههينا بۆ ئهوهى ئهنسروپۆلۆژياى پى شى بكاتهوه، ههروهها پشتى به زانيارى ئهنسروپۆلۆژى دهههست بۆ شيكردنهوهى زانستى كۆمهلهناسى. جلوهههگى (شالير)ى له بهر دهكرد، لهناو پۆلدا چهند جموجوولينكى دهكرد كه هاوشينوهى جموجوولى زۆرانبازى شمشير بوون، بابهتى سياسى دهخسته روو كه پهيوهنديان به ناوهههگى وانهكانيهوه نهبوو. خويندكارهكانى زۆر خۆشان دهويست، بهلام مامۆستاكان رقيان لى بوو. پاش كه متر له ساليك، سههلهنوئى له كارهكەى دهرکرايهوه.

دواى ئهوه بيكر له زانكۆى سان فرانسيسكۆى حكومى كارى كرد و توانى زياتر له ساليك له وى بهردهوام بيت، بهلام زانكۆكه هيزهكانى پاريزگارى نيشتمانى بانگ كرد، كاتيک نارهزاييهكانى خويندكاران له دژى شههري فیتنام تهقييهوه، كارى توندوتیژی لى كهوتهوه، كاتيکيش بيكر چوهه ريزى خويندكارهكانيهوه و بهئاشكرا ئيدانهى كارهكانى سههههگى زانكۆى كرد (چوواندى به ههتله، هههوهو ئهه شتانهى وتهوه)، دواتر له كارهكەى دوور خرايهوه.

بيكر له ماوهى شههه سالد؛ چوار جار كارهكەى گۆرى، پيش دهركرانيشى له كارى پينجههه؛ تووشى شيرپههجهه كۆلون بوو،

دوخی به ته واوی خراب بوو، دواي نه وه چه ند سالیک له جیگادا
کهوت و هیواي چاکبوونه وهی زور لاواز بوو. بیکر بریاری دا
کتیبیک بنووسیت له باره ی مردنه وه.

بیکر سالی ۱۹۷۴ مرد، به لام کتیبه که ی (نکولی له مردن) خه لاتی
پولیتزری وهرگرت و بووه یه کیک له و کاره فیکریبانه ی زورترین
کاریگه ری هه بووه له سه ده ی بیسته مدا؛ له بهر نه وه ی هه ژانیکي
له هه ردوو بواری زانستی دهرووناسی و نه سرؤپولؤژیا دا هینایه
ناراه، سه ره پای خسته رووی چه ندین بیروکه ی فهلسه فیی قول
که تا نیستاش کاریگه ری فراوانیان هه یه.

کتیبی (نکولی له مردن)، دوو بیروکه ی بنه په تی دهخاته بوو:

۱. مروف بوونه وهریکي دهگمه نه له و رووه ی تاکه ناژه له
بتوانیت وینای خوی بکات و به شیوه یه کی موجه بهد بیر
له خوی بکاته وه. سه گه کان لیره و له وی دانانیشن دوودل بن
سه باره ت به ژیان ی پیشه بیان، پیشله کانیش بیر له وه ناکه نه وه که
له رابردوو دا چی هه له یه کیان کردووه، پرسیا ری نه وه ش ناکه ن
چی بوو ده دات نه گهر کاریک به شیوه یه کی جیاواز نه نجام بدات،
له نیوان مه ی موونه کانیشدا گفتوگو و دهمه قالی بوو نادات له باره ی
نه گره کانی داهاتوو، ماسییه کانیش پرسیا ری نه وه ناکه ن که نایا
ماسییه کانی دیکه زیاتر خوشیان دهویت نه گهر باله کانیان له نیستا
دریژتر بوونایه.

به لام نیمه ی مروف نه و توانایه مان پی به خشراوه که خومان
بهینینه پینش چاومان له حاله تی گریمانته بییدا، هه روه ها بو بیرکردنه وه
له رابردوو و داهاتوو و بیرکردنه وه له واقعیکي دیکه که شته کان
تیایدا جیاوازیان هه بیت.

بيکر ده لیت ئيمه هه موومان به رهنجامی ئه و توانا عه قلییه ده گمه نه یین، مسوگه ریی مردنی خومان له خالیکی دیاریکراودا ده زانین، به هوی ئه وهی توانای دروستکردنی واقعیتی دیکه مان هه یه؛ به و هوی هه ئيمه تاکه ره گه زین که ده توانین واقعیتک به یینینه پیش چاوی خومان که خومانی تیدا نین.

ئه م تیگه یشتنه له لامان که بیکر ناوی لی ناوه «ترسی مردن»، دله راوکتیه کی بونیادیی قووله که هه موو ئه وانه له خو ده گریت که بیرى لی ده که ینه وه و ئه نجامی ده ده یین.

۲. بیروکی دووهه م که بیکر خستوو یه تیه روو، کورته که ی ئه وه یه ئيمه له بنه رهدا «دوو نه فس» مان هه یه؛ نه فسی یه که م بریتیه له نه فسی جهسته یی: ئه و نه فسه ی ده خوات و ده خه ویت و پرخه پرخ ده کات و ده چیته سه رئاو. به لام نه فسی دووهه م نه فسی خه یالکراومانه، یان پیکه اتوو له بیروکه کان، ئه وه شوو ناسمانه، یان چون خومان ده یینین.

بیکر به لگه کانی له سه ر ئه م شیوازه بنیات ده نیت: هه ریه ک له ئيمه ده زانیت له ئاستیکی دیاریکراودا نه فسه جهسته ییه که ی دواچار ده مریت، ئه مه ش واته مردن مسوگه ره، ئه م مسوگه ریه زور ده مانترسینیت (له سه ر ئاستیکی ناھوشیارانه)، لیره وه هه ولی دروستکردنی «نه فسی خه یالکراو» ده ده یین که بتوانیت بو مه تاهه تیه بژین، ئه مه یه ئه و هۆکاره ی وای کردوو خه لکی زور گرنگی بدن به وه ی ناوی خو یان بخه نه سه ر باله خانه و په یکه ره کان، هه روه ها بو سه ر کتیه کان، ئه مه واما ن لی ده کات هه ست بکه یین پیوستمان به کاتیکی دریژتره بو ئه وه ی بو خه لکانی تری ته رخان بکه یین، به تایبه ت بو مندالان، به و هیوا یه ی کاریگه ریمان له سه ر یان بمینیت (واته نه فسی خه یالکراو) بو دوا ی له ناوچوونی نه فسه

جسته ییبه که مانه (ماددیبه که). هیواکانمان له سه ر شه وه هه لچنراون
که که سانیگ هه ن یادمان ده که ن و ریزمان لی ده نین و به رز
رامانده گرن، دوا ی نه وه ی نه فسه جسته ییبه که مان بوونی نامینیت
و دوا ی ماوه یه کی دوورودریژ له وه ستانی نه فسه جسته ییبه که مان
له بووندا.

بیکر شه م هه ولانه ناو ده نیت «پروژه مان بو نه مری»، که
ریگا ده دات نه فسه خه یالکراوه که مان بو ماوه یه کی دریز بڑی
له دوا ی مردنه جسته ییبه که مان. نه و ده لیت شارستانیته کانی
مروف هه موویان هیچ نین جگه له پروژه ی نه مری که باسما ن
کرد: شاره کان و حکومته کان و دامه زراوه و ده سه لاته کانی
شه مروف هه موویان پروژه ی نه مری که پیاوان و ژنانیک که
له پیش نیمه دا ژیاون؛ بنیاتیان ناوه، نه وه نه و جیماوانه یه که له
نه فسه خه یالکراوه کانیانه وه ماونه ته وه که خویان پاراستووه له
مردن. کاریگری و جه ماوه ری ناوی هه ندیک له پیغه مبه ران و
سه رکرده و نه دیبه کان له مرفدا، هیچی که متر نییه له و کاته ی
که له ژیاندا مابوون، نه گه ر زیاتریش نه بیت. بیرۆکه که هه مووی
لیره دا خوی هه شار داوه، جا کاره که له ریگای فیربوونی
هونه ریک له هونه ره کانه وه بیت یان زانستیک له زانسته کانه وه، یان
رزگارکردنی زه ویبه کی نوی، یان به ده ستهینانی سامانیک زه به لاج،
یان دروستکردنی خیزانیک که وره ی پر خوشه ویستی که له وانه یه
چهنین نه وه به رده وام بیت دوا ی مردنی دامه زرینه ره که ی.
هه موو نه و واتایانه ی له ژیانماندا هه یه، له و هه زه بنه ره تیبه وه
سه رچاوه یان گرتووه که ده مانه ویت هه رگیز نه مری.

نابین و سیاست و وه رزش و هونه ر و داهینانه ته کنولوزیبه کان،
هه موویان پروژه ی مرفقه کانن بو نه مری. بیکر ده گاته نه وه ی بلیت

جهنگه كان و شورشه كان و حاله ته كانى كوشتارى به كومهل، كاتيك روو ددهن كه پرورژهى نه مريى كومهلينك مروفت تووشى به يه كدادان دهبيت له گهل پرورژهى نه مريى كومهلينك مروفتى ديكه دا. بيانوى چهندين سهده له چهوسانندنه وه و خوينرشتنى مليونان كهس به وه پاساو دهرينه وه كه هموويان بهرگريكردن له پرورژهى نه مريى تاييهت به كومهل يه كى مروفتى دياريكراو، بو روو به روو بوونه وهى پرورژهى نه مريى تاييهت به كومهل يه كى مروفتى ديكه.

به لام كاتيك پرورژه كانمان بو نه مريى شكست دههينيت، كاتيك واتاكي له ناو دهچيت، كاتيك وا دهرده كه ويت ئاسوى مانه وهى نه فسه خه يالكر اوه كانمان له دواى مردنى نه فسه جهسته ييه كه مان دهبيتته شتيكى مه حال يان دوور ده كه ويته وه؛ نه و كاته ترسى مردنمان تووش دهبيت (دله راو كتيه كى ترسناك كه تووشى خه موكيمان دهكات) و زال دهبيت به سهر عه قله كانماندا، له وانه يه شو كه گوره كان هوكارى نه مه بن، له وانه شه هه ستردنمان به شهرم يان نه وهى كه كومهلگا هيچ به هامان بو دانانيت؛ بيته هوكارى نه مه، ههروه كوو بيكر ئماژه بو نه وه دهكات كه دهكر يت نه خوشييه عه قلييه كانيش هوكارىك بن بو نه وه.

نه گهر تا ئيستا وريا نه بو ويته وه، نه وا نه و پرورژه نهى نه مريى به هاكانمان؛ نه وه يه كه واتاكان و به هاكان پيوانه دهكات له ژيانماندا. كاتيكيش به هاكانمان شكست دههينن، خو يشمان شكست دههينين (ليزه دا له رووى دهر و نيبه وه باسى ده كه م). نه وهى بيكر ده بيت، نه وه يه له ناوهر زكدا ئيمه هه موومان پال دهنريين بو ترس به زياده رو ببيكر دن له گرنگيدان به شتانىكى زور، چونكه گرنگيدانمان به شتيكى دياريكراو؛ له واقع و مسوگه ريبى مردن بيئاگامان دهكات، ههروه كوو گرنگينه دان به هه ر شتيك به ره هايى؛ گه يشتن

به حاله تینکی نیمچه روحانی دینیته ئاراوه که رازی بین به وهی
نه فسمان به رده وام نه بیت، لهم حاله تدا نه گه ری دروستبوونی
گرفتی زور بق مروف له ههستی بهرکه وتهیی زیاتر لای مروف تا
ناستینکی زور دوور ده خاته وه.

له کوتایی رینگادا بیکر گه یشته تیگه یشتنینکی نویی کتوپر، کاتیک
له سه ر جینگای مردن بوو: کیشه که له پرژهی نه مریی خه لکه کاندای
خوی مه لاس داوه، نهک له و چاره سه رانه دا که پئی ده گن. جا
له بریی هه ولدان بق جیبه جینکردنی نه و پرژهانه (زور کات له بریی
هیزی بکوژه وه، یان به سه پاندنی نه فسه خه یالکراوه کانی خویان
به سه ر جیهاندا)، پیویسته خه لکی نه فسه خه یالکراوه کانیان بخه نه
ژیر پرسیاره وه و قبولی نه و راستییه بکه ن که نه وان ده مرن. بیکر
نه مهی ناو ناوه «دژه ژه هری تال» و هه ول ده دات خوی قبولی
بکات، کاتیک به ره ور وی مردن ده چیت که لئی نزدیک بووه ته وه.
راسته مردن شتینکی خراپه، به لام مسوگه ره. لیره وه پیویسته
له سه رمان هه ولی خودزینه وه نه دهین له م تیگه یشتنه، به لکوو
پیویسته له گه لی پینک بین تا نه و ئاسته ی ده توانین. کاتیک راستی
مردنمان بق ئیمه جینی ئاسووده یی بیت (نه و ریشه ی هه موو
ترسه کانمانه، نه و دله راوکی شاراووه یه که هه موو ئاره زووه
بینرخه کانمان ده جوولینیت)، نه و ده توانین به هاکانی خومان به
نازادییه کی زیاتره وه هه لبرژیرین بی نه وه ی هه وله نالوژیکیه کانمان
بق نه مری سنووردارمان بکات و به مهش رزگارمان ده بیت له
تیروانینه چه قبه ستووه مه ترسیداره کانمان.

ړووه گهشکه‌ی مردن

له بهرديکه‌وه بو يه کيکي تر ههنگاو دهنيم، به دامه زراوی هه لده گه ږيم، ماسوولکه کانی قاچم گرژ دهن و نازارم دهکن، له م حالته دا که هاوشيوه‌ی حالگرته، حاله تيکي سه رچاوه گرتوو له کوششي جه سته‌ی هیواشي دووباره بووه‌وه. ده بينم له لوتکه که نزيک ده بمه‌وه، ناسمان قوول و فراوان ده بيت، منيش نيسنا به تهنام، هاوړيکانم به ماوه يه کی زور له دوامه وهن و وينه‌ی زه ریا ده گرن.

دواچار ده چمه سهر بهرديک و ديمه نه که هه مووی له بهر ده ممددا ده کريته‌وه، ده توانم ليزه وه تا ناسويه کی کوتا بينه هاتوو بينم، وا هه ست ده که م سه يری کوتايی زه وی ده که م له و شوينه‌ی ئاو به ناسمان ده گات، له و شوينه‌ی شين به شين ده گات، با له ده ورو بهرم هه لده کات و ده لورينيت، سهرم بهرز ده که مه وه و ته ماشا ده که م، هه موو شتيک سه رنجراکيشه، هه موو شتيک به نرخه.

من له (رأس رجاء صالح) م له باشووری نه فه ريقا، نه مه نه و خاله يه که ږوژيک له ږوژان خه لکی وا گومانيان ده برد که دوايين خالی نه فه ريقايه له ناراسته‌ی باشووره وه و دوايين خالی جيهانيشه. شوينيکی شله ژينه ره، هه مووی گه رده لول و جووله‌ی ئاوه، شوينيک که چه ندين سه ده‌ی بينيوه له ئالوگور و بازرگانی و چالاکیه مرويه کان، هه روه‌ها شويني هیواي باشه يه، ئای له و دژيه کييه!

وته يه که هه يه له زماني پورتوگاليدا ده لیت: «به ده وری (رأس رجاء صالح) دا ده سوورپته وه.» دژيه کييه که له م ده ربرينه دا نه وه يه که باس له ژيانی مروف ده کات کاتيک له دوايين قوناغه کانيدا ده بيت، به و مانايه‌ی چيتر توانای نه ماوه شتيکی زياتر به ده ست

بھينيت.

به ناراسته ي شين به سهر به رده كاندا هنگاو دهنيم بو
فراوانگردي نهو بواره شينه ي هموو ديدگام ي گرتووه ته وه.
من نارقه ده كه مه وه، به لام هه ست به سرمان ده كه م، من زور
دلخوش و هه ژاوم، به لام دوودلم، ئايا نه مه بابه ته كه يه؟

بايه كه له گويم ده دات، ناهيليت گويم له هيچ بيت، به لام من
لنواره كه ده بينم؛ له وي، نهو شوينه ي به رد به نه بوون ده گات.
را ده وه ستم، بو ساتيك له شويني خوم را ده وه ستم، ته نها چند
مه تريك لهو لنواره وه دوورم، ده توانم له خواره وه زه ريا كه بينم،
شه پوله كاني له به رده كان ده دن و كه ف به سه ريدا به رز ده بينه وه...
شه پوله كان به دريژايي چند ميليك له هموو ناراسته كانه وه دريژ
بوونه ته وه، ره وتي توورهي ئاوه كان مملاني له گهل نهو ديوارانه دا
ده كن كه هيچ ريگايه ك نييه بو تيپه راندنيان، له به رده ممدا كه نديك
هه يه كه به رزيه كه ي له ئاوه كه ي ژيري ه وه له په نجا مه تر كه متر
نييه.

لاي راسته وه گه شتيا ره كان ده بينم كه له كه نار ده ريا كه له
خواره وه بلاو بوونه ته وه، له وي وينه ده گرن و ليره و له وي وه ك
شاره ميرووله كو ده بنه وه. ئاسيا له لاي چه پمه وه يه، ئاسمان له
به رده ممدا يه و له دواشمه وه هموو نه وه يه كه هيوام پني هه بووه
و له گهل خوم هيناومه.

چي ده بوو نه گه ر هموو نه وانه ليره نه بوونايه؟ چي ده بوو
نه گه ر هموو نه وانه لهو شوينه بوونيان نه بووايه؟
سه يري ده ورو به رم ده كه م، من به ته نه ام، ههنگاوي يه كه مم
دهنيم به ره و لنواري كه نده كه.

وا ده رده كه ويت جه سته ي مروف را دارنيكي سروشتي تيذا بيت

که بتوانیت ئه و هۆکارانهی دهبنه هۆی مردن، ئاشکرای بکات، بۆ نمونه؛ کاتیک ماوهی نێوان تۆ و لیواری کهندهکه دهبیته نزیکهی سێ مهتر، لیواریک که هیچ پهڕژینیکی پاریزهری نییه، جۆریک له شلهژان ههموو جهستهت دهگریتهوه، پشتت رهق دهبیته، پیستت کونج کونج دهبیته، چاوهکانت زهق دهبنهوه و دهچنه سهه و ردهکاریی ههموو ئه و شتانهی له دهووروبهردان، وا ههست دهکهیت قاچهکانت له بهرد دروست کراون... وهک ئهوهی موگناتیسیکی گهورهی شاردراره لهسهرخۆ جهستهت رابکیشیت بۆ دواوه، بۆ شوینیکی پاریزراو.

بهلام بهرهنگاری ئه و موگناتیسه دهبمهوه، قاچه بهبهردبووهکانم رادهکیشم و له لیوارهکه نزیک دهبمهوه.

له دووریی یهک مهترهوه، میشتک پهیوهست دهبیته به کۆمهلهکانی ترهوه، تۆ ئیستا دهتوانیت تهنها لیواری کهنارهکه ببینیت، تۆ ئیستا دهتوانیت نهک ههه تهنها لیواری کهنارهکه ببینیت، بهلکوو تهختایی کهنارهکهش دهبینیت، بۆ خوارهوه... دیمه نیکه که هانی چهندین وینای نهخواراوه دههات له خلیسکان و کهوتنه خوارهوه و تلبوونهوه بۆ ناو چالی مردن له خوارهوه. ماوهکه بهراستی دووره، میشتک ئهوهت بیر دههینیتهوه. بهراستی دووره! چی دهکهیت هاوڕیم؟ بوهسته له شوینی خۆت. بوهسته! به عهقلم دهلیم بیدهنگ به، لهسهه چوونه پێشنهوهم بههیاوشی بهردهوام دهیم.

کاتیک ماوهکه له یهک مهتر کهمتر دهبیتهوه؛ تهواوی جهستهت دهکهوینته حالهتیکی ئامادهباشیی توندهوه، تهنها ئهوه بهسه قاچت له قهیتانی پیلارهکانت بگیریته و بکهوینته خوارهوه و ئه و ماوه کهمه ببریته که له نێوان تۆ و کۆتایی ژیاوندایه، ههست دهکهیت

که له وانه په ه لگردنی بایه کی به هیز بتفرینیت بو نه و ناکوتاییه ی
تیابدا دوو شینه که به یه ک ده گن، قاچه کانت موچرکیان پیدا دیت،
دهسته کانیشت به ه همان شیوه، هروه ها دهنگیشت دهله رزیت
نه گه و یستت به خوت بلینیت که ناته ویت خوت ه لبدیت به ره و
له ناوچوونت.

نه و ماوه که مه ی ماوه؛ سنووری ره های کوتاییه بو زوربه ی
خه لکی، نه وه به سه بو نه وه ی ریگا بدات بچه مینته وه و سه یریکی
خیرای شیوه که ی خواره وه بکه یت، به لام هینستا دووره تا نه و
ناسته ی ه ست بکه یت هینستا له مه ترسیی راسته قینه دا نیت و
هینستا نزدیک نیت له وه ی خوت بکوژیت. وه ستان له و ماوه نزدیکه
له لیواری که ناره که، ته نانه ت نه گه ر که ناریکی جوان و جادووی
وه کوو (رأس رجاء صالح) یش بیت؛ هه ستردینکی سه رخوشانه
به سه رگیژی دروست دهکات، هه ره شه ت لی دهکات به هینانه وه ی
دواین ژمه خوراک که خواردووته.

نایا نه وه یه؟ نه وه هه موو نه و شته یه که لیزه یه؟ نیستا هه موو
نه وانه ده زانم که ده بیت له ته واوی ژیانمدا بیزانم؟

هه نگاوینکی تر ده چمه پیشه وه، هه نگاوینکی زور بچووک، پاشان
هه نگاوینکی دیکه ی بچووک به دوایدا، نیستا دووریه که بووه به
نیومه تر، قاچه کانت له پیشه وه دهله رزن کاتیک کیشی له شم ده خه مه
سه ریان، به رده وام ده بم له چوونه پیش، به رده نگاری موگناتیسه که
ده که م، به رده نگاری عه قلم ده که م، به رده نگاری هه موو غه ریزه ی
مان وه ده که م.

دووریه که بوو به سی سه نتمه تر، من راسته وخو بو ته ختایی
که نارده که ده روانم له خواره وه، چه زینکی کتوپر دامده گریت بو
نه وه ی هاوار بکه م، چه سته م کرژ ده بیت و به هوکارینکی غه ریزه ی

داده نه ویت، دهیه ویت خوی له شتیکی خه یالکراو بپاریزیت که شیکردنه وهی سهخته، بایه که هاوشینوهی زیرانیکی ته رزه ی لی دیت، بیروکه کان وهک بوکسی یهک له دوا ی یهکی له ناکاو دین.

کاتیک دووریه که ده بیته سی سه نتیمه تر؛ ههست ده کهیت هه لواسراویت، ته ماشای هه ر شوینیک ده کهیت جگه له خواره وه، ههست ده کهیت بوویت به به شیک له خودی ئاسمان، له ساته دا ههست ده کهیت ده که ویته خواره وه.

خوم ددهم به زه ویدا و هه ناسه م راده گرم، بیرکردنه وه کانم کو ده که مه وه، خوم ناچار ده که م سهیری خواره وه بکه م، سهیری ئه و ئاوهی دهیدات به به رده کاندای له خوار منه وه، پاشان دووباره سهیر لای راستم ده که مه وه، بو ئه و میرووله بچووکانه ی له ده وری لافیته کانی خواره وه کو بوونه ته وه و وینه ده گرن و له دوا ی پاسه گه شتیاریه کانه وه ده رۆن... هیچ هه لیک نییه بو ئه وهی یه کیکیان بمبیینیت. ئه م چه زه بو سه رنجراکیشان؛ چه زیکی ته واو ناعه قلانییه، به لام کاره که هه مووی بیعه قلانییه. به دلنیا ییه وه مه خاله لیره من ببینن، له م سه ره وه، ته نانه ت ئه گه ر بینیشم مه حال نه بیت، ئه و که سانه له و دووره وه ناتوانن هیچ بلین یان هیچ بکه ن.

گویم له هیچ نییه، دهنگی با نه بیت.

ئه مه خویه تی؟

له شم ده که ویته له رزین، ترس داده باریت، کویرانه زیهنم کو ده که مه وه، وا ده که م بیرکردنه وه کانم جوړیک له تیرامان بکه ن. هیچ شتیک هینده ی ئه وهی چه ند سه نتیمه تریک له مردن ته وه نزیک بیته وه، ئاماده و هوشیارت ناکاته وه. هه لده ستمه سه ر پی و سه ره نوئی ته ماشا ده که م و ده بینم زه رده خه نه ده که م، به بیر خومی ده هینمه وه که مردن هیچ کیشه یه کی تیدا نییه.

ئەم حەزکردنە لە مردن، بەلکوو دەستبردنی لەسنووردەرچوو
بۆ مردن؛ پێشەیهکی زۆر نایابە. رەواقییەکان لە یۆنان و رۆمای
کۆندا خەلکی هان دەدەن بۆ بیرکردنەوە لە مردن لە هەموو
کاتیکدا، بۆ ئەوەی بتوانن چێژی زیاتر لە ژیان وەر بگرن و لە
رۆوبەر و بوونەووەی ناپەرەحەتییەکانی ژياندا بەخۆبەگەمگرییەو
بمێننەو. لە زۆر شیوازی ئایینی بووزاییدا، زۆر کات رایشان بە
خەلکی دەکریت لەسەر تیرامان وەک ئامرازیک بە دەست مرۆڤەو
بۆ خۆئامادەکردنی بۆ مردن لە کاتیکدا هیتشتا لە ژياندا ماون.
کارکردن لەسەر مرۆڤ بەوەی خۆی تیکەل ببیت و بتویتەو لە
(عدم) نەبوونیک فراواندا (گەیشتن بە حالەتی نیرفانا، حالەتی
رۆشنبوون)؛ گەرانیکی ئەزموونییە لە برینی ئاستیکی جیاگەرەو و
گەیشتن بە ناوچەکە، تر، بەلکوو خۆدی مارک توین؛ ئەو بێعەقلە
قۆدریژە کە هات بۆ سەر زەوی و دواتر جیتی هیشت و بە سواری
کلکاری هالی گەراییەو، دەلیت: «ترسان لە مردن، لە ترسان لە
ژيانەو سەرچاوەی گرتوو. ئەو مرۆڤە پراوپری ژيانی دەژی،
لە هەر ساتیکدا ئامادەیه بۆ مردن».

لەلیواری کەنارەکەو دەچەمیەو، کەمیک خۆم دەچەمیەو
بۆ دواو، هەردوو بەری دەستم لە دواو لەسەر زەوی دادەنیم و
بەهیواشی حەوزم نزم دەکەمەو تا بەر زەوی دەکەوینت، پاشان
ورده ورده قاچم دەخشیتم بۆ پێشەو تا لە لیوارە کە تێدەپەریت،
بەردیکی بچووک لە ژیر لیوارە کە دایە، قاچم دەخەمە سەری، پاشان
قاچەکە دیکەم درێژ دەکەم و دەیخەمە سەر هەمان لیوار، ساتیک
لەویدا بەلاری بۆ دواو دادەنیشم و لەسەر بەری دەستەکانم خۆم
را دەگرم، بایە کە قۆم دەشیوینت، ئیستا ئەگەری دلەراوکی هەیه...
تا ئەو کاتە چاوم لەسەر هیللی ئاسۆ ببیت.

له و کاته دا داده نیشم به ره قی و سه ره له نوئی ته ماشای که ناره که ده که مه وه، جاریکی تر ترس هه لده قولیت و به بربره ی پشتما دهروات و ته زوویه ک دهادت له په له کانم و وا دهکات هه موو ناگایی میشکم له سه ره شوینی هه ره به شینکی له شم به وردی چر بیته وه بو هه ره سه نتیمه تریک له جه سته م. هه ندی جار ترس خنکینه ره ده بیت، به لام هه ره کات ده مخنکینیت؛ بیرکردنه وه کانم به تال ده که مه وه و هه موو ناگایی خوم له سه ره که ناره که ی ژیرم کو ده که مه وه، خوم ناچار ده که م چاو بیرمه دوایین شوینی نه گهریم، پاشان دان ده نیم به وه ی بوونی هه یه.

من له لیواری جیهان دانیش تووم، له و په ری کوتایی باشووری کیشوهری نه فه ریکا له سه ره دهر وازه ی روزه هلات، هه ستیکی ژینه ره وه و دلخوشکه ره بوو، هه ست به نه درینالین ده که م که به جه سته م دا دهروات، پیشتر له هه موو ژیانما هینده بی جووله نه بووم، هینده پالنه رم نه بووه، هینده نه م هه موو حالگرته م نه بووه، گوی بو ره شه با ده گرم، چاودیری زه ریاکه ده که م و بو کوتایی زه وی دهر وانم، پاشان له گهل بووناکی پیده که نم... له گهل هه موو نه و شتانه ی به ره هه ستت ده که ویت که تو باشیت.

بوو به بوو بوونه وه ی راستیی له ناوچوونمان؛ بابه تیکی یه کجار گرنگه، له به ره نه وه ی هه رچی به های بینرخ و بوو که شی و فسه ل هه یه له ژیانماندا رایده مالیت. له کاتیکدا زورینه ی خه لک روزه کانیا ن به راکردن به دوا ی دولا ریکی زیاتردا به سه ره ده به ن، یان له پیناو زیاترکردنی ناو بانگیان و گرنگیدانی خه لک پینان، نه گهرچی که میش بیت، یان به دوا ی که میک زیادکردنی دلنیا یی له وه ی که نه وان راستن یان خوشه ویستن، به لام مردن له نا کاو دیت بو لای هه موومان به پرسیاریک که زور نازار به خشته ره، زوریش گرنگتره: «دوا ی خوت،

چی دی دهیلت؟»

جیهان چوند جیوازتر دهیلت، چنده باشتر دهیلت کاتیک
ژیانت کوتایی دیت؟ نه شویندهسته کامهیه که جینی دیلت؟
کام نیشانهیهی تیدا جی دهیلت؟ کامهیه نهو کاریگرهیهی تو
هوکاری بویت؟ دهلین جوولانی بالی پهپولهیهک له نهفریقا،
رهنکه بیته هوی دروستبوونی گردهلوول له فلوریدا... کامهیه نهو
گردهلوولانهی دواتر بهجیان دیلت؟

بیکر ناماژهی بهوه داوه دهتوانین بلین که نهو پرسیاره تاکه
پرسیاره گرنگه له هموو ژیانماندا، مهگر نهوهی خومان بدزینهوه
له بیرکردنهوه لینی، خومان له بیرکردنهوه لینی دهزینهوه له بهر
نهوهی پرسیاریکی قورسه، خومان له بیرکردنهوه لینی دهزینهوه
له بهر نهوهی پرسیاریکی ترسناکه، هرودهها خومان له بیرکردنهوه
لینی دهزینهوه له بهر نهوهی هیچ بیروکهیهکمان نییه له بارهی
نهوهی له ژیاندا نهجامی دههین.

کاتیکیش خومان لهم پرسیاره دهزینهوه؛ رینکا به بههای
لاوهکی خراب دههین که علقمان برفینیت و زال بییت بهسر
نارهزوو و حزهکانماندا، بهین دانان بهو مردنهی همیشه چاوی
لهسرمانه، شته رووکهشهکان بهلامانهوه گرنگ دهبین و شته
گرنگهکانیش دهبه لوهکی. مردن تاکه شتیکه که دهتوانین دلنایی
تهواومان له بارهیهوه دهیلت، له بهر نهوهی بهو شیوهیهشه؛ نهوا
نرکیکه لهسرمان دیاریکریکی ناراستهمان دهیلت پستی پی
بهستین له ناراستهکردنی هموو بههاکانی ترمان و بریارهکانی
ترمان، نهوه وهلامی راستی هموو نهو پرسیارانهیه که پیویسته له
خومانی بکهین، بهلام نایکهین، تاکه رینکا بو نهوهی بهرامبهردن
هست به ناسودهیی بکهیت نهوهیه له خوت تیگهیت و به جوریک

بۇ خوت برونیت وهک نه وهی له خوت گهوره تریت، نهو به هایانه
 ههلبزیریت که ته مه نیان تاکوو دواى ته مه نی تو دریز ده بیته وه:
 چند به هایه کی ساده ی راسته وخو که ده توانیت مامه له ی پیوه
 بکهیت و نه ویش بتوانیت به رامبه ر ناژاوه ی جیهانی ده ورو به رت
 لنبوورده بیت، نه مه ریشه ی یه که می هه موو به خته وه ریبه که. نه گهر
 پیت خوش بیت گوی بۇ نه رستو یان بۇ زانیانی ده وروناسی له
 زانکوی هارقارد شل بکهیت یان بۇ مه سیح یان بۇ تیمه که ی بیتلن،
 نهوا بۆت ده رده که ویت که هه موویان پیت ده لین به خته وه ری له
 هه مان شته وه دیت: گرنگیدان به شتیکی له خوت گهوره تر، ههروه ها
 باوه ربوون به وهی تو ره که زیکی پیکهاتووی له هه موو نهو شتانه ی
 له خوت گهوره ترن، بزانی که ژیان هیچ نیبه جگه له پرؤسه یه کی
 بچووک که له چوارچیوه ی پرؤسه یه کی گهوره تر دا روو ده دات
 که هیچ ریگایه ک نیبه بۇ تیگه یشتن لئی. نه مه هه سته یه وا ده کات
 خه لکی خواپه رستی بکهن، نه مه ش وا ده کات شهر هه لبگیرسینن،
 نه مه ش وایان لی ده کات بنه ماله دروست بکهن و پاره ی خانه نشینی
 پاشه کهوت بکهن و پرد بنیات بنین و موبایل دروست بکهن: نه مه
 نهو هه سته سه رکیشه یه به وهی که تو به شیکیت له شتیکی له خوت
 گهوره تر و له تو زاناتر.

نه مه یه که هه سته بهرکه وته یی زیاترمان تیدا ناهیلنیت، نه مه
 هه سترده به بهرکه وته یی زیاتر؛ ده توانیت هه موو ناگاییت
 رابکیشیت بۇ ناوه وه، بۇ ناو خوت، وا ده کات هه ست بکهیت که تو
 سه نته ری کیشه کانی هه موو گهر دوونیت و توییت به ده ست هه موو
 سته مه کانه وه ده نالینیت و تو شیاو ی هه موو مه زنیبه کیت به جیا له
 هه مووان.

له بهر نه وهی هه سترکردن به بهرکه و ته یی زیاتر هینده
خه له تینه ره، له دهره وهی خومان داده بریت. هه زی زانینمان به
ناراسته ی جیهان هه لده گنیریته وه، کاریکه ربوونمان به م جیهانه
قلب ده کاته وه و بهرگه گرتن و لایه نداری و په تکرده وه مان تیدا
پیچه وانه ده کاته وه و به هر که سیک بگین و هر شتیک روو
بدات؛ ده یخه ینه نه ستوی نه وه، نه مه له وانه یه خه له تینه ر بیت،
له وانه شه سه رنجراکیش بیت، هه ندیک جار هه ستیکی باشمان
ده داتی، به لکوو هه ندیک جار دهرگای زورمان بو ده کاته وه، به لام
ژه هره بو روح.

نه م ریوشوینانه په تایه کن که نیستا تووشمان ده بن. نیمه له
حاله تیکی خوشگوزه رانی مادیداین، به لام له ناستیکی زور نزمدا له
رووی دهر وونییه وه ده نالینین. خه لکی له هه موو بهر پرسیاریتییه ک
را ده کات، داواش له کومه لگا ده کن هه سته کانیا ن له بهر چاو بگرن.
خه لکی ده ستیان گرتووه به دلنیا ییه هه په مه کییه کانه وه، پاشان
هه ول ده دن نه گهر به زوریش بیت به سه ر خه لکیدا بیسه پینن،
نه مهش به ناوی مه سه له یه کی داهینراوی راسته وه. که سانیک
نغرو ده بن که هه ستیکی ساخته به سه رکه وتن به سه ر نه وانی تردا
سه رخوشی کردوون له حاله تیکی نیفلیجیوون و بیهوشی له ترسی
شکسته یان له هه ولی نه جامدانی کاریکی به نرخدا.

تیکدانی عه قلی نوی به هو ی نازکیشانه وه؛ مروقی وای هینا وه ته
ناراو ده که وا هه ست ده کن شیاوی شتیکن به بی نه وهی خو یان
به دهستی بهینن، مروقیکن که هه ست ده کن شتیک مافی نه وانه
به بی نه وهی قوربانیا ن بو نه و شته دابیت، نه وانه مروقانیکن
که خو یان وا ده ناسینن که شاره زا و خاوه ن کار و داهینه ر و
نویکه ره وه و خاوه ن عه قلی سه ربه خو و راهینه ری خه لکن، به بی

ئەو دەي ھېچ ئەزموونىكى راستەقىنەيان ھەبىت لە ژياندا، ئەمانە ئەو كارانە ناكەن لەبەر ئەو دەي خۆيان بە گەرەتر لە خەلكى بزائن، بەلكو لەبەر ئەو دەي ھەست دەكەن پېويستيان بەو دەيە كە گەرە بن و قبولكراو بن لە جىھانىكدا كە ئاھەنگ تەنھا بۆ ئەوانە دەگىرەت كە ھەلاوئىردە و سەر كەوتوون.

كلتوورى ئەمرومان سەر كەوتنى گەرە و سەرنجراكىشانى گەر دەي لى تىكەل بوو و ھەردوو كيان بە يەك شت دەزانىت، بەلام يەك شت نىن.

تو كەسىكى مەزنىت، تو بەراستى مەزنىت جا پىي بزانىت يان نا، ئەگەر خەلكى پىي بزائن يان نا. تو لەبەر ئەو مەزن نىت كە پرۇگرامىكت بۆ مۇبايلى ئايفون داھىناو، ھەرودھا لەبەر ئەو نا كە سالىك پىش ئەوانى تر خويندنت تەواو كىردوو، لەبەر ئەو دەش نا كە بەلەمىكى تازەي نايابت بۆ خۆت كرىو، ھېچ كام لەمانە مەزنى ديارى ناكەن.

تو بەراستى مەزنىت؛ لەبەر ئەو دەي دەتوانىت رووبەر ووى ئەو شىواويە بىكوتايە بىتەو لە ھاتنى مردنىكى مسوگەردا، دەتوانىت بەردەوام بىت لە ھەلبۇزاردنى ئەو شتەي گىرنگى پى دەدەيت و ئەو دەي گىرنگى پى نادەيت. بەتەنھا ئەمە راستىيەكەيە، ئەمە پىشخستىنىكى سادەيە بۆ بەھاكانى خۆت لە ژياندا، ئەمەيە جوانت دەكات، ئەمەيە سەر كەوتووت دەكات، ئەمەيە بە شىوئەيەكى كىردارى خۆشەويستت دەكات، تەنانەت ئەگەر ئەمەش نەزانىت، تەنانەت ئەگەر بەرووتىش خەوتىت، تەنانەت ئەگەر برسىش بىت.

ھەرودھا توش دەمرىت، دەمرىت لەبەر ئەو دەي بەخت بۆت پىكەنى و ژىايت، لەوانەيە ھەست بەمە نەكەيت، بەلام پىويستە رۇژىك برۇيت بۆ لىوارى كەندىك... لەوانەيە لەو كاتەدا ھەستى

پي بڪهيت.

روڙنيڪ بؤڪوفسڪي نووسِي: «له داها توو دا هه موومان دهمرين، هه موومان دهمرين، ئاي لهو سيڙڪه! تهنه ئهه بهسه بؤ ئهوهي هه ريه كه مان ئهوي ترمان خوش بويت، بهلام ئيمه ئهوه ناكهين، شته بينرخه كاني ڙيان ختوڪهي ههسته كانمان دهدن، ههروهه ها تووشي شله ڙانيشمان دهكات، ئيمه مروڦين كه هيچ دهمانخوات.»
كاتي ئهوه شهوه ديتته وه يادم له ته نيشت دهري اچه كه وه، كاتنيڪ سهيري لاشهي جوشي هاوپيم ده كرد كه فرياگوزاره كان دهريانهيتا بووه وه له ئاوه كه، له يادمه چؤن له تاريڪي ئهوه شهوه دا ده ميني كه «من» ي خؤم بههيتواشي دهتوامه وه. مردني جوش زور زياتر له پيشوو شتي فير كردم. بهلن، يارمه تبي دام خؤم كو بكه مه وه، له وهي بهرپرسياريتبي هه لبراردنه كانم بگرمه ئهستو، ههروهه له پشت خهونه كانمه وه رئ بكم به شهرميكي كه متر و ريگريهه كي كه متره وه.

بهلام هه موو ئه مانه بهره نجامي لاهه كي بوون بؤ وانه يهه كي قوولتر و گرنگتر، وانه كه بهم شيويه بوو: ناكريت ترسي هيچمان هه بيت. هه رگيز! يادخستنه وهي مردن بؤ خؤم، به بهرده وامي و به دريڙايي چه ندين سال (له ريگاي تيرامانه وه بيت يان له ربي خويندنه وهي فهلسه فه يان نه نجامداني كاري شيتانهي وهك وهستان له سهه ليواري كه ناره كه له باشووري ئه فوريقا); تاكه شتيك بوو كه يارمه تبي دام بهرده وام له سهه ر ئهوه تيگه يشتنه م بمينمه وه له سهنتهري بير كردنه وه مدا. ئهوه رازيبوون بوو به مردنم، ئهوه تيگه يشتن بوو له فشه ليم، ئهوه بوو هه موو شتيكي ئاسانتر كرد، واي كرد خؤم له هه ر ئالوده بوونيك كه هه مبوو؛ رزگار بكم و شووناسي خؤم دياري بكم و رووبه رووي هه ستردن به

| کچن خوت به |

وهرگنپانی: نارام عوسمان

بهرکه و تهیی زیاترم ببهوه و بهرپرسیاریتی کیشهکانی خوم لهئهستو بگرم... بهم شیوهیه دژایهتی ترس و دوودلییهکانم کرد و شکستم قبول کرد لهگهله رازیبوون به هر رهتکردهوهیهک به پووومدا، ورده ورده هه موو ئه م شتانه قورساییان که متر ده بوو له پتی بیرکردنه وه م له مردن، تا کوو زیاتر چاوم ببریایه تاریکی؛ تاریکییه که پوووناکتر ده بوو و جیهان هیورتر ده بووه وه، ههروهک ههستی بهرهنگاری بیئاگایانه م بهرامبه هر شتیک که متر ده بووه وه له پینشوو.

چهند خولهکیک له ویدا دانیشتم، له لئواری که ناره که دا و له خوگرنتی هه موو شتیک، کاتیکیش دواچار بریاری هه ستانم دا؛ دهستهکانم برد بۆ دواوه، پاشان خوم راکیشا و له لیواره که دور که و تمه وه، دوا ی ئه وه به هیواشی وه ستام، سهیریکی ده وره بهرم کرد تا دلنیا بيم له نه بوونی هیچ بهردیک بۆ ئه وه ی قاچم لئی نه گیریت و بکهوم، دوا ی ئه وه ی دلنیا بوومه وه له وه ی پاریزراو ده بم؛ پیم کرد به ره و واقع و گه رامه وه: پینچ ههنگاو، ده ههنگاو... له گهله هر ههنگاویکدا جهسته م ده گه رایه وه باری ئاسایی، ههنگاوهکانم سووکتتر بوونه وه، ریگام دا سه ره له نوی موگناتیسی ژیان به ره و لای خوی رامبکیشیتته وه.

دوا ی ئه وه ی چهند بهردیکم به جی هیشت و گه رامه وه بۆ ریگا سه ره کییه که، بینیم پیاویک سه یرم ده کات، وه ستام و چاوم برییه چاوهکانی.

پتی وتم: «بینیم له سه ره ئه و لیواره دانیشتبوویت له وی.» به شیوهزاری ئوستورالی قسه ی ده کرد، وشه ی «له وی» به نامویی له ده می هاته ده ره وه، به پهنجه ی ئاماژه ی بۆ کیشوهری به ستووی باشوور ده کرد.

«راسته، ديمه نه که سهرنجر اکيشه، وا نيه؟»
من زه رده خه نه م ده کرد، به لام نه و نه يده کرد، ديمه نيکی جدی
له روو خساريدا بوو.

به پانتوله کورته که م دهسته کانم سرييه وه، هيشتاش جهسته م
ده لرزی به هوی نه و خوبه دهسته وه دانه م، بيده نگیيه کی نامو بالی
کيشابوو به سه رماندا.

نوستورالييه که وه ستابوو، وهک نه وهی سهری سورماييت
هيشتا ته ماشای منی ده کرد، ناشکرا بوو که بیری له وه ده کرده وه
که دواتر ده لييت، پاش ساتیک به وریاييه وه وشه کانی کو ده کاته وه
و ده لييت: «هه موو شتيک باشه؟ هه ستت چونه؟»

ساتیک به بيده نگی ده مينمه وه، به زه رده خه نه يه که وه: «ده ژيم،
به ته واوی ده ژيم».

گومان و سه رسامی له روو خساری ده پهریت و زه رده خه نه يه ک
شوينی ده گريته وه، به سهری ناماژه يه ک ده کات و به رده وام ده بييت
له رزيشتنی به ريگاکه دا، به لام من هيشتا وه ستاوم و چيز له و
ديمه نه ده بينم و چاوه ريم هاوريگانم بگه نه لوتکه که.

کوتایي